

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2014/59/EU IRÁNYELVE

(2014. május 15.)

a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A pénzügyi válság rávilágított, hogy hiányoznak a megfelelő uniós szintű eszközök az instabil vagy csődhelyzetbe került hitelintézetek és befektetési vállalkozások (az intézmények) hatékony kezelésére. Ilyen eszközökre különösen a fizetéseképtelenség megelőzése vagy – annak bekövetkezése esetén – a negatív következmények minimalizálása érdekében van szükség, ami az érintett intézmény rendszerszintű jelentőségű funkcióinak megőrzésével érhető el. A válság során ezek a kihívások jelentős kényszerítő erővel bírtak abban a döntésben, hogy a tagállamok megmentsék az adófizetők pénzét használó intézményeket. A hiteles helyreállítási és szanálási keretrendszer célkitűzése az, hogy a lehető legnagyobb mértékben szükségtelessé tegye az ilyen fellépéseket.
- (2) A pénzügyi válság rendszerszintű méreteket öltött abban az értelemben, hogy érintette az hitelintézetek nagy hányadának finanszírozáshoz való hozzáférését. A teljes gazdaságra nézve következményekkel járó csőd elkerülése érdekében az ilyen válság rendezéséhez az egyébként fizetőképes hitelintézetek egyenlő feltételek melletti finanszírozáshoz jutásának biztosítására irányuló intézkedések szükségesek. Ilyen intézkedés a központi bankok által nyújtott likviditási támogatás, valamint a fizetőképes hitelintézetek által kibocsátott értékpapírokra a tagállamok által nyújtott garancia.
- (3) Az uniós pénzügyi piacok jelentős mértékben integrálódtak, és egymással szorosan összefonódtak – számos intézmény jelentős mértékben folytat az országhatárokon átnyúló tevékenységet. Egy határokon átnyúló intézmény csődje valószínűleg mindazon tagállamok pénzügyi piacainak stabilitását érinti, ahol az adott hitelintézet működik. Amennyiben a tagállamok nem tudnak ellenőrzést szerezni egy fizetéseképtelen intézmény felett, és nem tudják azt olyan módon szanálni, hogy hatékonyan akadályozzák meg a nagyobb mértékű, rendszerszintű kárt, ez veszélyeztetheti a tagállamok közötti kölcsönös bizalmat és a belső piac hitelességét a pénzügyi szolgáltatások terén. A pénzügyi piacok stabilitása ezért a belső piac kialakításának és működésének elengedhetetlen feltétele.

⁽¹⁾ HL C 39., 2013.2.12., 1. o.

⁽²⁾ HL C 44., 2013.2.15., 68. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2014. április 15-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. május 6-i határozata.

- (4) Az intézmények szanálására vonatkozó eljárások jelenleg uniós szinten nem harmonizáltak. Néhány tagállam ugyanazokat az eljárásokat alkalmazza az intézményekre, mint a többi fizetésképtelen vállalkozásra – egyes esetekben az intézményekre szabva azokat. Jelentős anyagi jogi és eljárásjogi különbségek vannak a tagállamokban az intézmények fizetésképtelenségére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések között. Ezenkívül a pénzügyi válság nyomán világossá vált, hogy a vállalatokra vonatkozó általános fizetésképtelenségi eljárások nem mindig megfelelőek az intézmények esetében, mert nem mindig teszik lehetővé a gyors beavatkozást, az intézmények kritikus funkciói folytonosságának fenntartását és a pénzügyi stabilitás megőrzését.
- (5) Ezért olyan rendszerre van szükség, amely az instabil vagy csődhelyzetben lévő intézmények tekintetében megfelelően korai és gyors beavatkozáshoz szükséges eszközkészlettel látja el a hatóságokat, biztosítandó azt, hogy az intézmény folyamatosan elláthassa kritikus pénzügyi és gazdasági funkcióit, hogy a minimumra csökkenjen az intézmény csődjének a gazdaságra és a pénzügyi rendszerre gyakorolt hatása. A rendszernek továbbá biztosítania kell, hogy először a részvényesek viseljék a veszteségeket, a részvényeseket követően pedig a hitelezők, feltéve, hogy – az ezen irányelvben meghatározott „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elvvel összhangban – a hitelezők egyike sem viselhet nagyobb veszteséget, mint amelyet a rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében viselt volna. Az új hatáskörök segítségével a hatóságok többek között fenntarthatják a betétekhez és fizetési műveletekhez való folyamatos hozzáférést, adott esetben értékesíthetik az intézmény életképes részeit, továbbá méltányos és kiszámítható módon oszthatják meg a veszteségeket. Ezek a célkitűzések segítséget nyújtanak a pénzügyi piacok destabilizálásának kivédésében, és csökkentik az adófizetőket érintő költségeket.
- (6) A szabályozási keretrendszer folyamatban lévő felülvizsgálatának – különösen a tőke és a likviditási tartalékok megerősítésének és a makroprudenciális politikák eszközei javításának – csökkentenie kellene a jövőbeli válságok bekövetkezésének valószínűségét, és meg kellene erősítenie az intézmények – akár rendszerszintű zavarok, akár a kifejezetten egyes intézményeket érintő események következtében fellépő – stresszel szembeni ellenálló képességét. Nem lehetséges azonban olyan szabályozási és felügyeleti keretrendszert kialakítani, amely megakadályozná, hogy ezen intézmények valaha is nehéz helyzetbe kerüljenek. A tagállamoknak ezért felkészülteknek kell lenniük, és megfelelő helyreállítási és szanálási eszközökkel kell rendelkezniük a rendszerszintű válságok és az egyes intézményeknél bekövetkezett csődök kezelésére. Ezen eszközök közé tartoznak azok, amelyek lehetővé teszik a hatóságok számára, hogy hatékonyan tudják kezelni a fizetésképtelen vagy valószínűleg fizetésképtelenné váló intézmények problémáját.
- (7) E hatáskörök gyakorlása és az intézkedések meghozatala során figyelembe kell venni a csőd bekövetkezésének körülményeit. Ha a probléma egy adott intézmény tekintetében merül fel, és a pénzügyi rendszer többi részét nem érinti, a hatóságok anélkül gyakorolhatják szanálási jogkörüket, hogy a dominóhatás miatt túlzottan aggódniuk kellene. Sérülékeny környezetben azonban fokozott gondossággal kell eljárni a pénzügyi piacok megingásának elkerülése érdekében.
- (8) Működő vállalkozásként fenntartott intézmények szanálása – végső esetben – állami pénzügyi stabilizációs eszközök – ideértve az ideiglenes állami tulajdonba vételt – alkalmazását is szükségessé teheti. Elengedhetetlen ezért a szanálási hatáskörök és a szanálásra vonatkozó finanszírozási rendszerek olyan módon történő kialakítása, hogy a hatóságok által biztonságos állapotba hozott intézmények szerkezetátalakításából származó esetleges nyereség kedvezményezettjei az adófizetők legyenek. A felelősséget és kockázatvállalást jutalmazni kell.
- (9) Egyes tagállamok már bevezettek a csődhelyzetben lévő intézmények szanálására irányuló, új jogszabályokon nyugvó eszközöket, mások pedig jelezték, hogy szándékukban áll bevezetni ilyeneket, amennyiben uniós szinten nem kerül sor hasonlók elfogadására. Az a tény, hogy az intézmények szanálására vonatkozó feltételek, hatáskörök és eljárások nem egységesek, valószínűleg akadályozza a belső piac zökkenőmentes működését és a nemzeti hatóságok közötti együttműködést a csődhelyzetben lévő, határokon átnyúló tevékenységű intézménycsoportok kezelése terén. Ez különösen igaz abban az esetben, amikor a különböző megközelítések következtében a nemzeti hatóságok az intézmények szanálása tekintetében nem ugyanolyan mértékű ellenőrzési jogkörrel vagy lehetőséggel rendelkeznek. A szanálási rendszerekben meglévő különbségek továbbá az egyes tagállamokban eltérően érinthetik az intézményi finanszírozási költségeket, és az intézmények közötti verseny torzulását eredményezhetik. A hatékony szanálási rendszer minden tagállamban történő megteremtésére annak biztosítása érdekében van szükség, hogy az intézményeket belső piaci letelepedési joguk gyakorlásában ne akadályozhassa az, hogy a székhelyük szerinti tagállam milyen mértékben képes pénzügyileg kezelni az adott intézmény csődjét.
- (10) Az említett akadályokat meg kell szüntetni, és szabályokat kell alkotni annak érdekében, hogy a belső piaci rendelkezések ne kerüljenek veszélybe. Ebből a célból az intézmények szanálására vonatkozó szabályokra közös harmonizációs minimumszabályokat kell megállapítani.

- (11) A pénzügyi szolgáltatások területén meglévő uniós jogszabályokkal való összhang, valamint az intézmények körében a lehető legmagasabb szintű pénzügyi stabilitás biztosítása érdekében a szanalási rendszert alkalmazni kell az intézményekre, összhangban az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ és a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁾ meghatározott prudenciális követelményekkel. A rendszert ezenkívül a 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽³⁾ meghatározott pénzügyi holding társaságokra és vegyes pénzügyi holding társaságokra, valamint a vegyes tevékenységű holding társaságokra és pénzügyi vállalkozásokra is alkalmazni kell, ha az utóbbi egy intézmény vagy egy pénzügyi holding társaság, egy vegyes pénzügyi holding társaság vagy egy vegyes tevékenységű holding társaság leányvállalatai és az anyavállalat összevont alapú felügyelete alá tartoznak. A válság megmutatta, hogy egy csoporthoz tartozó vállalkozás fizetési-képtelensége gyorsan kihat az egész csoport fizetőképességére, azaz rendszerszintű következményekkel jár. Ezért a hatóságoknak az ilyen vállalkozások tekintetében hatékony eszközökkel kell rendelkezniük annak érdekében, hogy megakadályozzák a hatás továbbterjedését, és a csoport egészére vonatkozóan egységes szanalási rendszert hozzanak létre, hiszen a csoporthoz tartozó vállalkozás fizetési-képtelensége gyorsan az egész csoport fizetőképességére is kihat.
- (12) A szabályozási keret következetességének biztosítása érdekében a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁴⁾ meghatározott központi szerződő felekkel és az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról szóló jövőbeni európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott központi értéktárakkal az ezen szervezetek helyreállítási és szanalási keretrendszerét létrehozó külön jogalkotási kezdeményezés foglalkozhatna.
- (13) Az ezen irányelv által biztosított szanalási eszközök és hatáskörök csorbíthatják a részvényesek és a hitelezők jogait. Különösen a hatóságok azon hatásköre érinti a részvényesek tulajdonjogát, hogy a hatóság a részvényesek hozzájárulása nélkül átruházhatja az intézmény részvényeit vagy eszközeinek egészét, illetve azok egy részét magánszektorbeli vásárlóra. Ezenkívül az a hatáskör is érintheti a hitelezőkkel szembeni egyenlő bánásmódot, hogy a hatóságok – olyan célok alapján, mint a szolgáltatások folyamatosságának biztosítása és a pénzügyi stabilitásra gyakorolt káros hatások kiküszöbölése – eldönthetik, hogy egy csődhelyzetben lévő intézménynek mely kötelezettségeit kell átadni. Ennek megfelelően szanalási intézkedés csak akkor hozható, ha az a közérdek érdekében szükséges, és a részvényesek és a hitelezők jogaiba való, a szanalási intézkedésből eredő bármilyen beavatkozásnak összhangban kell lennie az Európai Unió Alapjogi Chartájával (a Charta). Amennyiben az azonos osztályba tartozó hitelezőket a szanalási intézkedés keretében másként kezelik, e különbségtételeknek a közérdek szempontjából indokoltaknak és a vonatkozó kockázattal arányosaknak kell lenniük, és az intézkedések sem közvetlenül sem közvetve nem alkalmazhatnak állampolgárság szerinti megkülönböztetést.
- (14) A hatóságoknak a helyreállítási és a szanalási tervek összefüggésében és az őket megillető különböző hatáskörök és a rendelkezésükre álló eszközök alkalmazása során figyelembe kell venniük az intézmények tevékenységének jellegét, részvényesi struktúráját, jogi formáját, kockázati profilját, méretét, jogállását és más intézményekkel vagy a pénzügyi rendszer egészével való összefonódottságát, tevékenységeinek kiterjedését és összetettségét, intézményvédelmi rendszerben vagy más kölcsönös szolidaritási rendszerekben való tagságát, hogy végez-e befektetési szolgáltatást vagy tevékenységet, valamint hogy csődje és azt követő, rendes fizetési-képtelenségi eljárással történő felszámolása valószínűsíthetően jelentős negatív hatással járna-e a pénzügyi piacokra, más intézményekre, a finanszírozási feltételekre, illetve a gazdaság egészére, biztosítva a rendszer megfelelő és arányos módon történő alkalmazását, valamint a helyreállítási és szanalási tervek készítésére vonatkozó kötelezettségekkel kapcsolatos adminisztratív terhek minimalizálását. Bár a rendszerszintű jelentőséggel bíró intézmények számára az ezen irányelvben és a mellékletben foglalt tartalom és információk minimumszabályokat írnak elő, a hatóságok az egyes intézmények tekintetében alkalmazhatnak ettől eltérő vagy jelentős mértékben csökkentett helyreállítási és szanalási tervezési és tájékoztatói követelményeket, valamint az információk aktualizálására vonatkozóan egy évnél ritkább időszakot. Kevésbé összekapcsolt és kevésbé összetett kis intézmények esetében a helyreállítási tervet néhány alapvető, a terv struktúrájára, valamint a helyreállítási intézkedésekkel és a helyreállítási intézkedési lehetőségekkel

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete az intézményekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve az intézmények tevékenységéhez való hozzáférésről és az intézmények és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. december 16-i 2002/87/EK irányelve a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó intézmények, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről, valamint a 73/239/EGK, 79/267/EGK, 92/49/EGK, 92/96/EGK, 93/6/EGK és 93/22/EGK tanácsi irányelvek, illetve a 98/78/EK és 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek módosításáról (HL L 35., 2003.2.11., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. július 4-i 648/2012/EU rendelete a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.2.7., 1. o.).

kapcsolatos feltételekre vonatkozó információra lehetne korlátozni. Amennyiben egy intézmény fizetéseképtelenné válását engedélyeznék, csökkentett szanalási tervet lehetne alkalmazni. A rendszert továbbá úgy kell alkalmazni, hogy a pénzügyi piacok stabilitása ne kerüljön veszélybe. Különösen szélesebb körű problémák esetén, vagy akkor, ha számos intézmény ellenálló képességét illetően kétségek merülnek fel, elengedhetetlen, hogy a hatóságok fontolóra vegyék az egyes intézmények tekintetében hozott intézkedések dominóhatásának kockázatát.

- (15) Az intézkedések kellő gyorsaságának biztosítása, a gazdasági szereplőktől való függetlenség garantálása és az összeférhetetlenség elkerülése érdekében a tagállamoknak közigazgatási hatóságokat és közigazgatási hatáskörrel felruházott hatóságokat kell kijelölniük az ezen irányelv szerinti szanalással kapcsolatos feladatok és kötelezettségek elvégzésére. A tagállamok kötelesek elegendő forrást biztosítani a szanalási hatóságok részére. A közigazgatási hatóságok kijelölése nem zárhatja ki a szanalási hatóság hatáskörének átruházását. Nem szükséges azonban pontosan előírni azt, hogy a tagállamoknak mely hatóságot vagy hatóságokat kell szanalási hatósággént kijelölniük. Bár e szempont harmonizálása elősegíthetné a koordinációt, jelentősen beavatkozna a tagállamok alkotmányos és államigazgatási rendszerébe. Kevésbé beavatkozó rendelkezéssel is elérhető a megfelelő mértékű koordináció: az intézmények szanalásában részt vevő valamennyi nemzeti hatóságnak szanalási kollégiumokban kell képviseltetnie magát, olyan testületekben, amelyekben a határokon átnyúló vagy uniós szintű koordináció zajlik. A tagállamok számára tehát szabadságot kell biztosítani annak megválasztásában, hogy mely hatóságok feladatkörébe utalják az ezen irányelvben foglalt szanalási eszközök alkalmazását, illetve hatáskörök gyakorlását. Amennyiben a tagállamok az intézmények prudenciális felügyeletéért felelős hatóságokat (illetékes hatóság) jelölik ki szanalási hatósággént, megfelelő strukturális intézkedéseket kell bevezetni a felügyeleti és szanalási funkciók elkülönítésére. Az elkülönítés nem gátolhatja meg a szanalási funkciót abban, hogy hozzáférjen a felügyeleti funkció rendelkezésére álló információkhoz.
- (16) Figyelemmel azokra a következményekre, amelyeket egy intézmény csődje egy tagállam pénzügyi rendszerére és gazdaságára gyakorolhat, valamint arra a tényre, hogy egy válság rendezéséhez állami források igénybe vételére is szükség lehet, a tagállamok pénzügyminisztériumát vagy más érintett minisztériumaikat már korai stádiumban szorosan be kell vonni a válságkezelés és -rendezés folyamatába.
- (17) Az Unión belül határokon átnyúló tevékenységet folytató intézmények vagy csoporthoz tartozó vállalkozások eredményes szanalása az illetékes hatóságok és a szanalási hatóságok felügyeleti és szanalási kollégiumokban megvalósuló együttműködését teszi szükségessé az irányelv által lefedett folyamat minden szakaszában, a helyreállítási és szanalási tervek kidolgozásától kezdve az egyes intézmények tényleges szanalásáig. Amennyiben az intézményekkel kapcsolatban ezen irányelvvel összhangban meghozandó döntések tekintetében a nemzeti hatóságok között nézeteltérés merül fel, az ezen irányelvben meghatározott esetekben végső soron az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságnak (Európai Bankhatóság) (EBH) kell közvetítő szerepet játszania. Egyes esetekben ez az irányelv az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH általi kötelező erejű közvetítést ír elő. Ez a kötelező erejű közvetítés nem akadályozza meg, hogy az EBH más esetekben nem kötelező erejű közvetítést végezzen az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkével összhangban.
- (18) Az Unió-szerte működő intézmények vagy csoportok szanalásakor a meghozott döntések során törekedni kell továbbá a pénzügyi stabilitás megőrzésére, és a gazdasági és társadalmi hatások minimalizálására azokban a tagállamokban, ahol az intézmény vagy csoport működik.
- (19) A csődhelyzetben lévő intézmények eredményes kezelése érdekében a hatóságokat fel kell hatalmazni arra, hogy előkészítő és megelőző intézkedéseket rendeljenek el.
- (20) Az EBH hatásköreinek és feladatainak ezen irányelvben javasolt bővítésére tekintettel az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak gondoskodniuk kell a megfelelő emberi és pénzügyi források késedelem nélkül rendelkezésre állásáról. E célból a költségvetésének kidolgozására, végrehajtására és ellenőrzésére vonatkozó, az 1093/2010/EU rendelet 63. és 64. cikkében meghatározott eljárás során megfelelően figyelembe kell venni ezeket a feladatköröket. Az Európai Parlament és a Tanács biztosítja a lehető legjobb hatékonysági normák megvalósítását.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1093/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

- (21) Elengedhetetlen, hogy az intézmények készítsenek a pénzügyi helyzetükben bekövetkezett jelentős romlás esetén a pénzügyi helyzetük helyreállítása céljából meghozandó intézkedéseket tartalmazó helyreállítási tervet, és rendszeresen aktualizálják azt. E terveknek részleteseknek kell lenniük, és különféle súlyosságú helyzetekre kidolgozott forgatókönyvek esetén alkalmazandó, reális feltételezéseken kell alapulniuk. A helyreállítási terv készítésére vonatkozó követelményt azonban arányosan, az intézmény vagy csoport rendszerszintű jelentőségének és – többek között kölcsönös garanciarendszerek révén megvalósuló – összefonódottságának megfelelően kell alkalmazni. Ennek megfelelően az előírt tartalom összeállítása során figyelembe kell venni az intézmény finanszírozási forrásait – beleértve a kölcsönös garancialapokat vagy kötelezettségeket – és azt, hogy milyen mértékű csoportszintű támogatás lesz hitelt érdemlően elérhető. Az intézmények számára elő kell írni, hogy teljes körű értékelés céljából nyújtsák be tervüket az illetékes hatóságokhoz; az értékelésnek ki kell terjednie arra is, hogy a terv átfogó-e, és rövid időn belül helyre tudja-e állítani az intézmény életképességét akár súlyos pénzügyi stresszhelyzetben is.
- (22) A helyreállítási terveknek tartalmazniuk kell különösen a korai beavatkozás feltételeinek kimerítése esetén az intézmény vezetősége által meghozható lehetséges intézkedéseket.
- (23) Annak meghatározásakor, hogy egy magánszektorbeli intézkedéssel ésszerű időn belül megelőzhető lenne-e az intézmény csődje, az érintett hatóságnak figyelembe kell vennie az illetékes hatóság által előre megállapított határidőn belül alkalmazott korai beavatkozási intézkedések hatékonyságát. Csoportszintű helyreállítási tervek esetén a tervek kidolgozása során figyelembe kell venni a helyreállítási intézkedések lehetséges hatását az összes olyan tagállamra, ahol a csoport működik.
- (24) Az illetékes hatóságokat fel kell hatalmazni arra, hogy amennyiben valamely intézmény nem nyújt be megfelelő helyreállítási tervet, kötelezzék az intézményt a terv lényegi hiányosságainak megszüntetéséhez szükséges intézkedések megtételére. Ez a követelmény sértheti a vállalkozás szabadságának a Charta 16. cikkében szavatolt elvét. Ezen alapjog korlátozása mindamellett szükséges a pénzügyi stabilitás célkitűzésének elérése érdekében. Konkrétan, a korlátozásra az intézmények működésének megerősítése és annak elkerülése érdekében van szükség, hogy az intézmények túlzott mértékben ne növekedjenek, vagy túlzott kockázatokat vállaljanak úgy, hogy közben nem képesek a visszaesések és veszteségek elviselésére vagy tőkehelyzetük helyreállítására. A korlátozás arányos, mivel a hiányosságok kezeléséhez szükséges mértékű megelőző intézkedést tesz lehetővé, és ezért megfelel a Charta 52. cikkében foglaltaknak.
- (25) A szanálás megtervezése a hatékony szanálás elengedhetetlen eleme. A hatóságoknak minden szükséges információval rendelkezniük kell ahhoz, hogy meghatározzák a kritikus funkciókat, és biztosítsák azok folytonosságát. A szanálási terv tartalmának azonban az intézmény vagy csoport rendszerszintű jelentőségével arányosnak kell lennie.
- (26) Mivel az intézmény kivételes tudással rendelkezik saját működéséről és az abból eredő esetleges problémákról, a szanálási terveket a szanálási hatóságoknak többek között az érintett intézmények által szolgáltatott információk alapján kell kidolgozniuk.
- (27) Az arányosság elvének való megfelelés és a túlzott adminisztratív terhek elkerülése érdekében bizonyos, ezen irányelvben meghatározott esetekben lehetővé kell tenni, hogy az illetékes hatóságok és adott esetben a szanálási hatóságok eseti alapon eltekinthessenek a helyreállítási és szanálási tervek készítésére vonatkozó követelmény alkalmazásától. Az ilyen esetek közé tartoznak a valamely központi szervhez kapcsolódó intézmények, amelyek a 2013/36/EU irányelv 21. cikkével összhangban teljesen vagy részben mentesülnek a nemzeti jogban előírt prudenciális követelmények alól, valamint azon intézmények, amelyek az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésével összhangban valamely intézményvédelmi rendszer tagjai. A fenti esetek mindegyikében az ezen irányelvben meghatározott feltételek mellett adható mentesség.
- (28) Ezen irányelv alkalmazásában a valamely központi szervhez kapcsolódó intézmények tőkeszerkezetére tekintettel ezen intézmények nem kötelezhetők intézményi szinten külön helyreállítási vagy szanálási tervet készíteni kizárólag amiatt, hogy a központi szerv, amelyhez kapcsolódnak, az Európai Központi Bank közvetlen felügyelete alatt áll.

- (29) A szanálási hatóságoknak – az érintett szanálási hatóság által elvégzett szanálhatósági értékelés alapján – hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy közvetlenül vagy az illetékes hatóság révén közvetetten az intézmények vagy csoportok struktúrájában és szerkezetében változtatásokat írjanak elő annak érdekében, hogy – amennyiben szükségesnek és arányosnak tűnik – intézkedéseket hozzanak a szanálási eszközök és hatáskörök alkalmazásának gyakorlati és jelentős akadályainak kiküszöbölésére, és biztosítsák az érintett vállalkozások szanálhatóságát. Mivel potenciálisan minden intézmény rendszerszintű kockázatot hordoz, a pénzügyi stabilitás érdekében elengedhetetlen, hogy a hatóságok bármely intézményt szanálhassanak. Annak érdekében, hogy ne csorbuljon a vállalkozás szabadságának az Európai Unió Alapjogi Chartája 16. cikkében rögzített joga, a hatóságok beavatkozási lehetőségét az intézmény szerkezetének és működésének kizárólag a szanálhatóság javítása céljából történő egyszerűsítése érdekében szükséges lépések megtételére kell korlátozni. Emellett, az e cél érdekében bevezetett intézkedéseknek minden esetben összhangban kell lenniük az uniós joggal. Az intézkedések sem közvetlenül, sem közvetve nem alkalmazhatnak állampolgárság szerinti hátrányos megkülönböztetést; és azokat a pénzügyi stabilitásra vonatkozó nyomós közérdeknek kell indokolnia. Ezenkívül az intézkedések nem léphetik túl a célok eléréséhez szükséges minimális mértéket. Amikor meghatározzák a meghozandó intézkedéseket, a szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott Európai Rendszerekockázati Testület figyelmeztetéseit és ajánlásait.
- (30) Az intézmény vagy csoport szanálhatóságával szembeni akadályok kezelésére vagy kiküszöbölésére tervezett intézkedések nem akadályozhatják meg, hogy az intézmények éljenek az Európai Unió működéséről szóló szerződésben (EUMSZ) számukra biztosított letelepedési joggal.
- (31) A helyreállítási és szanálási tervek nem számolhatnak rendkívüli állami pénzügyi támogatással, és nem tehetik ki az adófizetőket veszteség kockázatának.
- (32) A helyreállítási és szanálási tervek ezen irányelvben meghatározott csoportos kezelése az összevont alapon felügyelt valamennyi intézménycsoport esetében alkalmazandó, beleértve azon csoportokat is, amelyek vállalkozásait az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve⁽²⁾ 22. cikkének (7) bekezdése szerinti viszony fűzi egymáshoz. A helyreállítási és szanálási terveknek figyelembe kell venniük az adott csoport pénzügyi, technikai és üzleti szerkezetét. Amennyiben egyedi helyreállítási és szanálási terveket készítenek a csoport részét képező intézményeknek, az érintett hatóságoknak törekedniük kell arra, hogy e terveket lehetőség szerint összhangba hozzák a csoport többi tagjának helyreállítási és szanálási terveivel.
- (33) Általános szabályként kell előírni, hogy a csoportszintű helyreállítási és szanálási terveket a csoport egészére vonatkozóan kell elkészíteni, és abban meg kell határozni az anyaintézmény és a csoporthoz tartozó egyes leányvállalatok tekintetében meghozandó intézkedéseket. A szanálási kollégiumban eljáró érintett hatóságoknak mindent meg kell tenniük azért, hogy együttes határozatot hozzanak az említett tervek értékeléséről és elfogadásáról. Mindazonáltal olyan konkrét esetekben, amikor egyéni helyreállítási tervet vagy egyéni szanálási tervet készítettek, az összevont felügyeletet ellátó hatóság által értékelt csoportszintű helyreállítási terv hatálya, illetve azon csoportszintű szanálási terv hatálya, amelyről a csoportszintű szanálási hatóság határozatot hozott, nem terjedhet ki a csoporthoz tartozó azon szervezetekre, amelyekre vonatkozóan az érintett hatóságok egyéni terveket értékelték vagy készítettek.
- (34) Csoportszintű szanálási tervek esetén a tervek kidolgozása során külön figyelembe kell venni a szanálási tevékenységek lehetséges hatását az összes tagállamban, ahol a csoport működik. A terv kidolgozásába be kell vonni azon tagállamok szanálási hatóságait, amelyekben a csoport leányvállalatokkal rendelkezik.
- (35) A helyreállítási és szanálási terveknek tartalmazniuk kell azokat az eljárásokat, amelyek keretében adott esetben tájékoztatják a munkavállalók képviselőit, illetve konzultálnak velük a helyreállítási és szanálási folyamat során. E tekintetben adott esetben tiszteletben kell tartani a kollektív szerződéseket vagy egyéb, a szociális partnerek, valamint a szakszervezetek és munkavállalói képviselvek vállalati szerkezetátalakítási folyamatba való bevonására vonatkozó nemzeti és uniós jogszabályok által előírt rendelkezéseket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1092/2010/EU rendelete a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerekockázati Testület létrehozásáról (HL L 331., 2010.12.15., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/34/EU irányelve a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

- (36) Tekintettel arra, hogy érzékeny információkat tartalmaznak, a helyreállítási és szanálási tervekben szereplő bizalmas információk vonatkozásában be kell tartaniuk az ezen irányelvben meghatározott titoktartási előírásokat.
- (37) Az illetékes hatóságok a helyreállítási terveket és azok változtatásait továbbítják az érintett szanálási hatóságoknak, azok pedig továbbítják a szanálási terveket és azok változtatásait az előbbieknek, hogy minden érintett szanálási hatóság folyamatosan és teljes körűen tájékoztatva legyen.
- (38) A határokon átnyúló tevékenységű csoporton belüli egyik szervezet által az ugyanazon csoporthoz tartozó másik szervezetnek nyújtott pénzügyi támogatást néhány tagállamban jelenleg a nemzeti jogszabályok több rendelkezése korlátozza. Ezeket a rendelkezéseket az egyes szervezetek hitelezőinek és részvényeseinek védelmére alkották. E rendelkezések nem veszik azonban figyelembe az ugyanazon csoporthoz tartozó szervezetek egymástól való függését. Indokolt ezért rögzíteni, hogy a csoport egésze pénzügyi stabilitásának biztosítása céljából milyen feltételek mellett áadható a pénzügyi támogatás a határokon átnyúló tevékenységű intézménycsoportokhoz tartozó vállalkozások között anélkül, hogy ezzel veszélybe sodornák a támogatást nyújtó, a csoporthoz tartozó szervezet likviditását vagy fizetőképességét. A csoport tagjai közötti támogatásnak önkéntesnek kell lennie, és megfelelő biztosítékoknak kell rá vonatkozniuk. Indokolt, hogy a letelepedés jogának gyakorlását a tagállamok ne tegyék se közvetve, se közvetlenül függővé pénzügyi támogatás nyújtásáról szóló megállapodás létezésétől. Az ezen irányelvben foglalt, a csoporton belüli pénzügyi támogatásra vonatkozó rendelkezések nem érintik az intézmények közötti szerződéses vagy jogszabályban előírt, a felelősségről szóló megállapodásokat, amelyek kereszttgaranciák és hasonló rendszerek révén védik a részt vevő intézményeket. Ha az illetékes hatóság korlátozza vagy megtiltja a csoporton belüli pénzügyi támogatás nyújtását, és ha a csoport szintű helyreállítási terv hivatkozik a csoporton belüli pénzügyi támogatásra, e korlátozást vagy tiltást a helyreállítási terv felülvizsgálatához szükséges lényeges változásnak kell tekinteni.
- (39) Az ezen irányelv szerinti helyreállítási és korai beavatkozási szakaszokban a részvényeseknek meg kell tartaniuk az intézményért és annak irányításáért viselt korlátlan felelősséget, kivéve, ha az illetékes hatóság ügyvivő vagyonfelügyelőt nevez ki. E felelősségük az intézmény szanálásának megkezdésekor megszűnik.
- (40) A pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében fontos, hogy az illetékes hatóságok azelőtt tudják orvosolni egy intézmény pénzügyi és gazdasági helyzetének romlását, hogy az intézmény elérne egy olyan pontot, amikor a hatóságoknak már nincs más választásuk, mint a szanálás. Ezért az illetékes hatóságoknak korai beavatkozási hatásköröket kell biztosítani, beleértve azt is, hogy ügyvivőt vagyonfelügyelőt nevezhessenek ki, akár az intézmény vezető testületének és felső vezetésének leváltása céljából, akár azért, hogy ideiglenesen együttműködjön az intézmény vezető testületével és felső vezetésével. Az ügyvivő vagyonfelügyelő feladata az intézmény pénzügyi helyzetének stabilizálásához szükséges megoldások megvalósítása érdekében ráruházott hatáskörök gyakorlása. A rendkívüli ügyvezető kinevezése mindamellett nem érintheti indokolatlanul hátrányosan sem a részvényesek vagy tulajdonosok jogait, sem az uniós jog vagy a nemzeti társasági jog alapján biztosított eljárási kötelezettségek teljesítését, és annak tiszteletben kell tartania az Unió vagy a tagállamok befektetvédelemmel kapcsolatos nemzetközi kötelezettségeit. A korai beavatkozási hatáskörök közé tartoznak a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben már meghatározott, korai beavatkozásnak nem minősülő körülmények esetére megállapított hatáskörök, valamint az intézmény pénzügyi stabilitásának helyreállításához szükségesnek minősülő egyéb hatáskörök is.
- (41) A szanálást szabályozó rendszernek lehetővé kell tennie, hogy a szanálás időben, még a pénzügyi vállalkozás mérleg szerinti fizetőképzetlenné válását és tőkéjének teljes elvesztését megelőzően megkezdődhessen. A szanálást akkor kell megindítani, amikor egy illetékes hatóság a szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően megállapítja, hogy az intézmény fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, és az ezen irányelvben meghatározott alternatív intézkedésekkel észszerű időn belül megakadályozható lenne a csőd. Kivételes esetben a tagállamok előírhatják, hogy az illetékes hatóságon kívül a szanálási hatóság is megállapíthatja – az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően –, hogy az intézmény fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik. Önmagában az a tény, hogy egy intézmény nem teljesíti az engedélyezési követelményeket, nem indokolhatja a szanálás elrendelését, különösen akkor nem, ha az intézmény még életképes, vagy valószínűleg az. Valamely intézmény akkor tekintendő fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné váló intézménynek, ha megsértette vagy a közeljövőben valószínűsíthetően megsérti a tevékenységi engedélyének feltételét képező követelményeket, ha az intézmény eszközei kevesebbek, vagy a közeljövőben valószínűsíthetően kevesebbek lesznek a forrásainál, ha az intézmény nem tudja, vagy a közeljövőben valószínűsíthetően nem fogja tudni megfizetni az esedékessé váló tartozásait, vagy ha az intézmény rendkívüli állami pénzügyi támogatásra szorul, kivéve az ezen irányelvben meghatározott különleges körülményeket. Önmagában az a tény, hogy valamely intézmény központi banki sürgősségi likviditási támogatásra szorul, nem jelenthet olyan körülményt, amely elégségesen bizonyítja, hogy az intézmény nem tudja, vagy a közeljövőben nem fogja tudni kifizetni kötelezettségeit azok esedékessé válásakor.

Amennyiben valamely állam nyújt garanciát részvényeknek nem minősülő újonnan kibocsátott kötelezettségekre, az eszközökhöz folyamodó intézmény az állami támogatásra vonatkozó keretrendszer hatálya alá tartozik. A pénzügyi stabilitás megőrzése és különösen annak rendszerszintű likviditáshiány esetében történő megőrzése érdekében a központi banki likviditási eszközökhöz vagy az újonnan kibocsátott kötelezettségekhez kapcsolódó – valamely tagállam gazdaságában bekövetkezett súlyos zavarok orvoslására irányuló – állami garancia bizonyos feltételek teljesülése esetén nem vonhatja maga után a szanalási eljárás megindítását. E feltételek szerint az állami garanciát az állami támogatási rendszerben jóvá kell hagyni, az nem képezheti egy nagyobb segélycsomag részét, és a garancia-intézkedéseknek időben szigorúan limitálnak kell lenniük. A tagállamoknak tilos a tőkekövetelésekért garanciát vállalniuk. Garancia nyújtása esetén a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az intézmény megfelelően ellentételezze a garanciát. Ezenfelül a rendkívüli állami pénzügyi támogatás nyújtása nem vezethet szanaláshoz akkor, ha egy tagállam megelőző intézkedésként részesedést szerez egy olyan intézményben – beleértve az állami tulajdonú intézményeket –, amely megfelel a rá vonatkozó tőkekövetelményeknek. Ez például olyan esetekben fordulhat elő, amikor egy intézménynek új tőkét kell bevonnia egy forgatókönyv-alapú stresszteszt vagy egy hasonló, makroprudenciális hatóságok által végzett vizsgálat eredményei miatt – amely előírja többek között a pénzügyi stabilitás megőrzésének követelményét rendszerszintű válság esetén –, ám az intézmény a piacokon nem tud magántőkét szerezni. Továbbá, valamely intézmény nem tekintendő fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné váló intézménynek csupán azért, mert ezen irányelv hatálybalépése előtt rendkívüli állami pénzügyi támogatásban részesült. Végül pedig a likviditási eszközökhöz, köztük a központi bankok által biztosított sürgősségi likviditási támogatáshoz való hozzáférés az állami támogatások keretrendszere alapján állami támogatásnak minősülhet.

- (42) Egy határokon átnyúló tevékenységet folytató csoport szanalása esetén a szanalási intézkedéseknek figyelembe kell venniük a szanalás lehetséges hatását minden olyan tagállamban, ahol az intézmény vagy csoport működik.
- (43) A szanalási hatóságok hatáskörének ki kell terjednie a holding társaságokra is, ha mind a holding társaság, mind annak akár uniós, akár harmadik országbeli leányintézménye fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik. Emellett, annak ellenére, hogy a holding társaság esetleg nem fizetéseképtelen, vagy valószínűleg nem válik fizetéseképtelenné, a szanalási hatóságok hatáskörének ki kell terjednie a holding társaságokra akkor is, ha egy vagy több intézménynek minősülő leányvállalatuk vagy egy harmadik országbeli intézmény szanalására szorul, és egy vagy több leányvállalatuk szanalása vagy a csoport mint egész szanalása érdekében szükség van a szanalási eszközöknek és hatásköröknek a holding társaságra való alkalmazására.
- (44) Ha egy intézmény fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, a nemzeti szanalási hatóságoknak minimális szinten harmonizált szanalási eszközökkel és hatáskörökkel kell rendelkezniük. Ezek alkalmazását közös feltételekhez, célokhoz és általános elvekhez kell kötni. Miután a szanalási hatóság elrendelte az intézmény szanalását, azzal szemben nem folytatható rendes fizetéseképtelenségi eljárás, kivéve azt az esetet, amikor az említett eljárásokat a szanalási hatóság kezdeményezése alapján együttesen szükséges alkalmazni a szanalási eszközökkel. Lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok az ezen irányelvben biztosított hatáskörökön és eszközökön kívül további hatáskörökkel és eszközökkel lássák el a szanalási hatóságokat. E további hatásköröknek és eszközöknek mindazonáltal összhangban kell lenniük az ezen irányelvben a szanalással kapcsolatban meghatározott elvekkel és célokkal. E hatáskörök és eszközök nem akadályozhatják a határokon átnyúló tevékenységű csoportok eredményes szanalását.
- (45) Az erkölcsi kockázat kiküszöbölése érdekében a csődbe jutott intézménynek, függetlenül méretétől és összekapcsoltságától, ki kell tudnia lépni a piacról anélkül, hogy rendszerszintű zavart okozna. A csődhelyzetben lévő intézményeket főszabályként rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében kell felszámolni. A rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolás azonban veszélyeztetheti a pénzügyi stabilitást, megszakíthatja a kritikus funkciók ellátását, és érintheti a betétesek védelmét. Ilyen esetben, nagy valószínűség szerint, a közérdeket szolgálná, ha a rendes fizetéseképtelenségi eljárás megindítása helyett az intézmény szanalására kerülne sor és szanalási eszközöket alkalmaznának. Ezért a szanalást a következő célok érdekében kell végezni: a kritikus funkciók folyamatosságának biztosítása, a pénzügyi stabilitásra gyakorolt kedvezőtlen hatások elkerülése, illetve az állami források védelme érdekében a csődhelyzetben lévő intézményeknek nyújtott rendkívüli állami pénzügyi támogatásra való hagyatkozás minimalizálása révén, valamint a biztosított betéteseknek, befektetőknek, az ügyfelek pénzeszközeinek és vagyoni eszközeinek a védelme.
- (46) A csődhelyzetben lévő intézmény rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolását minden esetben mérlegelni kell, mielőtt szanalási alkalmaznának. Csődhelyzetben lévő intézmény üzleti tevékenységének a szanalási eszközalkalmazásán keresztül történő folytatásakor a lehető legnagyobb mértékben magánszektorból származó forrásokra kell támaszkodni. Ez vagy magánszektorbeli vásárlónak történő értékesítéssel vagy magánszektorbeli vállalkozással való egyesüléssel, illetve – feltőkésítés céljából – az intézmény kötelezettségeinek leírását vagy adósságának saját tőkévé való átalakítását követően érhető el.

- (47) A szanalási eszközök alkalmazása és a szanalási hatáskörök gyakorlása során a szanalási hatóságoknak minden megfelelő intézkedést meg kell hozniuk annak biztosítására, hogy a szanalási intézkedéseket a következó elvekkel összhangban hajtsák végre: a részvényeseknek és a hitelezóeknek megfelelő arányban ki kell venniük a részüket a veszteség viseléséből, a vezetóket alapesetben le kell váltani, az intézmény szanalásának költségeit minimalizálni kell, és az azonos osztályba tartozó hitelezóket egyformán kell kezelni. Amennyiben az azonos osztályba tartozó hitelezóket a szanalási intézkedés keretében másként kezelik, e különbségtételeknek a közérdek szempontjából indokoltaknak kell lenniük, és az intézkedések sem közvetlenül sem közvetve nem alkalmazhatnak állampolgárság szerinti megkülönböztetést. Ha a szanalási eszközök használata állami támogatás nyújtásával jár, a beavatkozásokat az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően kell értékelni. Állami támogatás igénybevétele egyebek mellett akkor kerülhet sor, ha a csódhelyzetben lévő intézmények kíségitése során felhasználják szanalási alapok vagy betétbiztosítási alapok forrásait.
- (48) A szanalási eszközök alkalmazása és a szanalási hatáskörök gyakorlása során a szanalási hatóságoknak tájékoztatniuk kell a munkavállalók képviselőit, illetve konzultálniuk kell velük. Ezzel összefüggésben adott esetben maradéktalanul tiszteletben kell tartani a kollektív szerződéseket, illetve a szociális partnerek által előírt egyéb rendelkezéseket.
- (49) A részvényesek és hitelezók jogai csak a Charta 52. cikkében megállapított elvekkel összhangban korlátozhatók. A szanalási eszközök ezért csak a fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné váló intézmények esetében alkalmazhatók, és csak akkor, ha általános érdekből szükséges a pénzügyi stabilitás céljának teljesítése. Konkrétan a szanalási eszközöket abban az esetben kell alkalmazni, ha az intézmény rendes fizetéseképtelenségi eljárás útján nem számolható fel anélkül, hogy ez destabilizálná a pénzügyi rendszert, és az intézkedésekre szükség van a rendszerszintű jelentőséggel bíró funkciók gyors átruházásának vagy fenntartásának biztosításához, illetve ha nincs ésszerű kilátás magánforrásokra támaszkodó alternatív megoldás alkalmazására, beleértve a meglévő részvényesek vagy harmadik fél által végrehajtott, az intézmény életképességét teljes mértékben helyreállító tőkeemelés is. Ezen túlmenően a szanalási eszközök alkalmazásakor és a szanalási hatáskörök gyakorlásakor figyelembe kell venni az arányosság elvét és az egyes intézmények sajátos jogi formáját.
- (50) A tulajdonjogokba való beavatkozás nem lehet aránytalan mértékű. Az érintett részvényesek és hitelezók nem szenvedhetnek el nagyobb veszteséget annál, mint amely akkor sújtotta volna őket, ha az intézményt a szanalást elrendelő döntés idején felszámolják. Abban az esetben, ha egy szanalás alatt álló intézmény eszközeinek csak egy részét veszi át magánszektorbeli vásárló vagy áthidaló bank, a szanalás alatt álló intézmény fennmaradó részét rendes fizetéseképtelenségi eljárás útján fel kell számolni. Az intézmény felszámolási eljárásában érintett, megmaradó részvényesek és hitelezók védelme érdekében az e részvényesek és hitelezók számára a felszámolási eljárásban érintett követeléseik ellenértékeként kifizetett összeg vagy kártalanítás nem lehet kevesebb, mint az a becsült összeg, amelyhez akkor jutottak volna, ha az egész intézmény rendes fizetéseképtelenségi eljárás alá kerül.
- (51) A részvényesek és hitelezók jogának védelme érdekében egyértelmű kötelezettségeket kell megállapítani a szanalás alatt álló intézmény eszközeinek és kötelezettségeinek értékelése tekintetében, és – amennyiben ezen irányelv előírja – annak értékelésére vonatkozóan, hogy milyen elbánásban részesültek volna a részvényesek és hitelezók, ha az intézményt rendes fizetéseképtelenségi eljárás útján számolják fel. Biztosítani kell annak lehetőségét, hogy az értékelés már a beavatkozás korai szakaszában elkezdődhessen. A szanalási intézkedések meghozatala előtt el kell végezni az intézmény eszközeinek és kötelezettségeinek méltányos és reális értékelését. Ez az értékelés csak a szanalásról szóló határozattal együtt képezheti fellebbezéshez való jog tárgyát. Emellett – amennyiben ezen irányelv előírja – a szanalási eszközök alkalmazását követően utólag összehasonlítást kell végezni a tekintetben, hogy ténylegesen milyen elbánásban részesültek a részvényesek és hitelezók, illetve milyen elbánásban részesültek volna rendes fizetéseképtelenségi eljárás esetén. Ha az kerül megállapításra, hogy a részvényesek és hitelezók követeléseik ellenértékeként vagy kártalanításként alacsonyabb összeghez jutottak annál, mint amennyit rendes fizetéseképtelenségi eljárás esetén kaptak volna, akkor – amennyiben ezen irányelv előírja – jogosultak arra, hogy a különbözetet kifizessék számukra. Szemben a szanalási intézkedést megelőzően végzett értékeléssel, ez az összehasonlítás a szanalásról szóló határozattól függetlenül is bírósági felülvizsgálat tárgyát képezheti. Lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok szabadon határozzák meg, milyen eljárás révén fizethető ki a részvényesek és hitelezók számára az említett különbözet. Amennyiben van ilyen, ezt a különbözetet az ezen irányelv szerint megállapított finanszírozási rendszerek útján kell kifizetni.
- (52) Fontos, hogy a veszteségeket az intézmény csódbé jutásakor azonnal elszámolják. A csódhelyzetben lévő intézmények eszközei és kötelezettségei értékelésének a szanalási eszközök alkalmazásának pillanatában méltányos, prudens és reális feltételezéseken kell alapulnia, feltéve, hogy a piacok megfelelően működnek. Mindamelllett az intézmény pénzügyi helyzete alapján történő értékelés nem érintheti a kötelezettségek értékét. Sürgős esetben lehetővé kell tenni, hogy a szanalási hatóságok a csódhelyzetben lévő intézmény eszközeit, illetve kötelezettségeit

gyors értékeléssel mérjék fel. Ez az értékelés ideiglenes, a független értékelés elvégzéséig érvényes. Az EBH értékelési módszertanra vonatkozó kötelező technikai standardjainak meg kell határozniuk az ilyen értékelések során alkalmazandó elvek keretét, és lehetővé kell tenniük, hogy a szanalási hatóságok és független értékelők különböző célzott módszertanokat alkalmazzanak.

- (53) A piac bizalmának fenntartása és a dominóhatás minimalizálása érdekében gyors és koordinált fellépés szükséges. Ha az intézmény fizetéseképtelennek, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válnak minősül, és ésszerűen nem várható, hogy más alternatív magánszektorbeli vagy felügyeleti intézkedéssel ésszerű időn belül megelőzhető lenne az intézmény csődje, a szanalási hatóságoknak közérdekből haladéktalanul meg kell hozniuk a megfelelő koordinált szanalási intézkedéseket. A csőd körülményeinek és különösen a helyzet sürgősségének figyelembevételével lehetővé kell tenni a szanalási hatóságok számára, hogy a korai beavatkozási hatáskörök alkalmazásának elrendelése nélkül fogatosítsanak szanalási intézkedéseket.
- (54) Szanalási intézkedések meghozatalakor a szanalási hatóságoknak figyelembe kell venniük és követniük kell a szanalási tervekben előírt intézkedéseket, kivéve, ha a szanalási hatóságok – az adott eset körülményeit figyelembe véve – úgy értékeli, hogy a szanalási célok hatékonyabban megvalósíthatók olyan intézkedések révén, amelyek a szanalási tervekben nem szerepelnek.
- (55) A szanalási eszközök alkalmazásának meg kell előznie az intézménynek esetlegesen nyújtandó állami tőkeinjekciót vagy bármely ezzel egyenértékű, rendkívüli állami pénzügyi támogatást, kivéve, ha ez az irányelv kifejezetten másként rendelkezik. Ez azonban nem képezheti akadályát a betétbiztosítási rendszerekből vagy szanalási alapokból származó források azon veszteségek fedezésére történő felhasználásának, amelyeket máskülönben a biztosított betétesek vagy az önkényesen kizárt hitelezők viselnének. Ebben az összefüggésben a rendkívüli állami pénzügyi támogatást, a szanalási alapokat vagy a betétbiztosítási rendszereket a vonatkozó állami támogatási rendelkezéseknek megfelelően kell a csődhelyzetben lévő intézmény **szanalása** érdekében felhasználni.
- (56) Amennyiben az uniós pénzügyi piacok problémái az egész rendszerre kiterjedő eseményekből származnak, ez negatív hatást gyakorolhat az uniós gazdaságra és az uniós polgárookra. A szanalási eszközöket ezért úgy kell kialakítani, hogy alkalmasak legyenek nagyszámú, jelentős részben kiszámíthatatlan forgatókönyv kezelésére, figyelembe véve, hogy különbség lehet egyetlen bank válsága és egy nagyobb mértékű, rendszerszintű intézményi válság között.
- (57) Amikor a Bizottság kötelezettséget vállal arra, hogy értékeli az ezen irányelvben említett kormányzati stabilizációs eszközök EUMSZ 107. cikke szerinti állami támogatását, külön értékelnie kell, hogy a bejelentett kormányzati stabilizációs eszközök nem sértik-e az uniós jog valamely szervesen kapcsolódó rendelkezését – beleértve az ezen irányelvben foglalt, minimálisan 8 %-os veszteségelvonási követelmény előírását –, illetve értékelnie kell, hogy a rendszerszintű válság olyan rendkívül különleges helyzetet teremten-e, amely indokolja az ezen irányelvben említett eszközök alkalmazását, egyenlő versenyfeltételeket biztosítva ugyanakkor a belső piacon. Az EUMSZ 107. és 108. cikkével összhangban az értékelést a kormányzati stabilizációs eszközök alkalmazását megelőzően kell elvégezni.
- (58) A kormányzati stabilizációs eszközök alkalmazásának középtávon adózási szempontból semlegesnek kell lennie.
- (59) A szanalási eszközök közé kell tartozniuk a következőknek: a vállalkozás vagy a szanalás alatt álló intézmény részvényeinek értékesítése, áthidaló intézmény létrehozása, a csődhelyzetben lévő intézmény jól teljesítő eszközeinek elkülönítése az intézmény értékvesztett vagy alulteljesítő eszközeitől, valamint a csődhelyzetben lévő intézmény részvényeseinek és hitelezőinek bevonása a hitelezői feltőkésítésbe.
- (60) Ha a szanalási eszközöket egy intézmény rendszerszintű jelentőségű szolgáltatásainak vagy életképes tevékenységeinek egy stabil vállalkozásra – például egy magánszektorbeli vásárlóra vagy áthidaló intézményre – történő átruházására használták, a fennmaradó részt megfelelő időn belül fel kell számolni, figyelembe véve azokat az esetleges igényeket, amelyek a vásárló vagy áthidaló intézmény által átvett tevékenységek vagy szolgáltatások folytatásának biztosítása céljából a csődhelyzetben lévő intézmény által nyújtott szolgáltatások vagy támogatás iránt jelentkeznek.

- (61) Az üzletértékesítési eszköznek lehetővé kell tennie a hatóságok számára, hogy az intézményt vagy az intézmény tevékenységeinek egy részét a részvényesek hozzájárulása nélkül is értékesíthessék egy vagy több vásárló részére. Az üzletértékesítési eszköz alkalmazása során a hatóságoknak rendelkezniük kell arról, hogy az intézmény vagy az intézmény egyes részeinek eladására nyílt, átlátható és diszkriminációtól mentes folyamat útján kerüljön sor, melynek során a lehető legmagasabb eladási ár elérésére törekednek. Amennyiben sürgős esetekben ez az eljárás nem követhető, a hatóságoknak lépéseket kell tenniük a versenyt és a belső piacot érintő káros hatások orvoslása érdekében.
- (62) A szanálás alatt álló intézmény eszközeinek vagy kötelezettségeinek a vagyonértékesítési eszközkeretében történő transzferéből származó minden nettó bevétel a felszámolási eljárásban érintett intézményt illeti meg. A szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott részvényeknek vagy más tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a vagyonértékesítési eszközkeretében történő transzferéből származó minden nettó bevétel a részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a tulajdonosait illeti meg. A bevételekből le kell vonni az intézmény csődje miatt keletkezett költségeket és a szanálási folyamat költségeit.
- (63) A vagyonértékesítés megfelelő idő alatt történő lebonyolítása és a pénzügyi stabilitás védelme érdekében a befolyásoló részesedést szerző vásárló értékelését késedelem nélkül el kell végezni, hogy az ne késleltesse a vagyonértékesítési eszköz ezen irányelv szerinti alkalmazását, eltérve a 2013/36/EU irányelvben és a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ megállapított határidőktől és eljárásoktól.
- (64) A csődbe jutott intézmény értékesítésével kapcsolatos információk és a potenciális vásárlókkal az üzletértékesítési eszköz alkalmazását megelőzően folytatott tárgyalások valószínűsíthetően rendszerszintű jelentőségűek. A pénzügyi stabilitás biztosítása érdekében lényeges, hogy az ilyen információknak az 596/2014/EU ⁽²⁾ rendelet által előírt nyilvános közzététele – a piaci visszaélésre vonatkozó szabályok által megengedett késedelemmel összhangban – annyival késleltethető legyen, amennyi idő az intézmény szanálásának megtervezéséhez és strukturálásához szükséges.
- (65) A részben vagy egészében egy vagy több állami hatóság tulajdonában lévő vagy a szanálási hatóság ellenőrzése alatt álló intézményként az áthidaló intézmény fő célja, hogy biztosítsa az alapvető pénzügyi szolgáltatások folyamatos nyújtását a csődbe jutott intézmény ügyfelei részére, valamint azt, hogy az alapvető pénzügyi tevékenységeket továbbra is elvégezzék. Az áthidaló intézményt az üzleti tevékenység életképes folytatásaként kell működtetni, és amennyiben a feltételek megfelelőek, valamint az ezen irányelvben meghatározott határidőn belül vissza kell helyezni a piacra, vagy amennyiben nem bizonyul életképesnek, fel kell számolni.
- (66) Az eszközelkülönítési eszköznek lehetővé kell tennie, hogy a hatóságok egy szanálás alatt álló intézmény eszközeit, jogait és kötelezettségeit egy különálló gazdasági egységhez adják át. A csődhelyzetben lévő intézmény jogosulatlan versenylőnyének kiküszöbölése érdekében ez az eszköz kizárólag más eszközökkel együtt alkalmazható.
- (67) Egy jól működő szanálási rendszernek minimalizálnia kell a csődhelyzetben lévő intézmények szanálásának adófizetők által viselt költségeit. Biztosítani kell, hogy rendszerszintű jelentőségű intézményeket is szanálni lehessen a pénzügyi stabilitás veszélyeztetése nélkül. A hitelezői feltőkésítés úgy éri el ezt a célt, hogy biztosítja, hogy a csődhelyzetben lévő intézmény részvényesei és hitelezői viseljék a megfelelő veszteségeket, valamint az intézmény csődje miatt keletkezett költségek megfelelő részét. A hitelezői feltőkésítés így erősebb ösztönzést fog nyújtani az intézmények részvényeseinek és hitelezőinek arra, hogy normál körülmények esetén figyelemmel kísérjék az intézmény „egészségét”, és megfelel a Pénzügyi Stabilitási Tanács ajánlásainak, miszerint a szanálási keretrendszernek – kiegészítő opcióként, más szanálási eszközökkel együtt alkalmazandó – jogszabályon alapuló feltőkésítési és átalakítási hatásköröket is tartalmaznia kell.
- (68) Annak biztosítása érdekében, hogy a szanálási hatóságok különféle körülmények között is rendelkezzenek a veszteségek hitelezőkre hárításához szükséges rugalmassággal, indokolt, hogy a hitelezői feltőkésítést egyaránt tudják alkalmazni akkor is, ha a cél a csődhelyzetben lévő intézmény működő vállalkozásként történő helyreállítása, azaz amennyiben reális kilátás van arra, hogy az intézmények életképesse tehetők, és akkor is, ha a rendszerszintű jelentőségű szolgáltatásokat áthidaló intézménynek adják át, az intézmény többi része pedig beszünteti működését, és felszámolásra kerül.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/65/EU irányelve a pénzügyi eszközök piacairól és a 2004/39/EK irányelv a 2011/61/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (lásd e Hivatalos Lap 349. oldalát.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 596/2014/EU rendelete 2014. április 16. a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát.).

- (69) Ha a hitelezői feltőkésítést abból a célból alkalmazzák, hogy a csődhelyzetben lévő intézmény tőkehelyzetét helyreállítsák, hogy az intézmény tovább folytathassa üzleti tevékenységét, a hitelezői feltőkésítéssel végrehajtott szanálást a vezetés leváltásának – kivéve, amennyiben a vezetés megtartása helyénvaló és szükséges a szanálási célok eléréséhez –, valamint az intézmény és tevékenységei átszervezésének kell kísérnie, amelynek során orvosolják a csődhöz vezető okokat. A szerkezetátalakítást reorganizációs terv végrehajtásával kell megvalósítani. E tervnek megfelelő esetben összhangban kell állnia az intézmény által a Bizottságnak az állami támogatási rendszerben benyújtandó reorganizációs tervvel. Az intézmény hosszú távú életképességének helyreállítását célzó intézkedések mellett a tervnek tartalmaznia kell a támogatásnak a minimális közös teherviselésre történő korlátozását és a versenytorzítás korlátozását célzó intézkedéseket is.
- (70) A hitelezői feltőkésítést nem helyénvaló olyan követelésekre alkalmazni, amelyek fedezettek, biztosítékkal vannak ellátva, vagy más módon garantáltak. Annak biztosítása érdekében azonban, hogy a hitelezői feltőkésítés eredményesen működjön, és elérje a célját, kívánatos, hogy a csődhelyzetben lévő intézmény biztosíték nélküli kötelezettségeire a lehető legszélesebb körben alkalmazható legyen. Mindazonáltal indokolt bizonyos típusú biztosíték nélküli kötelezettségeket kizárni a hitelezői feltőkésítés alkalmazási köréből. A biztosított betétek tulajdonosainak védelme érdekében ki kell zárni a hitelezői feltőkésítésnek a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ alapján védett betétekre történő alkalmazását. A kritikus funkciók folytonosságának biztosítása érdekében ki kell zárni a hitelezői feltőkésítésnek a csődhelyzetben lévő intézmény munkavállalói felé fennálló egyes kötelezettségeire, illetve azon kereskedelmi követelésekre történő alkalmazását, amelyek az intézmény napi működéséhez szükséges árukhoz és szolgáltatásokhoz kapcsolódnak. A nyugdíjbiztosítási alapoknak és nyugdíjbiztosítási alapkezelőknek járt vagy járó, nyugdíjra és nyugdíjjogosultságokra vonatkozó követeléseit tiszteletben tartása érdekében ki kell zárni a hitelezői feltőkésítésnek a csődbe jutott intézmény nyugdíjrendszerének kötelezettségeire való alkalmazását. A hitelezői feltőkésítés azonban alkalmazásra kerülne a nem kollektív szerződésekből eredő változó javadalmazás fejében fizetendő nyugellátásokra vonatkozó kötelezettségek, valamint a lényeges kockázatot vállalók javadalmazásának változó összetevői esetében. A rendszerszintű átterjedés kockázatának csökkentése érdekében ki kell zárni a hitelezői feltőkésítésnek a fizetési rendszerekben való részvétellel összefüggésben keletkező olyan kötelezettségekre való alkalmazását, amelyek hét napon belül esedékesek, illetve az intézményekkel szembeni azon kötelezettségekre való alkalmazását – az ugyanazon csoporthoz tartozó szervezetekkel szembeni kötelezettségek kivételével –, amelyek eredeti esedékessége hét napon belüli.
- (71) Mivel a szanálás egyik legfontosabb célja a biztosított betéttulajdonosok védelme, a fedezett betétek tekintetében nem alkalmazható a hitelezői feltőkésítés. A betétbiztosítási rendszer mindemellett hozzájárul a szanálási folyamat finanszírozásához azáltal, hogy viseli a veszteségeket azon nettó veszteségek erejéig, amelyeket az után kellett volna viselnie, hogy rendes fizetéseképtelenségi eljárásban kártalanította a betéteseket. A hitelezői feltőkésítési hatáskör gyakorlása biztosítja, hogy a betétesek a kártalanítási összeghatárig továbbra is hozzáférjenek betéteikhez, ami a betétbiztosítási rendszerek létrehozásának fő célja. Amennyiben nem irányoznának elő e rendszerek bevonását ilyen esetekben, ez tisztességtelen előnyt jelentene azon többi hitelezővel szemben, akikre kiterjed a szanálási hatóság hatásköre.
- (72) A szanálási hatóságoknak egyes kötelezettségeket bizonyos körülmények fennállása esetén részben vagy teljes egészében ki kell tudniuk zárni a hitelezői feltőkésítésből, így például akkor, ha az adott kötelezettségeknek a hitelezői feltőkésítésbe való bevonása ésszerű időtartamon belül nem lehetséges, ha a kizárás feltétlenül szükséges ahhoz, és arányos azon célhoz mérten, hogy biztosítani lehessen a kritikus funkciók és fő üzletágak folytonosságát, vagy ha a hitelezői feltőkésítésnek az ezekre a kötelezettségekre történő alkalmazása olyan értékromlást eredményezne, amelynek következtében a többi hitelező által viselt veszteségek nagyobbak lennének, mint akkor, ha az említett kötelezettségeket nem zárnák ki a hitelezői feltőkésítés alkalmazásából. A szanálási hatóságoknak részben vagy teljes egészében ki kell tudniuk zárni a kötelezettségeket abban az esetben, amennyiben ez szükséges a problémák továbbterjedésének és a pénzügyi instabilitásnak az elkerülésére, amely súlyos zavarokat okozhat valamely tagállam gazdaságában. Ezen értékelések elvégzésekor a szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük a természetes személyeknek és a mikro-, valamint a kis- és középvállalkozásoknak a betétbiztosítási rendszerekről szóló 2014/49/EU irányelvben foglalt kártalanítási összeghatárt meghaladó biztosítható betéteiből eredő kötelezettségek esetleges leírásának következményeit.
- (73) A kizárás ilyen esetekben történő alkalmazásakor e tény figyelembevételére céljából – „a hitelezők egyike sem járhat rosszból, mint a rendes fizetéseképtelenségi eljárásban” elv tiszteletben tartása mellett – megemlíthető az egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírásának vagy átalakításának a szintje. Amennyiben a veszteség nem hárítható tovább más hitelezőkre, a szanálási finanszírozási rendszerből bizonyos szigorú feltételek mellett hozzájárulás nyújtható a szanálás alatt álló intézmény számára; ilyen feltétel többek között az, hogy a szavatolótőkéit is magában foglaló teljes kötelezettségállomány összesen legalább 8 %-ának megfelelő értékű veszteség tekintetében már sor kellett hogy kerüljön a hitelezői feltőkésítésbe való bevonásra, valamint hogy a szanálási alap által biztosított finanszírozásnak a szavatolótőkéit is magában foglaló teljes kötelezettségállomány 5 %-ának megfelelő összegre, vagy – amennyiben ez utóbbi az alacsonyabb – a szanálási alap rendelkezésére álló források és a három év alatt utólagos hozzájárulások révén összegyűjthető források összegére kell korlátozódnia.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i 2014/49/EU irányelve a betétbiztosítási rendszerekről (lásd e Hivatalos Lap 149. oldalát.).

- (74) Rendkívüli esetben, ha sor került bizonyos kötelezettségek kizárására, valamint ezen kötelezettségek helyett a szanalási alaphól az engedélyezett felső összeghatár erejéig már megtörtént a hitelezői feltőkésítést kiegészítő hozzájárulás kifizetése, a szanalási hatóság egyéb finanszírozási forrásokhoz is folyamodhat finanszírozásért.
- (75) A teljes kötelezettségállomány, ideértve a saját forrásokat is, 8 %-ának megfelelő, a veszteségek fedezéséhez és a feltőkésítéshez való hozzájárulás minimumösszegét vagy adott esetben a kockázattal súlyozott eszközök 20 %-ának megfelelő minimumösszeget, amelyet a hitelezői feltőkésítés keretében be kell vonni, ezen irányelvvel összhangban a szanalási értékelés alapján kell kiszámítani. E minimumösszegekbe nem számítandók be azok a múltbeli veszteségek, amelyeket a részvényesek az értékelést megelőzően már megfizettek a szavatolótőke csökkentése révén.
- (76) Ezen irányelv egyetlen rendelkezése sem írhatja elő a tagállamok számára, hogy a szanalásfinanszírozási rendszerbe az általános költségvetésből vonjanak be forrásokat.
- (77) Amennyiben ez az irányelv másként nem rendelkezik, a szanalási hatóságoknak a hitelezők egyenlő kezelését és a követeléseknek a fizetéseképtelenség tekintetében alkalmazandó jogszabályokban meghatározott rangsorát tiszteltben tartó módon kell alkalmazniuk a hitelezői feltőkésítést. A veszteségeket először a szavatolótőke-elemekben kell érvényesíteni, és a részvényesek felé részvények bevonása vagy átadása, illetve a részvények jelentős hígítása révén kell közvetíteni. Amennyiben ezek az eszközök nem elegendőek, hitelviszonyt megtestesítő alárendelt instrumentumokat kell átalakítani vagy leírni. Miután az alárendelt kötelezettségosztályokat teljes mértékben átalakították vagy leírták, az elősorolt kötelezettségek konverziójára vagy leírására kerül sor.
- (78) Fizetési és elszámolási rendszerekre, munkavállalókra vagy áruhitelezőkre vonatkozó kötelezettségek kizárása esetén, illetve a természetes személyek és a mikro-, valamint kis- és középvállalkozások betétei elsőbbségi rangsorának kizárása esetén a kizárást mind a harmadik országokban, mind az Unióban alkalmazni kell. Annak érdekében, hogy a harmadik országokban adott esetben biztosítani lehessen a kötelezettségek leírását vagy átalakítását, e lehetőség elismerését a szerződéses rendelkezésekbe kell foglalni, amelyekre a harmadik országok joga alkalmazandó, különösen azon kötelezettségek esetében, amelyek a hitelezői hierarchiában alacsonyabb szinten állnak. E szerződéses feltétel megléte nem kötelező a betétleírás alól mentesített kötelezettségek, a természetes személyek és mikro-, valamint kis- és középvállalkozások esetében, vagy amennyiben a harmadik országok jogszabályai vagy a harmadik országgal kötött kötelező érvényű megállapodás lehetővé teszi a tagállam szanalási hatósága számára leírasi vagy átalakítási hatásköre gyakorlását.
- (79) Annak elkerülése érdekében, hogy az intézmények a hitelezői feltőkésítés hatékony alkalmazását akadályozó módon strukturálják kötelezettségeiket, indokolt megállapítani, hogy az intézményeknek minden esetben rendelkezniük kell a szavatolótőkére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményeknek az intézmény teljes kötelezettségállományának százalékában kifejezett – aggregált összegével. Lehetővé kell tenni továbbá a szanalási hatóságok számára annak eseti alapon történő előírását, hogy ez a százalékos arány teljes egészében vagy részben a szavatolótőkéből vagy a kötelezettségek egyes típusaiból álljon.
- (80) Ez az irányelv felülről lefelé haladó módszert alkalmaz a csoporton belüli szavatolótőkére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények megállapítására. E megközelítés egyúttal elismeri, hogy a szanalási intézkedések az egyes jogi személyek szintjén alkalmazandóak, és elengedhetetlen, hogy a veszteségviselő képesség rendelkezésre álljon, illetve elérhető legyen az azon csoporthoz tartozó jogi személyek számára, amelyben a veszteség fennáll. E célból a szanalási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a csoporton belüli veszteségviselő képesség a csoportot alkotó jogi személyekben rejlő kockázat szintje szerint oszlik el. Az egyes leányvállalatok által teljesítendő minimumkövetelményeket külön-külön kell megállapítani. A szanalási hatóságoknak ezen túlmenően biztosítaniuk kell, hogy az összevont minimumkövetelményhez számolt minden tőke és kötelezettség rendelkezésre álljon azon szervezeteken belül, amelyekben a veszteségek előfordulhatnak, vagy egyéb módon elérhető legyen a veszteségek fedezése céljából. Ez az irányelv lehetővé teszi a több pontból kiinduló és az egy pontból kiinduló szanalást. A leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményeknek tükrözniük kell a csoport számára megfelelő, a szanalási terv szerinti szanalási stratégiát. A leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményeket különösen a csoport megfelelő szintjén kell megkövetelni annak érdekében, hogy tükrözzék a szanalási tervben szereplő, több pontból kiinduló vagy egy pontból kiinduló megközelítést, szem előtt tartva, hogy lehetnek olyan körülmények, amikor a tervben szereplőtől eltérő módszert alkalmaznak, például azért, mert az lehetővé tenné a szanalási célok hatékonyabb elérését. Ezek alapján, függetlenül attól, hogy a csoport egy pontból kiinduló vagy több pontból kiinduló megközelítést alkalmaz, az áterjedés és a bankroham kockázatának elkerülése érdekében a szanalási hatóságok által kötelezett csoport valamennyi intézményének és más jogi személyének mindenkor rendelkezésére kell állnia a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények stabil rendszerének.

- (81) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a kibocsátó intézmény életképtelensége bekövetkezésekor, a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és a járulékos tőkeinstrumentumok teljes mértékben nyeljk el a veszteségeket. Ennek megfelelően, a szanalási hatóságok számára elő kell írni, hogy ezen a ponton teljes mértékben írják le ezeket az instrumentumokat, vagy váltsák át azokat elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokra a gazdasági életképtelenség bekövetkezésekor és bármely szanalási intézkedés végrehajtása előtt. Ebből a szempontból a gazdasági életképtelenség pontja az a pont, amikor az érintett hatóság megállapítja, hogy az intézmény megfelel a szanalási feltételeknek, vagy amikor a hatóság úgy határoz, hogy az intézmény gazdasági életképessége a szóban forgó tőkeinstrumentumok leírása vagy átalakítása nélkül megszűnne. Azt a tényt, hogy a hatóságok az ezen irányelvben meghatározott körülmények fennállása esetén leírják vagy átalakítják az instrumentumokat, el kell ismerni az instrumentumra vonatkozó feltételekben, és fel kell tüntetni az instrumentummal kapcsolatban közzétett vagy rendelkezésre bocsátott prospektusokban és ajánlati dokumentációban.
- (82) Hatékony szanalási eredmények elérése érdekében lehetővé kell tenni, hogy a hitelezői feltőkésítés alkalmazására 2016. január 1-je előtt sor kerüljön.
- (83) A szanalási hatóságok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy csak részben alkalmazzák a hitelezői feltőkésítést, amennyiben az érintett tagállamokban és az Unió többi részében a pénzügyi rendszer stabilitására gyakorolt lehetséges hatás értékelése azt mutatja, hogy a teljes alkalmazása ellentétes lenne a tagállam vagy az Unió egészének közös érdekeivel.
- (84) A szanalási hatóságoknak minden olyan szükséges jogkörrel rendelkezniük kell, amelyek a szanalási eszközök alkalmazása során – különféle kombinációkban – gyakorolhatók. Ezek közé tartozik a csődhelyzetben lévő intézmény részvényeinek, eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek egy másik szervezethez, például egy másik intézményhez vagy áthidaló intézményhez való átadására vonatkozó hatáskör; a csődhelyzetben lévő intézmény részvényeinek leírására vagy bevonására, illetve kötelezettségeinek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör; a vezetés leváltására vonatkozó hatáskör; valamint a követelések kifizetésére vonatkozó átmeneti moratórium előírására vonatkozó hatáskör. Szükség van kiegészítő hatáskörökre, például arra, hogy a csoport más részei számára előírják az alapvető szolgáltatások folytatólagos biztosítását.
- (85) Nem szükséges előírni a pontos módját annak, ahogyan a szanalási hatóságok beavatkozhatnak a csődhelyzetben lévő intézmény működésébe. A szanalási hatóságok választhatnak, hogy az ellenőrzést az intézmény működésébe való közvetlen beavatkozás révén vagy végrehajtási határozat útján veszik át. A szanalási hatóságok erről az adott eset körülményeitől függően döntenek. A tagállamok közötti hatékony együttműködéshez ebben a szakaszban nem tűnik szükségesnek egységes modell előírása.
- (86) A szanalási keretnek eljárási követelményeket is tartalmaznia kell annak biztosítására, hogy a szanalási intézkedésekről megfelelően értesítsék az érintetteket, és azokat – az ezen irányelvben meghatározott korlátozott számú kivétel függvényében – megfelelően nyilvánosságra hozzák. Mivel azonban a szanalási hatóságok és szaktanácsadók által a szanalási eljárás alatt megszerzett információk feltehetően bizalmas jellegűek, a szanalási határozat közzététele előtt megfelelően titkosítani kell azokat. Figyelembe kell venni annak tényét, hogy a helyreállítási és szanalási tervek tartalmára és részleteire és e tervek bármilyen értékelésére vonatkozó információk messzemenő következményekkel járhatnak, különösen az érintett vállalkozásokra nézve. Azt kell feltételezni, hogy a döntések meghozatala előtt a döntéssel kapcsolatos információk, akár arról, hogy a szanalás feltételei teljesülnek-e, akár arról, hogy az eljárás során külön eszköz vagy intézkedés kerül-e alkalmazásra, hatással vannak az intézkedés által érintett magán- vagy közérdekre. Már egyedül az az információ is elegendő lehet negatív hatás kiváltására egy adott intézmény esetében, hogy a szanalási hatóság vizsgálja az intézményt. Ezért biztosítani kell, hogy megfelelő eszközök létezzenek az ilyen információk, például a helyreállítási és szanalási tervek tartalma és részletei és az ezzel összefüggésben végzett bármilyen értékelés eredménye titkosságának fenntartására.
- (87) A szanalási hatóságoknak kiegészítő hatáskörökkel kell rendelkezniük annak érdekében, hogy biztosítsák a részvények vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, valamint az eszközök, jogok és kötelezettségek eredményes transzferét. Az ezen irányelvben előírt biztosítékoktól függően, a hatásköröknek magukban kell foglalniuk a harmadik felek jogainak az átadott instrumentumokról vagy eszközökről való eltávolítására vonatkozó hatáskört és a szerződések végrehajtására irányuló hatáskört, valamint az átadott eszközöket és részvényeket átvevő féllel szemben a megállapodások folytonosságának biztosítására irányuló hatáskört. Mindez nem érintheti azonban a munkavállalóknak a munkaszerződés felmondására vonatkozó jogát. A szerződő félnek a szanalás alatt álló intézménnyel vagy egy csoporthoz tartozó vállalkozásával fennálló szerződés felmondására irányuló joga szintén nem sérülhet, amennyiben a felmondás oka nem csupán az, hogy a csődhelyzetben lévő intézmény szanalásra kerül. A szanalási hatóságoknak rendelkezniük kell azzal a kiegészítő hatáskörrel, amely alapján kötelezhetik a

rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolás alatt álló intézmény fennmaradó részét azon szolgáltatások teljesítésére, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a vagyonerőértékesítési eszköz vagy áthidaló intézményi eszköz alkalmazásával eszközökhöz vagy részvényekhez jutó intézmény folytassa üzleti tevékenységét.

- (88) A Charta 47. cikkével összhangban az érintett feleknek joguk van a tisztességes eljáráshoz és az őket érintő intézkedésekkel szembeni hatékony jogorvoslathoz. Ezért biztosítani kell a szanálási hatóságok által hozott határozatok ellen való fellebbezés jogát.
- (89) A nemzeti szanálási hatóságok által hozott válságkezelési intézkedések összetett gazdasági értékeléseket és széles mérlegelési jogkört követelhetnek meg. A nemzeti szanálási hatóságok rendelkeznek a szükséges szakértelemmel ahhoz, hogy elvégezzék ezeket az értékeléseket és meghatározzák a mérlegelési jogkör megfelelő alkalmazását. Ezért fontos annak biztosítása, hogy a nemzeti szanálási hatóságok által ebben a vonatkozásban készített összetett gazdasági értékeléseket a nemzeti bíróságok alapként használják fel az érintett válságkezelési intézkedések felülvizsgálatakor. Ezen értékelések összetett jellege azonban nem akadályozhatja meg a nemzeti bíróságokat annak megvizsgálásában, hogy a szanálási hatóság által felhasznált adatok tényszerűen pontosak, megbízhatók és következetesek-e, hogy az adatok tartalmazzanak-e az összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő minden lényeges információt, illetve hogy alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket.
- (90) Mivel ezen irányelv alkalmazási körébe rendkívüli sürgősséget képviselő helyzetek tartoznak, és mivel a szanálási hatóságok határozatainak felfüggesztése gátolhatja a kritikus funkciók folytonos biztosítását, rendelkezni kell arról, hogy felülvizsgálat iránti kérelem benyújtása nem vonja automatikusan maga után a megtámadott határozat joghatásának automatikus felfüggesztését, a szanálási hatóság határozata pedig azonnal végrehajtható azzal a vélelemmel, hogy a közérdekkel ellentétes volna, ha annak végrehajtását felfüggesztenék.
- (91) Továbbá, adott esetben azon harmadik felek védelme érdekében, akik a szanálási hatásköreiket gyakorló hatóságok eljárása során jóhiszeműen hozzájutottak a szanálás alatt álló intézmény eszközeihez, jogaihoz és kötelezettségeihez, valamint a pénzügyi piacok stabilitása érdekében, a fellebbezéshez való jog nem érinthet megsemmisített határozat alapján hozott későbbi adminisztratív intézkedést vagy végrehajtott ügyletet. Ilyen esetekben a jogsértő határozatra vonatkozó jogorvoslatnak az érintett személyek által elszenvedett veszteség kompenzálására kell korlátozódnia.
- (92) Tekintettel arra, hogy a válságkezelési intézkedéseket a tagállam vagy az Unió pénzügyi stabilitására jelentett súlyos kockázatok miatt esetleg sürgősen kell meghozni, a válságkezelési intézkedések előzetes bírósági jóváhagyásának kérelmezésére vonatkozó nemzeti jog szerinti eljárást és a kérelem bírósági vizsgálatát egyaránt gyorsan kell lefolytatni. Tekintettel arra, hogy a válságkezelési intézkedéseket sürgősen kell meghozni, a bíróságnak 24 órán belül döntést kell hoznia, és a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az illetékes hatóság közvetlenül azután meghozza határozatát, hogy a bíróság jóváhagyását adta. Ez nem érinti az érdekelt felek esetleges azon jogát, hogy a bíróságnál korlátozott időre kérelmezzék a döntés elhalasztását, miután a szanálási hatóság meghozta a válságkezelési intézkedést.
- (93) Az eredményes szanálás és a joghatóságot érintő konfliktusok elkerülése érdekében rendes fizetéseképtelenségi eljárás addig nem indítható vagy folytatható a csődhelyzetben lévő intézménnyel szemben, amíg a szanálási hatóság a szanálási hatásköreit gyakorolja, vagy a szanálási eszközöket alkalmazza, kivéve, ha azt az eljárást a szanálási hatóság kezdeményezésére vagy annak beleegyezésével indítják, illetve folytatják. Bizonyos szerződéses kötelezettségek korlátozott időre történő felfüggesztése hasznos és szükséges annak érdekében, hogy a szanálási hatóságnak legyen ideje a szanálási eszközök gyakorlatba való átültetésére. Ez azonban nem alkalmazandó a 98/26/EK irányelv alkalmazásában kijelölt rendszerek, központi szerződő felek és központi bankok kötelezettségeire. A 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ csökkenti a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben való részvétellel járó kockázatokat, különösen azáltal, hogy csökkenti a zavarokat az ilyen rendszerek résztvevőinek fizetéseképtelensége esetén. Annak biztosítása érdekében, hogy ezek a védelmi eszközök megfelelően alkalmazhatók legyenek a válsághelyzetekben, egyidejűleg megfelelő biztonságot fenntartva a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerek üzemeltetői és egyéb piaci résztvevők számára, ez az irányelv rendelkezik arról, hogy a válságmegelőzési vagy válságkezelési intézkedések önmagukban ne legyenek a 98/26/EK irányelv értelmében vett fizetéseképtelenségi eljárásnak tekinthetők, feltéve, hogy a szerződés szerinti érdemi kötelezettségek továbbra is teljesítésre kerülnek. Ez az irányelv azonban nem érinti a 98/26/EK irányelv szerinti rendszerek működését vagy a 98/26/EK irányelv 9. cikkében említett, biztosítékhöz fűződő jogot.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és Tanács 98/26/EK irányelve (1998. május 19.) a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről (HL L 166., 1998.6.11., 45. o.).

- (94) Annak biztosítása érdekében, hogy a hatóságoknak, amikor magánszektorbeli vásárlóra vagy áthidaló intézményre ruháznak át eszközöket és kötelezettségeket, megfelelő idő álljon rendelkezésre az átadandó szerződések meghatározására, indokolt lehetne a partnerek pénzügyi szerződések lezárására, meggyorsítására, illetve más módon történő megszüntetésére vonatkozó jogainak arányos korlátozása az átruházás előtt. Ez a korlátozás szükséges lenne ahhoz, hogy a hatóságok a felmondási jogok széles körű gyakorlásából következő érték- és hatáskörváltozásoktól mentes, valós képet kaphassanak a csődhelyzetben lévő intézmény mérlegéről. Annak érdekében, hogy csak a feltétlenül szükséges legkisebb mértékben avatkozzanak be a partnerek szerződéses jogaiba, a felmondási jogok korlátozása csak a válságmegelőzési intézkedéssel vagy a válságkezelési intézkedéssel – vagy az ilyen intézkedés alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó bármilyen eseménnyel – összefüggésben érvényesíthető, a más mulasztás, például fizetési vagy letétszolgáltatási kötelezettség elmulasztása miatt fennálló felmondási jogokat változatlanul kell hagyni.
- (95) A csődhelyzetben lévő intézmény néhány, de nem az összes eszközének, jogának és kötelezettségének átruházása esetén a jogszerű tőkepiaci megállapodások fenntartása érdekében indokolt védelmet biztosítani a megfelelő kapcsolt kötelezettségek, jogok és szerződések különválasztásával szemben. A kapcsolt szerződésekből való válogatásra vonatkozó e korlátozásnak az ugyanazon féllel kötött, biztosítéki megállapodással, tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítéki megállapodással, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodással, pozíciólezáró nettósítási megállapodással, illetve strukturált finanszírozási rendszerrel fedett szerződésekre is vonatkoznia kell. Amennyiben a védelem alkalmazandó, a szanalási hatóságoknak a védett megállapodáshoz tartozó összes kapcsolt szerződést át kell ruházniuk, vagy mindegyiket a csődbe jutott intézmény fennmaradó részénél kell hagyniuk. A védelemnek garantálnia kell, hogy a 2013/36/EU irányelv szerinti nettósítási megállapodással fedett kitétségek szavatolótőke-kezelése változatlan maradjon.
- (96) Bár annak biztosítása, hogy a szanalási hatóságok ugyanazokkal az eszközökkel és hatáskörökkel rendelkezzenek, egy határon átnyúló tevékenységű csoport csődjé esetén megkönnyíti a koordinált fellépést, mégis további intézkedések tűnnek szükségesnek az együttműködés elősegítése és az eltérő nemzeti válaszok megelőzése érdekében. A csoporthoz tartozó vállalkozások szanalása során a hatóságoknak szanalási kollégiumokban kell konzultálniuk és együttműködniük egymással annak érdekében, hogy megállapodjanak a csoportszintű szanalási program kialakításáról. A szanalási kollégiumokat a jelenlegi felügyeleti kollégiumok magja körül, a szanalási hatóságok részvételével és az illetékes minisztériumok, a központi bankok, az EBH, valamint – adott esetben – a betétbiztosítási rendszerek felügyeletéért felelős hatóságok bevonásával kell létrehozni. Válság esetén a szanalási kollégiumnak kell biztosítania az információcsere és a szanalási intézkedések koordinálásának fórumát.
- (97) A határokon átnyúló tevékenységű csoportok szanalása során biztosítani kell az egyensúlyt egyfelől a helyzet sürgősségét szem előtt tartó és a csoport egésze számára hatékony, méltányos és gyors megoldást biztosító eljárások iránti igény, másrészt az érintett tagállamok pénzügyi stabilitásának védelme iránti igény között. A szanalási kollégiumokban a szanalási hatóságoknak meg kell osztaniuk egymással véleményüket. A csoportszintű szanalási hatóság által javasolt szanalási intézkedéseket az egyes szanalási hatóságoknak a csoportszintű szanalási tervek keretében közösen kell kidolgozniuk, és meg kell vitatniuk. A lehetőség szerint gyors és közös döntések érdekében a szanalási kollégiumoknak figyelembe kell venniük mindazon tagállamok szanalási hatóságának véleményét, ahol a csoport aktívan jelen van. A csoportszintű szanalási hatóság szanalási intézkedéseinek minden esetben figyelembe kell venniük azt a hatást, amelyet a csoporthoz tartozó vállalkozásoknak otthont adó tagállamok pénzügyi stabilitására gyakorolnak. Ennek érdekében lehetővé kell tenni, hogy a csoporthoz tartozó leányvállalatoknak otthont adó tagállamok szanalási hatóságai a csoportszintű szanalási hatóság döntéseit ne csak a szanalási intézkedések megfelelősége alapján, hanem az érintett tagállam pénzügyi stabilitásának védelme okán is kifogásolhassák.
- (98) A szanalási kollégium nem lehet döntéshozó szerv, hanem a tagállami hatóságok általi döntéshozatalt elősegítő fórum. Az együttes döntéseket az érintett tagállami hatóságoknak kell meghozni.
- (99) A csoportszintű szanalási program létrehozása megkönnyítheti a koordinált szanalást, amely nagyobb valószínűséggel fogja biztosítani a csoporthoz tartozó összes intézmény szempontjából legjobb eredményeket. A csoportszintű szanalási hatóságnak kell javaslatot tennie a csoportszintű szanalási programra és azt a szanalási kollégium elé terjeszteni. Amennyiben valamely nemzeti szanalási hatóság nem ért egyet a rendszerrel vagy független szanalási intézkedést hoz, magyarázattal kell szolgálnia a véleménykülönbségről, és értesítenie kell a csoportszintű szanalási hatóságot és a csoportszintű szanalási program keretébe tartozó egyéb szanalási hatóságokat az okokról, valamint tájékoztatnia kell azokat a tervezett független intézkedésekről. Annak a nemzeti hatóságnak, amely eltér a csoportos szanalási rendszertől, kellőképpen mérlegelnie kell a többi szanalási hatóság tagállamainak pénzügyi stabilitására gyakorolt esetleges hatást, valamint a csoport egyéb részeire gyakorolt esetleges hatást.

- (100) A csoportszintű szanalási program részeként a hatóságokat fel kell kérni, hogy a szanalási feltételeknek megfelelő jogi személyekre ugyanazt az eszközt alkalmazzák. A csoport egészének stabilizálása céljából a csoportszintű szanalási hatóságoknak az áthidaló intézményi mechanizmus eszköz csoportszintű alkalmazására hatáskörrel kell rendelkezniük (ami adott esetben tehermegosztási megállapodások megkötését is magával vonhatja). Lehetővé kell tenni, hogy a leányvállalatok tulajdonjogát csomagban vagy egyenként történő, megfelelő piaci feltételek esetén végrehajtható továbbértékesítés céljából az áthidaló bankhoz átadják. Ezenkívül a csoportszintű szanalási hatóságnak hatáskörrel kell rendelkeznie a hitelezői feltőkésítés anyavállalati szinten történő alkalmazására.
- (101) A nemzetközileg tevékenykedő intézmények és csoportok hatékony szanalásához az Unió, a tagállamok és a harmadik országok szanalási hatóságai közötti együttműködésre van szükség. Az együttműködést segíti, ha a harmadik országok szanalási rendszerei olyan közös elveken és megközelítéseken alapulnak, amelyeket a Pénzügyi Stabilitási Tanács és a G-20 dolgoznak ki. Ennek érdekében az EBH-t fel kell hatalmazni arra, hogy nem kötelező erejű együttműködési keretmegállapodásokat dolgozzon ki és kössön meg harmadik országok hatóságaival az 1093/2010/EU rendelet 33. cikkének megfelelően, a nemzeti hatóságoknak pedig engedélyezni kell kétoldalú megállapodások megkötését az EBH keretmegállapodásaival összhangban. A globális vállalatok csődjének kezeléséért felelős nemzeti hatóságok közötti ilyen megállapodások a nemzetközi csoportokkal kapcsolatos hatékony tervezés, döntéshozatal és koordináció eszközei. Általánosságban ezekben intézkedésekben a viszonyosság elvének kell érvényesülnie. Az európai szanalási kollégium részét képező nemzeti szanalási hatóságok az ezen irányelvben meghatározott körülmények között – adott esetben – elismerik és végrehajtják a harmadik országbeli szanalási eljárásokat.
- (102) Az együttműködésnek ki kell terjednie az uniós vagy harmadik országbeli csoportok leányvállalataira és az uniós vagy harmadik országbeli intézmények fióktelepeire. A harmadik országbeli csoportok leányvállalatai az Unió területén letelepedett vállalkozásokként teljes mértékben az uniós jog hatálya alá tartoznak, így az ezen irányelvben meghatározott szanalási eszközök is alkalmazandók tekintetükben. Szükséges azonban, hogy a tagállamok fenntartsák annak jogát, hogy a harmadik országban székhellyel rendelkező intézmények fióktelepei tekintetében is fellépjenek abban az esetben, ha a fiókteleppel kapcsolatos harmadik országbeli szanalási eljárás elismerése és alkalmazása veszélyeztetné a pénzügyi stabilitást az Unióban, vagy ha az unióbeli betétesek nem részesülnének a harmadik országbeli betétesekkel egyenlő elbánásban. Ilyen esetekben, és az ebben az irányelvben meghatározott egyéb körülmények fennállása esetén a tagállamoknak jogában kell állnia, hogy – a nemzeti szanalási hatóságokkal folytatott egyeztetést követően – visszautasítsák harmadik országbeli intézmények uniós fióktelepeivel kapcsolatos harmadik országbeli eljárások elismerését.
- (103) Vannak olyan körülmények, amelyek fennállása esetén az alkalmazott szanalási eszközök hatékonysága attól függhet, hogy rendelkezésre áll-e rövid távú finanszírozás egy intézmény vagy áthidaló intézmény számára, nyújtanak-e garanciát a potenciális vásárlóknak, illetve biztosítanak-e tőkét az áthidaló intézménynek. Amellett, hogy a központi bankok lényeges szerepet játszanak a pénzügyi rendszernek – akár stresszhelyzetben – történő likviditásnyújtás terén, az is fontos, hogy a tagállamok finanszírozási rendszereket alakítsanak ki annak kiküszöbölésére, hogy az ilyen célra szükséges pénzeszközöket a nemzeti költségvetésekből vegyék el. A pénzügyi rendszer stabilizálását a pénzügyi ágazat egészének kell finanszíroznia.
- (104) Általános szabályként a szanalási hatóságai által irányított, az ezen irányelvben előírt célokra szolgáló szanalási alapon keresztül minden tagállamnak létre kell hoznia saját nemzeti szintű finanszírozási rendszerét. Egy szigorúan körülhatárolt kivétel keretében azonban a tagállamoknak lehetősége kell nyíljon arra is, hogy – amennyiben teljesülnek bizonyos feltételek – nemzeti finanszírozási rendszerüket a területükön engedélyezett intézményektől beszedett kötelező hozzájárulásokból működtessék, nem pedig a szanalási hatóság által irányított alapon keresztül.
- (105) Főszabály szerint az ágazattól kell hozzájárulásokat beszedni az intézmények szanalása előtt és attól függetlenül. Amikor az előzetes pénzeszközök nem elégségesek a veszteségek vagy a finanszírozási rendszerek költségeinek fedezésére, a további költség vagy veszteség viselésére kiegészítő hozzájárulásokat kell beszedni.
- (106) A kritikus tömeg elérése és azon prociklikus hatások kiküszöbölése érdekében, amelyek akkor jelentkeznenek, ha rendszerszintű válság esetén a finanszírozási rendszerek kizárólag utólagos hozzájárulásokra támaszkodnának, elengedhetetlen, hogy a tagállami finanszírozási rendszerek előzetesen rendelkezésre álló pénzügyi eszközei legalább egy meghatározott minimumösszeget elérjenek.

- (107) A hozzájárulások méltányos kiszámítása és a kevésbé kockázatos modellben történő működés ösztönzése érdekében a nemzeti finanszírozási rendszerekhez történő hozzájárulásoknak figyelembe kell venniük az intézmények hitel-, likviditási és piaci kockázatának fokát.
- (108) A csődhelyzetben lévő intézmények eredményes szanálása a belső piac kiteljesítésének elengedhetetlen eleme. Az ilyen intézmények csődje nemcsak azon piacok pénzügyi stabilitását érinti, amelyeken az intézmény jelen van, hanem az Unió pénzügyi piacának egészét veszélyezteti. A pénzügyi szolgáltatások belső piacának kiteljesítésével a nemzeti pénzügyi rendszerek egyre szorosabban összekapcsolódnak. Számos intézmény a letelepedése szerinti tagállamon kívül is működtet vállalkozásokat, és mindegyiküket összekötik a bankközi, és egyéb lényegileg páneurópai piacok. Az, hogy az intézmények szanálásának tényleges finanszírozása minden tagállamban biztosított legyen, nem csak azoknak a tagállamoknak az érdeke, amelyben az adott intézmények működnek, hanem érdekében áll általában minden tagállamnak, mivel ennek révén biztosíthatók az egyenlő versenyfeltételek, és javítható a belső pénzügyi piac működése. A finanszírozási rendszerek európai rendszerének létrehozása révén biztosítani kell, hogy az Unióban működő minden intézményre egyformán hatékony szanálásfinanszírozási rendszer vonatkozzon, és minden intézmény hozzájáruljon a belső piac stabilitásának biztosításához.
- (109) A finanszírozási rendszerek európai rendszere ellenálló képességének fokozása érdekében, továbbá annak a célnak megfelelően, hogy a finanszírozás elsősorban ne állami költségvetési forrásokból, hanem a szanálás alatt álló intézmény részvényesei és hitelezői révén, majd azt követően ágazati forrásokból valósuljon meg, lehetővé kell tenni, hogy a finanszírozási rendszerek szükség esetén más finanszírozási rendszerektől kölcsönt kérelmezhessenek. Ugyanígy fel kell jogosítani a finanszírozási rendszereket arra is, hogy szükség esetén más finanszírozási rendszereknek kölcsönt nyújtsanak. Az ilyen kölcsönnyújtásnak szigorúan önkéntes alapon kell működnie. A kölcsön nyújtására vonatkozó döntést a kölcsönt nyújtó finanszírozási rendszernek kell meghoznia, de mivel a döntésnek esetleg költségvetési kihatásai is lehetnek, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy előírják, hogy az illetékes minisztériummal konzultálni kell, vagy az egyetértését kell kérni.
- (110) Jóllehet a finanszírozási rendszereket nemzeti szinten hozzák létre, azoknak csoportszintű szanálás esetén közösen kell viselniük a terheket, feltéve, hogy a nemzeti hatóságoknak sikerül egyetértésre jutniuk az intézmény szanálásáról. A betétbiztosítási rendszerek által biztosított betétek nem viselhetnek veszteséget a szanálási folyamat során. Amennyiben a szanálási intézkedés biztosítja, hogy a betétesek továbbra is hozzáférhessenek betéteikhez, akkor azon betétbiztosítási rendszer számára, amelyhez a szanálás alatt álló intézmény tartozik, elő kell írni, hogy olyan összegű hozzájárulást fizessen, amely nem nagyobb annál a veszteségnél, amelyet abban az esetben kellett volna viselnie, ha az intézményt rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolják.
- (111) Habár a biztosított betétek a szanálás során védve vannak a veszteségek ellen, a többi leírható, illetve átalakítható betét elvileg bevonható a veszteségek viselésébe. Annak érdekében, hogy a biztosított betétek összegén túli leírható, illetve átalakítható betétekkel rendelkező természetes személyek, illetve mikro-, kis- és középvállalkozások bizonyos mértékű védelme garantált legyen, a rendes fizetéseképtelenségi eljárásra vonatkozó nemzeti jogszabályok értelmében ezeknek a betéteknek elsőbbséget kell élvezniük a közönséges, nem elsőbbségi hitelezők követeléseivel szemben. A betétbiztosítási rendszerek követeléseit még előbbre kell sorolni a nemzeti jogszabályok rendelkezéseiben, mint a leírható, illetve átalakítható betétek fent említett kategóriáit. Szükség van a nemzeti fizetéseképtelenségi jogszabályok e területének harmonizálására annak érdekében, hogy a tagállami szanálási alapok kitettségé minimális legyen az ebben az irányelvben előírt „egyetlen hitelező sem kerülhet rosszabb helyzetbe” elv értelmében.
- (112) Amennyiben a betéteket egy intézmény szanálása kapcsán egy másik intézménybe helyezik át, a betétesek nem biztosíthatók a betétbiztosítási rendszerekről szóló 2014/49/EU irányelvben meghatározott kártalanítási összeghatár felett. A szanálás alatt álló intézménynél maradó betétekre vonatkozó követeléseknek tehát az áthelyezett pénzeszközök és a 2014/49/EU irányelvben meghatározott kártalanítási összeghatár különbözetére kell korlátozódniuk. Amennyiben az áthelyezett betétek meghaladják a kártalanítási összeghatárt, a betétes a szanálás alatt álló intézménynél maradó betétek tekintetében nem támaszthat követelést a betétbiztosítási rendszerrel szemben.
- (113) A finanszírozási rendszerek ezen irányelvben meghatározott európai rendszerének részét alkotó finanszírozási rendszerek létrehozásának biztosítania kell a szanálás céljára nemzeti szinten rendelkezésre álló források felhasználásának koordinálását.

- (114) A Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a „kritikus funkciók” és a „fő üzletág” ezen irányelv alkalmazásában történő meghatározásának kritériumaira vonatkozóan; azon körülmények meghatározására vonatkozóan, amikor ezen irányelvnek megfelelően a kötelezettségnek a leírási és átalakítási követelmények alóli kivétele szükséges; azon megállapodáskategóriákra vonatkozóan, amelyeknek a részleges átruházás vonatkozásában a megfelelő védelmét a tagállamoknak biztosítani kell; arra a módszerre vonatkozóan, amely szerint az intézményeknek a szanalásfinanszírozási rendszerhez való hozzájárulásait kockázati profiljukkal arányosan kiigazítják; az előzetes hozzájárulások tényleges befizetésének biztosítására irányuló nyilvántartási, számviteli, beszámolási és egyéb kötelezettségek vonatkozásában; és azon körülményekre és feltételekre vonatkozóan, amelyek fennállása esetén egy intézményt átmenetileg mentesíteni lehet az utólagos hozzájárulás fizetése alól. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (115) Helyénvaló, hogy azokban az esetekben, amelyeket ez az irányelv meghatároz, az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokkal segítse elő a nemzeti hatóságok által alkalmazott gyakorlatok közelítését. A szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardok által nem szabályozott területeken lehetővé kell tenni, hogy az EBH saját kezdeményezésre iránymutatásokat és ajánlásokat bocsásson ki az uniós jog alkalmazásáról.
- (116) Az Európai Parlament és a Tanács az értesítés dátumát követő három hónapon belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben. Lehetővé kell tenni az Európai Parlament és a Tanács számára, hogy tájékoztassa a többi intézményt arról, ha nem szándékozik kifogást emelni.
- (117) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó technikai standardoknak elő kell segíteniük a következetes harmonizációt, valamint a betétesek, a befektetők és a fogyasztók megfelelő védelmét az egész Unióban. Az ebben az irányelvben meghatározott esetekben hatékony és helyénvaló megoldás lenne az EBH-t mint specializált szakértelemmel rendelkező szervet megbízni azoknak a Bizottsághoz benyújtandó szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezeteknek a kidolgozásával, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket.
- (118) A Bizottságnak, amennyiben ezen irányelv előírja, az EUMSZ 290. cikke alapján, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban az EBH által kidolgozott szabályozástechnikai standardtervezeteket kell elfogadnia, az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban. A Bizottságnak, amennyiben ezen irányelv előírja, az EUMSZ 291. cikke alapján, végrehajtási jogi aktusokban az EBH által kidolgozott végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell elfogadnia, az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban.
- (119) A 2001/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezik arról, hogy azon intézmények reorganizációjára és felszámolására vonatkozó határozatokat, amelyek székhelyükön kívüli tagállamokban is működtetnek fióktelepeket, minden tagállamban kölcsönösen el kell ismerni, és végre kell hajtani. Az említett irányelv biztosítja, hogy az intézmény minden eszközt és kötelezettségét a székhely szerinti tagállamban indított egységes folyamatban kezeljék, függetlenül attól, hogy melyik tagállamban találhatók, és rendelkezik arról, hogy a fogadó tagállamokban lévő hitelezők egyenlő elbánásban részesüljenek a székhely szerinti tagállamban lévő hitelezőkkel. Az eredményes szanalás érdekében a 2001/24/EK irányelvet a szanalási eszközök alkalmazása esetén kell alkalmazni, akkor is, amikor ezeket az eszközöket intézményekre alkalmazzák, és akkor is, amikor a szanalási rendszer hatálya alá tartozó más szervezetekre alkalmazzák őket. A 2001/24/EK irányelvet ezért mindezeknek megfelelően módosítani kell.
- (120) A társasági joggal foglalkozó uniós irányelvek kötelező szabályokat tartalmaznak a hatályuk alá tartozó intézmények részvényeseinek és hitelezőinek a védelmére vonatkozóan. Olyan helyzetben, amikor a szanalási hatóságoknak gyorsan kell cselekedniük, ezek a szabályok akadályozhatják a hatékony fellépést, ezért ebben az irányelvben rendelkezni kell a szanalási eszközöknek és hatásköröknek a szanalási hatóságok általi alkalmazásáról, valamint megfelelő eltérésekről is. Az érdekelt feleknek nyújtott maximális jogbiztonság garantálása érdekében az eltéréseket egyértelműen és szűken kell meghatározni, és azokhoz kizárólag közérdekből, a szanalásba vétel tekintetében meghatározott kritériumok teljesülése esetén lehet folyamodni. A szanalási eszközök alkalmazása feltételezi az ezen irányelvben meghatározott szanalási céloknak és feltételeknek a teljesítését.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/24/EK irányelve (2001. április 4.) a hitelintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról (HL L 125., 2001.5.5., 15. o.).

- (121) A 2012/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ szabályokat állapít meg a részvényesek azon jogára vonatkozóan, hogy döntsenek a tőke felemeléséről vagy leszállításáról, illetve vagyoni hozzájárulás ellenében részt vegyenek bármely új részvénykibocsátásban, valamint rendelkezéseket tartalmaz a hitelezőket tőkeleszállítás esetén megillető védelemről, és súlyos tőkevesztés esetén a közgyűlés összehívásáról. Ezek a szabályok akadályozhatják a szanalási hatóságok gyors fellépését, ezért rendelkezni kell az azoktól való megfelelő eltérésekről.
- (122) A 2011/35/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ többek között az egyesülésnek az egyesülő társaságok közgyűlése általi jóváhagyására, az egyesülési tervvel kapcsolatos követelményekre, az ügyvezetési, illetve szakértői jelentésre és a hitelezők védelmére vonatkozóan állapít meg szabályokat. Hasonló szabályokat állapít meg a részvénytársaságok szétválása tekintetében a 82/891/EGK tanácsi irányelv⁽³⁾. Az Európai Parlament és a Tanács 2005/56/EK irányelve⁽⁴⁾ a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesülése tekintetében ír elő hasonló szabályokat. A szanalási hatóságok gyors fellépésének lehetővé tétele érdekében rendelkezni kell az említett irányelvektől való megfelelő eltérésekről.
- (123) A 2004/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁵⁾ kötelező ajánlattételi kötelezettséget ír elő a társaság összes részvényére vonatkozóan az irányelvben meghatározott méltányos áron, arra az esetre, ha egy részvényes közvetlenül vagy közvetve, egyedül vagy másokkal együtt megszerzi a szóban forgó társaság részvényeinek bizonyos olyan százalékát, amely – a nemzeti jogban meghatározottak szerint – biztosítja számára a társaság irányítását. A kötelező ajánlattételi szabály célja a kisebbségi részvényesek védelme a társaság ellenőrzésében bekövetkező változás esetén. Egy ilyen költséges kötelezettség kilátásba helyezése azonban elriaszthatja az érintett intézmény lehetséges befektetőit, ami megnehezíti a szanalási hatóságok számára szanalási hatásköreik hasznosítását. Ezért rendelkezni kell arról, hogy a szanalási hatáskörök gyakorlásához szükséges mértékig megfelelő módon el lehessen térni a kötelező ajánlattételi szabálytól, ugyanakkor a szanalási időszak után a kötelező ajánlattételi szabályt minden olyan részvényesre alkalmazni kell, aki vagy amely megszerzi az irányítást az érintett intézmény felett.
- (124) A 2007/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁶⁾ rendelkezéseket tartalmaz a közgyűlésekkel kapcsolatos részvényesi eljárási jogokról. A 2007/36/EK irányelv többek között előírja a közgyűlés összehívására vonatkozó minimális értesítési időtartamot és a meghívó tartalmát. Ezek a szabályok akadályozhatják a szanalási hatóságok gyors fellépését, ezért rendelkezni kell az irányelvtől való megfelelő eltérésekről. A szanalást megelőzően gyors tőkeemelésre lehet szükség, ha az intézmény ténylegesen vagy valószínűleg nem felel meg az 575/2013/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben rögzített követelményeknek, és a tőkeemelés valószínűsíthetően helyreállítja a pénzügyi helyzetét, elkerülhetővé téve ezáltal, hogy teljesüljenek a szanalás megkezdésének feltételeként megállapított kritériumok. Ilyen helyzetben engedélyezni kell a közgyűlés rövid időn belüli összehívását. A részvényeseknek mindazonáltal meg kell őrizniük a tőkeemelésre és a közgyűlések összehívására megállapított határidő lerövidítésére vonatkozó döntéshozatali hatáskörüket. Ezen eszköz bevezetéséhez rendelkezni kell a 2007/36/EK irányelvtől való megfelelő eltérésekről.
- (125) Annak biztosítása érdekében, hogy a szanalási hatóságok képvisellel rendelkezzenek az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel, az 1093/2010/EU rendelettel, az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽⁷⁾ és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/30/EU irányelve (2012. október 25.) a biztosítékok egyenértékűvé tétele céljából a részvénytársaságok alapításának, valamint tőkéjük fenntartásának és módosításának tekintetében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében az Európai Unió működéséről szóló szerződés 54. cikkének második bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról (HL L 315., 2012.11.14., 74. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/35/EU irányelve (2011. április 5.) a részvénytársaságok egyesüléséről (HL L 110., 2011.4.29., 1. o.).

⁽³⁾ A Tanács 82/891/EGK hatodik irányelve (1982. december 17.) a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján a részvénytársaságok szétválásáról (HL L 378., 1982.12.31., 47. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/56/EK irányelve (2005. október 26.) a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesüléséről (HL L 310., 2005.11.25., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/25/EK irányelve (2004. április 21.) a nyilvános vételi ajánlatról (HL L 142., 2004.4.30., 12. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/36/EK irányelve (2007. július 11.) az egyes részvényesi jogok gyakorlásáról a tőzsdén jegyzett társaságokban (HL L 184., 2007.7.14., 17. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerében, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az EBH rendelkezzen az ezen irányelvben meghatározott feladatok végrehajtásához szükséges szakértelemmel, az 1093/2010/EU rendeletet módosítani kell abból a célból, hogy az ezen irányelvben meghatározott nemzeti szanálási hatóságok beletartozzanak a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak az említett rendeletben meghatározott fogalmába. A szanálási hatóságok és az 1093/2010/EU rendelet szerinti, hatáskörrel rendelkező hatóságok ilyen asszimilációja összhangban van az EBH azon feladataival, amelyeket a helyreállítási és szanálási tervek kidolgozásához és koordinálásához való hozzájárulása és az ezekben való aktív részvétele, valamint a csődhelyzetben lévő intézmények és különösen a határokon átnyúló tevékenységű csoportok szanálásának elősegítése tekintetében az 1093/2010/EU rendelet 25. cikke állapít meg.

- (126) Annak biztosítása érdekében, hogy az intézmények, az üzleti tevékenységüket ténylegesen irányító személyek, valamint az intézmények vezető testülete teljesítse az ebből az irányelvből eredő kötelezettségeket, továbbá annak biztosítása érdekében, hogy az említettek az egész Unióban hasonló bánásmódban részesüljenek, a tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket kell előírniuk. A tagállamok által meghatározott közigazgatási szankcióknak és egyéb közigazgatási intézkedéseknek ezért a címzettekkel, a szankció vagy egyéb közigazgatási intézkedés alkalmazásakor figyelembe veendő kritériumokkal, a szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések közzétételével, a legfontosabb szankcionálási hatáskörökkel és a közigazgatási bírságok szintjével kapcsolatban bizonyos alapvető követelményeknek eleget kell tenniük. Az EBH-nak – a szigorú szakmai titoktartás követelményeinek megfelelően – központi adatbázisban kell nyilván tartania minden közigazgatási szankciót, valamint az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok által jelentett fellebbezésekkel kapcsolatos minden információt.
- (127) Ennek az irányelvnek közigazgatási szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket egyaránt említenie kell annak érdekében, hogy egy jogsértést követően alkalmazott minden olyan fellépést lefedjen, amelynek célja további jogsértések megelőzése, tekintet nélkül arra, hogy a fellépés a nemzeti jog alapján szankciónak vagy egyéb közigazgatási intézkedésnek minősül-e.
- (128) Habár a tagállamok szabadon állapíthatnak meg közigazgatási, illetve büntetőjogi szankciókat is ugyanarra a jogsértésre nézve, nem kell előírni a számukra, hogy a tagállami büntetőjog hatálya alá tartozó jogsértésekre vonatkozó közigazgatási szankciókkal kapcsolatos szabályokat állapítsanak meg. A nemzeti jogszabályokkal összhangban, a tagállamok nem kötelesek mind közigazgatási, mind büntetőjogi szankciókat előírni egyazon jogsértésre vonatkozóan, mindazonáltal megtehetik, ha a nemzeti jogszabályok ezt számukra lehetővé teszik. Ha azonban a tagállamok ezen irányelv megsértése esetére közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések helyett büntetőjogi szankciókat tartanak fenn, az nem csökkentheti, illetve másképpen sem befolyásolhatja a szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok képességét arra, hogy kellő időben együttműködjenek más tagállamok szanálási hatóságaival és illetékes hatóságaival, illetve tőlük kellő időben információkhoz jussanak vagy velük kellő időben információt cseréljenek ezen irányelv alkalmazása céljából, akár azt követően is, hogy az adott jogsértést büntetőeljárással lefolytatása céljából az illetékes igazságügyi hatósághoz utalták.
- (129) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ⁽²⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültetett intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültetett nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (130) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja különösen a Charta által elismert jogokat, szabadságokat és elveket, különösen a tulajdonhoz való jogot, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint a védelemhez való jogot.
- (131) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen az intézmények szanálására vonatkozó szabályok és eljárások harmonizálását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban egy intézmény csődjének az egész Unióra gyakorolt hatásai miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ezen irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpia-
ci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezésé-
séről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

⁽²⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

- (132) Az illetékes hatóságoknak és a szanalási hatóságoknak az ezen irányelv értelmében hozott döntéseik és intézkedéseik során kellőképpen figyelembe kell venniük, hogy a szóban forgó döntések és intézkedések milyen hatással vannak más tagállamok pénzügyi stabilitására és gazdasági helyzetére, továbbá mérlegelniük kell az érintett leányvállalatnak vagy fióktelepnek a letelepedés illetve telephely szerinti tagállam pénzügyi szektora és teljes gazdasága szempontjából vett jelentőségét, még azokban az esetekben is, amikor az érintett leányvállalat vagy fióktelep csekélyebb fontossággal bír a konszolidált csoporton belül.
- (133) A Bizottság felülvizsgálja ezen irányelv általános alkalmazását, és amennyiben létrejött egy több tagállamra is kiterjedő szanalási eszközt létrehozó uniós jogi aktus, az annak alapján hozott intézkedések fényében megvizsgálja mindenekelőtt azt, hogy hogyan gyakorolja az EBH az ezen irányelv alapján ráruházott azon hatásköröket, amelyek értelmében közvetítést jogosult biztosítani az eszközben részt vevő tagállamok szanalási hatóságai és az eszközben részt nem vevő tagállamok szanalási hatóságai között,

ELFOGADTÁK EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

HATÁLY, FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS HATÓSÁGOK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez az irányelv szabályokat és eljárásokat állapít meg a következő szervezetek helyreállítása és szanalása vonatkozásában:

- a) azon intézmények, amelyek az Unióban vannak letelepedve;
- b) azon pénzügyi vállalkozások, amelyek az Unióban vannak letelepedve, ha a pénzügyi vállalkozás hitelintézet, befektetési vállalkozás vagy a c) vagy d) pontban említett vállalat leányvállalata, és az 575/2013/EU rendelet 6–17. cikke szerint az anyavállalat összevont alapú felügyelete alá tartozik;
- c) azon pénzügyi holding társaságok, vegyes pénzügyi holding társaságok és vegyes tevékenységű holding társaságok, amelyek az Unióban székhellyel rendelkeznek;
- d) tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalatok, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok, tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok, EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok;
- e) az ezen irányelvben meghatározott különös feltételeknek megfelelően Unión kívüli székhellyel rendelkező intézmények fióktelepei.

Az ezen irányelvben előírt követelmények bevezetése és alkalmazása, valamint az első albekezdésben említett szervezeteket illetően rendelkezésükre álló különböző eszközök alkalmazása során – és a különleges rendelkezésekre tekintettel – a szanalási és az illetékes hatóságok figyelembe veszik a szervezetek tevékenységének jellegét, részvényesi struktúráját, jogi formáját, kockázati profilját, méretét és jogállását, más intézményekkel vagy általában véve a pénzügyi rendszer egészével való összekapcsolódását, tevékenységeinek hatályát és komplexitását, az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében rögzített követelményeknek megfelelő intézményvédelmi rendszerben vagy ugyanezen rendelet 113. cikkének (6) bekezdésében említett kölcsönös szolidaritási rendszerben való tagságát, valamint azt, hogy végeznek-e a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott befektetési szolgáltatást vagy tevékenységet.

(2) A tagállamok elfogadhatnak vagy fenntarthatnak az ezen irányelvben és az ezen irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban és végrehajtási jogi aktusokban meghatározott szabályoknál szigorúbb vagy azokat kiegészítő szabályokat, feltéve, hogy ezek általános érvényűek, és nem ellentétesek az ezen irányelv és az ezen irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal és végrehajtási jogi aktusokkal.

2. cikk

Fogalommeghatározások

(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „szanálás”: szanálási eszköz vagy a 37. cikk (9) bekezdésében meghatározott eszköz alkalmazása a 31. cikk (2) bekezdésében említett szanálási célok közül egy vagy több elérése érdekében;
2. „hitelintézet”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet, kivéve a 2013/36/EU irányelv 2. cikkének (5) bekezdésében meghatározott szervezeteket;
3. „befektetési vállalkozás”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott, a 2013/36/EU irányelv 28. cikkének (2) bekezdésében megállapított indulótőke-követelmény hatálya alá tartozó befektetési vállalkozás;
4. „pénzügyi vállalkozás”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 26. pontjában meghatározott pénzügyi vállalkozás;
5. „leányvállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 16. pontjában meghatározott leányvállalat;
6. „anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 15. pontjának a) alpontjában meghatározott anyavállalat;
7. „összevont alapon”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 47. pontjának megfelelően meghatározott összevont helyzet alapja;
8. „intézményvédelmi rendszer” vagy „IPS”: az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében meghatározott követelményeket teljesítő szabályok;
9. „pénzügyi holding társaság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 20. pontjában meghatározott pénzügyi holding társaság;
10. „vegyes pénzügyi holding társaság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában meghatározott vegyes pénzügyi holding társaság;
11. „vegyes tevékenységű holding társaság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 22. pontjában meghatározott vegyes tevékenységű holding társaság;
12. „tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 30. pontjában meghatározott tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat;
13. „EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 31. pontjában meghatározott EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat;
14. „tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 32. pontjában meghatározott tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat;
15. „EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 33. pontjában meghatározott EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat;
16. „szanálási célok”: a 31. cikk (2) bekezdésében említett szanálási célok;
17. „fióktelep”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 17. pontjában meghatározott fióktelep;

18. „szanálási hatóság”: egy tagállam által a 3. cikkel összhangban kijelölt hatóság;
19. „szanálási eszköz”: a 37. cikk (3) bekezdésében említett szanálási eszköz;
20. „szanálási hatáskör”: a 63–72. cikkben meghatározott hatáskör;
21. „illetékes hatóság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 40. pontjában meghatározott illetékes hatóság, beleértve az Európai Központi Bankot is az 1024/2013/EU tanácsi rendelet ⁽¹⁾ értelmében rá ruházott egyes feladatai tekintetében;
22. „illetékes minisztériumok”: a tagállamok pénzügyminisztériumai vagy a nemzeti hatáskörök szerint a nemzeti szinten a gazdasági, pénzügyi és költségvetési döntésekért felelős más minisztériumai, és amelyeket a 3. cikk (5) bekezdésével összhangban jelöltek ki;
23. „intézmény”: hitelintézet vagy befektetési vállalkozás;
24. „vezető testület”: a 2013/36/EU irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 7. pontjában meghatározott vezető testület;
25. „felső vezetés”: a 2013/36/EU irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 9. pontjában meghatározott felső vezetés;
26. „csoport”: az anyavállalat és leányvállalatai;
27. „határokon átnyúló tevékenységű csoport”: olyan csoport, amelynek esetében a csoporthoz tartozó vállalkozások több tagállamban vannak letelepedve;
28. „rendkívüli állami pénzügyi támogatás”: az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatás, vagy bármilyen más, nemzeti szinten nyújtva állami támogatásnak minősülő szupranacionális szintű állami pénzügyi támogatás, amelyet egy az 1. cikk(1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vagy csoport – amelynek ezen intézmény vagy szervezet részét képezi – életképességének, likviditásának vagy fizetőképességének megőrzése vagy helyreállítása céljából nyújtanak;
29. „sürgősségi likviditási támogatás”: ideiglenes likviditási problémákkal küzdő fizetőképes pénzügyi vállalkozásoknak vagy fizetőképes pénzügyi vállalkozások csoportjának a központi bank által nyújtott központi banki pénz vagy bármilyen más, a központi banki pénzügyi növekedéséhez vezető támogatás, anélkül, hogy ez a művelet a monetáris politika részét képezne;
30. „rendszerszintű válság”: a pénzügyi rendszer zavara, amely súlyos negatív következményekkel járhat a belső piacra és a reálgazdaságra nézve. A rendszer szempontjából bizonyos mértékben valamennyi pénzügyi közvetítő, piac és infrastruktúra jelentős lehet.
31. „csoporthoz tartozó vállalkozás”: a csoporthoz tartozó jogi személy;
32. „helyreállítási terv”: egy intézmény által az 5. cikk rendelkezéseinek megfelelően elkészített és naprakészen tartott helyreállítási terv;
33. „csoportszintű helyreállítási terv”: a csoportszintű helyreállításra vonatkozóan a 7. cikkel összhangban elkészített és naprakészen tartott terv;
34. „jelentős fióktelep”: olyan fióktelep, amely a 2013/36/EU irányelv 52. cikkének (1) bekezdése szerint a fogadó tagállamban jelentősnek minősülne;

⁽¹⁾ A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

35. „kritikus funkciók”: tevékenységek, szolgáltatások vagy működési folyamatok, amelyek megszűnése az intézmény vagy csoport méretéből, piaci részesedéséből, külső vagy belső összekapcsoltságából, összetettségéből vagy határokra átnyúló tevékenységéből adódóan egy vagy több tagállamban valószínűsíthetően fennakadást okoz a realgazdaság számára létfontosságú szolgáltatások vagy a pénzügyi stabilitás tekintetében, különös tekintettel e tevékenységek, szolgáltatások vagy működési folyamatok helyettesíthetőségére;
36. „fő üzletágak”: azok az üzletágak és a hozzájuk kapcsolódó szolgáltatások, amelyek egy intézmény vagy csoport – amelynek az intézmény részét képezi – fő bevételi vagy nyereségforrását jelentik, illetve az új befektetésekből származó bevételek jelenértékének jelentős részét képviselik;
37. „összevont felügyeletet ellátó hatóság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 41. pontjában meghatározott összevont felügyeletet ellátó hatóság;
38. „szavatolótőke”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 118. pontjában meghatározott szavatolótőke;
39. „szanalási feltételek”: a 32. cikk (1) bekezdésében említett feltételek;
40. „szanalási intézkedés”: az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet szanalás alá helyezéséről szóló, a 32. vagy a 33. cikknek megfelelő döntés, szanalási eszköz alkalmazása vagy egy, vagy több szanalási hatáskör gyakorlása;
41. „szanalási terv”: egy intézmény vonatkozásában a 10. cikk rendelkezéseinek megfelelően elkészített szanalási terv;
42. „csoportszintű szanalás”: a következők bármelyike:
- a) szanalási intézkedés foganatosítása anyavállalat vagy összevont alapú felügyelet alá tartozó intézmény szintjén, vagy
 - b) a szanalási eszközök alkalmazásának és a szanalási hatáskör szanalási hatóságok által történő gyakorlásának összehangolása a csoporthoz tartozó azon vállalkozások tekintetében, amelyek megfelelnek a szanalási feltételeknek;
43. „csoportszintű szanalási terv”: a csoportszintű szanalásra vonatkozóan a 12. és 13. cikkel összhangban készített terv;
44. „csoportszintű szanalási hatóság”: az összevont felügyeletet ellátó hatóság székhelye szerinti tagállamban működő szanalási hatóság;
45. „csoportszintű szanalási program”: csoportszintű szanalásra vonatkozóan a 91. cikk szerint elkészített terv;
46. „szanalási kollégium”: a 88. cikk (1) bekezdése szerinti feladatok elvégzésére a 88. cikkel összhangban létrehozott kollégium;
47. „rendes fizetéseképtelenségi eljárás”: olyan valamennyi hitelezőre kiterjedő (kollektív) fizetéseképtelenségi eljárás, amely az adós vagyona feletti rendelkezési jogának részleges vagy teljes elvonását és felszámoló vagy vagyonfelügyelő kijelölését foglalja magában, és amely az intézményekre a nemzeti jog alapján rendes esetben alkalmazandó, továbbá amely vagy kifejezetten csak ezen intézményekre, vagy általános jelleggel minden természetes vagy jogi személyre vonatkozik;
48. „hitelviszonyt megtestesítő instrumentum”: az 63. cikk (1) bekezdésének g) és j) pontja értelmében: kötvények és az átruházható követelések más formái, adósságot keletkeztető vagy elismerő instrumentumok és hitelviszonyt megtestesítő instrumentum megszerzésére feljogosító instrumentumok;
49. „tagállami anyavállalat intézmény”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 28. pontjában meghatározott tagállami anyavállalat intézmény;

50. „EU-szintű anya intézmény”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 29. pontjában meghatározott EU-szintű anyavállalat intézmény;
51. „szavatolótoke-követelmények”: az 575/2013/EU rendelet 92–98. cikkében meghatározott követelmények;
52. „felügyeleti kollégium”: a 2013/36/EU irányelv 116. cikke alapján létrehozott, felügyeleti hatóságokat tömörítő kollégiumok;
53. „állami támogatások uniós keretrendszere”: az EUMSZ 107., 108. és 109. cikke által és az EUMSZ 108. cikkének (4) bekezdése vagy 109. cikke alapján megalkotott vagy elfogadott rendeletek és valamennyi uniós jogi aktus – többek között iránymutatások, közlemények és értesítések – által létrehozott keretrendszer;
54. „felszámolás”: egy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközeinek értékesítése;
55. „eszközelkülönítési eszköz”: eszköz a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak, illetve kötelezettségeinek a 42. cikk szerinti, szanálási hatóság általi, vagyonkezelő szervezethez történő átadására;
56. „vagyonkezelő szervezet”: a 42. cikk (2) bekezdésében szereplő követelményeket kielégítő jogi személy;
57. „hitelezői feltőkésítés”: a szanálás alatt álló intézmény kötelezettségei tekintetében a leírási és átalakítási hatáskör 43. cikk szerinti, szanálási hatóság általi gyakorlására szolgáló eszköz;
58. „vagyonértékesítési eszköz”: eszköz a szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott részvények vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok, illetve a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek a 38. cikk szerinti, szanálási hatóság általi olyan vásárlóhoz való átadására, amely nem áthidaló intézmény;
59. „áthidaló intézmény”: a 40. cikk (2) bekezdésében szereplő követelményeket kielégítő jogi személy;
60. „áthidaló intézményi mechanizmus”: eszköz a szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott részvényeknek vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumoknak vagy a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek áthidaló intézményhez való, a 40. cikk szerinti átadására;
61. „tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok”: részvények, tulajdonjogot biztosító egyéb instrumentumok, részvényekre vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokra átváltható vagy ilyenek megszerzésére jogosító instrumentumok, valamint részvényekben vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokban részesedést képviselő instrumentumok;
62. „részvényes”: részvényes vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentum tulajdonosa;
63. „átadási hatáskörök”: a 63. cikk (1) bekezdésének c), vagy d) pontjában meghatározott, szanálás alatt álló intézmény részvényeinek, egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumainak, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumainak, eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek, illetve ezek valamilyen kombinációjának egy átvevő félhez történő átadására vonatkozó hatáskörök;
64. „központi szerződő fél”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 1. pontjában meghatározott központi szerződő fél;
65. „származtatott ügylet”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 5. pontjában meghatározott származtatott ügylet;
66. „leírási és átalakítási hatáskörök”: az 59. cikk (2) bekezdésében és 63. cikk (1) bekezdésének e)–i) pontjaiban előírt hatáskörök;

67. „biztosítékkal fedezett kötelezettség”: olyan kötelezettség, amelynek hitelező számára történő kifizetését vagy más módon történő teljesítését jelzálogjog, kézizálogjog, visszatartási jog vagy biztosíték fedezi, ideértve a repoügyletekből és más tulajdonjog-átruházási biztosítékról szóló megállapodásokból származó kötelezettségeket is;
68. „elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok”: az 575/2013/EU rendelet 28. cikkének (1)–(4) bekezdésében, 29. cikkének (1)–(5) bekezdésében vagy 31. cikkének (1) bekezdésében megállapított feltételeknek megfelelő tőkeinstrumentumok;
69. „kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok”: az 575/2013/EU rendelet 52. cikkének (1) bekezdésében megállapított feltételeknek megfelelő tőkeinstrumentumok;
70. „aggregált összeg”: azon aggregált összeg, amellyel a 46. cikk (1) bekezdésével összhangban a szanálási hatóság értékelése alapján csökkenteni kell vagy át kell váltani a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket;
71. „leírható, illetve átalakítható kötelezettségek”: egy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet azon kötelezettségei, valamint tőkeinstrumentumoknak, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumoknak vagy járulékos tőkeinstrumentumoknak nem minősülő azon tőkeinstrumentumai, amelyek a 44. cikk (2) bekezdése értelmében nincsenek kizárva a hitelezői feltőkésítés alkalmazási köréből;
72. „betétbiztosítási rendszer”: a 2014/49/EU irányelv 4. cikkének megfelelően valamely tagállam által bevezetett és hivatalosan elismert betétbiztosítási rendszer;
73. „járulékos tőkeinstrumentumok”: az 575/2013/EU rendelet 63. cikkében megállapított feltételeknek megfelelő tőkelemek vagy alárendelt kölcsönök;
74. „releváns tőkeinstrumentumok” a IV. cím IV. fejezete 5. szakaszának és a IV. cím V. fejezetének alkalmazásában: kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok;
75. „átváltási ráta”: az a tényező, amely meghatározza azon részvények vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok számát, amelyekre egy adott kategóriába tartozó kötelezettséget átváltanak, a szóban forgó kategória egy adott instrumentumára vagy egy követelés értékének egy meghatározott egységére vonatkoztatva;
76. „érintett hitelező”: olyan hitelező, akinek, illetve amelynek követelése olyan kötelezettségre vonatkozik, amelyet a hitelezői feltőkésítés alkalmazásának keretében leírási vagy átalakítási hatáskör gyakorlása révén csökkentettek vagy részvénné, vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentummá alakítottak;
77. „érintett tulajdonos”: olyan, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosa, akinek tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumait a 63. cikk (1) bekezdésének h) pontjában meghatározott hatáskör alapján törlik;
78. „megfelelő hatóság”: a 61. cikkel összhangban azonosított tagállami hatóság, amely az adott állam nemzeti joga alapján az 59. cikk (3) bekezdésében említett megállapítások megtételéért felelős;
79. „érintett anyaintézmény”: olyan tagállami anyaintézmény, EU-szintű anyaintézmény, pénzügyi holding társaság, vegyes pénzügyi holding társaság, vegyes tevékenységű holding társaság, tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalatok, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok, tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok, amelyek tekintetében a hitelezői feltőkésítés alkalmazására kerül sor;
80. „átvevő fél”: az a vállalkozás, amelyhez a szanálás alatt álló intézmény részvényeit, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumait, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumait, eszközeit, jogait és kötelezettségeit, illetve ezek valamilyen kombinációját átadják;
81. „munkanap”: a szombat és a vasárnap, valamint az adott tagállamban ünnepnapnak számító napok kivételével minden nap;

82. „felmondási jog”: a szerződés felmondására irányuló jog, a kötelezettségek esedékességének előrehozására, lezárására, egymással szemben való elszámolására vagy nettósítására irányuló jog vagy az egyik szerződő fél fizetési kötelezettségét felfüggesztő, módosító vagy megszüntető bármely hasonló rendelkezés, illetve olyan rendelkezés, amely megakadályozza egy szerződés szerinti kötelezettség esedékessé válását, és amely kötelezettség ilyen rendelkezés hiányában esedékessé válna;
83. „szanalás alatt álló intézmény”: olyan intézmény, pénzügyi vállalkozás, pénzügyi holding társaság, vegyes pénzügyi holding társaság, vegyes tevékenységű holding társaság, tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalatok, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok, tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok, amelynek tekintetében szanalási intézkedés meghozatalára kerül sor;
84. „uniós leányvállalat”: valamely tagállamban letelepedett olyan intézmény, amely egy harmadik országbeli intézmény vagy egy harmadik országbeli anyavállalat leányvállalata;
85. „EU-szintű anyavállalat”: EU-szintű anyaintézmény, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok;
86. „harmadik országbeli intézmény”: olyan szervezet, amely egy olyan harmadik országban van letelepedve, amely úgy kezelendő mintha az Unióban rendelkezne székhellyel és az intézmény meghatározás alá esne;
87. „harmadik országbeli anyavállalat”: harmadik országban letelepedett anyavállalat, pénzügyi holding társaság anyavállalatok vagy vegyes pénzügyi a holding társaság anyavállalatok;
88. „harmadik országbeli szanalási eljárás”: egy harmadik országbeli intézmény csődjének kezelésére szolgáló, harmadik ország joga szerinti intézkedés, amely a célok és a várható eredmények szempontjából hasonló az ezen irányelv szerinti szanalási intézkedésekhez;
89. „uniós fióktelep”: egy harmadik országbeli intézmény olyan fióktelepe, amely valamely tagállamban található;
90. „érintett harmadik országbeli hatóság”: a szanalási hatóságok és illetékes hatóságok ezen irányelv szerinti feladataihoz hasonló feladatok végrehajtásáért felelős harmadik országbeli hatóság;
91. „csoportfinanszírozási rendszer”: a csoportszintű szanalási hatóság tagállamában működő finanszírozási rendszer vagy rendszerek;
92. „back-to-back tranzakció”: a vállalatcsoporton belüli két vállalkozás között létrejött olyan ügylet, amelynek célja a csoporton belüli egyik vállalkozás és egy harmadik fél között létrejött ügylettel járó kockázat – teljes egészében vagy részben történő – átruházása;
93. „csoporton belüli garancia”: olyan szerződés, amelyben a csoporton belüli egyik vállalkozás a csoporton belüli másik vállalkozás kötelezettségeire vállal garanciát egy harmadik fél felé;
94. „fedezett betétek”: a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 5. pontjában meghatározott fedezett betétek;
95. „biztosítható betétek”: a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 4. pontja szerinti biztosítható betétek;
96. „biztosítékkal fedezett kötvény”: a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 52. cikkének (4) bekezdésében említett instrumentum;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

97. „tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás”: a 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás;
98. „nettósítási megállapodás”: olyan megállapodás, amelynek alapján több követelést vagy kötelezettséget egyetlen nettó követeléssé lehet átalakítani, beleértve a pozíciólezáró nettósítási megállapodásokat, amelyek alapján egy (bárhogy vagy bárhol meghatározott) jogérvényesítési eljárás bekövetkeztekor a felek kötelezettségeit meggyorsítják, így azok azonnal esedékessé válnak vagy megszűnnek, és mindkét esetben egyetlen nettó követeléssé alakulnak át vagy az lép a helyükre, beleértve a 2002/47/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdése n) pontjának i. alpontjában meghatározott „pozíciólezáró nettósítási rendelkezéseket”, valamint a 98/26/EK irányelv 2. cikke k) pontjában meghatározott „nettósítást”;
99. „egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodás” olyan megállapodás, amely alapján a szanálás alatt álló intézmény és valamely partnere közötti két vagy több követelés vagy kötelezettség egymással szemben elszámolható;
100. „pénzügyi szerződések”: többek közt az alábbi szerződések és megállapodások:
- a) értékpapír-ügyletek, ideértve:
 - i. az értékpapír, értékpapírcsoport vagy értékpapírindex vételére, eladására vagy kölcsönzésére vonatkozó szerződések;
 - ii. értékpapír, értékpapírcsoport vagy értékpapírindex opciós ügyleteit;
 - iii. bármely értékpapírra, csoportra vagy indexre vonatkozó repo- vagy fordított repoügyleteket;
 - b) áruszerződések, ideértve:
 - i. később leszállítandó áru, árucsoport vagy -index vételére, eladására vagy kölcsönzésére vonatkozó szerződéseket;
 - ii. árura, árucsoportra vagy -indexre vonatkozó opciós szerződéseket;
 - iii. bármely árura, árucsoportra vagy -indexre vonatkozó repo- vagy fordított repoügyleteket;
 - c) határidős és forward szerződéseket, ideértve valamely áru vagy bármely más tulajdon, szolgáltatás, jog vagy érdekeltség meghatározott áron és jövőbeli időpontban történő vételére, eladására vagy transzferére vonatkozó ügyleteket (az áruügyletek kivételével);
 - d) swap-megállapodások, többek között az alábbiak vonatkozásában:
 - i. kamatlábakra vonatkozó csereügyletek és opciók; spot- és más devizaügyletek; devizaügyletek; értékpapírindex vagy értékpapír; hitelviszonyt megtestesítő értékpapír indexe vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapír; áruindex vagy áru; időjárási változó; kibocsátáshoz vagy inflációs rátához kapcsolódó ügylet;
 - ii. teljeshozam-swap, hitelfelár- vagy hitelswap;
 - iii. az i. vagy ii. alpontban említett megállapodásokhoz hasonló olyan megállapodások vagy tranzakciók, amelyek ismétlődő swapügylet vagy származtatott ügylet tárgyát képezik;
 - e) a három hónapos vagy annál rövidebb futamidejű bankközi hitelezési megállapodások;
 - f) az a)–e) pontban említett ügyletek vagy megállapodások bármelyikére vonatkozó keretmegállapodások;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/47/EK irányelve (2002. június 6.) a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról (HL L 168., 2002.6.27., 43. o.).

101. „válságmegelőzési intézkedés”: a helyreállíthatóság szempontjából felmerülő hiányosságok vagy akadályok közvetlen megszüntetésére irányuló, a 6. cikk (6) bekezdése szerinti hatáskörök gyakorlása, a szanálhatóság akadályainak kezelésére vagy kiküszöbölésére vonatkozó, a 17. vagy 18. cikk szerinti hatáskörök gyakorlása, a 27. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedések bármelyikének alkalmazása, ideiglenes felszámoló 29. cikk alapján történő kinevezése vagy az 59. cikk szerinti leírási vagy átalakítási hatáskörök gyakorlása;
102. „válságkezelési intézkedés” szanálási intézkedés vagy rendkívüli ügyvezető kinevezése a 35. cikk szerint, vagy egy az 51. cikk (2) bekezdése vagy a 72. cikk (1) bekezdése szerinti személy kinevezése;
103. „helyreállítási képesség”: az intézmény képessége arra, hogy rendezze pénzügyi helyzetét, ha az jelentős mértékben romlik;
104. „betétes”: a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 6. pontja szerinti betétes;
105. „befektető”: a 97/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 1. cikkének 4. pontja értelmében vett befektető;
106. „kijelölt nemzeti makroprudenciális hatóság”: a nemzeti hatóságok makroprudenciális felhatalmazásáról szóló, 2011. december 22-i európai rendszerkockázati testületi ajánlás (ESRB/2011/3) B. ajánlásának 1. pontjában említett, a makroprudenciális politika vitelével megbízott hatóság;
107. „mikro-, kis- és középvállalkozások”: a 2003/361/EK bizottsági ajánlás⁽²⁾ 2. cikkének (1) bekezdésében említett éves forgalomra vonatkozó kritérium szerinti mikro-, kis- és középvállalkozások.
108. „szabályozott piac”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában meghatározott szabályozott piac

2. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el és ezekben részletesen jelölje meg, hogy milyen kritériumokat kell alkalmazni azoknak a tevékenységeknek, szolgáltatásoknak és működési folyamatoknak a meghatározására, amelyek az első albekezdés 35. pontjában a „kritikus funkciók” fogalom meghatározásában szerepelnek, továbbá jelölje meg azokat a kritériumokat is, amelyek alapján meg lehet határozni az első albekezdés 36. pontjában a „fő üzletágak” fogalom meghatározásában említett üzletágakat és hozzájuk kapcsolódó szolgáltatásokat.

3. cikk

A szanálásért felelős hatóságok kijelölése

(1) Minden tagállam egy, vagy kivételesen több szanálási hatóságot jelöl ki, amely felhatalmazást kap a szanálási eszközök alkalmazására és a szanálási hatáskörök gyakorlására.

(2) A szanálási hatóságnak közigazgatási hatóságnak vagy közigazgatási hatáskörrel felruházott hatóságnak kell lennie.

(3) A szanálási hatóságok lehetnek nemzeti központi bankok, illetékes minisztériumok vagy más közigazgatási hatóságok vagy közigazgatási hatáskörrel felruházott hatóságok. A tagállamok kivételesen úgy rendelkezhetnek, hogy a szanálási hatóságok legyenek az 575/2013/EU rendelet és a 2013/36/EU irányelv alkalmazásában felügyeletet ellátó illetékes hatóságok. Megfelelő strukturális intézkedésekre van szükség a működési függetlenség biztosítása és az érintett hatóságnak az 575/2013/EU rendelet és a 2013/36/EU irányelv szerinti felügyeleti feladatai vagy egyéb feladatai és a szanálási hatóságnak az ezen irányelvben foglalt feladatai közötti összeférhetetlenség megelőzése érdekében, az információcserére és az együttműködésre vonatkozóan a (4) bekezdésben előírt kötelezettségek sérelme nélkül. A tagállamok ennek keretében biztosítják, hogy az illetékes hatóságokon, nemzeti központi bankokon, illetékes minisztériumokon vagy más hatóságokon belül működési szempontból függetlenek legyenek egymástól egyfelől a szanálási funkciók, másfelől az érintett hatóság felügyeleti és egyéb funkciói.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 97/9/EK irányelve (1997. március 3.) a befektetővédelmi rendszerekről (HL L 84., 1997.3.26., 22. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások fogalmának meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

A szanálási hatóság feladatainak az irányelv szerint ellátásában részt vevő alkalmazottakat strukturális szempontból el kell választani az 575/2013/EU rendelet és a 2013/36/EU irányelv szerinti feladatok vagy az érintett hatóság egyéb funkcióival kapcsolatos feladatok ellátásában részt vevő alkalmazottaktól, illetve rájuk külön jelentési útvonalak vonatkoznak.

E bekezdés alkalmazásában a tagállam vagy a szanálási hatóság minden szükséges belső szabályt elfogad és közzétesz, beleértve a szakmai titoktartásra és a különböző funkcionális területek közötti információcserére vonatkozó szabályokat is.

(4) A tagállamok előírják, hogy a felügyeleti és szanálási funkciókat ellátó hatóságok és a képviselőikben e funkciókat ellátó személyek szorosan működjenek együtt a szanálási határozatok előkészítésében, tervezésében és alkalmazásában, abban az esetben, ha a szanálási hatóság és az illetékes hatóság egymástól különböző szervezet és abban az esetben is, ha a funkciók ellátása egy szervezeten belül történik.

(5) Minden tagállam kijelöl egy minisztériumot, amely betölti az ezen irányelv szerinti illetékes minisztérium funkcióját.

(6) Ha a szanálási hatóság valamely tagállamban nem az illetékes minisztérium, tájékoztatnia kell az illetékes minisztériumot az irányelv szerinti határozatokról, és – amennyiben a nemzeti jog másként nem rendelkezik – meg kell szereznie a minisztérium jóváhagyását az olyan döntések végrehajtása előtt, amelyeknek közvetlen költségvetési hatásai vagy rendszerszintű következményei vannak.

(7) Az ezen irányelvnek megfelelően az illetékes hatóságok, a szanálási hatóságok és az EBH által hozott határozatok figyelembe veszik a határozat lehetséges hatását mindazon tagállamokban, ahol az intézmény vagy a csoport működik, valamint minimalizálják pénzügyi stabilitásra gyakorolt negatív hatásokat és a negatív gazdasági és társadalmi hatásokat ezekben a tagállamokban. Az EBH határozataira az 1093/2010/EU rendelet 38. cikke alkalmazandó.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy valamennyi szanálási hatóság rendelkezzen a szanálási intézkedések alkalmazásához szükséges szaktudással, erőforrásokkal és működési kapacitással, és hatásköreit a szanálási célok eléréséhez szükséges gyorsasággal és rugalmassággal legyen képes gyakorolni.

(9) Az EBH-nak az illetékes hatóságokkal és a szanálási hatóságokkal együttműködésben ki kell fejlesztenie a megfelelő szaktudást, erőforrásokat és működési kapacitást, valamint többek közt rendszeres szakértői értékeléseken keresztül nyomon kell követnie a (8) bekezdés végrehajtását.

(10) Ha az (1) bekezdéssel összhangban egy tagállam egynél több hatóságot jelöl ki a szanálási eszközök alkalmazására és a szanálási hatáskörök gyakorlására, erről teljes körű indokolással ellátott értesítést nyújt be az EBH és a Bizottság számára, egyértelműen felosztja a feladatokat és felelősségi köröket e hatóságok között, biztosítja a megfelelő koordinációt közöttük, és a többi tagállam illetékes hatóságaival való együttműködés és koordináció céljára egyetlen hatóságot kapcsolattartó hatóságnak jelöl ki.

(11) A tagállamok tájékoztatják az EBH-t a szanálási hatóságnak és a kapcsolattartó hatóságnak kinevezett nemzeti hatóságról vagy hatóságokról, valamint adott esetben azok konkrét feladatairól és felelősségi köréről. Az EBH közzéteszi a szanálási hatóságok és a kapcsolattartó hatóságok listáját.

(12) A 85. cikk sérelme nélkül a tagállamok a nemzeti jog rendelkezéseinek megfelelően korlátozhatják a szanálási hatóság, az illetékes hatóság, valamint ezek alkalmazottjai felelősségét az ezen irányelv szerinti funkcióik ellátása során általuk tett cselekmények és mulasztások tekintetében.

II. CÍM

ELŐKÉSZÍTÉS

I. FEJEZET

Helyreállítási és szanalási tervek

1. szakasz

Általános rendelkezések

4. cikk

Egyszerűsített kötelezettségek egyes intézmények számára

(1) Tekintettel az adott intézmény csődjének az intézmény tevékenységének jellegéből, részvényesi struktúrájából, jogi formájából, kockázati profiljából, méretéből és jogállásából, más intézményekkel vagy a pénzügyi rendszer egészével való összefonódottságából, tevékenységeinek kiterjedéséből és komplexitásából, intézményvédelmi rendszerben vagy az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében említett egyéb kölcsönös szolidaritási rendszerekben való tagságából, valamint a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontja szerinti befektetési szolgáltatások vagy tevékenységek végzéséből kifolyólag gyakorolt esetleges hatására, és attól függően, hogy csődjé és azt követő, rendes fizetéseképtelenségi eljárással történő felszámolása valószínűsíthetően jelentős negatív hatással járna-e a pénzügyi piacokra, más intézményekre, a finanszírozási feltételekre, vagy a tágabb gazdaságra, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes és szanalási hatóságok meghatározzák az alábbiakat:

- a) az 5–12. cikkben meghatározott helyreállítási és szanalási tervek tartalma és részletei;
- b) az első helyreállítási és szanalási tervek elkészítésének határideje és a helyreállítási és szanalási tervek aktualizálásának gyakorisága, amely kisebb lehet az 5. cikk (2) bekezdésében, a 7. cikk (5) bekezdésében, a 10. cikk (6) bekezdésében és a 13. cikk (3) bekezdésében megállapított mértéknél;
- c) az intézmények által az 5. cikk (5) bekezdése, a 11. cikk (1) bekezdése és a 12. cikk (2) bekezdése, valamint a melléklet A. és B. szakaszában foglaltak szerint benyújtandó információk tartalma és részletei, ideértve információkat is;
- d) a szanalhatóság 15. cikk és a 16. cikk, valamint a melléklet C. szakasza szerinti értékelésének részletessége.

(2) Az illetékes hatóságoknak, illetve adott esetben a szanalási hatóságoknak szükség esetén a nemzeti makroprudenciális hatósággal való egyeztetést követően kell elvégezniük az (1) bekezdés szerinti értékelést.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy egyszerűsített követelmények alkalmazása esetén az illetékes hatóságok, illetve adott esetben szanalási hatóságok bármikor teljes körű, nem egyszerűsített kötelezettségeket írhatnak elő.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az egyszerűsített követelmények alkalmazása önmagában ne befolyásolja az illetékes hatóság, illetve adott esetben a szanalási hatóság arra vonatkozó hatáskörét, hogy válságmegelőzési vagy válságkezelési intézkedést hozzon.

(5) Az EBH 2015. július 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki az (1) bekezdésben említett kritériumok meghatározása érdekében az intézmény csődjének a pénzügyi piacokra, más intézményekre és finanszírozási feltételekre gyakorolt hatásának a szóban forgó bekezdés szerinti megállapítása céljából.

(6) Adott esetben figyelembe véve az (5) bekezdésben említett iránymutatások alkalmazása során gyűjtött tapasztalatokat, az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az intézmény csődjé pénzügyi piacokra, más intézményekre és finanszírozási feltételekre gyakorolt hatásának (1) bekezdés szerinti megállapítása céljából szükséges, az (1) bekezdésben említett kritériumok meghatározása érdekében.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) Az illetékes hatóságoknak és a szanálási hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t arról, milyen módon alkalmazták az (1), (8), (9) és (10) bekezdést a joghatóságuk alá tartozó intézményekre. Az EBH legkésőbb 2017. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak az (1), (8), (9) és (10) bekezdés végrehajtásáról. Ezen belül a jelentés megjelöli, hogy tapasztalhatók-e eltérések az (1), (8), (9) és (10) bekezdés nemzeti szintű alkalmazása terén.

(8) A (9) és (10) bekezdésre figyelemmel a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok és adott esetben a szanálási hatóságok eltekinthessenek az alábbiak alkalmazásától:

a) az e fejezet a 2. és 3. szakaszában szereplő követelmények az olyan, központi szervhez kapcsolódó intézmények esetében, amelyek az 575/2013/EU rendelet 10. cikkének megfelelően teljes egészében vagy részben mentesülnek a nemzeti jog szerinti prudenciális követelmények alól.

b) a 2. szakaszban szereplő követelményektől olyan intézmény esetében, amely intézményvédelmi rendszer tagja.

(9) Amennyiben a (8) bekezdés alapján mentesítést adnak, a tagállamok:

a) a fejezet a 2. és 3. szakaszában szereplő követelményeket összevont alapon alkalmazzák az 575/2013/EU rendelet 10. cikke értelmében vett központi szervre és az ahhoz kapcsolt intézményekre;

b) előírják az intézményvédelmi rendszer számára, hogy együttműködve a mentesítést kapott tagokkal, megfeleljen a 2. szakaszban szereplő követelményeknek.

Ezért az e fejezet 2. és 3. szakaszában szereplő, csoportra történő hivatkozások magukban foglalják az 575/2013/EU rendelet 10. cikke értelmében vett központi szervet és az ahhoz kapcsolt intézményeket, valamint mindezek leányvállalatait, a 2013/36/EU irányelv 111. cikke értelmében összevont alapú felügyelet alá tartozó anyavállalatokra vagy intézményekre való hivatkozások pedig magukban foglalják a központi szervet.

(10) Az olyan intézmények, amelyek az 1024/2013/EU rendelet 6. cikke (4) bekezdésének értelmében az Európai Központi Bank közvetlen felügyelete alatt állnak, illetve jelentős részét képezik egy tagállam pénzügyi rendszerének, e fejezet 2. szakaszának értelmében készítik saját helyreállítási terveiket és ezek vonatkozásában a 3. szakasszal összhangban egyedi szanálási terveket kell készíteni.

E bekezdés alkalmazásában úgy tekintendő, hogy egy intézmény működése meghatározó részét alkotják az adott tagállam pénzügyi rendszerének, amennyiben az alábbi feltételek valamelyike teljesül:

a) eszközeinek összértéke meghaladja a 30 000 000 000 eurót; vagy

b) eszközei összértékének a letelepedés szerinti tagállam GDP-jéhez viszonyított aránya meghaladja a 20 %-ot, kivéve, ha az eszközök összértéke nem éri el az 5 000 000 000 eurót.

(11) Az EBH végrehajtástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki és ezekben meghatározza, hogy az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok a (7) bekezdés alkalmazásában milyen egységes formanyomtatványokat, mintadokumentumokat és fogalommeghatározásokat alkalmazzanak az információ azonosítására és az EBH-nak történő továbbítására, az arányosság elvére figyelemmel.

Az EBH e végrehajtástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelően történő elfogadására.

2. s z a k a s z

Helyreállítás tervezés

5. cikk

Helyreállítási tervek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy minden olyan intézmény, amely nem tagja a 2013/36/EU irányelv 111. és 112. cikke szerinti összevont felügyelet alá tartozó valamely csoportnak, készítsen és tartson naprakészen helyreállítási tervet, amely rendelkezik arról, hogy ha az adott intézmény pénzügyi helyzete súlyosan romlik, az miként rendezendő az intézmény által hozandó intézkedésekkel. A helyreállítási tervek a 2013/36/EU irányelv 74. cikke értelmében vett vállalat-irányítási intézkedésnek minősülnek.

(2) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények legalább évente, illetve az intézmény jogi vagy szervezeti felépítésével, tevékenységével vagy pénzügyi helyzetével kapcsolatos minden olyan változást követően frissítsék helyreállítási tervüket, amely lényegi hatással lehet a helyreállítási tervre, vagy szükségessé teszi annak módosítását. Az illetékes hatóságok előírhatják, hogy az intézmények ennél gyakrabban frissítsék helyreállítási tervüket.

(3) A helyreállítási tervekben nem feltételezhető, hogy az intézménynek lehetősége lesz rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevételére vagy részesülni fog ilyenben.

(4) A helyreállítási terveknek adott esetben elemzést kell tartalmazniuk arról, hogy a terv által vázolt körülmények között egy intézmény hogyan és mikor igényelhet központi banki eszközrendszert, és meg kell jelölniük, hogy várhatóan mely eszközök lennének fedezetként befogadhatók.

(5) A 4. cikk sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a helyreállítási tervek tartalmazzák a melléklet A. szakaszában felsorolt információkat. A tagállamok előírhatják, hogy a helyreállítási tervek további információkat tüntessenek fel.

A helyreállítási terveknek olyan, lehetséges intézkedéseket is tartalmazniuk kell, amelyeket az intézmény abban az esetben hozhat meg, ha a korai beavatkozás 27. cikk szerinti feltételei teljesülnek.

(6) A tagállamok előírják, hogy a helyreállítási tervek, a helyreállítási intézkedések gyors végrehajtását biztosítandó, tartalmazzanak megfelelő feltételeket és eljárásokat, valamint a helyreállítási intézkedési lehetőségek széles körére terjedjenek ki. A tagállamok előírják, hogy a helyreállítási tervekben legyenek az intézmény egyedi feltételeinek szempontjából releváns súlyos makrogazdasági és pénzügyi stresszhelyzetre vonatkozó forgatókönyvek, beleértve a rendszer egészét érintő eseményeket és az olyan stresszhelyzeteket is, amelyek egy-egy konkrét jogi személyt vagy csoportot érintenek.

(7) Az Európai Rendszerkockázati Testülettel (ERKT) szoros együttműködésben és az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az EBH 2015. július 3-ig iránymutatásokat bocsát ki, amelyekben részletesebben meghatározza az e cikk (6) bekezdésének alkalmazása céljából felhasználandó forgatókönyv-lehetőségeket.

(8) A tagállamok előírhatják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek hatáskörrel ahhoz, hogy előírják az intézmények számára, hogy vezessenek részletes nyilvántartást azokról a pénzügyi szerződésekről, amelyeknek az érintett intézmény szerződő fele.

(9) Az intézmény (1) bekezdésben említett vezető testületének az illetékes hatóság részére való benyújtás előtt értékelnie kell és jóvá kell hagynia a helyreállítási tervet.

(10) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben, a 4. cikk sérelme nélkül, részletesebben meghatározza a helyreállítási tervben szerepeltetendő, az e cikk (5) bekezdésében említett információkat.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

6. cikk

A helyreállítási tervek értékelése

(1) A tagállamok előírják, hogy azok az intézmények, amelyek az 5. cikk (1) bekezdése, illetve a 7. cikk (1) bekezdése értelmében helyreállítási tervet kötelesek készíteni, azt vizsgálat céljából nyújtják be az illetékes hatóságnak. A tagállamok előírják továbbá, hogy az intézmények az illetékes hatóságok számára kielégítő módon igazolják, hogy a tervek megfelelnek a (2) bekezdés szerinti kritériumoknak.

(2) Az illetékes hatóság – hat hónappal az egyes tervek benyújtását és az azon tagállamok illetékes hatóságaival folytatott konzultációt követően, amelyekben jelentős fióktelepek működnek, és ha az az adott fióktelep szempontjából releváns – megvizsgálja a tervet, és értékeli, hogy az milyen mértékben felel meg az 5. cikkben megállapított követelményeknek és a következő kritériumoknak:

a) meglehetősen valószínű, hogy a tervben javasolt intézkedések végrehajtásával fenntartható vagy helyreállítható az intézmény vagy csoport életképessége és pénzügyi helyzete, figyelembe véve az intézmény által hozott vagy tervezett előkészítő intézkedéseket;

b) meglehetősen valószínű, hogy a terv és a tervben szereplő egyes opciók minden valószínűség szerint gyorsan és hatékonyan végrehajthatók pénzügyi stresszhelyzetben, a lehető legnagyobb mértékben elkerülve, hogy a pénzügyi rendszerre jelentős kedvezőtlen hatást gyakoroljanak, még olyan forgatókönyvek megvalósulását is beleértve, amelyek azt eredményeznék, hogy ugyanebben az időszakban más intézmények is helyreállítási terveket hajtanak végre.

(3) Az illetékes hatóság a helyreállítási tervek megfelelőségének értékelésekor a szervezeti felépítés összetettségéhez és az intézmény kockázati profiljához mérten figyelembe veszi az intézmény tőke- és finanszírozási struktúrájának megfelelőségét.

(4) Az illetékes hatóság a szanalási hatóság rendelkezésére bocsátja a helyreállítási tervet. A szanalási hatóság megvizsgálhatja a helyreállítási tervet annak megállapítása céljából, hogy tartalmaz-e olyan intézkedéseket, amelyek kedvezőtlenül befolyásolhatják az intézmény szanalhatóságát, és ajánlásokat tehet az illetékes hatóságnak ez ügyben.

(5) Ha az illetékes hatóság értékelése szerint a helyreállítási tervben lényeges hiányosságok vannak, vagy a terv végrehajtásának lényegi akadályai lehetnek, megállapításait közli az intézménnyel vagy a csoport anyavállalatával, és előírja számára, hogy két hónapon belül – mely határidő a hatóság jóváhagyásával további egy hónappal meghosszabbítható – nyújtson be átdolgozott tervet, amelyben bemutatja az említett hiányosságok vagy akadályok kezelését.

Mielőtt egy intézménytől megkövetelnék, hogy helyreállítási tervét ismét nyújtsa be, az illetékes hatóság az intézmény számára lehetőséget biztosít arra, hogy megtegye az e követelménnyel kapcsolatos észrevételeit.

Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy az átdolgozott terv a hiányosságokat és akadályokat nem orvosolja megfelelően, lehetősége van az intézményt arra utasítani, hogy eszközöljön bizonyos konkrét módosításokat a terven.

(6) Ha az intézmény nem nyújt be átdolgozott helyreállítási tervet, vagy az illetékes hatóság megítélése szerint az átdolgozott helyreállítási terv nem orvosolja megfelelően az eredeti értékelésben megállapított hiányosságokat és potenciális akadályokat, és a terv konkrét módosításaira vonatkozó utasítással a hiányosságok, illetve akadályok nem orvosolhatók megfelelően, az illetékes hatóság arra kötelezi az intézményt, hogy ésszerű határidőn belül azonosítsa, hogy milyen módosításokat tud eszközölni az üzletvitelén annak érdekében, hogy kiküszöbölje a helyreállítási terv hiányosságait, illetve az annak végrehajtása előtt álló akadályokat.

Ha az intézmény az illetékes hatóság által megszabott határidőn belül nem azonosítja az ilyen módosításokat, vagy ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy az intézmény által javasolt intézkedésekkel a hiányosságok, illetve akadályok nem lennének megfelelően kezelhetők, akkor az illetékes hatóság bármely általa szükségesnek és arányosnak ítélt intézkedés meghozatalára utasíthatja az intézményt, figyelembe véve a hiányosságok és akadályok súlyosságát és az intézkedések hatását az intézmény üzletvitelére.

Az illetékes hatóság a 2013/36/EU irányelv 104. cikkének sérelme nélkül az alábbiakra utasíthatja az intézményt:

- a) az intézmény kockázati profiljának, így a likviditási kockázatának mérséklése;
- b) a feltőkésítésre vonatkozó intézkedések kellő időben történő meghozatalának lehetővé tétele;
- c) az intézmény stratégiájának és felépítésének felülvizsgálata;
- d) a forrásbevonási stratégia módosítása a fő üzletágak és kritikus funkciók ellenálló képességének fokozása érdekében;
- e) az intézmény irányítási struktúrájának átalakítása.

Az intézkedések e bekezdésben megállapított listája nem zárja ki, hogy a tagállamok az illetékes hatóságok számára további intézkedések meghozatalát is engedélyezzék a nemzeti jog szerint.

(7) Ha az illetékes hatóság a (6) bekezdés alapján intézkedések meghozatalára kötelez egy intézményt, az intézkedésekre vonatkozó határozatának indokoltnak és arányosnak kell lennie.

A határozatról az intézményt írásban kell értesíteni, és az ellen fellebbezésnek van helye.

(8) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza azokat a minimumkövetelményeket, amelyeket az illetékes hatóságnak értékelnie kell az e cikk (2) bekezdésében és a 8. cikk (1) bekezdésében említett értékelés céljából.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

7. cikk

Csoportszintű helyreállítási tervek

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az EU-szintű anyavállalatok készítsenek csoportszintű helyreállítási tervet és nyújtsák be azt az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak. A csoportszintű helyreállítási terveknek az EU-szintű anyavállalat által vezetett csoport egészére vonatkozó helyreállítási tervet kell tartalmazniuk. A csoportszintű helyreállítási tervben meg kell határozni azokat az intézkedéseket, amelyeket adott esetben végre kell majd hajtani az EU-szintű anyavállalat és az egyes leányvállalatok szintjén.

(2) A 8. cikknek megfelelően az illetékes hatóságok előírhatják a leányvállalatok számára, hogy készítsenek és nyújtsanak be egyénileg helyreállítási tervet.

(3) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság – az ezen irányelvben előírt titoktartási követelmények megléte esetén – továbbítja a csoportszintű helyreállítási terveket az alábbiaknak:

- a) a 2013/36/EU irányelv 115. és 116. cikkében említett érintett illetékes hatóságoknak;
- b) azon tagállamok illetékes hatóságainak, amelyekben jelentős fióktelepek működnek, ha az az adott fióktelep szempontjából releváns;
- c) a csoportszintű szanálási hatóságnak; továbbá
- d) a leányvállalatok szanálási hatóságainak.

(4) A csoportszintű helyreállítási terv célja a csoport mint egész, illetve a csoportot alkotó intézmények stabilitásának biztosítása stresszhelyzetben, egyrészt a válsághelyzet okainak kezelésével vagy megszüntetésével, másrészt a csoport vagy az érintett intézmény pénzügyi helyzetének rendezésével, ugyanakkor a csoport más tagjainak pénzügyi helyzetét is figyelembe véve.

A csoportszintű helyreállítási tervnek olyan intézkedéseket kell tartalmaznia, amelyek célja az EU-szintű anyavállalat, az 1. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett szervezetek, valamint a leányvállalatok, és amennyiben a 2013/36/EU irányelv értelmében alkalmazandó, a jelentős fióktelepek szintjén meghozandó intézkedések koordinációjának és konzisztenciájának biztosítása.

(5) A csoportszintű helyreállítási terv és a valamely leányvállalat részére készített bármely terv tartalmazza az 5. cikkben meghatározott elemeket. Az említett terveknek tartalmazniuk kell adott esetben a III. fejezet szerint kötött, csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodásnak megfelelően elfogadott, csoporton belüli pénzügyi támogatások nyújtására vonatkozó rendelkezéseket.

(6) A csoportszintű helyreállítási terveknek tartalmazniuk kell az 5. cikk (6) bekezdésében meghatározott forgatókönyvek esetén alkalmazandó lépéseket tartalmazó lehetőségek sorát.

A csoportszintű helyreállítási terv minden egyes forgatókönyv tekintetében meghatározza, hogy van-e a helyreállítási intézkedések végrehajtásának akadálya a csoporton belül, így a terv által érintett egyedi vállalatok szintjén, és van-e a szavatolótoke csoporton belüli haladéktalan átruházásának vagy a kötelezettségek vagy eszközök visszafizetésének jelentős gyakorlati vagy jogi akadálya.

(7) A csoportszintű helyreállítási tervet az (1) bekezdés szerint elkészítő vállalat vezető testülete értékeli és jóváhagyja a csoportszintű helyreállítási tervet, mielőtt benyújtaná azt az összevont felügyeletet ellátó hatósághoz.

8. cikk

A csoportszintű helyreállítási tervek értékelése

(1) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság, a leányvállalatok illetékes hatóságaival közösen és a 2013/36/EU irányelv 116. cikkében említett illetékes hatóságokkal, valamint – amennyiben a jelentős fióktelepek számára releváns – a jelentős fióktelepek illetékes hatóságaival folytatott konzultációt követően, felülvizsgálja a csoportszintű helyreállítási tervet, és értékeli, hogy az milyen mértékben felel meg a 6. és 7. cikkben meghatározott követelményeknek és kritériumoknak. Az értékelést a 6. cikkben meghatározott eljárásnak és e cikknek megfelelően kell elvégezni, és az a csoport működése által érintett valamennyi tagállam esetében figyelembe veszi a helyreállítási intézkedések pénzügyi stabilitásra gyakorolt lehetséges hatását.

(2) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a leányvállalatok illetékes hatóságai az alábbi kérdésekben együttes határozatot meghozatalára törekednek:

a) a csoportszintű helyreállítási terv felülvizsgálata és értékelése;

b) a csoporthoz tartozó intézmények esetében szükséges-e egyéni helyreállítási tervet készíteni; továbbá

c) a 6. cikk (5) és (6) bekezdésében említett intézkedések alkalmazása;

A feleknek törekedniük kell arra, hogy az együttes határozatot négy hónapon belül meghozzák attól a naptól számítva, amikor az összevont felügyeletet ellátó hatóság a 7. cikk (3) bekezdésével összhangban a csoportszintű helyreállítási tervet továbbította.

Az EBH egy illetékes hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban segítheti az illetékes hatóságokat a közös határozat meghozatalában.

(3) Ha az illetékes hatóságok a továbbítástól számított négy hónapon belül nem hoznak együttes határozatot a csoportszintű helyreállítási terv vizsgálatáról és értékeléséről vagy az EU-szintű anyavállalat által a 6. cikk (5) és (6) bekezdésével összhangban meghozandó bármely intézkedésről, akkor az összevont felügyeletet ellátó hatóság maga hoz határozatot ezekben az ügyekben. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak határozata meghozatalához előzetesen figyelembe kell vennie a többi illetékes hatóság által a négy hónap során kifejtett véleményeket és fenntartásokat. Az összevont felügyeletet ellátó hatóság megküldi a határozatot az EU-szintű anyavállalatnak és a többi illetékes hatóságnak.

Ha a négy hónapos időszak végén a (2) bekezdésben említett valamelyik illetékes hatóság egy, a (7) bekezdésben említett ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utal, akkor az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak el kell halasztania döntését, és meg kell várnia az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban esetlegesen hozott bármely határozatát, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. A négy hónapos időszak az említett rendelet szerinti egyeztetési időszakként minősül. Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időszak végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH egy hónapon belül nem hoz határozatot, az összevont felügyeletet ellátó hatóság határozatát kell alkalmazni.

(4) Ha az illetékes hatóságok a következő ügyekben a továbbítástól számított négy hónapon belül nem hoznak együttes határozatot:

- a) a joghatóságuk alá tartozó intézmények esetében kell-e egyéni helyreállítási tervet készíteni; vagy
- b) a 6. cikk (5) és (6) bekezdésében említett intézkedéseket a leányvállalatok szintjén kell-e alkalmazni,

akkor az illetékes hatóságoknak maguknak kell határozniuk:

Ha a négy hónapos időszak végén valamelyik érintett illetékes hatóság egy, a (7) bekezdésben említett ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utal, akkor a leányvállalat illetékes hatóságának el kell halasztania döntését, és meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. A négy hónapos időszakot az említett rendelet szerinti egyeztetési időszakként kell tekinteni. Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időszak végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH egy hónapon belül nem hoz határozatot, a leányvállalatért egyéni szinten felelős illetékes hatóság határozatát kell alkalmazni.

(5) Azok a további illetékes hatóságok, amelyek a (4) bekezdéssel összhangban nem jelezték egyetértésük hiányát, együttes határozatot hozhatnak a joghatóságuk alá tartozó csoporthoz tartozó vállalkozásokra vonatkozó csoportszintű helyreállítási tervről.

(6) A (2) vagy a (5) bekezdésben említett együttes határozat, illetve a (3) és a (4) bekezdésben említett együttes határozat hiányában az illetékes hatóságok által hozott határozatok véglegesnek minősülnek, és az érintett tagállamok illetékes hatóságainak alkalmazniuk kell azokat.

(7) Valamely illetékes hatóságnak a (3) vagy (4) bekezdésnek megfelelő kérelme alapján lehetőség van arra, hogy az EBH csak elősegítse azt, hogy az illetékes hatóságok az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban megállapodásra jussanak a helyreállítási tervek értékelése és a 6. cikk (6) bekezdése a), b) és d) pontjában szereplő intézkedések végrehajtása tekintetében.

9. cikk

Indikátorok a helyreállítási tervben

(1) Az 5–8. cikk alkalmazásának céljára az illetékes hatóságok előírják, hogy minden helyreállítási terv tartalmazzon egy olyan, az intézmény által kialakítandó, indikátorokból álló keretet, amely meghatározza, hogy mely ponton hozhatók meg adott esetben a tervben említett megfelelő intézkedések. Ezekről az indikátorokról az illetékes hatóságok állapodnak meg a helyreállítási tervek 6. és 7. cikknek megfelelő értékelése során. Az indikátorok lehetnek az intézmény pénzügyi helyzetével összefüggő, mennyiségi vagy minőségi jellegű mutatók, és alakulásuknak könnyen figyelemmel kísérhetőnek kell lennie. Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények megfelelő intézkedéseket vezessenek be a mutatók rendszeres figyelemmel kísérésére.

Az első albekezdés ellenére az intézmény:

- a) a helyreállítási terve alapján intézkedést hozhat akkor is, ha a helyzet nem felel meg a vonatkozó indikátornak, de az intézmény vezető testülete a körülmények alapján azt helyénvalónak ítéli; vagy
- b) eltekinthet az intézkedés meghozatalától, amennyiben az intézmény vezető testülete úgy ítéli meg, hogy az a helyzet körülményeiből adódóan nem lenne helyénvaló;

A helyreállítási tervben szereplő intézkedés meghozatalára, illetve az intézkedés meghozatalától való eltekintésre vonatkozó határozatról haladéktalanul értesíteni kell az illetékes hatóságot.

(2) Az EBH 2015. július 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki, amelyekben meghatározza az (1) bekezdésben említett minőségi és mennyiségi indikátorok minimumlistáját.

3. s z a k a s z

Szanálási tervezés

10. cikk

Szanálási tervek

(1) A szanalási hatóságnak – az illetékes hatósággal való konzultációt követően, valamint azt követően, hogy konzultált a hatáskörrel rendelkező szanalási hatóságokkal, amelynek területén jelentős fióktelepek találhatók, amennyiben ez a jelentős fióktelep szempontjából releváns – szanalási tervet kell készítenie minden olyan intézmény tekintetében, amely nem tagja a 2013/36/EU irányelv 111. és 112. cikke szerint összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó csoportnak. A szanalási terv rendelkezik azokról a szanalási intézkedésekről, amelyeket a szanalási hatóság fogantathat, amennyiben az intézmény megfelel a szanalási feltételeknek. A (7) bekezdésben említett információkat az érintett intézmény tudomására kell hozni.

(2) A szanalási terv kidolgozásakor a szanalási hatóság azonosítja a szanalhatóság előtt álló valamennyi lényeges akadályt, és – amennyiben szükséges és arányosnak tekinthető – meghatározza a megfelelő fellépéseket ezen akadályok kezelésére, e cím II. fejezetével összhangban.

(3) A szanalási terv készítése során releváns forráskönyveket kell figyelembe venni, ideértve az egyedi okokra visszavezethető csődeseményt, vagy a szélesebb körű pénzügyi instabilitás vagy rendszerszintű események idején bekövetkező eseményeket. A szanalási terv nem feltételezheti az alábbiakat:

- a) bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatás a 100. cikk szerint létrehozott finanszírozási rendszerek igénybevételén túl;
 - b) bármely, központi banki sürgősségi likviditási támogatás; vagy
 - c) nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás.
- (4) A szanalási tervnek elemzést kell tartalmaznia arról, hogy a terv által vázolt körülmények között egy intézmény hogyan és mikor igényelhet központi banki eszközrendszert, és meg kell jelölnie, hogy várhatóan mely eszközök lennének fedezetként befogadhatók.

(5) A szanalási hatóságok megkövetelhetik az intézményektől, hogy segítséget nyújtsanak a szanalási tervek elkészítéséhez és aktualizálásához.

(6) A szanalási tervek felülvizsgálatát és adott esetben aktualizálását legalább évente, továbbá az intézmény jogi vagy szervezeti felépítésével, tevékenységével vagy pénzügyi helyzetével kapcsolatos minden olyan érdemi változás után el kell végezni, amely jelentős hatással lehet a terv eredményességére, vagy másképpen szükségessé teszi a szanalási terv módosítását.

A szanálási tervek első albekezdés szerinti felülvizsgálata vagy aktualizálása céljából az intézmények és az illetékes hatóságok haladéktalanul értesítik a szanálási hatóságokat minden olyan változásról, amely a szanálási terv felülvizsgálatát vagy aktualizálását teszi szükségessé.

(7) A 4. cikk sérelme nélkül, a szanálási terv opciókat határoz meg a IV. címbe említett szanálási eszközöknek és hatásköröknek az intézményre való alkalmazására vonatkozóan. Adott esetben és lehetőség szerint számszerűsítve tartalmazza a következőket:

- a) a terv kulcsfontosságú elemeinek összefoglalása;
- b) a szanálási terv legutóbbi módosítása óta az intézmény tekintetében bekövetkezett érdemi változások összefoglalása;
- c) annak bemutatása, hogy a kritikus funkciók és a fő üzletágak jogilag és gazdaságilag hogyan különíthetők el más funkcióktól a szükséges mértékben annak érdekében, hogy az intézmény csődje esetén a folytonosság biztosítható legyen;
- d) becsült időkeret a terv minden egyes lényegi vonatkozásának megvalósítása tekintetében;
- e) a szanálhatóság e cikk (2) bekezdése és a 15. cikk szerint elvégzett értékelésének részletes leírása;
- f) a 15. cikk szerint elvégzett értékelés során feltárt szanálhatósági akadályok kezelésére, illetve kiküszöbölésére a 17. cikk szerint előírt intézkedések leírása;
- g) az intézmény kritikus funkciói, fő üzletágai és eszközei értékének és értékesíthetőségének meghatározására irányuló eljárások leírása;
- h) azon intézkedések részletes leírása, amelyek biztosítják, hogy a 11. cikk szerint előírt információk naprakészek legyenek, és mindenkor a szanálási hatóságok rendelkezésére álljanak;
- i) a szanálási hatóság arra vonatkozó ismertetése, hogy hogyan finanszírozhatók a szanálási opciók az alábbiak bevonása nélkül:
 - i. bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatás a 100. cikk szerint létrehozott finanszírozási rendszerek igénybevételén túl;
 - ii. bármely, központi banki sürgősségi likviditási támogatás; vagy
 - iii. nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás;
- j) a különböző lehetséges forgatókönyveknek és az alkalmazandó ütemterveknek megfelelően alkalmazható különféle szanálási stratégiák részletes leírása;
- k) a kritikus jellegű kölcsönös függőségi kapcsolatok bemutatása;
- l) a kifizetésekhez, elszámolási szolgáltatásokhoz és egyéb infrastruktúrákhoz történő hozzáférés folytonosságát biztosító lehetőségek leírása, valamint az ügyfélpozíciók hordozhatóságának értékelése;
- m) a terv által az intézmény munkavállalóira gyakorolt hatások elemzése, beleértve a járulékos költségek elemzését is, valamint a munkavállalókkal a szanálási folyamat során való konzultációra szolgáló, tervezett eljárások leírása, adott esetben figyelembe véve a szociális partnerekkel folytatott párbeszédet célzó nemzeti rendszereket;
- n) a médiával és az állampolgárokkal folytatandó kommunikációt bemutató terv;

- o) a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó, a 45. cikk (1) bekezdésében megállapított minimumkövetelmények, és adott esetben azok elérésének határideje;
- p) adott esetben a szavatolótőkére és a hitelezői feltőkésítésbe szerződéses kikötés alapján bevonható instrumentumokra vonatkozó, a 45. cikk (1) bekezdésében megállapított minimumkövetelmények, és adott esetben azok elérésének határideje;
- q) az intézmény működési eljárásainak folyamatos fenntartását szolgáló lényeges műveletek és rendszerek bemutatása;
- r) valamint adott esetben az intézmény szanalási tervvel kapcsolatos véleménye.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek ahhoz, hogy előírják egy, az intézmény és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet számára, hogy részletes nyilvántartást vezessen azokról a pénzügyi szerződésekről, amelyeknek szerződő fele. A szanalási hatóság előírhatja, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet milyen határidőn belül köteles bemutatni ezeket a nyilvántartásokat. Ugyanezt a határidőt kell alkalmazni a joghatósága alá tartozó valamennyi intézményre és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetre. A szanalási hatóság különböző határidőket írhat elő a 2. cikk 100. pontjában említett pénzügyi szerződések különböző típusai tekintetében. E bekezdés nem érinti az illetékes hatóság információgyűjtési jogkörét.

(9) Az EBH az ERKT-vel folytatott konzultációt követően szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben részletesen meghatározza a szanalási terv tartalmát.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

11. cikk

A szanalási tervekhez és az együttműködéshez szükséges intézményi információk

1. A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok rendelkezzenek olyan hatáskörrel, amelynek alapján előírhatják az intézmények számára az alábbiakat:

- a) szükséges mértékű együttműködés a szanalási tervek elkészítésében;
- b) a szanalási tervek elkészítéséhez és végrehajtásához szükséges összes információ biztosítása akár közvetlenül, akár az illetékes hatóságon keresztül.

A szanalási hatóságoknak különösen a melléklet B. szakaszában meghatározott információk és elemzés bekérésére kell hatáskört biztosítani.

2. Az érintett tagállamok illetékes hatóságai együttműködnek a szanalási hatóságokkal annak ellenőrzésében, hogy az (1) bekezdésben meghatározott információk vagy azok egy része már rendelkezésre áll-e. Ha az említett információk rendelkezésre állnak, az illetékes hatóságok megküldik azokat a szanalási hatóságoknak.

3. Az EBH végrehajtástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az e cikk szerinti információ biztosítása során használandó eljárásokra és egységes formanyomtatványok és mintadokumentumok minimális körére vonatkozóan.

Az EBH e végrehajtástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

12. cikk

Csoportszintű szanalási tervek

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a csoportszintű szanalási hatóságok a leányvállalatok szanalási hatóságaival együtt és – amennyiben az az adott jelentős fióktelep szempontjából releváns – a jelentős fióktelepek szanalási hatóságaival folytatott konzultációt követően, készítsenek csoportszintű szanalási terveket. A csoportszintű szanalási tervek tartalmazzanak egy az EU-szintű anyavállalat által vezetett csoport egészének akár az EU-szintű anyavállalat szintjén végrehajtandó szanalására, akár a csoportnak a leányvállalatok feldarabolásán és szanalásán keresztüli szanalására vonatkozó szanalási tervet. A csoportszintű szanalási terv azonosítja az alábbiak szanalását célzó intézkedéseket:

- a) az EU-szintű anyavállalat;
 - b) a csoport részét képező és az Unióban található leányvállalatok;
 - c) az 1. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett szervezetek; továbbá
 - d) a VI. címre figyelemmel, a csoport részét képező és az Unión kívül található leányvállalatok;
- (2) A csoportszintű szanalási tervet a 11. cikk szerint megadott információk alapján kell elkészíteni.
- (3) A csoportszintű szanalási terv:
- a) meghatározza a 10. cikk (3) bekezdésében említett forgatókönyvek esetében a csoporthoz tartozó vállalkozások tekintetében foganatosítandó szanalási intézkedéseket, amelyeket az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek, az anyavállalat és a leányintézmények tekintetében szanalási intézkedések révén, illetve a leányintézmények tekintetében koordinált szanalási intézkedések révén kell végrehajtani;
 - b) megvizsgálja, mennyire alkalmazhatók és használhatók a szanalási eszközök és hatáskörök összehangolt módon a csoporton belüli, az Unióban letelepedett vállalkozásokra – ezen eszközök és hatáskörök közé értve a csoport egészének vagy a csoporton belüli több vállalkozás által végzett tevékenységnek vagy üzletágnak, illetve a csoporton belüli egyes vállalkozásoknak harmadik fél általi megvásárlását lehetővé tevő intézkedéseket is –, és azonosítja az összehangolt szanalás akadályait;
 - c) ha a csoporthoz harmadik országokban bejegyzett vállalkozások is tartoznak, azonosítja a harmadik országbeli érintett hatóságokkal való együttműködésre és koordinációra irányuló megfelelő intézkedéseket, valamint a szanalás Unión belüli következményeit;
 - d) a csoportszintű szanalás feltételeinek való megfelelés esetén azonosítja a csoportszintű szanalás elősegítéséhez szükséges intézkedéseket, beleértve egyes konkrét funkciók vagy üzletágak jogi és gazdasági leválasztását;
 - e) meghatározza az ezen irányelvben nem említett olyan további intézkedéseket, amelyeket a csoportszintű szanalási hatóság kíván alkalmazni a csoport szanalásához;
 - f) meghatározza, hogyan történne a csoportszintű szanalási intézkedések finanszírozása és hol volna szükség a finanszírozási rendszerre, megállapítja, hogy milyen elvek alapján történjen a finanszírozási felelősség megosztása a különböző tagállamok finanszírozási forrásai között. A terv nem feltételezheti az alábbiakat:
 - i. bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatás a 100. cikk szerint létrehozott finanszírozási rendszerek igénybevételén túl;
 - ii. bármely központi banki sürgősségi likviditási támogatás; vagy

- iii. bármely nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás.

Ezeket az elveket igazságos és kiegyensúlyozott kritériumok alapján kell megállapítani, és ennek során különösen a 107. cikk (5) bekezdésében foglaltakat, valamint azt kell figyelembe venni, hogy azok milyen hatást gyakorolnak az érintett tagállamokban a pénzügyi stabilitásra.

(4) A csoport szanálhatóságának a 16. cikk szerinti értékelését a csoportszintű szanalási terv e cikkel összhangban történő elkészítésével és aktualizálásával egyidejűleg kell elvégezni. A csoportszintű szanalási tervben részletesen be kell mutatni a szanalhatóságnak a 13a. cikkel összhangban elvégzett értékelését.

(5) A csoportszintű szanalási terv egyik tagállamra sem gyakorolhat aránytalan mértékű hatást.

(6) Az EBH az ERKT-val folytatott konzultációt követően szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza a csoportszintű szanalási tervek tartalmát a csoportok üzleti modelljei sokféleségének figyelembevételével.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

13. cikk

A csoportszintű szanalási tervekhez vonatkozó követelmény és eljárás

(1) Az EU-szintű anyavállalatoknak be kell nyújtaniuk a csoportszintű szanalási hatóságnak azokat az információkat, amelyek benyújtása a 11. cikkel összhangban előírható. Ezeknek az információknak az EU-szintű anyavállalatra, valamint az előírt mértékig a csoporthoz tartozó egyes vállalkozásokra kell vonatkozniuk, beleértve az 1. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett vállalkozásokat.

A csoportszintű szanalási hatóság – az irányelvben előírt titoktartási követelmények megléte esetén – az e bekezdésnek megfelelően benyújtott információkat az alábbiaknak továbbítja:

- a) az EBH-nak;
- b) a leányvállalatok szanalási hatóságainak;
- c) azon joghatóságok szanalási hatóságainak, amelyekben jelentős fióktelepek működnek, amennyiben az a jelentős fióktelep szempontjából releváns;
- d) a 2013/36/EU irányelv 115. és 116. cikkében említett érintett illetékes hatóságoknak; valamint
- e) azon tagállamok szanalási hatóságainak, amelyekben az 1. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett szervezetek székhellyel rendelkeznek.

Azon információknak, amelyet a csoportszintű szanalási hatóság továbbít a leányvállalatok szanalási hatóságai és illetékes hatóságai, azon joghatóság szanalási hatóságai, amelynek területén jelentős fióktelepek találhatók, valamint a 2013/36/EU irányelv 115. és 116. cikkében említett érintett illetékes hatóságok részére, legalább a leányvállalat vagy jelentős fióktelep számára releváns valamennyi információt tartalmaznia kell. Az EBH részére nyújtott információknak tartalmaznia kell az EBH-nak a csoportszintű szanalási tervekkel kapcsolatos szerepe szempontjából lényeges valamennyi információt. Harmadik országokban található leányvállalatokra vonatkozó információk esetében a csoportszintű szanalási hatóság az érintett harmadik ország felügyeleti hatóságának vagy szanalási hatóságának a jóváhagyása nélkül nem köteles továbbítani az említett információt.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a csoportszintű szanalási hatóságok az e cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett szanalási hatóságokkal együtt a szanalási kollégiumokban, továbbá az érintett illetékes hatóságokkal – köztük a jelentős fióktelepek működési helye szerinti tagállamok joghatóságának illetékes hatóságaival – folytatott konzultációt követően készítsék el és tartsák karban a csoportszintű szanalási terveket. A csoportszintű szanalási hatóságok saját döntésük alapján bevonhatják a csoportszintű szanalási tervek elkészítésébe és naprakészen tartásába azon joghatóságok harmadik országbeli szanalási hatóságait, amelyekben a csoport leányvállalatot, pénzügyi holding társaságot vagy a 2013/36/EU irányelv 51. cikkében említett jelentős fióktelepet létesített, amennyiben e hatóságok megfelelnek az ezen irányelv 98. cikkében megállapított titoktartási követelményeknek.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a csoportszintű szanalási tervek felülvizsgálatára és adott esetben aktualizálására legalább évente sor kerüljön, továbbá a csoport vagy a csoportba tartozó bármely vállalkozás jogi vagy szervezeti felépítésével, tevékenységével vagy pénzügyi helyzetével kapcsolatos minden olyan változás után, amely jelentős hatással lehet a tervre vagy szükségessé teheti annak módosítását.

(4) A csoportszintű szanalási tervet a csoportszintű szanalási hatóság és a leányvállalatok szanalási hatóságainak együttes határozata formájában kell elfogadni.

Az említett szanalási hatóságok az együttes határozatot négy hónapon belül hozzák meg attól a naptól számítva, amikor a csoportszintű szanalási hatóság az (1) bekezdés második albekezdésében említett információkat továbbította.

Az EBH egy szanalási hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban segítheti a szanalási hatóságokat a közös határozat meghozatalában.

(5) Ha a szanalási hatóságok négy hónapon belül nem hozzák meg az együttes határozatot, akkor a csoportszintű szanalási hatóságnak magának kell meghoznia a határozatot a csoportszintű szanalási tervről. A határozathoz teljes körű indokolást kell fűzni és abban figyelembe kell venni a többi szanalási hatóság által kifejtett véleményeket és fenntartásokat. A csoportszintű szanalási hatóságnak az EU-szintű anyavállalat rendelkezésére kell bocsátania a határozatot.

Az e cikk (2) bekezdésére is figyelemmel, ha a négy hónapos időszak végén valamelyik szanalási hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utalja, akkor a csoportszintű szanalási hatóságnak el kell halasztania döntését, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. A négy hónapos időszakot az említett rendelet szerinti egyeztetési időszakként kell tekinteni. Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH egy hónapon belül nem hoz határozatot, a csoportszintű szanalási hatóság határozata alkalmazandó.

(6) Amennyiben a szanalási hatóságok négy hónapon belül nem hozzák meg az együttes határozatukat, akkor a leányvállalatért felelős egyes szanalási hatóságoknak saját maguknak kell határozatot hozniuk, valamint el kell készíteniük és naprakészen kell tartaniuk a joghatóságuk alá tartozó szervezetek szanalási tervét. Az egyes határozatokat teljes körű indokolással kell ellátni, azokban meg kell jelölni, hogy miért nem értenek egyet a javasolt csoportszintű szanalási tervvel, valamint figyelembe kell venni a többi illetékes hatóság és szanalási hatóság által kifejtett véleményeket és fenntartásokat. Minden szanalási hatóságnak értesítenie kell a határozatáról a szanalási kollégium többi tagját.

Az e cikk (9) bekezdésére is figyelemmel, ha a négy hónapos időszak végén valamelyik szanalási hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utalja, akkor az érintett szanalási hatóságnak el kell halasztania döntését, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. A négy hónapos időszakot az említett rendelet szerinti egyeztetési időszakként kell tekinteni. Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH egy hónapon belül nem hoz határozatot, a leányvállalat szanalási hatóságának határozatát kell alkalmazni.

(7) Azok a további szanálási hatóságok, amelyek a (6) bekezdéssel összhangban nem jelezték egyetértésük hiányát, együttes határozatot hozhatnak a joghatóságuk alá tartozó csoporthoz tartozó vállalkozásokra vonatkozó csoportszintű szanálási tervről.

(8) A (4) és a (7) bekezdésben említett együttes határozatok, illetve az (5) és a (6) bekezdésben említett együttes határozat hiányában a szanálási hatóságok által hozott határozatok véglegesnek minősülnek, és a többi érintett szanálási hatóságnak alkalmaznia kell azokat.

(9) Az e cikk (5) vagy (6) bekezdésének megfelelően, ha valamelyik szanálási hatóság kérelmezi, lehetőség van arra, hogy az EBH elősegítse azt, hogy a szanálási hatóságok az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban megállapodásra jussanak, kivéve, ha valamelyik érintett szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a nézetkülönbség olyan témával kapcsolatban alakult ki, amely ütközik a tagállama költségvetési hatáskörével.

(10) A (4) és (7) bekezdés alapján hozott együttes határozatok esetén, illetve ha a szanálási hatóság a (9) bekezdés értelmében úgy értékeli, hogy egy a csoportszintű szanálási tervekhez tartozó nézetkülönbség tárgya hatást gyakorol a hatóság tagállamának költségvetési hatáskörére, a csoportszintű szanálási hatóság elindítja a csoportszintű szanálási terv, ezen belül a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény újraértékelését.

14. cikk

A szanálási tervek továbbítása az illetékes hatóságok felé

- (1) A szanálási hatóság továbbítja a szanálási terveket és azok módosításait az érintett illetékes hatóságok felé.
- (2) A csoportszintű szanálási hatóság továbbítja a csoportszintű szanálási terveket és azok módosításait az érintett illetékes hatóságok felé.

II. FEJEZET

Szanálhatóság

15. cikk

Intézmények szanálhatóságának az értékelése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóság, miután konzultált az illetékes hatósággal és azon joghatóságok szanálási hatóságaival, amelyekben jelentős fióktelepek működnek, amennyiben az a jelentős fióktelep szempontjából releváns, értékeli, hogy egy csoporthoz nem tartozó intézmény milyen mértékig szanálható anélkül, hogy feltételeznék az alábbiakat:

- a) bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatás a 100. cikk szerint létrehozott finanszírozási rendszerek igénybevételén túl;
- b) bármely központi banki sürgősségi likviditási támogatás;
- c) bármely nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás.

Valamely intézmény akkor minősül szanálhatónak, ha a szanálási hatóság számára megvalósítható és hiteles a rendes fizetéseptelenségi eljárás keretében történő felszámolása vagy – a különböző szanálási eszközöknek és hatásköröknek az intézményre történő alkalmazása révén – a szanálása, a lehető legnagyobb mértékben elkerülve, hogy ez bármely jelentős negatív hatással járjon azon tagállam pénzügyi rendszereire nézve, ahol az adott intézmény le van telepedve, illetve más tagállamok vagy az Unió pénzügyi rendszereire nézve, beleértve a szélesebb körű pénzügyi instabilitás körülményeit vagy a rendszerszintű eseményeket is, és szem előtt tartva az intézmény által ellátott kritikus funkciók folytonosságának a biztosítását. A szanálási hatóságok időben értesítik az EBH-t, amennyiben egy intézmény nem minősül szanálhatónak.

(2) A szanálhatóságnak az (1) bekezdésben említett értékelése során a szanalási hatóságnak legalább a melléklet C. szakaszában meghatározott szempontokat értékelnie kell.

(3) A szanálhatóságnak az e cikk szerinti értékelését a szanalási hatóságnak a szanalási tervnek a 10. cikkel összhangban történő elkészítésével és naprakésszé tételével egyidejűleg és annak céljából kell elvégeznie.

(4) Az EBH – az ERKT-vel folytatott konzultációt követően – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az intézmények és csoportok szanálhatóságának az e cikk (2) bekezdésében és a 16. cikkben előírt értékelése során megvizsgálendő ügyek és kritériumok pontos meghatározására.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteknek az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

16. cikk

Csoportok szanálhatóságának az értékelése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a csoportszintű szanalási hatóságok, az összevont felügyelet alá tartozó leányvállalatok szanalási hatóságaival együtt, miután konzultáltak az összevont felügyeletet ellátó hatósággal, a leányvállalatok illetékes hatóságaival és azon joghatóságok szanalási hatóságaival, amelyekben jelentős fióktelepek működnek, amennyiben az a jelentős fióktelep szempontjából releváns, értékelik, hogy a csoportok milyen mértékben szanálhatók anélkül, hogy feltételeznék az alábbiakat:

- a) bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatás a 100. cikk szerint létrehozott finanszírozási rendszerek igénybevételén túl;
- b) bármely központi banki sürgősségi likviditási támogatás;
- c) bármely nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás.

Valamely csoport akkor minősül szanálhatónak, ha a szanalási hatóságok számára megvalósítható és hiteles a csoportba tartozó vállalkozásoknak a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása vagy – a szanalási eszközöknek és hatásköröknek a csoportba tartozó vállalkozásokra történő alkalmazása révén – a csoportba tartozó vállalkozások szanalása, a lehető legnagyobb mértékben elkerülve, hogy ez bármely jelentős negatív hatással járjon azon tagállamok pénzügyi rendszereire nézve, ahol a csoportba tartozó vállalkozások le vannak telepedve, illetve más tagállamok vagy az Unió pénzügyi rendszereire nézve, beleértve a szélesebb körű pénzügyi instabilitás körülményeit vagy a rendszerszintű eseményeket is, szem előtt tartva a csoporthoz tartozó vállalkozások által ellátott kritikus funkciók folytonosságának a biztosítását, amennyiben ezek rövid időn belül könnyen leválaszthatók, illetve más módon. A csoportszintű szanalási hatóságok időben értesítik az EBH-t, amennyiben egy csoport nem minősül szanálhatónak.

A csoport szanálhatóságának az értékelését a 88. cikkben említett szanalási kollégium mérlegeli.

(2) A csoport szanálhatóságnak értékelése során a szanalási hatóságoknak legalább a melléklet C. szakaszában meghatározott szempontokat értékelniük kell.

(3) A csoport szanálhatóságának az e cikk szerinti értékelését a csoportszintű szanalási terveknek a 12. cikkel összhangban történő elkészítésével és aktualizálásával egyidejűleg és annak céljából kell elvégezni. Az értékelést a 13. cikkben meghatározott döntéshozatali eljárással kell végrehajtani.

17. cikk

A szanálhatóság akadályainak kezelésére vagy kiküszöbölésére vonatkozó hatáskörök

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy intézmény szanálhatóságának a 15. és a 16. cikk szerint elvégzett értékelését követően a szanálási hatóság – az illetékes hatósággal folytatott konzultáció után – azt állapítja meg, hogy jelentős akadályai vannak az érintett intézmény szanálhatóságának, a szanálási hatóság erről a megállapításáról írásban tájékoztassa az érintett intézményt, az illetékes hatóságot, valamint azon joghatóságok szanálási hatóságait, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatók.

(2) A szanálási hatóságok szanálási tervek készítésére vonatkozó kötelezettségét (10. cikk (1) bekezdés), valamint az érintett szanálási hatóságok csoportszintű szanálási tervekhez kapcsolódó együttes határozata meghozatalának kötelezettségét (13. cikk (4) bekezdés) az (1) bekezdésben említett értesítést követően felfüggesztik, míg a szanálhatóság előtt álló jelentős akadályok megszüntetésére irányuló intézkedéseket a szanálási hatóság az e cikk (3) bekezdésének megfelelően el nem fogadja, vagy arról az e cikk (4) bekezdésének megfelelően döntést nem hoz.

(3) Az intézmény az (1) bekezdésnek megfelelően elküldött értesítés kézhezvételétől számított négy hónapon belül köteles lehetséges intézkedéseket javasolni a szanálási hatóságnak az értesítésben megjelölt jelentős akadályok kezelésére vagy kiküszöbölésére. Az illetékes hatóság a szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően értékeli, hogy az intézkedések hatékonyan kezelik vagy kiküszöbölik-e a szóban forgó jelentős akadályokat.

(4) Ha a szanálási hatóság értékelése szerint egy intézmény által a (3) bekezdéssel összhangban javasolt intézkedések nem csökkentik vagy kiküszöbölik ki hatékonyan a szóban forgó akadályokat, akkor a szanálási hatóság közvetlenül, vagy az illetékes hatóság révén közvetetten olyan alternatív intézkedések meghozatalára kötelezi az intézményt, amelyekkel elérhető a kívánt cél, és ezekről az intézkedésekről írásban tájékoztatja az intézményt, amely egy hónapon belül tervet javasol az intézkedések megvalósítására.

Az alternatív intézkedések azonosítása során a szanálási hatóságnak bizonyítania kell, hogy az intézmény által javasolt intézkedések miért nem alkalmasak a szanálás akadályainak kiküszöbölésére, valamint hogy a javasolt alternatív intézkedések hogyan képesek megszüntetni az akadályokat. A szanálási hatóságnak figyelembe kell vennie, hogy a szanálhatóság előtt álló akadályok milyen fenyegetést jelentenek a pénzügyi stabilitásra nézve, és hogy az intézkedések milyen hatást gyakorolnak az intézmény üzleti tevékenységére, stabilitására, valamint a gazdasági hozzájárulásra való képességére.

(5) A (4) bekezdés céljából a szanálási hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük bármely alábbi intézkedés meghozatalára:

- a) a csoporton belüli finanszírozási rendszerek vagy ezek hiánya felülvizsgálatának, vagy a kritikus funkciók nyújtására vonatkozó csoporton belüli vagy harmadik felekkel kötött szolgáltatási szerződések kidolgozásának előírása az intézmény számára;
- b) az egyedi és összesített kitettségek felső határának előírása az intézmény számára;
- c) a szanálási célok szempontjából fontos konkrét vagy általános további tájékoztatási követelmények előírása;
- d) egyes eszközök elidegenítésének előírása az intézmény számára;
- e) bizonyos jelenlegi vagy tervezett tevékenységek korlátozásának vagy beszüntetésének előírása az intézmény számára;
- f) új vagy meglévő üzletágak fejlesztésének, illetve új vagy meglévő termékek értékesítésének a korlátozása vagy megakadályozása;
- g) az intézmény, illetve a közvetlenül vagy közvetve az ellenőrző befolyása alatt álló, csoporton belüli bármely vállalkozás jogi vagy működési struktúráinak összetettségét csökkentő változtatások előírása annak érdekében, hogy a kritikus funkciók jogi és működési szempontból elkülöníthetők legyenek más funkcióktól a szanálási eszközök alkalmazása révén;

- h) annak előírása valamely intézmény vagy anyavállalat számára, hogy hozzon létre tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalatok vagy EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok;
- i) leírható, illetve átalakítható kötelezettségek kibocsátásának előírása valamely az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet számára annak érdekében, hogy megfeleljenek a 45. cikkben szereplő követelményeknek;
- j) annak előírása az intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek számára, hogy tegyenek egyéb lépéseket a szavatolótőkére és a leírható, illetve a 45. cikk értelmében átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelménynek való megfelelés és különösen annak érdekében, hogy megkíséreljék újratárgyalni az általuk kibocsátott, leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokat vagy járulékos tőkeinstrumentumokat annak biztosítása érdekében, hogy amennyiben a szanalási hatóság az érintett kötelezettség vagy eszköz leírása vagy átalakítása mellett dönt, ezt a döntést a kötelezettségre vagy eszközre vonatkozó joghatóság joga alapján lehessen érvényesíteni; továbbá
- k) amennyiben egy intézmény vegyes tevékenységű holding társaság leányvállalata, annak előírása, hogy a vegyes tevékenységű holding társaság hozzon létre külön pénzügyi holding társaságot az intézmény ellenőrzésére, ha az intézmény szanalásának elősegítése és annak kiküszöbölése érdekében szükséges, hogy a IV. címben meghatározott szanalási eszközök és hatáskörök káros hatást gyakoroljanak a csoport nem pénzügyi részére.

(6) Az (1) vagy (4) bekezdés szerinti határozatnak az alábbi követelményeknek kell megfelelnie:

- a) a szóban forgó értékelést vagy megállapítást alátámasztó indokokat is tartalmaznia kell;
- b) a határozatban jelezni kell, hogy az értékelés vagy megállapítás miként felel meg a (4) bekezdésben előírt, arányos alkalmazásra vonatkozó követelménynek; továbbá
- c) jogorvoslattal lehet élni vele szemben.

(7) A (4) bekezdésében említett bármely intézkedés azonosítása előtt a szanalási hatóság – az illetékes hatósággal, valamint adott esetben a kijelölt nemzeti makroprudenciális hatósággal folytatott konzultációt követően – kellő módon mérlegeli azt a potenciális hatást, amelyet a szóban forgó intézkedések az adott intézményre, a pénzügyi szolgáltatások belső piacára, valamint a többi tagállam és az Unió egésze pénzügyi stabilitására gyakorolhatnak.

(8) Az EBH 2015. július 3-ig a 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki, amelyekben részletesebben meghatározza az (5) bekezdésben előírt intézkedéseket és azon körülményeket, amelyek fennállása esetén az egyes intézkedések alkalmazhatók.

18. cikk

A szanalhatóság akadályainak kezelésére vagy kiküszöbölésére vonatkozó hatáskörök: csoportos kezelés

(1) A csoportszintű szanalási hatóságnak – a leányvállalatok szanalási hatóságaival közösen, továbbá a felügyeleti kollégiummal, valamint azon joghatóságok szanalási hatóságaival folytatott konzultációt követően, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatók és amennyiben az a jelentős fióktelepek szempontjából releváns – a szanalási kollégium keretén belül mérlegelnie kell a 16. cikkben előírt értékelést, és minden ésszerű lépést meg kell tennie annak érdekében, hogy együttes határozat jöjjön létre a 17. cikk (4) bekezdésének megfelelően azonosított intézkedéseknek a csoporthoz tartozó valamennyi intézmény vonatkozásában történő alkalmazásáról.

(2) A csoportszintű szanalási hatóságnak – az 1093/2010/EU rendelet 25. cikkének (1) bekezdésével összhangban az összevont felügyeletet ellátó hatósággal és az EBH-val együttműködve – jelentést kell készítenie és azt be kell terjesztenie az EU-szintű anyavállalatnak, a leányvállalatok szanalási hatóságainak, amelyek továbbítják azt a felügyeletük alá tartozó leányvállalatok felé, valamint azon joghatóságok szanalási hatóságainak, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatók. A jelentést az illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően készítik el, és értékeli a szanalási eszközök hatékony alkalmazását hátráltató, valamint a szanalási hatáskörök csoporttal kapcsolatos gyakorlását gátló jelentős akadályokat. A jelentés figyelembe veszi az intézmény üzleti modelljére gyakorolt hatást, és olyan arányos és célzott intézkedéseket ajánl, amelyek a hatóság véleménye szerint szükségesek vagy megfelelőek a szóban forgó akadályok kiküszöböléséhez.

(3) A jelentés kézhezvételét követő négy hónapon belül az EU-szintű anyavállalat előterjesztheti észrevételeit, és olyan alternatív intézkedéseket javasolhat a csoportszintű szanalási hatóságnak, amelyek orvosolhatnák a jelentésben feltárt akadályokat.

(4) A csoportszintű szanalási hatóságnak az EU-szintű anyavállalat által javasolt valamennyi intézkedést közölnie kell az összevont felügyeletet ellátó hatósággal, az EBH-val, a leányvállalatok szanalási hatóságaival, valamint azon joghatóságok szanalási hatóságaival, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatók, amennyiben az a jelentős fióktelep szempontjából releváns. A csoportszintű szanalási hatóságoknak és a leányvállalatok szanalási hatóságainak – az illetékes hatóságokkal, valamint azon joghatóságok szanalási hatóságaival folytatott konzultációt követően, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatók – minden módjukban álló lépést meg kell tenniük annak érdekében, hogy a szanalási kollégiumban együttes határozat szülessen a jelentős akadályok megállapításáról, valamint szükség esetén az EU-szintű anyavállalat által javasolt intézkedések, és az akadályok kezelése vagy kiküszöbölése érdekében a hatóságok által előírt intézkedések értékeléséről, amely a csoport működése által érintett valamennyi tagállamban figyelembe veszi az intézkedések lehetséges hatását.

(5) Az együttes határozatot az EU-szintű anyavállalat bármely észrevételének előterjesztésétől számított négy hónapon belül vagy a (3) bekezdésben említett négy hónapos határidőn belül – e kettő közül a hamarabb bekövetkező időponttól számított négy hónapon belül – meg kell hozni. Az együttes határozatot meg kell indokolni és dokumentumba kell foglalni, amelyet a csoportszintű szanalási hatóság megküld az EU-szintű anyavállalatnak.

Az EBH valamely szanalási hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban segítheti a szanalási hatóságokat a közös határozat meghozatalában.

(6) Az (5) bekezdésben említett időszakon belüli, együttes határozat hiányában a csoportszintű szanalási hatóságnak magának kell meghoznia a határozatot a 17. cikk (4) bekezdése alapján teendő, megfelelő csoportszintű intézkedésekről.

A határozathoz teljes körű indokolást kell fűzni és abban figyelembe kell venni a többi szanalási hatóság által kifejtett véleményeket és fenntartásokat. A csoportszintű szanalási hatóságnak az EU-szintű anyavállalat rendelkezésére kell bocsátania a határozatot.

Ha a négy hónapos időszak végén valamelyik szanalási hatóság egy, az e cikk (9) bekezdésében említett ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utal, akkor a csoportszintű szanalási hatóságnak el kell halasztania döntését, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. A négy hónapos időszakot az említett rendelet szerinti egyeztetési időszakként kell tekinteni. Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időszak végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH egy hónapon belül nem hoz határozatot, a csoportszintű szanalási hatóság határozata alkalmazandó.

(7) Együttes határozat hiányában a leányvállalatok szanalási hatóságainak saját maguknak kell határozniuk a leányvállalatok által a 17. cikk (4) bekezdésével összhangban egyedileg meghozandó megfelelő intézkedésekről. A határozathoz teljes körű indokolást kell fűzni és abban figyelembe kell venni a többi szanalási hatóság által kifejtett véleményeket és fenntartásokat. A határozatot az érintett leányvállalat és a csoportszintű szanalási hatóság rendelkezésére kell bocsátani.

Ha a négy hónapos időszak végén valamelyik szanalási hatóság egy, az e cikk (9) bekezdésében említett ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utal, akkor a leányvállalat szanalási hatóságának el kell halasztania döntését, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. A négy hónapos időszakot az említett rendelet szerinti egyeztetési időszakként kell tekinteni. Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH egy hónapon belül nem hoz határozatot, a leányvállalat szanalási hatóságának határozatát kell alkalmazni.

(8) Az (5) bekezdésben említett együttes határozat, illetve a szanálási hatóságok által a (6) bekezdésben említett együttes határozat hiányában hozott határozatok véglegesnek minősülnek, és a többi érintett szanálási hatóságnak alkalmaznia kell azokat.

(9) Abban az esetben, ha nem jön létre együttes határozat a 17. cikk (5) bekezdésének g), h) vagy k) pontjában meghatározott intézkedések meghozataláról, lehetőség van arra, hogy az EBH valamelyik szanálási hatóságnak az e cikk (6) vagy (7) bekezdésével összhangban benyújtott kérelmére segítséget nyújtson a szanálási hatóságoknak abban, hogy az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban megállapodásra jussanak.

III. FEJEZET

Csoporton belüli pénzügyi támogatás

19. cikk

Csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a tagállami anyaintézmény, egy EU-szintű anyaintézmény, vagy az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett vállalat és annak más tagállamokban vagy harmadik országokban található leányvállalatai, amelyek az anyavállalat összevont alapú felügyelete alá tartozó intézmények vagy pénzügyi vállalkozások, az e fejezetben megállapított feltételek teljesülése esetén megállapodást köthessenek arról, hogy a megállapodásban részes, a 27. cikk szerinti korai beavatkozás feltételeinek megfelelő bármely másik félnek pénzügyi támogatást nyújtanak.

(2) Ez a fejezet nem alkalmazandó a csoporton belüli pénzügyi támogatások nyújtására vonatkozó rendelkezésekre, köztük a finanszírozási rendszerekre és a centralizált finanszírozási rendszerek működésére, amennyiben az e rendszerekben részt vevő felek egyike sem teljesíti a korai beavatkozás feltételeit.

(3) Nem szükséges csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodás:

a) az intézmény eseti jellegű és a csoport szabályzatainak megfelelő döntése esetén csoporton belüli pénzügyi támogatás nyújtásához bármely, pénzügyi nehézségekkel küzdő, csoporton belüli szervezet részére, ha az nem jelent kockázatot a csoport egésze számára; vagy

b) valamely tagállamban való működéshez.

(4) A tagállamok felszámolják az e fejezettel összhangban végrehajtott, csoporton belüli pénzügyi támogatási tranzakciók valamennyi nemzeti jog szerinti akadályát, feltéve, hogy e fejezet egyetlen rendelkezése sem akadályozza a tagállamokat abban, hogy korlátozzák a csoporton belüli tranzakciókat azon – az 575/2013/EU rendeletben előírt lehetőségeket gyakorló vagy a 2013/36/EU irányelvet átültető – nemzeti jogszabályaiknak vagy azon jogszabályaiknak megfelelően, amelyek a pénzügyi stabilitás érdekében előírják a csoport vagy a csoporton belül végzett tevékenységek egyes részeinek a leválasztását.

(5) A csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodás:

a) a csoporthoz tartozó egy vagy több leányvállalatra terjedhet ki, és az anyavállalat által a leányvállalatoknak, a leányvállalatok által az anyavállalatnak, a csoporthoz tartozó, a megállapodásban részes félként szereplő leányvállalatok által egymás között nyújtandó pénzügyi támogatásról, vagy ezek bármely kombinációjáról rendelkezhet;

b) hitel, garanciavállalás, biztosítékként használandó eszközök átadása, vagy e pénzügyi támogatások bármilyen kombinációjának formájában nyújtandó pénzügyi támogatásról rendelkezhet, mely egy vagy több ügylet keretében valósul meg, ideértve a támogatás kedvezményezettje és egy harmadik fél között létrejött ügyleteket is.

(6) Amennyiben a csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodásban foglalt feltételekkel egy csoporthoz tartozó szervezet vállalja, hogy pénzügyi támogatást nyújt egy csoporthoz tartozó másik vállalkozásnak, a megállapodás tartalmazhatja a támogatásban részesülő csoporthoz tartozó vállalkozás viszonyossági kötelezettségvállalását is arra vonatkozóan, hogy pénzügyi támogatást biztosít a támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozásnak.

(7) A csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodásnak tartalmaznia kell a megállapodás keretében teljesített bármely ügyletben fizetendő ellenérték számításának az elveit. Az elvek között kell szerepelnie annak az előírásnak, hogy az ellenértéket a pénzügyi támogatás nyújtásának az időpontjában kell megállapítani. A megállapodásnak és azon belül a pénzügyi támogatás nyújtásáért fizetendő ellenérték számítási elveinek és a megállapodás egyéb feltételeinek meg kell felelniük az alábbi elveknek:

- a) minden fél szabadon dönthet a megállapodás megkötéséről;
- b) a megállapodás megkötése és a pénzügyi támogatás nyújtásáért fizetendő ellenérték meghatározása során minden fél saját érdekei szerint cselekszik, amelybe beletartozhat minden közvetlen vagy közvetett előny, amelyben a pénzügyi támogatás nyújtásának eredményeképpen valamely fél részesül;
- c) a pénzügyi támogatást nyújtó mindegyik félnek teljes körűen meg kell kapnia a releváns információkat a pénzügyi támogatásban részesülő felektől a pénzügyi támogatás nyújtásáért fizetendő ellenérték meghatározása, valamint a pénzügyi támogatás nyújtásáról szóló döntés előtt;
- d) a pénzügyi támogatás nyújtásáért fizetendő ellenérték meghatározásakor figyelembe vehetők azok a piacon hozzá nem férhető információk, amelyekkel a pénzügyi támogatást nyújtó fél rendelkezik azon oknál fogva, hogy ugyanazon csoport tagja, mint a pénzügyi támogatásban részesülő fél; továbbá
- e) a pénzügyi támogatás nyújtásáért fizetendő ellenérték számítási elveibe nem tartozik bele az a kötelezettség, hogy figyelembe vegyék a csoporton kívüli eseményeknek a piaci árakra gyakorolt várható ideiglenes hatását.

(8) A csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodás csak akkor jöhet létre, ha a javaslat elkészítésekor az érintett illetékes hatóságok véleménye szerint egyik fél sem teljesíti a korai beavatkozás feltételeit.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy a csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodásból fakadó jogokat, követeléseket és intézkedéseket kizárólag a megállapodásban részt vevő felek gyakorolhatják, harmadik felek nem jogosultak erre.

20. cikk

A megállapodástervezet illetékes hatóságok általi felülvizsgálata és közvetítés

(1) Az EU-szintű anyaintézménynek engedélyezési kérelmet kell benyújtania az összevont felügyeletet ellátó hatósághoz minden, a 19. cikk értelmében javasolt csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodás vonatkozásában. A kérelemnek tartalmaznia kell a megállapodástervezet szövegét, és meg kell határoznia azokat csoporthoz tartozó szervezeteket, amelyek a tervezett megállapodásban félként szerepelnek majd.

(2) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság együttes határozat meghozatala céljából haladéktalanul továbbítja a kérelmet a megállapodásban félként részt venni kívánó minden egyes leányvállalat illetékes hatóságának.

(3) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság az e cikk (5) és (6) bekezdésében megállapított eljárással megadja az engedélyt, ha a megállapodástervezetben foglalt feltételek összhangban állnak a pénzügyi támogatás tekintetében a 23. cikkben előírt feltételekkel.

(4) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság az e cikk (5) és (6) bekezdésben megállapított eljárással megtilthatja a tervezett megállapodás megkötését, ha úgy véli, hogy az nem felel meg a pénzügyi támogatásra vonatkozóan a 23. cikkben előírt feltételeknek.

(5) Az illetékes hatóságok minden tőlük telhetőt megtesznek annak érdekében, hogy a kérelemnek az összevont felügyeletet ellátó hatósághoz való beérkezése napjától számított négy hónapon belül együttesen határozzanak arról, hogy a megállapodástervezetben foglaltak összhangban állnak-e a pénzügyi támogatás 23. cikkben előírt feltételeivel, figyelembe véve a megállapodás végrehajtásának a csoport működése szerinti valamennyi tagállamban kifejtett lehetséges hatásait, beleértve a költségvetési következményeket is. Az együttes határozatot egy, a teljes körű indokolással ellátott határozatot tartalmazó dokumentumba kell foglalni, amelyet az összevont felügyeletet ellátó hatóság megküld a kérelmezőknek.

Az EBH egy illetékes hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkével összhangban segítheti az illetékes hatóságokat a megállapodás elérésében.

(6) Ha az illetékes hatóságok négy hónapon belül nem hoznak együttes határozatot, az összevont felügyeletet ellátó hatóság saját maga határoz a kérelemről. A határozatot egy, a teljes körű indokolással ellátott határozatot tartalmazó dokumentumba kell foglalni, figyelembe véve a többi illetékes hatóság által a négy hónap során kifejtett véleményeket és fenntartásokat. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak meg kell küldenie a határozatát a kérelmezőnek és a többi illetékes hatóságnak.

(7) Ha a négy hónapos időszak végén valamelyik érintett illetékes hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utalja, az összevont felügyeletet ellátó hatóság elhalasztja döntését, megvárja, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban hozza meg. A négy hónapos időszak az említett rendelet szerinti egyeztetési időszaknak minősül. Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

21. cikk

A megállapodástervezet részvényesek általi jóváhagyása

(1) A tagállamok előírják, hogy az illetékes hatóságok által engedélyezett megállapodástervezeteket a csoporthoz tartozó valamennyi olyan vállalkozás részvényeseinek be kell nyújtani jóváhagyásra, amely félként részt kíván venni a megállapodásban. Ebben az esetben a megállapodás csak azokra a felekre érvényes, amelyeknek a részvényesei a (2) bekezdésnek megfelelően jóváhagyták a megállapodást.

(2) A csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodás kizárólag azokra a csoporthoz tartozó szervezetekre érvényes, amelyek részvényesei jóváhagyták a csoporthoz tartozó vállalkozás vezető testülete részére, hogy határozatot hozzon arról, hogy az adott csoporthoz tartozó vállalkozás a megállapodásban, valamint az e fejezetben megállapított feltételeknek megfelelően pénzügyi támogatást nyújtson vagy abban részesüljön, és a részvényesek nem vonták vissza ezt a jóváhagyást.

(3) A megállapodásban félként szereplő vállalkozások vezető testülete minden évben beszámol a részvényeseknek a megállapodás teljesítéséről és a megállapodás szerint hozott határozatok végrehajtásáról.

22. cikk

A csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodások megküldése a szanálási hatóságok számára

Az illetékes hatóságok az általuk engedélyezett csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodásokat és azok módosításait megküldik az érintett szanálási hatóságok számára.

23. cikk

A csoporton belüli pénzügyi támogatás feltételei

(1) A csoporthoz tartozó valamely vállalkozás kizárólag az alábbi feltételek mindegyikének teljesülése esetén nyújthat a 19. cikkel összhangban pénzügyi támogatást:

- a) ésszerűen számítani lehet arra, hogy a nyújtott támogatás jelentős mértékben orvosolja a támogatásban részesülő csoporthoz tartozó vállalkozás pénzügyi nehézségeit;
- b) a pénzügyi támogatás nyújtásának célja az egész csoport vagy a csoporthoz tartozó bármely vállalkozás pénzügyi stabilitásának a megőrzése vagy helyreállítása, és a támogatást nyújtó vállalkozás érdekeit is szolgálja;
- c) a pénzügyi támogatás nyújtására feltételekkel, többek között a 19. cikk (7) bekezdésének megfelelően ellenérték fejében kerül sor;

- d) a pénzügyi támogatás nyújtására vonatkozó határozat meghozatalakor a pénzügyi támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozás vezető testületének rendelkezésére álló információk alapján ésszerűen számítani lehet arra, hogy a támogatásban részesülő csoporthoz tartozó vállalkozás megfizeti a támogatás ellenértékét, és amennyiben a támogatásra hitel formájában kerül sor, visszafizeti a hitelt. Amennyiben a támogatás garancia vagy bármilyen biztosíték formáját ölti, ugyanez a feltétel vonatkozik a fogadó fél számára abban az esetben keletkező kötelezettségre, ha a garanciát vagy a biztosítékot igénybe veszik;
- e) a pénzügyi támogatás nyújtása nem veszélyezteti a támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozás likviditását vagy fizetőképességét;
- f) a pénzügyi támogatás nyújtása nem fenyegeti a pénzügyi stabilitást, különösen a támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozás tagállamában;
- g) a támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozás a támogatás nyújtásának időpontjában teljesíti a 2013/36/EU irányelvnek a tőkével és a likviditással kapcsolatos követelményeit, valamint a 2013/36/EU irányelv 104. cikkének (2) bekezdése alapján előírt követelményeket, és a csoporthoz tartozó vállalkozás a pénzügyi támogatás nyújtásának eredményeképpen nem szegi meg ezeket az előírásokat, kivéve, ha a támogatást nyújtó vállalkozás egyéni alapú felügyeletéért felelős illetékes hatóság ezt engedélyezte;
- h) a támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozás a támogatás nyújtásának időpontjában teljesíti az 575/2013/EU rendeletnek és a 2013/36/EU irányelvnek a nagykockázatok vállalására vonatkozó előírásait, beleértve az abban szereplő lehetőségek alkalmazását lehetővé tevő nemzeti jogszabályokat is, és a csoporthoz tartozó vállalkozás a pénzügyi támogatás nyújtásának eredményeképpen nem szegi meg ezeket az előírásokat, kivéve, ha a támogatást nyújtó csoporthoz tartozó szervezet egyedi felügyeletéért felelős illetékes hatóság ezt engedélyezte;
- i) a pénzügyi támogatás nyújtása nem veszélyeztetheti a támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozás szanálhatóságát.

(2) AZ EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdés a), c), e) és i) pontjában említett feltételek pontos meghatározása céljából.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(3) Az EBH 2016. január 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki az e cikk (1) bekezdésének b), d), f), g) és h) pontjában előírt feltételek meghatározását célzó gyakorlatok közelítésének az előmozdítására.

24. cikk

A pénzügyi támogatás nyújtására vonatkozó határozat

A csoporton belüli pénzügyi támogatásnak a megállapodás szerinti nyújtására vonatkozó határozatot a pénzügyi támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozás vezető testületének kell meghoznia. A határozatot indokolni kell, és a határozatnak meg kell jelölnie a tervezett pénzügyi támogatás célját. A határozatban különösen ki kell térni arra, hogy a pénzügyi támogatás nyújtása miként felel meg a 23. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeknek. A csoporton belüli pénzügyi támogatásnak a megállapodás szerinti elfogadására vonatkozó határozatot a pénzügyi támogatásban részesülő csoporthoz tartozó vállalkozás vezető testületének kell meghoznia.

25. cikk

Az illetékes hatóságok elutasításhoz való joga

(1) A csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodás alapján történő támogatásnyújtás előtt a pénzügyi támogatást nyújtani kívánó csoporthoz tartozó vállalkozás vezető testülete köteles értesíteni:

- a) saját illetékes hatóságát;

- b) adott esetben az összevont alapú felügyeletet ellátó hatóságot, amennyiben nem azonos az a) és c) pontban említett hatóságokkal;
- c) a pénzügyi támogatásban részesülő csoporthoz tartozó vállalkozás illetékes hatóságát, amennyiben nem azonos az a) és b) pontban említett hatóságokkal; továbbá
- d) az EBH-t.

Az értesítésnek tartalmaznia kell a vezető testületnek a 24. cikkel összhangban hozott, indokolással ellátott határozatát, valamint a tervezett pénzügyi támogatás részletes adatait, és mellékelni kell hozzá a csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodás példányát.

(2) A pénzügyi támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozás illetékes hatósága a hiánytalan értesítés kézhezvételét követő öt munkanapon belül egyetérthet a pénzügyi támogatás nyújtásával, vagy megtilthatja, vagy korlátozhatja azt, ha úgy ítéli meg, hogy a csoporton belüli pénzügyi támogatásnak a 23. cikkben megállapított feltételei nem teljesülnek. Az illetékes hatóságnak meg kell indokolnia a pénzügyi támogatás megtiltására vagy korlátozására vonatkozó határozatát.

(3) Az illetékes hatóság a pénzügyi támogatás jóváhagyására, megtiltására vagy korlátozására vonatkozó határozatáról azonnal tájékoztatja:

- a) az összevont felügyeletet ellátó hatóságot;
- b) a pénzügyi támogatásban részesülő csoporthoz tartozó vállalkozás illetékes hatóságát; továbbá
- c) az EBH-t.

Az összevont felügyeletet ellátó hatóság haladéktalanul tájékoztatja a felügyeleti kollégium többi tagját és a szanálási kollégium tagjait.

(4) Amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság vagy a támogatásban részesülő csoporthoz tartozó vállalkozásértfelelős illetékes hatóság kifogásolja a pénzügyi támogatás megtiltásáról vagy korlátozásáról szóló határozatot, az ügyet két napon belül az EBH elé terjesztheti, és az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkével összhangban kérheti az EBH segítségét.

(5) Ha az illetékes hatóság a (2) bekezdésben megjelölt időtartamon belül nem tiltja meg vagy nem korlátozza a pénzügyi támogatást, vagy ha azt a szóban forgó időtartam vége előtt jóváhagyja, akkor a pénzügyi támogatás az illetékes hatósághoz benyújtott feltételek szerint nyújtható.

(6) Az intézmény vezető testületének a pénzügyi támogatás nyújtására vonatkozó határozatát továbbítja:

- a) az illetékes hatóságnak;
- b) adott esetben az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak, amennyiben nem azonos az a) és c) pontban említett hatóságokkal;
- c) a pénzügyi támogatásban részesülő csoporthoz tartozó vállalkozás illetékes hatóságának, amennyiben nem azonos az a) és b) pontban említett hatóságokkal;
- d) az EBH-nak.

Az összevont felügyeletet ellátó hatóság haladéktalanul tájékoztatja a felügyeleti kollégium többi tagját és a szanálási kollégium tagjait.

(7) Ha az illetékes hatóság az e cikk 2) bekezdése értelmében korlátozza vagy megtiltja a csoporton belüli pénzügyi támogatás nyújtását, és ha a csoportszintű helyreállítási terv a 7. cikk (5) bekezdéssel összhangban hivatkozik a csoporton belüli pénzügyi támogatásra, az azon csoporthoz tartozó vállalkozás illetékes hatósága, amellyel kapcsolatban a támogatást korlátozzák vagy megtiltják, felkérheti az összevont felügyeletet ellátó hatóságot, hogy 8. cikk szerint indítsa el a csoportszintű helyreállítási terv újraértékelését, vagy, amennyiben a helyreállítási terv egyéni alapon készült, kérheti a csoporthoz tartozó vállalatot egy felülvizsgált helyreállítási terv benyújtására.

26. cikk

Közzététel

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a csoporthoz tartozó vállalkozások közzétegyék, hogy kötöttek-e a 19. cikk szerint csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodást, valamint hogy közzétegyék a bármely ilyen megállapodás általános feltételeit és a megállapodásban részes csoporthoz tartozó vállalkozások nevét, és legalább évente aktualizálják ezeket az információkat.

Az 575/2013/EU rendelet 431–434. cikkei alkalmazandók.

(2) Az EBH végrehajtástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdésben előírt közzététel formájának és tartalmának meghatározására.

Az EBH e végrehajtástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkel összhangban történő elfogadására.

III. CÍM

KORAI BEAVATKOZÁS

27. cikk

Korai beavatkozási intézkedések

(1) Amennyiben valamely intézmény megsérti, vagy – egyebek mellett több kritérium alapján (amelyek magukban foglalhatják az intézmény 1,5 % ponttal megnövelt szavatolótőkéjére vonatkozó követelményt is) értékelt pénzügyi helyzete rohamos romlása következtében, ideértve likviditási helyzetének romlását, a tőkeáttételt, a nem teljesítő hiteleknek vagy a kitettségek koncentrációjának növekvő szintjét – nagy valószínűséggel a közeljövőben meg fogja sérteni az 575/2013/EU rendeletben, a 2013/36/EU irányelvben, a 2014/65/EU irányelv II. címében vagy a 600/2014/EU rendeletben meghatározott követelményeket, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságoknak a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében rögzített intézkedések sérelme nélkül adott esetben legalább az alábbi intézkedések rendelkezésére álljanak:

- a) a helyreállítási tervben rögzített egy vagy több szabály és intézkedés végrehajtásának előírása az intézmény vezető testülete számára, vagy, ha a korai beavatkozáshoz vezető körülmények eltérnek a kezdeti helyreállítási tervben meghatározott feltételezésektől, a helyreállítási terv az 5. cikk (2) bekezdésével összhangban történő aktualizálásának, illetve az aktualizált tervben rögzített egy vagy több szabály vagy intézkedés adott időkereten belüli végrehajtásának előírása az intézmény vezetése számára az a bevezető mondatban említett feltételek megszüntetése érdekében;
- b) a helyzet megvizsgálásának, a feltárt problémák megoldására irányuló intézkedések azonosításának és a problémák megoldását célzó cselekvési program és végrehajtási időrend kidolgozásának előírása az intézmény vezető testülete számára;
- c) az intézmény részvényesi közgyűlése összehívásának előírása az intézmény vezető testülete számára, illetve amennyiben a vezető testület nem tesz eleget az előírásnak, a közgyűlés közvetlen összehívása, és mindkét esetben a napirend megállapítása és annak előírása, hogy mérlegeljék bizonyos határozatoknak a részvényesek általi meghozatalát;
- d) a vezető testület vagy felső vezetés egy vagy több tagja eltávolításának vagy lecserélésének előírása, ha a szóban forgó személyek a 2013/36/EU irányelv 13. cikke vagy a 2014/65/EU 9. cikke értelmében alkalmatlannak bizonyultak feladataik ellátására;
- e) az adósság átstrukturálásával kapcsolatban néhány vagy minden hitelezővel folytatandó tárgyalásokra vonatkozó terv készítésének előírása az intézmény vezető testülete számára, adott esetben a helyreállítási terv szerint;

- f) az intézmény üzleti stratégiája módosításának az előírása;
- g) az intézmény jogi vagy működési struktúrái módosításának az előírása; továbbá
- h) a szanalási terv aktualizálásához és az intézmény esetleges szanalásának előkészítéséhez – ideértve az intézmény eszközeinek és kötelezettségeinek értékelését – szükséges valamennyi információ többek között helyszíni vizsgálatok révén, a 36. cikkel összhangban történő megszerzése, és a szanalási hatóságnak való továbbítása;

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok haladéktalanul értesítsék a szanalási hatóságokat, amikor megállapítják, hogy egy adott intézmény vonatkozásában teljesülnek az (1) bekezdésben meghatározott feltételek, valamint gondoskodnak arról, hogy a szanalási hatóságok hatáskörébe tartozzon annak előírása is az intézmény számára, hogy a 39. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételek és a 84. cikkben meghatározott titoktartási előírások betartása mellett vegyék fel a kapcsolatot a potenciális vásárlókkal az intézmény szanalásának előkészítése érdekében.

(3) Az (1) bekezdésben említett minden egyes intézkedés vonatkozásában az illetékes hatóságok megfelelő határidőt szabnak a végrehajtásra, illetve az adott intézkedés hatékonyságának értékelésére.

(4) Az EBH 2015. július 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki az e cikk (1) bekezdésében meghatározott intézkedések alkalmazását kiváltó feltételek következetes alkalmazásának az előmozdítására.

(5) Az EBH – adott esetben figyelembe véve a (4) bekezdésben említett iránymutatás alkalmazása során gyűjtött tapasztalatokat – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki az (1) bekezdésben meghatározott intézkedések használatát előidéző minimális feltételek pontosítása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

28. cikk

A felső vezetés és a vezető testület elmozdítása

Amennyiben egy intézmény pénzügyi helyzete jelentősen megromlik, vagy ha súlyosan megsértik a törvényeket vagy rendeleteket, az intézmény alapszabályát, vagy súlyos igazgatási szabálytalanságok fordulnak elő, és a 27. cikkel összhangban hozott egyéb intézkedések nem elegendőek a folyamat visszafordításához, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok előírassák az intézmény felső vezetése vagy vezető testülete egészének vagy egyes tagjainak elmozdítását. Az új felső vezetés vagy vezető testület kinevezése a nemzeti és uniós jogszabályoknak megfelelően, az illetékes hatóság jóváhagyásával és egyetértésével történik.

29. cikk

Ügyvivő vagyonfelügyelő

(1) Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a felső vezetés vagy a vezető testület 28. cikkben említett leváltása nem elégséges a helyzet orvoslására, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok egy vagy több ügyvivő vagyonfelügyelőt nevezhessenek ki az intézmény élére. Az illetékes hatóságok – a körülményeknek megfelelően arányos döntést hozva – ügyvivő vagyonfelügyelőt nevezhetnek ki, aki vagy ideiglenesen felváltja az intézmény vezető testületét, vagy ideiglenesen együtt dolgozik az intézmény vezető testületével, és az illetékes hatóságnak a két lehetőség közti választását a kinevezéskor meg kell jelölnie. Amennyiben az illetékes hatóság az intézmény vezetésével együtt dolgozó ügyvivő vagyonfelügyelőt nevez ki, akkor a kinevezéskor pontosan meg kell jelölnie az ügyvivő vagyonfelügyelő szerepét, feladatait és hatáskörét, valamint az intézmény vezető testületével szembeni azon esetleges követelményt, hogy konkrét döntések vagy intézkedések meghozatala vagy fellépések elfogadása előtt konzultáljon az ügyvivő vagyonfelügyelővel vagy kérje ki a beleegyezését. Az illetékes hatóság részére elő kell írni, hogy hozza nyilvánosságra, ha ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésére került sor, kivéve azt az esetet, ha az ügyvivő vagyonfelügyelő nem jogosult az intézmény képviselésére. A tagállamok biztosítják továbbá, hogy az ügyvivő vagyonfelügyelő rendelkezzen a feladatainak ellátásához szükséges szakképzettséggel, képességekkel és tudással, és esetében ne álljon fel semmilyen összeférhetetlenség.

(2) Az illetékes hatóságnak az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésekor pontosan meg kell jelölnie a rendkívüli ügyvezető hatáskörét, a körülményeknek megfelelően arányos döntést hozva. E hatáskörök közé tartozhatnak az intézmény alapszabálya és a nemzeti jogszabályok alapján az intézmény vezető testületét megillető egyes hatáskörök vagy minden hatáskör, beleértve az intézmény vezető testülete egyes igazgatási feladatainak vagy minden igazgatási feladatának az ellátásához szükséges hatásköröket. Az ügyvivő vagyonfelügyelő intézménnyel kapcsolatos hatásköreinek összhangban kell lenniük a vonatkozó társasági joggal.

(3) Az illetékes hatóság a kinevezéskor megjelöli az ügyvivő vagyonfelügyelő szerepét és feladatait, amelyek közé tartozhat az intézmény pénzügyi helyzetéről való megbizonyosodás, az intézmény tevékenységének részben vagy egészben történő irányítása az intézmény pénzügyi helyzetének megőrzése vagy helyreállítása céljából, valamint intézkedések meghozatala az intézmény tevékenységének megbízható és prudens irányítása érdekében. Az illetékes hatóságnak a kinevezéskor meg kell jelölnie az ügyvivő vagyonfelügyelő szerepét és feladatait érintő esetleges korlátozásokat.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok kizárólagos hatáskörrel rendelkezzenek az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésére vagy felmentésére. Az illetékes hatóság bármikor bármilyen okból felmentheti az ügyvivő vagyonfelügyelőt. Az illetékes hatóság az e cikknek megfelelően bármikor módosíthatja az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésének a feltételeit.

(5) Az illetékes hatóság előírhatja, hogy az ügyvivő vagyonfelügyelő bizonyos intézkedésekhez köteles előzetesen megkérni az illetékes hatóság egyetértését. Az illetékes hatóság az ilyen előírásokat vagy az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésekor, vagy az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésére vonatkozó feltételek módosításakor közli.

Az ügyvivő vagyonfelügyelő azonban csak az illetékes hatóság előzetes egyetértésével gyakorolhatja az arra vonatkozó hatáskörét, hogy összehívja az intézmény részvényesi közgyűlését, és meghatározza a közgyűlés napirendjét.

(6) Az illetékes hatóság előírhatja, hogy az ügyvivő vagyonfelügyelő az illetékes hatóság által meghatározott időközönként, valamint megbízatásának lejártakor készítsen jelentéseket az intézmény pénzügyi helyzetéről és a megbízatása során végrehajtott intézkedésekről.

(7) Az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezése legfeljebb egy évre szólhat. Ez az időszak kivételesen megújítható, ha az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésére vonatkozó feltételek továbbra is fennállnak. Az illetékes hatóság feladata annak megállapítása, hogy megfelelő körülmények indokolják-e az ügyvivő vagyonfelügyelő további alkalmazását, valamint köteles az erre vonatkozó döntést indokolni a részvényesek felé.

(8) Az e cikk betartásával, az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezése nem sértheti az uniós vagy nemzeti társasági jog értelmében a részvényeseket megillető jogokat.

(9) A tagállamok korlátozhatják az ügyvivő vagyonfelügyelőnek az e minőségben ellátott, a (3) bekezdés szerinti feladatai teljesítése során hozott intézkedésekért és elkövetett mulasztásokért a nemzeti joggal összhangban fennálló felelősségét.

(10) Az e cikk értelmében kinevezett ügyvivő vagyonfelügyelő nem tekintendő a nemzeti jog értelmében vett árnyékvezetőnek vagy tényleges vezetőnek.

30. cikk

A korai beavatkozási intézkedések és az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésének koordinálása a csoportok tekintetében

(1) Ha egy EU-szintű anyavállalat tekintetében teljesülnek a 27. cikk szerinti követelmények alkalmazásának, vagy az ügyvivő vagyonfelügyelő a 29. cikkével összhangban történő kinevezésének a feltételei, akkor az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak értesítenie kell az EBH-t, és konzultálnia kell a felügyeleti kollégiumon belüli többi illetékes hatósággal.

(2) Az értesítést és a konzultációt követően az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak határoznia kell arról, hogy az érintett EU-szintű anyavállalat vonatkozásában indokolt-e a 27. cikkben foglalt valamely intézkedés alkalmazása vagy egy ügyvivő vagyongfelügyelőnek a 29. cikk szerinti kinevezése, figyelembe véve az említett intézkedéseknek a csoporthoz tartozó, más tagállamokban működő vállalkozásokra gyakorolt hatását. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak értesítenie kell a határozatáról a felügyeleti kollégiumon belüli többi érintett illetékes hatóságot és az EBH-t.

(3) Ha egy EU-szintű anyavállalat leányvállalata tekintetében teljesülnek a 27. cikk szerinti követelmények alkalmazásának vagy az ügyvivő vagyongfelügyelő a 29. cikkel összhangban történő kinevezésének a feltételei, akkor az említett cikkek szerinti intézkedést meghozni szándékozó, az egyéni alapú felügyeletért felelős illetékes hatóságnak értesítenie kell az EBH-t, és konzultálnia kell az összevont felügyeletet ellátó hatósággal.

Az értesítés kézhezvételekor az összevont felügyeletet ellátó hatóság értékelheti, hogy a 27. cikkben foglalt követelmények bevezetése vagy egy ügyvivő vagyongfelügyelő a 29. cikk szerinti kinevezése a szóban forgó intézmény élére várhatóan milyen hatást gyakorol majd a csoportra vagy a csoporton belüli, más tagállamokban lévő vállalkozásokra. Az értékelést három napon belül meg kell küldenie az illetékes hatóságnak.

Az értesítést és a konzultációt követően az illetékes hatóság dönt arról, hogy indokolt-e a 27. cikkben foglalt valamely intézkedés alkalmazása vagy egy ügyvivő vagyongfelügyelő 29. cikk szerinti kinevezése. A határozat meghozatalakor kellően figyelembe kell venni az összevont felügyeletet ellátó hatóság értékelését. Az illetékes hatóságnak értesítenie kell a határozatáról az összevont felügyeletet ellátó hatóságot és a felügyeleti kollégiumon belüli többi illetékes hatóságot és az EBH-t.

(4) Ha több illetékes hatóság szándékozik ugyanazon csoporthoz tartozó több intézmény esetében ügyvivő vagyongfelügyelőt kinevezni vagy a 27. cikkben foglalt valamely intézkedést alkalmazni, akkor az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak és a többi érintett illetékes hatóságnak mérlegelnie kell, hogy nem megfelelőbb-e, ha az összes érintett szervezet élére ugyanazt az ügyvivő vagyongfelügyelőt nevezik ki, illetve ha koordinálják a 27. cikkben foglalt intézkedések több intézmény vonatkozásában való alkalmazását, hogy ezáltal elősegítsék az érintett intézmény pénzügyi helyzetét helyreállító megoldások alkalmazását. Az értékelés az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a többi érintett illetékes hatóság együttes határozatával történik. Az együttes határozatot az (1) bekezdésben említett értesítés időpontjától számított öt napon belül kell meghozni. Az együttes határozatot meg kell indokolni és dokumentumba kell foglalni, amelyet az összevont felügyeletet ellátó hatóság megküld az EU-szintű anyavállalatnak.

Az EBH egy illetékes hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkével összhangban segítheti az illetékes hatóságokat a megállapodás elérésében.

Ha öt napon belül nem születik együttes határozat, akkor az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a leányvállalatok illetékes hatóságai egyedi határozatokat hozhatnak a felelősségük alá tartozó intézményekben ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezéséről vagy a 27. cikkben foglalt valamely intézkedés alkalmazásáról.

(5) Amennyiben egy érintett illetékes hatóság nem ért egyet a határozattal, amelyről az (1) vagy (3) bekezdéssel összhangban értesítették, vagy ha nem születik meg a (4) bekezdés szerinti együttes határozat, úgy az illetékes hatóság a (6) bekezdéssel összhangban az EBH elé utalhatja az ügyet.

(6) Az EBH bármely illetékes hatóság kérésére segítséget nyújthat az ezen irányelv melléklete A. szakaszának 4., 10., 11. és 19. pontjára vonatkozóan az ezen irányelv 27. cikke (1) bekezdésének a) pontjában, illetve az ezen irányelv 27. cikke (1) bekezdésének e) vagy az ezen irányelv 27. cikke (1) bekezdésének g) pontjában említett egy vagy több intézkedést alkalmazni szándékozó illetékes hatóságoknak ahhoz, hogy az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban megállapodásra jussanak.

(7) Minden illetékes hatóság határozatát indokolni kell. A határozat meghozatala során figyelembe kell venni a többi illetékes hatóság által az (1) vagy a (3) bekezdésben említett konzultációs időszak vagy a (4) bekezdésben említett ötnapos időszak során kifejtett álláspontokat és fenntartásokat, valamint a határozatnak az érintett tagállamok pénzügyi stabilitására gyakorolt lehetséges hatását. A határozatokat az összevont felügyeletet ellátó hatóság köteles elküldeni az EU-szintű anyavállalatnak, az érintett illetékes hatóságok pedig a leányvállalatoknak.

Az e cikk (6) bekezdésében említett esetekben, ha az e cikk (1) vagy a (3) bekezdésében említett konzultációs időszak vége előtt vagy az e cikk (4) bekezdésében említett ötnapos időszak végén valamelyik érintett illetékes hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban az EBH elé utalja, akkor az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak és a többi illetékes hatóságnak el kell halasztania a határozathozatalt, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. Az ötnapos időtartam az említett rendelet értelmében egyeztetési időszakként minősül. Az EBH három napon belül hozza meg határozatát. Az ötnapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

(8) Ha az EBH három napon belül nem hoz határozatot, akkor az (1) bekezdéssel, a (3) bekezdéssel vagy a (4) bekezdés harmadik albekezdésével összhangban hozott egyedi határozatokat kell alkalmazni.

IV. CÍM

SZANÁLÁS

I. FEJEZET

Célok, feltételek és általános alapelvek

31. cikk

Szanálási célok

(1) A szanalási eszközök alkalmazásakor és a szanalási hataskörök gyakorlásakor a szanalási hatóságoknak figyelembe kell venniük a szanalási célokat, és azokat az eszközöket és hatasköröket kell választaniuk, amelyek a legjobban szolgálják az adott eset körülményeihez kapcsolódó célok elérését.

(2) Az (1) bekezdésben említett szanalási célok a következők:

a) a kritikus funkciók folytonosságának biztosítása;

b) a pénzügyi stabilitásra gyakorolt jelentős káros hatások kiküszöbölése, különösen a – többek között piaci infrastruktúrákat érintő – pénzügyi fertőzés megakadályozása és a piaci fegyelem fenntartása révén;

c) az állami források védelme a rendkívüli állami pénzügyi támogatásra támaszkodás minimalizálása révén;

d) a 2014/49/EU irányelv hatálya alá tartozó betétesek és a 97/9/EK irányelv hatálya alá tartozó befektetők védelme;

e) az ügyfelek pénzeszközeinek és vagyonának védelme.

A szanalási hatóságnak a fenti célok követésekor törekednie kell arra, hogy minimálisra csökkentse a szanalás költségeit, és kerülje az értékek megsemmisítését, kivéve, ha az a szanalási célok eléréséhez szükséges.

(3) Ezen irányelv különböző rendelkezéseire is figyelemmel, a szanálási célok egyforma jelentőséggel bírnak, a szanálási hatóságoknak azokat az adott ügy természetének és körülményeinek megfelelően kell mérlegelniük.

32. cikk

Szanálási feltételek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok csak akkor hozhassanak az 1. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett intézményekhez kapcsolódó szanálási intézkedést, ha a szanálási hatóság véleménye szerint a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) az illetékes hatóság a szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően vagy, a (2) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülésétől függően, a szanálási hatóság az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően megállapította, hogy az intézmény csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut;
- b) az időzítést és más releváns körülményeket is figyelembe véve ésszerűen nem várható, hogy az intézmény vonatkozásában hozott bármilyen alternatív magánszektorbeli intézkedéssel – ideértve az az intézményvédelmi rendszerben hozott intézkedéseket – vagy felügyeleti intézkedéssel (beleértve a korai beavatkozási intézkedéseket vagy a releváns tőkeinstrumentumoknak az 59. cikk (2) bekezdése szerinti leírását vagy átalakítását) – ésszerű időn belül megelőzhető lenne az intézmény csődje;
- c) a szanálási intézkedésre az (5) bekezdés szerinti közérdek miatt van szükség.

(2) A tagállamok előírhatják, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságon kívül a szanálási hatóság is megállapíthatja – a hatáskörrel rendelkező hatósággal folytatott konzultációt követően –, hogy az intézmény az (1) bekezdés a) pontja értelmében fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik. Amennyiben a szanálási hatóságok rendelkeznek a csődhelyzet értékeléséhez szükséges eszközökkel, ideértve különösen a releváns információkhoz való megfelelő hozzáférést. A hatáskörrel rendelkező hatóság minden olyan releváns információt késedelem nélkül a szanálási hatóság rendelkezésére bocsát, melyet a szanálási hatóság az értékelése végrehajtása érdekében bekér.

(3) A szanálási intézkedés végrehajtásának nem feltétele valamely korai beavatkozási intézkedésnek a 27. cikkel összhangban történő korábbi elfogadása.

(4) Az (1) bekezdés a) pontja alkalmazásában akkor tekintendő úgy, hogy egy intézmény fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, ha a következő körülmények közül egy vagy több fennáll:

- a) többek között, de nem kizárólagosan abban az esetben, ha teljes szavatolótőkéjének vagy szavatolótőkéje jelentős részének elvesztésével járó veszteségek elszenvedése vagy valószínűsíthető elszenvedése miatt az intézmény megsérti a működési engedély fenntartásának feltételét képező követelményeket, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy a közeljövőben valószínűsíthetően megsérti e követelményeket, és mindez indokolná a működési engedély illetékes hatóság általi visszavonását;
- b) az intézmény eszközei kevesebbek a forrásainál, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy a közeljövőben valószínűsíthetően kevesebbek lesznek a forrásoknál;
- c) az intézmény képtelen megfizetni az esedékessé váló tartozásait vagy egyéb kötelezettségeit, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy a közeljövőben valószínűsíthetően képtelen lesz erre;
- d) az intézmény rendkívüli állami pénzügyi támogatást igényel, kivéve, ha a valamely tagállam gazdaságában bekövetkezett súlyos zavarok elkerülésére vagy orvoslására és a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében a rendkívüli állami pénzügyi támogatás valamely alábbi formát ölti:

- i. a központi bankok által központi banki feltételek mellett nyújtott likviditási eszközt fedező állami garancia;

- ii. állami garancia az újonnan kibocsátott kötelezettségekre; vagy
- iii. szavatolótőke-injekció, vagy tőkeinstrumentumok olyan árakon és feltételek mellett történő megvásárlása, amely semmilyen előnyhöz sem juttatja az intézményt, amennyiben sem az e cikk e bekezdésének a), b) vagy c) pontjában említett körülmények, sem az 59. cikk (3) bekezdésében említett körülmények nem állnak fenn az állami támogatás nyújtásának időpontjában.

Az első albekezdés d) pontjának i., ii. és iii. alpontjában említett mindegyik esetben az említett garanciaintézkedéseknek vagy azokkal egyenértékű intézkedéseknek a fizetőképes intézményekre kell korlátozódniuk, és feltételük az uniós állami támogatási keretrendszer szerinti végleges jóváhagyás. Ezeknek az intézkedéseknek megelőző és ideiglenes jellegű, valamint a súlyos zavarok következményeinek orvoslásához mérten arányos intézkedéseknek kell lenniük, továbbá nem használhatók fel az intézményt ért vagy várhatóan a közeljövőben érő veszteségek fedezésére.

Az első albekezdés d) pontja iii. alpontjában foglalt támogató intézkedések a nemzeti, uniós vagy az egységes felügyeleti mechanizmus keretében végrehajtott stresszteszt, eszközminőségi vizsgálatok vagy az Európai Központi Bank, az EBH vagy a nemzeti hatóságok által végrehajtott, ezekkel egyenértékű és adott esetben a hatáskörrel rendelkező hatóság által megerősített eljárások során megállapított tőkehiány orvoslásához szükséges tőkeinjekciókra korlátozódnak.

Az EBH 2015. január 3-ig a 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat ad ki arról, hogy a fent említett tesztek, vizsgálatok és eljárások mely fajtái vezethetnek ilyen támogatásokhoz.

A Bizottság 2015. december 31-ig felülvizsgálja, hogy továbbra is indokolt-e az első albekezdés d) pontjának iii. alpontjában említett támogató intézkedések fenntartása, hogy a támogatás fenntartása esetén milyen feltételeknek kell teljesülniük, és az eredményről jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatot is csatol.

(5) Az e cikk (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásában egy szanalási intézkedés akkor szolgálja a közérdeket, ha szükséges a 31. cikkben meghatározott egy vagy több szanalási cél megvalósításához és azokkal arányos, továbbá az intézmény rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása révén ezek a szanalási célok nem valósulnának meg ugyanolyan mértékben.

(6) Az EBH 2015. július 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást bocsát ki a felügyeleti és szanalási gyakorlatok közelítésének előmozdítása céljából azon különböző körülmények értelmezése tekintetében, amelyek esetében egy intézményt úgy tekintenek, hogy az fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik.

33. cikk

Szanalási feltételek pénzügyi vállalkozások és holding társaságok vonatkozásában

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok szanalási intézkedést hozhassanak az 1. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett valamely pénzügyi vállalkozás vonatkozásában, ha a 32. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek a pénzügyi vállalkozás és az összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó anyavállalat tekintetében egyaránt teljesülnek.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok akkor hozhassanak szanalási intézkedést az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezet vonatkozásában, ha a 32. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezet és annak egy vagy több intézményi leányvállalata tekintetében egyaránt teljesülnek, illetve amennyiben a leányvállalat nem az Unió területén létesült, ha a harmadik országbeli hatóság megállapította, hogy a leányvállalat esetében az adott harmadik ország jogszabályai alapján teljesülnek a szanalás feltételei.

(3) Abban az esetben, amikor vegyes tevékenységű holding társaság leányintézményei közvetlenül vagy közvetve közbenső pénzügyi holding társaság tulajdonában állnak, a tagállamok biztosítják, hogy a csoportszintű szanalás céljából hozott szanalási intézkedések a közbenső pénzügyi holding társaságra irányuljanak, és csoportszintű szanalás céljából nem hozhatnak szanalási intézkedéseket a vegyes tevékenységű holding társaságra irányulónak.

(4) Az e cikk (3) bekezdésére is figyelemmel a szanálási hatóság annak ellenére szanálási intézkedést hozhat az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezet vonatkozásában, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezet nem teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeket, amennyiben egy vagy több intézményi leányvállalata teljesíti a 32. cikk (1), (4) és (5) bekezdésében rögzített feltételeket, továbbá olyan eszközökkel és kötelezettségekkel bír, amelyek miatt csődbe jutása veszélyezteti valamelyik intézményt vagy a csoport egészét, amennyiben a tagállam fizetéseképtelenségi joga értelmében a csoportokat együttesen kell kezelni, és amennyiben az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezet vonatkozásában szanálási intézkedésre van szükség egy vagy több intézményi leányvállalatnak vagy a csoport egészének a szanálásához.

A (2) bekezdés és az e bekezdés első albekezdésének alkalmazásában annak felmérésekor, hogy egy vagy több intézményi leányvállalat esetében teljesülnek-e a 32. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételek, az intézmény, illetve az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezet szanálási hatósága közös megállapodás alapján figyelmen kívül hagyhatja a csoporton belüli tőke- vagy veszteségátvitelt, ideértve a leírási vagy átalakítási hatáskörök gyakorlását is.

34. cikk

A szanálásra vonatkozó általános elvek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási eszközök alkalmazásakor és a szanálási hatáskörök gyakorlásakor a szanálási hatóságok meghozzák az összes megfelelő intézkedést, amelyekkel biztosítható, hogy a szanálási intézkedést a következő elveknek megfelelően hozták:

- a) a szanálás alatt álló intézmény részvényesei viselik az első veszteségeket;
- b) a szanálás alatt álló intézmény részvényesei után a hitelezők viselik a veszteségeket, a követeléseiknek a rendes fizetéseképtelenségi eljárás szerinti rangsorának sorrendjében, kivéve, ha ez az irányelv kifejezetten eltérően rendelkezik;
- c) a szanálás alatt álló intézmény vezető testületét és felső vezetését leváltják, kivéve azokat az eseteket, amikor a vezető testületnek és felső vezetésnek a körülményektől függően részben vagy egészben történő megtartása szükségesnek minősül a szanálási célok eléréséhez;
- d) a szanálás alatt álló intézmény vezető testülete és felső vezetése minden szükséges támogatást megad a szanálási célok eléréséhez;
- e) a természetes és jogi személyek a tagállam jogától függően a polgári jog és a büntetőjog szerint számonkérhetők a csődért viselt felelősségükért;
- f) amennyiben ezen irányelv másként nem rendelkezik, az egyazon osztályba tartozó hitelezők azonos elbánásban részesülnek;
- g) egyetlen hitelező sem viselhet annál nagyobb veszteséget, mint amelyet akkor viselt volna, ha az intézményt vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében számolták volna fel a 73–75. cikk szerinti biztosítékokkal összhangban;
- h) a biztosított betétek teljes körű védelmet élveznek; továbbá
- i) a szanálási intézkedést az ezen irányelvben foglalt biztosítékokkal összhangban hozzák meg.

(2) Ha egy intézmény egy csoporthoz tartozik, akkor a szanálási hatóságoknak a 31. cikk sérelme nélkül úgy kell alkalmazniuk a szanálási eszközöket és úgy kell gyakorolniuk a szanálási hatásköreiket, hogy minimalizálják a csoporthoz tartozó többi szervezetre és a csoport egészére gyakorolt hatást, valamint hogy minimalizálják az Unió és tagállamain belüli pénzügyi stabilitásra, különösen pedig az azon országok pénzügyi stabilitására kifejtett negatív hatást, amelyekben a csoport tevékenykedik.

(3) A szanálási eszközök alkalmazásakor és a szanálási hatáskörök gyakorlásakor a tagállamok adott esetben biztosítják az állami támogatások uniós keretrendszerének való megfelelést.

(4) Amennyiben az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet esetében a vagyontékesítési eszköz, az áthidaló intézményi eszköz vagy az eszközkelkülönítési eszközalkalmazására kerül sor, a szóban forgó intézmény vagy a szervezet a 2001/23/EK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 5. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában csődeljárás vagy ezzel egyenértékű fizetésképtelenségi eljárás alatt állónak tekintendő.

(5) A szanálási eszközök alkalmazása és a szanálási hatáskörök gyakorlása során a szanálási hatóságoknak tájékoztatniuk kell a munkavállalók képviselőit, illetve ha szükséges, konzultálniuk kell velük.

(6) A szanálási eszközök alkalmazásakor és a szanálási hatáskörök gyakorlásakor a szanálási hatóságok nem sérthetik a nemzeti jog vagy gyakorlat szerint a munkavállalók vezető testületi képviselőjére vonatkozó rendelkezéseket.

II. FEJEZET

Rendkívüli ügyvezetés

35. cikk

Rendkívüli ügyvezetés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendkívüli ügyvezetőt nevezhessenek ki a szanálás alatt álló intézmény vezető testületének felváltására. A szanálási hatóságok a rendkívüli ügyvezető kinevezését nyilvánosságra hozzák. A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a rendkívüli ügyvezető rendelkezzen a feladatainak ellátásához szükséges szakképzettséggel, képességekkel és tudással.

(2) A rendkívüli ügyvezető az intézmény részvényeseit és vezető testületét megillető valamennyi hatáskörrel rendelkezik. A rendkívüli ügyvezető azonban kizárólag a szanálási hatóság ellenőrzése alatt gyakorolhatja e hatásköröket.

(3) A rendkívüli ügyvezető törvényben előírt kötelezettsége minden szükséges intézkedés meghozatala a 31. cikkben rögzített szanálási célkitűzések előmozdítása és a szanálási intézkedések szanálási hatóság határozatának megfelelő megvalósítása érdekében. Szükség esetén ez a kötelezettség minden egyéb, az intézmény alapszabályában vagy nemzeti jogszabályban foglalt irányítási feladattal szemben elsőbbséget élvez, amennyiben az említettek ellentétesek egymással. Az intézkedések között szerepelhet például a tőkeemelés, az intézmény tulajdonosi szerkezetének átszervezése vagy a IV. fejezetben említett szanálási eszközökkel összhangban pénzügyi és szervezeti szempontból felelősségteljesnek minősülő intézmények általi átvétel.

(4) A szanálási hatóságok korlátokat szabhatnak a rendkívüli ügyvezető fellépésének, illetve kötelezhetik arra, hogy bizonyos cselekményei megtételének feltétele a szanálási hatóság előzetes hozzájárulása legyen. A szanálási hatóságok a rendkívüli ügyvezetőt bármikor felmenthetik.

(5) A tagállamok megkövetelik, hogy a rendkívüli ügyvezető az őt kinevező szanálási hatóság számára az intézmény gazdasági és pénzügyi helyzetéről, valamint a kötelességeinek végrehajtása során tett lépéseiről, a szanálási hatóság által meghatározott rendszeres időközönként, valamint megbízatása kezdetén és végén jelentéseket készítsen.

(6) Rendkívüli ügyvezető egy évnél hosszabb időre nem nevezhető ki. Ez az időtartam – kivételes esetben, ha a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a rendkívüli ügyvezető kinevezését szükségessé tevő körülmények továbbra is fennállnak – meghosszabbítható.

(7) Amennyiben több szanálási hatóság kíván egy csoportba tartozó valamely szervezet vonatkozásában rendkívüli ügyvezetőt kinevezni, e hatóságok mérlegelik, hogy az érintett szervezetek pénzügyi biztonságát támogató megoldások elősegítése érdekében nem célszerűbb-e ugyanazt a rendkívüli ügyvezetőt kinevezni az összes érintett szervezet számára.

⁽¹⁾ A Tanács 2001/23/EK irányelve (2001. március 12.) a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 82., 2001.3.22., 16. o.).

(8) Fizetéseképtelenség esetén – amennyiben a nemzeti jog fizetéseképtelenségi ügyvezető kinevezését írja elő – ezen ügyvezetés az e cikkben említett rendkívüli ügyvezetésnek minősülhet.

III. FEJEZET

Értékelés

36. cikk

Szanálást szolgáló értékelés

(1) A szanálási intézkedések meghozatalát vagy a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlását megelőzően a szanálási hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek prudens és reális értékelését minden állami hatóságtól – beleértve a szanálási hatóságot is – és az intézménytől vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezettől egyaránt független személy végezze. Az e cikk (13) bekezdésére és a 85. cikkre is figyelemmel, amennyiben az ezen cikkben megállapított összes követelmény teljesül, az értékelés véglegesnek tekintendő.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti független értékelésre nincs mód, az e cikk (9) bekezdésével összhangban a szanálási hatóságok elvégezhetik az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek ideiglenes értékelését.

(3) Az értékelés célja a 32. és 33. cikkben foglalt szanálási feltételeket teljesítő az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközei és kötelezettségei értékének a megállapítása.

(4) Az értékelés céljai a következők:

- a) információt nyújtani annak megállapításához, hogy teljesülnek-e a szanálási feltételek, illetve a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó feltételek;
- b) ha a szanálási feltételek teljesülnek, információt nyújtani az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet tekintetében alkalmazandó megfelelő szanálási intézkedésről való döntéshez;
- c) a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör alkalmazása esetén információt nyújtani az arra vonatkozó döntéshez, hogy milyen mértékben kerüljön sor a részvények vagy más, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonására vagy hígítására és milyen mértékben kerüljön sor a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására;
- d) a hitelezői feltőkésítés alkalmazása esetén információt nyújtani az arra vonatkozó döntéshez, hogy milyen mértékben kerüljön sor a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására, illetve átalakítására;
- e) az áthidaló intézményi mechanizmus vagy az eszközelkülönítési eszköz alkalmazása esetén információt nyújtani az átadandó eszközökre, jogokra és kötelezettségekre vagy részvényekre vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozó döntéshez, valamint a szanálás alatt álló intézménynek, illetve – az adott helyzettől függően – a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosainak fizetendő esetleges ellentételezés értékére vonatkozó döntéshez;
- f) a vagyonerőtesítési eszköz alkalmazása esetén információt nyújtani az átadandó eszközökre, jogokra és kötelezettségekre vagy részvényekre vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozó döntéshez, valamint információt nyújtani a szanálási hatóság számára annak megállapításához, hogy a 38. cikk alkalmazásában mi minősül kereskedelmi feltételnek;
- g) minden esetben biztosítani azt, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközeiben bekövetkezett esetleges veszteségeket a szanálási eszközök alkalmazásakor vagy a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlásakor teljes körűen elismerjék.

(5) Az állami támogatások uniós keretrendszerének sérelme nélkül az értékelésnek, amennyiben lehetséges, prudens feltételezéseken kell alapulnia, többek között a nemteljesítési arányok és a veszteségek súlyossága tekintetében. Az értékeléskor nem tételezhető fel, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet a jövőben esetlegesen rendkívüli állami pénzügyi támogatásban, központi banki sürgősségi likviditási támogatásban vagy nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatásban részesül attól az időponttól kezdve, amikor a szanalási intézkedés történik, illetve amikor a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlására sor kerül. Az értékeléskor továbbá figyelembe kell venni, hogy bármelyik szanalási eszköz alkalmazása esetén:

- a) a szanalási hatóság és bármely a 101. cikknek megfelelően működő finanszírozási rendszer a 37. cikk (7) bekezdésével összhangban minden méltányolható, indokoltan felmerült kiadását visszaigényelheti a szanalás alatt álló intézménytől;
- b) a szanalásfinanszírozási rendszer kamatot vagy díjat számíthat fel a szanalás alatt álló intézménynek a 101. cikkel összhangban nyújtott hitelekkel vagy garanciákkal kapcsolatban.

(6) Az értékelést a következő, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet számviteli könyveiben és nyilvántartásaiban szereplő információkkal kell kiegészíteni:

- a) naprakész mérleg és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet pénzügyi helyzetéről szóló jelentés;
- b) az eszközök elemzése és számviteli értékük becslése;
- c) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet könyveiben és nyilvántartásaiban kimutatott, mérleg szerinti és mérlegen kívüli fennálló kötelezettségek, megjelölve az érintett hitelt és az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog szerinti kielégítési sorrendet.

(7) Adott esetben, a (4) bekezdés e), illetve f) pontjában említett döntés megalapozásához szükséges információk biztosítása érdekében a (6) bekezdés b) pontjában említett információk kiegészíthetők az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek elemzésével és értékük piaci alapon történő becslésével.

(8) Az értékelésnek tartalmaznia kell a hitelezőknek az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog szerinti kielégítési sorrendek alapján történő osztályokba sorolását, valamint az azon elbánásra vonatkozó becslést, amelyben az egyes részvényesi és hitelezői osztályok a felszámolási eljárás során várhatóan részesültek volna, ha az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében került volna felszámolásra.

A becslés nem érinti az „egyetlen hitelező sem kerülhet rosszabb helyzetbe” elv 74. cikk szerinti alkalmazását.

(9) Amennyiben az ügy körülményei miatti sürgősségre tekintettel nincs mód a (6) és a (8) bekezdésben foglalt követelmények teljesítésére, vagy a (2) bekezdés alkalmazandó, úgy ideiglenes értékelést kell végezni. Az ideiglenes értékeléskor be kell tartani a (3) bekezdésben foglalt követelményeket, és amennyiben az az adott körülmények között ésszerűen megvalósítható, az (1), a (6) és a (8) bekezdésben foglalt követelményeket is.

Az e bekezdésben említett ideiglenes értékelésnek – megfelelő indokolással – ki kell terjednie a további veszteségekre képzett pufferra.

(10) Az olyan értékelést, amely nem felel meg az e cikkben foglalt összes követelménynek, mindaddig ideiglenesnek kell tekinteni, ameddig egy független személy olyan értékelést nem végez, amely maradéktalanul teljesíti az e cikkben foglalt összes követelményt. Ezt az utólagos, végleges értékelést a lehető leghamarabb el kell végezni. A végleges értékelést végezheti a 74. cikk szerinti értékelést végző független személy, és az végezhető a 74. cikkben említett értékeléstől függetlenül vagy azzal párhuzamosan is, de attól elkülönülten kell kezelni.

Az utólagos, végleges értékelés céljai a következők:

- a) biztosítani azt, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközeiben bekövetkezett esetleges veszteségeket teljes körűen elismerjék annak számviteli könyveiben;
- b) információt nyújtani az arra vonatkozó döntéshez, hogy a (11) bekezdéssel összhangban sor kerüljön-e a hitelezők követeléseinek visszairására vagy a kifizetett ellentételezés értékének növelésére.

(11) Abban az esetben, ha az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet nettó eszközértékének az utólagos, végleges értékelés szerinti becslése magasabb értéket eredményez, mint az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet nettó eszközértékének az ideiglenes értékelés szerinti becslése, a szanálási hatóság:

- a) gyakorolhatja a hitelezői feltőkésítés keretében leírt, a hitelezők vagy releváns tőkeinstrumentumok tulajdonosai részéről fennálló követelések értékének növelésére vonatkozó hatáskörét;
- b) utasíthatja az áthidaló intézményt vagy a vagyonkezelő szervezetet, hogy fizessen további ellentételezést a szanálás alatt álló intézménynek az eszközökre, jogokra és kötelezettségekre vonatkozóan, illetve megfelelő esetben a részvények és egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosainak a részvényekre vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozóan.

(12) Az (1) bekezdés ellenére a (9) és a (10) bekezdéssel összhangban végzett ideiglenes értékelés érvényes alapnak minősül a szanálási hatóságok számára a szanálási intézkedések meghozatalához – ideértve a csődhelyzetben lévő az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet ellenőrzésük alá vonását – vagy a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörük gyakorlásához.

(13) Az értékelésnek a szanálási eszköz alkalmazásáról vagy a szanálási hatáskör gyakorlásáról, illetve a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlásáról szóló döntés szerves részét kell képeznie. Maga az értékelés nem képezheti különálló fellebbezéshez való jog tárgyát, a 85. cikk szerinti határozattal együtt azonban képezheti fellebbezés tárgyát.

(14) Az EBH szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki annak érdekében, hogy e cikk (1) bekezdése, valamint a 74. cikk alkalmazásában meghatározza azokat a körülményeket, melyek fennállása esetén valamely személy a szanálási hatóságtól és az intézménytől vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezettől egyaránt függetlennek minősül.

(15) Az EBH szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgozhat ki annak érdekében, hogy e cikk (1), (3) és (9) bekezdése, valamint a 74. cikk alkalmazásában meghatározza az alábbi kritériumokat:

- a) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközei és kötelezettségei értékének megállapítására szolgáló módszertan;
- b) a 36. és a 74. cikk szerinti értékelések elkülönítése;
- c) a további veszteségekre képzett puffer kiszámítására, valamint az ideiglenes értékelésbe történő bevonására szolgáló módszertan.

(16) Az EBH a (14) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap a (14) és a (15) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

IV. FEJEZET

Szanálási eszközök

1. szakasz

Általános elvek

37. cikk

A szanálási eszközök általános elvei

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy az alkalmazandó szanálási feltételeket teljesítő intézményekre és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetekre alkalmazzák a szanálási eszközöket.

(2) Ha egy szanálási hatóság úgy határoz, hogy valamely az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet esetében szanálási eszközt alkalmaz, és ha a szanálási intézkedés a hitelezők által viselendő veszteséget vagy követeléseik átalakítását eredményezné, akkor a szanálási hatóságnak az 59. cikk szerinti, a tőkeinstrumentumok leírására és átalakítására vonatkozó hatáskörét a szanálási eszköz alkalmazását közvetlenül megelőzően vagy azzal együtt kell gyakorolnia.

(3) Az (1) bekezdésben említett szanálási eszközök a következők:

a) az üzletértékesítési eszköz;

b) áthidaló intézményi mechanizmus;

c) az eszközelkülönítési eszköz;

d) a hitelezői feltőkésítés.

(4) Az (5) bekezdésre is figyelemmel, a szanálási hatóságok a szanálási eszközöket egyenként vagy bármilyen kombinációban is alkalmazhatják.

(5) A szanálási hatóságok az eszközelkülönítési eszköz csak egy másik szanálási eszközzel együtt alkalmazhatják.

(6) Amennyiben csak az e cikk (3) bekezdés a) vagy b) pontjában említett szanálási eszközöket használják fel, méghozzá a szanálás alatt álló intézmény eszközei, jogai vagy kötelezettségei egy részének átadására, úgy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett azon intézmény vagy szervezet fennmaradó részét, amelytől az eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket átadták, rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében kell felszámolni. Az ilyen felszámolásnak ésszerű időn belül meg kell történnie, tekintettel arra, hogy az intézménynek vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetnek a 65. cikkel összhangban esetleg szolgáltatásokat vagy támogatást kell nyújtania annak érdekében, hogy az átvevő folytatni tudja az átadás révén hozzá került tevékenységeket vagy szolgáltatásokat, valamint tekintettel arra, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet fennmaradó része által végzett tevékenység folytatása bármilyen egyéb okból szükséges lehet a szanálás céljainak elérése vagy a 34. cikkben foglalt elveknek való megfelelés érdekében.

(7) A szanálási hatóság és a 101. cikk szerinti bármely finanszírozási rendszer visszaigényelheti minden olyan méltányolható kiadását, amely a szanálási eszközök alkalmazásával vagy a szanálási hatáskörök gyakorlásával vagy a kormányzati stabilizációs eszközök alkalmazásával kapcsolatban indokoltan merült fel, mégpedig a következő módszerek közül egyet vagy többet igénybe véve:

a) az átvevő által a szanálás alatt álló intézménynek vagy – az adott esettől függően – a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosainak fizetett ellentételezésből történő levonás formájában;

- b) a szanálás alatt álló intézménytől, elsőbbségi hitelezőként; vagy
- c) az áthidaló intézmény vagy a vagyonkezelő szervezet tevékenységének befejezéséből eredően keletkezett bevételből, elsőbbségi hitelezőként.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti fizetésképtelenségi jognak a hitelező számára hátrányt okozó jogcselekmények megtámadhatóságára és végrehajthatatlanságára vonatkozó szabályai nem alkalmazandók valamely szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek egy másik szervezet számára valamely szanálási eszköz alkalmazása vagy valamely szanálási hatáskör gyakorlása vagy kormányzati stabilizációs eszközök alkalmazása révén történő átadására.

(9) A tagállamok további eszközöket és hatásköröket bocsáthatnak a szanálási hatóságok rendelkezésére, amelyek akkor alkalmazhatók, ha egy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet teljesíti a szanálási feltételeket, feltéve, hogy:

- a) az említett további hatáskörök – amennyiben határokon átnyúló tevékenységű csoportokra alkalmazzák őket – nem akadályozzák a hatékony csoportszintű szanálást; továbbá
- b) az említett eszközök és hatáskörök megfelelnek a szanálási céloknak és a szanálásra vonatkozóan a 31. és a 34. cikkben meghatározott általános elveknek.

(10) Abban a rendkívüli esetben, ha rendszerszintű válsághelyzet alakul ki, a szanálási hatóság kereshet alternatív finanszírozási forrásokat az 56–58. cikkben foglalt kormányzati stabilizációs eszközök felhasználásával, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

- a) a részvényesek és az egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosai és az egyéb releváns tőkeinstrumentumok és egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségek tulajdonosai leírás, illetve átalakítás révén vagy más módon hozzájárulást nyújtottak a veszteségelvonáshoz és feltőkésítéshez, és a hozzájárulás összege legalább a kötelezettségek összértékének 8 %-a, ideértve a szanálás alatt álló intézmény saját szavatolótőkéjét, a 36. cikkben előírt értékelésnek megfelelő szanálási intézkedés időpontjától számítva;
- b) az alternatív források bevonásának feltétele az uniós állami támogatásokra vonatkozó keretrendszernek megfelelően előzetesen megadott végső jóváhagyás.

2. szakasz

A vagyonértékesítési eszköz

38. cikk

A vagyonértékesítési eszköz

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek arra vonatkozóan, hogy olyan vevőnek, amely nem áthidaló intézmény, adhassák át az alábbiakat:

- a) szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott részvények és egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok;
- b) szanálás alatt álló intézmény összes vagy egyes eszközei, jogai vagy kötelezettségei.

Az e cikk (8) és (9) bekezdésére, valamint a 85. cikkre figyelemmel, az első albekezdésben említett átadáshoz nem kell kikérni a szanálás alatt álló intézmény részvényeseinek vagy a vevőn kívüli bármely más harmadik félnek a beleegyezését, és az átadás során – a 39. cikkben foglalt eljárási követelményeken kívül – nem kell megfelelni a társasági jog vagy az értékpapírjog eljárási követelményeinek.

(2) Az (1) bekezdés szerinti átruházásnak kereskedelmi feltételek mellett kell történnie, az uniós állami támogatások uniós keretrendszerével összhangban és figyelembe véve a körülményeket.

(3) A szanálási hatóságoknak az e cikk (2) bekezdésével összhangban minden ésszerű lépést meg kell tenniük annak érdekében, hogy az átadásra a 36. cikk szerint elvégzett értékeléssel összhangban lévő kereskedelmi feltételek mellett kerüljön sor, figyelembe véve az eset körülményeit is.

(4) A 37. cikk (7) bekezdésére is figyelemmel a vevő által fizetett bármínemű ellenszolgáltatás a következőket illeti meg:

a) a részvények vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosai, amennyiben a vagyonerőértékesítésre a szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott részvényeknek vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak azok tulajdonosaitól a vevőhöz történő átadásával került sor;

b) a szanálás alatt álló intézmény, amennyiben a vagyonerőértékesítésre a szanálás alatt álló intézmény eszközei vagy kötelezettségei egy részének vagy egészének a vevőhöz történő átadásával került sor.

(5) A vagyonerőértékesítési eszköz alkalmazása során a szanálási hatóság többször is gyakorolhatja az átadási hatáskört annak érdekében, hogy a szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott részvényeknek vagy más tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, illetve adott esetben a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek további átadását hajtsa végre.

(6) A vagyonerőértékesítési eszközalkalmazását követően a szanálási hatóságok a vevő egyetértésével gyakorolhatják az átadási hatáskört a vevőhöz átadott eszközök, jogok vagy kötelezettségek vonatkozásában annak érdekében, hogy az eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket visszajuttassák a szanálás alatt álló intézményhez, illetve a részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat az eredeti tulajdonosokhoz, az intézmény vagy az eredeti tulajdonosok pedig kötelesek visszavenni az említett eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket, illetve részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat.

(7) Ha az átadás az (1) bekezdés szerint történik, a vevőnek rendelkeznie kell az általa megszerzett vállalkozás tevékenységének folytatásához szükséges megfelelő engedéllyel. A hatáskörrel rendelkező hatóságok gondoskodnak arról, hogy az engedélykérelmek elbírálása az átadással összefüggésben, időben történjen.

(8) A 2013/36/EU irányelv 22–25. cikkétől, valamint a 2013/36/EU irányelv 26. cikkében és a 2014/65/EU irányelv 10. cikkének (3) bekezdésében, 11. cikkének (1) és (2) bekezdésében, valamint 12. és 13. cikkében, továbbá az említett irányelv 11. cikkének (3) bekezdésében foglalt, az illetékes hatóságok értesítésére vonatkozó követelménytől eltérve, ha a részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a vagyonerőértékesítési eszköz alkalmazása értelmében történő átadása azt eredményezné, hogy a vevő egy a 2013/36/EU irányelv 22. cikkének (1) bekezdésében vagy a 2014/65/EU irányelv 11. cikkének (1) bekezdésében említett típusú intézményben befolyásoló részesedést szerez vagy a befolyásoló részesedésének a mértékét növeli, akkor az említett intézmény illetékes hatóságának kellő időben el kell végeznie az említett cikkekben előírt értékelést ahhoz, hogy az ne hátráltassa a vagyonerőértékesítési eszközalkalmazását, és ne akadályozza meg azt, hogy a szanálási intézkedéssel elérhető legyenek a releváns szanálási célok.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy ha az említett intézmény illetékes hatósága nem végezte el a (8) bekezdésben említett értékelést arra az időpontra vonatkozóan, amikor a szanálási hatóság a vagyonerőértékesítési eszközalkalmazása keretében átadja a részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, akkor a következő rendelkezések kerüljenek alkalmazásra:

a) a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok vevőhöz történő átadásának azonnali joghatással kell bírnia;

b) az értékelési időszak és az f) pont szerinti esetleges elidegenítési időszak során fel kell függeszteni a vevőnek az adott részvényekhez vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokhoz fűződő szavazati jogát, és azt kizárólag a szanálási hatóság gyakorolhatja; a szanálási hatóságnak azonban nincs sem a szavazati jog gyakorlására, sem a szavazati jog gyakorlásától való tartózkodásra vonatkozó kötelezettsége;

- c) az értékelési időszak és az f) pont szerinti esetleges elidegenítési időszak során az említett részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átadásával kapcsolatban nem kell alkalmazni a 2013/36/EU irányelv 66., 67. és 68. cikkében előírányzott, a befolyásoló részesedés szerzésére és megszüntetésére vonatkozó követelmények megsértése esetén kivethető szankciókat és egyéb intézkedéseket;
- d) az illetékes hatóságnak, közvetlenül az után, hogy elvégezte az értékelést, írásban tájékoztatnia kell a szanalási hatóságot és a vevőt arról, hogy jóváhagyja vagy a 2013/36/EU irányelv 22. cikkének (5) bekezdésével összhangban ellenzi az említett részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a vevőhöz történő átadását;
- e) ha az illetékes hatóság jóváhagyja a részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a vevőhöz történő átadását, akkor úgy kell tekinteni, hogy az említett részvényekhez vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokhoz fűződő szavazati jog azonnal a vevőre száll, amint a szanalási hatóság és a vevő megkapja az illetékes hatóságtól a jóváhagyásról szóló értesítést;
- f) ha az illetékes hatóság ellenzi a részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a vevőhöz történő átadását, akkor
 - i. a b) pontban előírtak szerinti, az adott részvényekhez vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokhoz fűződő szavazati jog teljes körűen érvényben marad;
 - ii. a szanalási hatóság kötelezheti a vevőt arra, hogy a szanalási hatóság által az aktuális piaci feltételek figyelembevételével meghatározott elidegenítési határidőn belül idegenítse el az említett részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat; továbbá
 - iii. ha a vevő a szanalási hatóság által megszabott elidegenítési határidőn belül nem hajtja végre az elidegenítést, akkor az illetékes hatóság a szanalási hatóság egyetértésével a 2013/36/EU irányelv 66., 67. és 68. cikkében előírányzott, a befolyásoló részesedés szerzésére és megszüntetésére vonatkozó követelmények megsértése esetén kivethető szankciókat és egyéb intézkedéseket róhat ki a vevőre.

(10) A vagyonértékesítési eszközalkalmazása keretében végrehajtott átadásokra alkalmazni kell a IV. cím VII. fejezetében előírt biztosítékokat.

(11) A szolgáltatásnyújtáshoz vagy az egy másik tagállamban való letelepedéshez való jog 2013/36/EU irányelvvel vagy a 2014/65/EU irányelvvel összhangban történő gyakorlása céljából a vevőt a szanalás alatt álló intézmény jogutódként kell tekinteni, mely tovább gyakorolhat bármilyen olyan jogot, melyet a szanalás alatt álló intézmény az átruházott eszközök, jogok vagy kötelezettségek tekintetében gyakorolt.

(12) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett vevő továbbra is gyakorolhassa a szanalás alatt álló intézmény fizetési, klíring és elszámolási rendszerekben, tőzsdéken, befektetővédelmi rendszerekben és betétbiztosítási rendszerekben való tagsággal és az azokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos jogait, feltéve, hogy megfelel az ilyen rendszerekben való részvételre vonatkozó tagsági és részvételi kritériumoknak.

Az első albekezdés ellenére a tagállamok kötelesek biztosítani:

- a) a hozzáférést azzal az indokkal nem lehet megtagadni, hogy a vevő nem rendelkezik hitelminősítő intézettől származó minősítéssel vagy a minősítés nem felel meg azoknak a minősítési szinteknek, amelyek szükségesek az első albekezdésben említett rendszerekhez való hozzáférés engedélyezéséhez;
- b) abban az esetben, ha a vevő nem felel meg az adott fizetési, klíring- vagy elszámolási rendszer, tőzsde, befektetővédelmi rendszer vagy betétbiztosítási rendszer tagsági vagy részvételi kritériumainak, a szanalási hatóság meghatározhatja az első albekezdésben említett jogok gyakorlásának időtartamát, amely nem haladhatja meg a 24 hónapot, és amely a vevő szanalási hatóságnak előterjesztett kérelmére megújítható.

(13) A IV. cím VII. fejezetének sérelme nélkül a szanálás alatt álló intézmény részvényesei vagy hitelezői és azok az egyéb harmadik felek, amelyeknek eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit nem adták át, nem rendelkezhetnek jogokkal az átadott eszközök, jogok és kötelezettségek felett vagy azokhoz kapcsolódóan.

39. cikk

Vagyonértékesítési eszköz: eljárási követelmények

(1) Az e cikk (3) bekezdésére is figyelemmel, a vagyonértékesítési eszköznek valamely intézményre vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetre történő alkalmazásakor a szanálási hatóságnak értékesítenie kell az intézmény eszközeit, jogait, kötelezettségeit, részvényei vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumai közül azokat, amelyeket a hatóság átadni kíván, illetve meg kell tennie az értékesítéshez szükséges lépéseket. Jogok, eszközök és kötelezettségek összefüggő csoportjai külön is értékesíthetők.

(2) Az állami támogatások adott esetben alkalmazandó uniós keretrendszerének sérelme nélkül az (1) bekezdésben említett értékesítés az alábbi kritériumokkal összhangban történik:

- a) az értékesítésnek a lehető legátláthatóbbnak kell lennie, és nem vezet jelentősen téves kép kialakulásához az intézménynek a hatóság által átadni kívánt eszközei, jogai, kötelezettségei, részvényei vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumai tekintetében, figyelembe véve a körülményeket és különösen a pénzügyi stabilitás fenntartásának szükségességét;
- b) nem részesíthet indokolatlan előnyben potenciális vásárlókat, és nem tehet közöttük különbséget;
- c) nem állhat fenn összeférhetlenség;
- d) nem nyújthat tisztességtelen előnyt valamely potenciális vásárló számára;
- e) figyelembe kell vennie azt az igényt, hogy a szanálási intézkedést gyorsan kell végrehajtani;
- f) a lehetséges mértékig az érintett részvények vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok, eszközök, jogok vagy kötelezettségek értékesítési árának maximalizálására kell törekednie.

E bekezdés b) pontjára is figyelemmel, az e bekezdésben meghatározott elvek nem akadályozhatják a szanálási hatóságot abban, hogy felkérjen meghatározott potenciális vásárlókat.

Az intézmények vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek értékesítésének nyilvánosságra hozatala – ami az 596/2014/EU rendelet [MAR] 17. cikkének (1) bekezdése szerint egyébként kötelező lenne – az említett rendelet 17. cikkének (4) vagy (5) bekezdésével összhangban készíthető.

(3) A szanálási hatóság az (1) bekezdésben meghatározott értékesítési követelmény teljesítése nélkül is alkalmazhatja a vagyonértékesítési eszközt, ha úgy ítéli meg, hogy az e követelménynek való megfelelés valószínűleg aláásná egy vagy több szanálási cél elérését, különösen pedig a következő feltételek fennállása esetén:

- a) a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a szanálás alatt álló intézmény csődjé vagy lehetséges csődjé tényleges fenyegetést jelent a pénzügyi stabilitásra nézve, illetve súlyosbítja a stabilitásra nézve már fennálló fenyegetést; továbbá
- b) a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy az említett követelményeknek való megfelelés valószínűleg aláásná a vagyonértékesítési eszköz hatékonyságát e veszély elhárítása vagy a 31. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett szanálási cél elérése terén.

(4) Az EBH 2015. július 3-ig a 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatás-tervezeteket dolgoz ki azon tényszerű körülmények pontos meghatározására, amelyek lényegi veszélyt jelentenek, valamint a (3) bekezdés a) és b) pontjában rögzített azon elemek pontos meghatározására, amelyek a vagyontértékesítési eszközhatékonyságához kapcsolódnak.

3. s z a k a s z

Az áthidaló eszköz

40. cikk

Az áthidaló intézményi eszköz

(1) Az áthidaló intézményi eszközalkalmazása érdekében és tekintettel arra, hogy az áthidaló intézmény kritikus funkcióit fenn kell tartani, a tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy áthidaló intézményhez átadhassák a következőket:

- a) egy vagy több szanalás alatt álló intézmény által kibocsátott részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok;
- b) egy vagy több szanalás alatt álló intézmény összes vagy egyes eszközei, jogai vagy kötelezettségei.

A 85. cikkre is figyelemmel, az első albekezdésben említett átadáshoz nem kell kikérni a szanalás alatt álló intézmények részvényeseinek vagy az áthidaló intézményen kívüli bármely más harmadik félnek a beleegyezését, és az átadás során nem kell megfelelni a társasági jog vagy az értékpapírijog eljárási követelményeinek.

(2) Az áthidaló intézménynek olyan jogi személynek kell lennie, amely az alábbi követelmények mindegyikének megfelel:

- a) részben vagy egészében egy vagy több állami hatóság tulajdonában van, és fölötté a szanalási hatóság ellenőrző befolyással bír; e hatóságok között lehet a szanalási hatóság vagy a szanalásfinanszírozási rendszer is;
- b) azzal a céllal hozták létre, hogy a szanalás alatt álló intézmény által kibocsátott részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok egy részét vagy összességét, illetve egy vagy több szanalás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek egy részét vagy összességét átvegye és birtokolja abból a célból, hogy fenntartsa a kritikus funkciókhoz való hozzáférést és eladja a intézményt vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetet.

A hitelezői feltőkésítésnek a 43. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett célra történő alkalmazása nem befolyásolhatja a szanalási hatóság azon képességét, hogy ellenőrző befolyást gyakoroljon az áthidaló intézmény felett.

(3) Az áthidaló intézményi eszköz alkalmazásakor a szanalási hatóságnak biztosítania kell, hogy az áthidaló intézményhez átadott teljes kötelezettségállomány ne legyen nagyobb a szanalás alatt álló intézménytől átadott vagy más forrásokból származó jogok és eszközök összértékénél.

(4) A 37. cikk (7) bekezdésére is figyelemmel az áthidaló intézmény által fizetett bármínemű ellenszolgáltatás a következőket illeti meg:

- a) a részvények vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosai, amennyiben az áthidaló intézményhez történő átadásra a szanalás alatt álló intézmény által kibocsátott részvényeknek vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak azok tulajdonosaitól az áthidaló intézményhez történő átadásával került sor;
- b) a szanalás alatt álló intézmény, amennyiben az áthidaló intézményhez történő átadásra a szanalás alatt álló intézmény eszközei vagy kötelezettségei egy részének vagy egészének az áthidaló intézményhez történő átadásával került sor.

(5) Az áthidaló intézményi mechanizmus alkalmazása során a szanálási hatóság többször is gyakorolhatja az átadási hatáskört annak érdekében, hogy a szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott részvényeknek vagy más tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, illetve adott esetben a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek további átadásait hajtsa végre.

(6) Az áthidaló intézményi mechanizmus alkalmazását követően a szanálási hatóság:

a) jogokat, eszközöket vagy kötelezettségeket visszajuttathat az áthidaló intézménytől a szanálás alatt álló intézményhez, illetve részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat az eredeti tulajdonosokhoz, a szanálás alatt álló intézmény vagy az eredeti tulajdonosok pedig kötelesek visszavenni az említett eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket, illetve részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, feltéve, hogy a (7) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek;

b) részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, illetve eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket átadhat az áthidaló intézménytől egy harmadik félhez.

(7) A szanálási hatóságok a következő esetek valamelyikében átadhatnak vissza részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, illetve eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket az áthidaló intézménytől:

a) a határozat, amelynek alapján a transzferre sor került, kifejezetten tartalmazza a konkrét részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve eszközök, jogok vagy kötelezettségek visszajuttatásának a lehetőségét;

b) a konkrét részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve eszközök, jogok vagy kötelezettségek valójában nem tartoznak a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve eszközök, jogok vagy kötelezettségek azon kategóriába, amelyeket az átadás alapjául szolgáló határozat meghatároz, illetve nem teljesítik az említett határozatban előírt, a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve eszközök, jogok vagy kötelezettségek átadására vonatkozó feltételeket.

A visszajuttatására bármilyen időtartamon belül sor kerülhet, és végrehajtása során teljesíteni kell az adott célra vonatkozó határozatban előírt minden egyéb feltételt.

(8) Az egyrészről a szanálás alatt álló intézmény, illetve a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok eredeti tulajdonosai, másrészről az áthidaló intézmény között megvalósuló átadásokra alkalmazni kell a IV. cím VII. fejezetében előírt biztosítékokat.

(9) A szolgáltatásnyújtáshoz vagy az egy másik tagállamban való letelepedéshez való jog 2013/36/EU irányelvvel vagy a 2014/65/EU irányelvvel összhangban történő gyakorlása céljából az áthidaló intézményt a szanálás alatt álló intézmény jogutódjának kell tekinteni, mely tovább gyakorolhat bármilyen olyan jogot, melyet a szanálás alatt álló intézmény az átruházott eszközök, jogok vagy kötelezettségek tekintetében gyakorolt.

Egyéb esetekben a szanálási hatóságok kérhetik, hogy az áthidaló intézményt tekintsék a szanálás alatt álló intézmény jogutódjának, mely tovább gyakorolhat bármilyen olyan jogot, melyet a szanálás alatt álló intézmény az átruházott eszközök, jogok vagy kötelezettségek tekintetében gyakorolt.

(10) A tagállamok biztosítják, hogy az áthidaló intézmény továbbra is gyakorolhassa a szanálás alatt álló intézmény fizetési, klíring és elszámolási rendszerekben, tőzsdéken, befektetővédelmi rendszerekben és betétbiztosítási rendszerekben való tagsággal és az azokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos jogait, feltéve, hogy megfelel az ilyen rendszerekben való részvételre vonatkozó tagsági és részvételi kritériumoknak.

Az első albekezdés ellenére a tagállamoknak biztosítaniuk kell:

a) a hozzáférést azzal az indokkal nem lehet megtagadni, hogy az áthidaló intézmény nem rendelkezik hitelminősítő intézettől származó minősítéssel vagy a minősítés nem felel meg azoknak a minősítési szinteknek, amelyek szükségesek az első albekezdésben említett rendszerekhez való hozzáférés engedélyezéséhez;

- b) abban az esetben, ha az áthidaló intézmény nem felel meg az adott fizetési, klíring- vagy elszámolási rendszer, tőzsde, befektetővédelmi rendszer vagy betétbiztosítási rendszer tagsági vagy részvételi kritériumainak, a szanálási hatóság meghatározhatja az első albekezdésben említett jogok gyakorlásának időtartamát, amely nem haladhatja meg a 24 hónapot, és amely az áthidaló intézmény szanálási hatóságnak előterjesztett kérelmére megújítható.

(11) A IV. cím VII. fejezetének sérelme nélkül a szanálás alatt álló intézmény részvényesei vagy hitelezői és azok az egyéb harmadik felek, amelyeknek eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit nem adták át az áthidaló intézményhez, nem rendelkezhetnek jogokkal az áthidaló intézményhez, annak vezető testületéhez vagy felső vezetéséhez átadott eszközök, jogok vagy kötelezettségek felett vagy azokhoz kapcsolódóan.

(12) Az áthidaló intézmény célkitűzései nem vonhatnak maguk után a szanálás alatt álló intézmény részvényeseit vagy hitelezőit terhelő kötelezettséget vagy felelősséget, és az irányító testület vagy a felső vezetés nem tartozik felelősséggel a részvényeseknek vagy hitelezőknek a feladataik ellátása során elkövetett cselekményekért és mulasztásokért, kivéve, ha e cselekmények vagy mulasztások a nemzeti jog szerint súlyos gondatlanságnak vagy súlyos szabálysértésnek minősülnek.

A tagállamok a nemzeti joggal összhangban tovább korlátozhatják az áthidaló intézménynek, illetve az áthidaló intézmény vezető testületének vagy felső vezetésének a feladatai ellátása során elkövetett cselekményekért és mulasztásokért fennálló felelősségét.

41. cikk

Az áthidaló intézmény működése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az áthidaló intézmény működése megfeleljen a következő követelményeknek:

- a) a szanálási hatóság jóváhagyja az áthidaló intézmény alapító okiratainak tartalmát;
- b) a szanálási hatóság az áthidaló intézmény tulajdonosi szerkezetétől függően kinevezi vagy jóváhagyja az áthidaló intézmény vezető testületét;
- c) a szanálási hatóság jóváhagyja az vezető testület tagjainak járandóságát és meghatározza felelősségi körüket;
- d) a szanálási hatóság jóváhagyja az áthidaló intézmény stratégiáját és kockázati profilját;
- e) az áthidaló intézmény a 2013/36/EU, illetve a 2014/65/EU irányelvvel összhangban kerül engedélyezésre, és rendelkezik az azon tevékenységek folytatásához vagy azon szolgáltatások nyújtásához szükséges, az alkalmazandó nemzeti jog szerinti engedéllyel, amelyekre az ezen irányelv 63. cikke szerinti átruházással tesz szert;
- f) az áthidaló intézmény megfelel az 575/2013/EU rendeletben, illetve a 2013/36/EU és a 2014/65/EU irányelvekben foglalt követelményeknek, és felügyelet szempontjából rá az ezekben az irányelvekben meghatározott előírások vonatkoznak;
- g) az áthidaló intézmény az állami támogatásokra vonatkozó uniós kerettel összhangban működik, a szanálási hatóság ennek megfelelően korlátozásokat írhat elő működésével kapcsolatban.

Az első albekezdés e) és f) pontban említett rendelkezések ellenére, és ha a szanálás céljai érdekében szükséges, az áthidaló intézmény alapítására és engedélyezésére úgy is sor kerülhet, hogy az a működésének megkezdésekor rövid ideig nem felel meg a 2013/36/EU vagy a 2014/65/EU irányelvnek. A szanálási hatóságnak ebből a célból ilyen értelmű kérelmet kell benyújtania az illetékes hatósághoz. Ha az illetékes hatóság úgy határoz, hogy megadja az engedélyt, akkor meg kell jelölnie, hogy az áthidaló intézmény milyen időtartamra mentesül az említett irányelv követelményeinek való megfelelés alól.

(2) Figyelemmel az uniós vagy nemzeti versenyszabályok szerinti esetleges korlátozásokra, az áthidaló intézmény vezetésének az áthidaló intézményt azzal a céllal kell működtetnie, hogy fennmaradjon a kritikus funkciók elérhetősége, és hogy megfelelő feltételek mellett és az e cikk (4) – vagy adott esetben a (6) – bekezdésében meghatározott időtartamon belül egy vagy több magánszektorbeli vásárlónak értékesítsék az intézményt vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetet, annak eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit.

(3) A szanalási hatóság úgy határoz, hogy az áthidaló intézmény a továbbiakban nem minősül a 40. cikk (2) bekezdésének értelmében vett áthidaló intézménynek, amint a következő esetek bármelyike bekövetkezik:

- a) az áthidaló intézmény egyesül egy másik szervezettel;
- b) az áthidaló intézmény már nem felel meg a 40. cikk (2) bekezdésében foglalt követelményeknek;
- c) az áthidaló intézmény összes vagy gyakorlatilag összes eszközét, jogát vagy kötelezettségét egy harmadik félnek értékesítik;
- d) lejár az (5) bekezdésben vagy adott esetben a (6) bekezdésben meghatározott időszak;
- e) az áthidaló intézmény eszközeit teljes mértékben felszámolták és kötelezettségeit teljes mértékben teljesítették.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy ha a szanalási hatóság értékesíteni kívánja az áthidaló intézményt vagy annak eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit, akkor az áthidaló intézmény vagy az érintett eszközök vagy kötelezettségek értékesítése nyílt és átlátható módon történjen, és az értékesítés során ne alakulhasson ki jelentősen téves kép az értékesített javakról, és ne részesüljenek indokolatlan előnyben vagy kerüljenek megkülönböztetésre meghatározott potenciális vásárlók.

Minden ilyen értékesítést kereskedelmi feltételek mellett kell végrehajtani, az állami támogatások uniós keretrendszerével összhangban és a körülményekre tekintettel.

(5) Ha a (3) bekezdés a), b), c) és e) pontjában említett esetek egyike sem következik be, akkor a szanalási hatóságnak a lehető leghamarabb – de legkésőbb az attól a naptól számított két év lejártával, amelyen a szanalás alatt álló intézménytől az áthidaló intézményi eszköz révén az utolsó átadás történt – meg kell szüntetnie az áthidaló intézmény működését.

(6) A szanalási hatóság az (5) bekezdésben említett időtartamot egy vagy több alkalommal további egy évvel meghosszabbíthatja, amennyiben a meghosszabbítás:

- a) támogatja a (3) bekezdés a), b), c) vagy e) pontjában említett eredmények elérését; vagy
- b) szükséges az alapvető banki vagy pénzügyi szolgáltatások folytonosságának biztosításához.

(7) A szanalási hatóság minden olyan döntéséhez, amellyel meghosszabbítja az (5) bekezdésben említett időtartamot, indokolást kell fűzni, amelynek tartalmaznia kell a helyzet – többek között a piaci feltételek és kilátások – részletes elemzését és azt, hogy mindez miért teszi szükségessé a meghosszabbítást.

(8) Amennyiben az áthidaló intézmény működését a (3) bekezdés c) vagy d) pontjában említett körülmények között szünetetik meg, úgy az áthidaló intézményt rendes fizetőkép telenségi eljárás keretében fel kell számolni.

A 37. cikk (7) bekezdésére is figyelemmel az áthidaló intézmény működése megszűnésének eredményeként keletkező minden bevétel az áthidaló intézmény részvényeseit illeti.

(9) Amennyiben az áthidaló intézményt több szanálás alatt álló intézmény eszközeinek és kötelezettségeinek átadására használják, úgy a (8) bekezdés szerinti kötelezettség az egyes szanálás alatt álló intézményektől átadott eszközökre és kötelezettségekre, nem pedig magára az áthidaló intézményre vonatkozik.

4. s z a k a s z

A z e s z k ö z e l k ü l ö n í t é s i e s z k ö z

42. cikk

A z e s z k ö z e l k ü l ö n í t é s i e s z k ö z

(1) Az eszközkelkülönítési eszközalkalmazása érdekében a tagállamok biztosítják a szanálási hatóságok számára azokat a hatásköröket, amelyekkel egy vagy több vagyongazdálkodó szervezetnek átadhatják a szanálás alatt álló intézmény vagy az áthidaló intézmény eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit.

A 85. cikkre is figyelemmel, az első albekezdésben említett átadáshoz nem kell kikérni a szanálás alatt álló intézmény részvényeseinek vagy az áthidaló intézményen kívüli bármely más harmadik félnek a beleegyezését, és az átadás során nem kell megfelelni a társasági jog vagy az értékpapírszabályozás követelményeinek.

(2) Az eszközkelkülönítési eszközalkalmazásában a vagyongazdálkodó szervezetnek olyan jogi személynek kell lennie, amely az alábbi követelmények mindegyikének megfelel:

- a) részben vagy egészében egy vagy több állami hatóság tulajdonában van, és fölötté a szanálási hatóság ellenőrző befolyással bír; e hatóságok között lehet a szanálási hatóság vagy a szanálásfinanszírozási rendszer is;
- b) azzal a céllal hozták létre, hogy egy vagy több szanálás alatt álló intézmény vagy egy áthidaló intézmény eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek egy részét vagy összességét átvegye.

(3) A vagyongazdálkodó szervezetnek azzal a céllal kell kezelnie a hozzá átadott eszközöket, hogy azok értékét egy esetleges értékesítés vagy rendezett módon történő felszámolás révén maximalizálja.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a vagyongazdálkodó szervezet működése megfeleljen a következő rendelkezéseknek:

- a) a szanálási hatóság jóváhagyja a vagyongazdálkodó szervezet alapító okiratainak tartalmát;
- b) a szanálási hatóság a vagyongazdálkodó szervezet tulajdonosi szerkezetétől függően kinevezi vagy jóváhagyja a vagyongazdálkodó szervezet vezető testületét;
- c) a szanálási hatóság jóváhagyja az vezető testület tagjainak járandóságát és meghatározza felelősségi körüket;
- d) a szanálási hatóság jóváhagyja a vagyongazdálkodó szervezet stratégiáját és kockázati profilját.

(5) A szanálási hatóságok csak akkor gyakorolhatják az (1) bekezdésben meghatározott, eszközök, jogok vagy kötelezettségek átadására vonatkozó hatáskört, ha:

- a) az érintett eszközök piacán olyan helyzet áll fenn, amelyben az eszközök rendes fizetése képtelenségi eljárás keretében történő felszámolása hátrányosan érinthetne egy vagy több pénzügyi piacot;
- b) az átadás a szanálás alatt álló intézmény vagy áthidaló intézmény megfelelő működésének biztosításához szükséges; vagy
- c) az átadás a felszámolásból származó bevételek maximalizálásához szükséges.

(6) Az eszközelkülönítési eszközalkalmazásakor a szanálási hatóságok a 36. cikkben rögzített elvekkel és az állami támogatások uniós keretrendszerével összhangban meghatározzák a vagyongazdálkodó szervezetekhez átadott eszközök, jogok és kötelezettségek ellenértékét. E bekezdés nem zárja ki azt, hogy az ellenérték a névérték vagy negatív érték legyen.

(7) A 37. cikk (7) bekezdésére is figyelemmel, a vagyongazdálkodó szervezet által a közvetlenül a szanálás alatt álló intézménytől megszerzett eszközökkel, jogokkal vagy kötelezettségekkel kapcsolatban fizetett minden ellenszolgáltatás a szanálás alatt álló intézményt illeti meg. Az ellenszolgáltatás a vagyongazdálkodó szervezet által kibocsátott kötvény formájában is fizethető.

(8) Ha az áthidaló intézményi eszköz alkalmazására kerül sor, akkor egy vagyongazdálkodó szervezet annak alkalmazását követően eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket szerezhet meg az áthidaló intézménytől.

(9) A szanálási hatóságok több alkalommal is átadhatnak eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket a szanálás alatt álló intézménytől egy vagy több vagyongazdálkodó szervezetnek, valamint eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket átadhatnak vissza egy vagy több vagyongazdálkodó szervezettől a szanálás alatt álló intézményhez, feltéve, hogy teljesülnek a (10) bekezdésben meghatározott feltételek.

A szanálás alatt álló intézmény köteles visszavenni a szóban forgó eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket.

(10) A szanálási hatóságok visszaruházhatnak jogokat, eszközöket vagy kötelezettségeket a vagyongazdálkodó szervezetről a szanálás alatt álló intézményre, ha a következő körülmények egyike fennáll:

- a) a határozat, amelynek alapján az átadásra sor került, kifejezetten tartalmazza a konkrét jogok, eszközök vagy kötelezettségek visszajuttatásának a lehetőségét;
- b) a konkrét jogok, eszközök vagy kötelezettségek valójában nem tartoznak a jogok, eszközök vagy kötelezettségek azon kategóriába, amelyeket az átadás alapjául szolgáló határozat meghatároz, illetve nem teljesítik az említett határozatban előírt, a jogok, eszközök vagy kötelezettségek átadására vonatkozó feltételeket.

Mind az a), mind a b) pontban említett esetben a visszajuttatásra bármilyen időtartamon belül sor kerülhet, és végrehajtása során teljesíteni kell az adott célra vonatkozó határozatban előírt minden egyéb feltételt.

(11) A szanálás alatt álló intézmény és a vagyongazdálkodó szervezet közötti átadásokra a IV. cím VII. fejezetében meghatározott, a részleges transzferálásra vonatkozó biztosítékokat kell alkalmazni.

(12) A IV. cím VII. fejezetének sérelme nélkül a szanálás alatt álló intézmény részvényesei vagy hitelezői és azok az egyéb harmadik felek, amelyeknek eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit nem adják át a vagyongazdálkodó szervezetnek, nem rendelkezhetnek jogokkal a vagyongazdálkodó szervezetnek vagy annak vezető testületéhez vagy felső vezetéséhez átadott eszközök, jogok vagy kötelezettségek felett vagy azokhoz kapcsolódóan.

(13) A vagyongazdálkodó szervezet célkitűzései nem vonhatnak maguk után a szanálás alatt álló intézmény részvényeseit vagy hitelezőit terhelő kötelezettséget vagy felelősséget, és az irányító testület vagy a felső vezetés nem tartozik felelősséggel e részvényeseknek vagy hitelezőknek a feladataik ellátása során elkövetett cselekményekért és mulasztásokért, kivéve, ha e cselekmények vagy mulasztások a nemzeti jog szerint súlyos gondatlanságnak vagy súlyos szabálysértésnek minősülnek, melyek közvetlenül érintik e részvényesek vagy hitelezők jogait.

A tagállamok a nemzeti joggal összhangban tovább korlátozhatják a vagyongazdálkodó szervezetnek, illetve a vagyongazdálkodó szervezet vezető testületének vagy felső vezetésének a feladataik ellátása során elkövetett cselekményekért és mulasztásokért a nemzeti jog szerint fennálló felelősségét.

(14) Az EBH 2015. július 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki a felügyeleti és szanálási gyakorlatok közelítésének előmozdítása céljából annak meghatározása tekintetében, hogy az eszközök vagy kötelezettségek rendes fizetésektelenségi eljárás keretében történő likvidálása e cikk (5) bekezdése szerint mikor érintene hátrányosan egy vagy több pénzügyi piacot.

5. szakasz

A hitelezői feltőkésítés

1. Alszakasz

A hitelezői feltőkésítés célja és hatálya

43. cikk

A hitelezői feltőkésítés

(1) A hitelezői feltőkésítés alkalmazása tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek a 63. cikk (1) bekezdésében meghatározott szanálási hatáskörökkel.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok a 31. cikkben meghatározott szanálási elvekkel összhangban alkalmazhassák a hitelezői feltőkésítést a 34. cikkben meghatározott szanálási célkitűzések elérése érdekében a következő célok bármelyikére:

- a) a szanálás feltételeit teljesítő intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet olyan mértékű feltőkésítése, amely elegendő ahhoz, hogy az intézmény vagy szervezet ismét teljesíteni tudja az engedélyezési feltételeket (amennyiben ezek a feltételek vonatkoznak a szervezetre), és folytatni tudja azokat a tevékenységeket, amelyeknek a végzésére a 2013/36/EU vagy a 2014/65/EU irányelv alapján engedélyt kapott, amennyiben a szervezetet ezen irányelvek alapján engedélyezték, valamint ahhoz, hogy az intézmény vagy szervezet iránti piaci bizalom elégséges szinten fenntartható legyen;
- b) olyan követelések vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok átalakítása tulajdoni részesedéssé vagy tőkeösszegük csökkentése, amelyek
 - i. áthidaló intézményhez kerültek átadásra annak érdekében, hogy az áthidaló intézmény tőkéhez jusson; vagy
 - ii. a vagyonértékesítési eszköz vagy az eszközelkülönítési eszközalkalmazása keretében kerültek átadásra.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok a hitelezői feltőkésítést csak akkor alkalmazhassák az e cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett célra, ha ésszerű kilátás van arra, hogy a hitelezői feltőkésítésnek más releváns intézkedésekkel – többek között az 52. cikkben előírt reorganizációs tervnek megfelelően hozott intézkedésekkel – együtt történő alkalmazása a vonatkozó szanálási célok megvalósításán túl visszaállítja az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet pénzügyi stabilitását.

A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok alkalmazhassák a 37. cikk (3) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett szanálási eszközök bármelyikét és az e cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett hitelezői feltőkésítést, ha az első albekezdésben rögzített feltételek nem teljesülnek.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok a hitelezői feltőkésítést valamennyi intézményben vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetnél alkalmazhassák, az érintett intézmény vagy szervezet jogi formájának tiszteletben tartása mellett vagy annak megváltoztatásával is.

44. cikk

A hitelezői feltőkésítés hatálya

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezői feltőkésítés az intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek minden olyan kötelezettségére alkalmazható legyen, amelyek az e cikk (2) vagy (3) bekezdése alapján nincsenek kizárva az eszköz hatálya alól.

(2) A szanálási hatóságok – függetlenül attól, hogy valamely tagállam vagy egy harmadik ország joga vonatkozik rájuk – nem gyakorolhatják az adósságleírással és átalakítással kapcsolatos hatásköreiket a következő kötelezettségek tekintetében:

- a) biztosított betétek;
- b) biztosítékkal fedezett kötelezettségek, ideértve a biztosítékkal fedezett kötvényeket és azokat a kötelezettségeket, amelyek olyan, fedezeti célokra használt eszközök formáját öltik, amelyek a biztosíték elválaszthatatlan részét képezik, és amelyek a nemzeti jog értelmében a biztosítékkal fedezett kötvényekhez hasonló módon fedezettek;
- c) bármilyen kötelezettség, amely abból keletkezik, hogy az intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet kezeli az ügyfelek eszközeit vagy pénzét, beleértve a 2009/65/EK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott ÁÉKBV-k, vagy a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott alternatív befektetési alapok nevében kezelt eszközöket vagy pénzt, feltéve, hogy az említett ügyfél az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog alapján védelemben részesül;
- d) bármilyen kötelezettség, amely az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet (mint vagyonkezelő) és egy másik személy (mint kedvezményezett) között létrejött vagyonkezelői ügyletből keletkezik, feltéve, hogy az említett kedvezményezett az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog vagy polgári jog alapján védelemben részesül;
- e) az intézményekkel szembeni azon kötelezettségek – az ugyanazon csoporthoz tartozó szervezetekkel szembeni kötelezettségek kivételével –, amelyek eredeti lejárata hét napon belüli;
- f) olyan kötelezettségek, amelyek hét napon belül esedékesek a 98/26/EK irányelvvel összhangban kijelölt rendszerek vagy rendszerüzemeltetők vagy e rendszerek résztvevői javára, és amelyek az ilyen rendszerekben való részvételből keletkeznek;
- g) a következő szereplőkkel szembeni kötelezettség:
 - i. foglalkoztatottak: felhalmozott bérhez, nyugellátáshoz vagy más rögzített javadalmazáshoz kapcsolódó kötelezettség, kivéve a javadalmazás változó, kollektív szerződésben nem szabályozott összetevőit;
 - ii. kereskedelmi hitelezők: az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet mindennapi működése szempontjából kritikus fontosságú áruk vagy szolgáltatások – nyújtásából – ideértve az IT-szolgáltatásokat, közüzemi ellátásokat, valamint az épületek bérletét, kiszolgáltatását és fenntartását – eredő kötelezettségek;
 - iii. adóhatóságok és társadalombiztosítási hatóságok – feltéve, hogy ezek előresorolt kötelezettségek az alkalmazandó jog szerint;
 - iv. a 2014/49/EU irányelv szerint esedékes hozzájárulásokból létrejött betétbiztosítási rendszerek.

Az első albekezdés g) pontjának i) alpontja nem alkalmazandó a 2013/36/EU irányelv 92. cikkének (2) bekezdésében foglaltak szerinti lényeges kockázatot vállalók javadalmazásának változó összetevőire.

A tagállamok biztosítják, hogy a fedezeti alapon lévő, biztosítékkal fedezett kötvényekkel kapcsolatos minden fedezett eszköz elkülönítve és érintetlenül maradjon, és megfelelő finanszírozásban részesüljön. Sem ez a kötelezettség, sem az első albekezdés b) pontja nem akadályozhatja a szanálási hatóságokat abban, hogy adott esetben gyakorolják hatásköreiket egy biztosítékkal fedezett kötelezettség bármely olyan részével kapcsolatosan, amely meghaladja a biztosítékkal szolgáló vagyon, kézizálog, visszatartási jog vagy fedezet értékét.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatív befektetési alap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

Az első albekezdés a) pontja nem akadályozhatja meg a szanalási hatóságokat abban, hogy adott esetben gyakorolják a hatásköreiket a betéteknek a 2014/49/EU irányelv 6. cikkében előírt kártalanítási összeghatárt meghaladó részével kapcsolatban.

A nagykockázatra vonatkozó, az 575/2013/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben szereplő szabályok sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy az intézmények és csoportok szanalhatóságának előírása érdekében a szanalási hatóságok az ezen irányelv 17. cikk (5) bekezdésének b) pontjával összhangban korlátozzák az intézmények kezén lévő, a hitelezői feltőkésítésben részvételre jogosult kötelezettségek mértékét, mely korlátozás alól kivételt képeznek az egyazon csoporthoz tartozó szervezetek által birtokolt kötelezettségek.

(3) Kivételes körülmények esetén, amennyiben a hitelezői feltőkésítés alkalmazásra kerül, a szanalási hatóság a leírási vagy átalakítási hatáskör alkalmazásából részben vagy teljesen kizárhat bizonyos kötelezettségeket, ha:

- a) az adott kötelezettséget ésszerű időtartamon belül nem lehet bevonni a hitelezői feltőkésítésbe a jóhiszeműen eljáró szanalási hatóság erre irányuló erőfeszítései ellenére sem;
- b) a kizárás feltétlenül szükséges ahhoz, és arányos azon célhoz mérten, hogy olyan mértékig biztosítani lehessen a kritikus funkciók és fő üzletágak folytonosságát, hogy a szanalás alatt álló intézmény továbbra is képes legyen alapvető tevékenységeinek, szolgáltatásainak és ügyleteinek folytatására;
- c) a kizárás feltétlenül szükséges ahhoz, és arányos azon célhoz mérten, hogy a széles körű dominóhatást meg lehessen akadályozni – különösen ami a természetes személyek és a mikro-, a kis- és középvállalkozások birtokában lévő biztosítható betéteket illeti –, ha az olyan súlyos mértékben megzavarná a pénzügyi piacok – ideértve a pénzpiaci infrastruktúrát – működését, hogy súlyos zavart idézne elő egyes tagállamoknak vagy az Unió egészének gazdaságában; vagy
- d) a hitelezői feltőkésítésnek ezekre a kötelezettségekre történő alkalmazása olyan értékromlást eredményezne, amelynek következtében a többi hitelező által viselt veszteségek nagyobbak lennének, mint akkor, ha az említett kötelezettségeket kizárnák a hitelezői feltőkésítés alkalmazásából.

Amennyiben valamely szanalási hatóság e bekezdés alapján úgy dönt, hogy részben vagy teljes egészében kizár egy leírható, illetve átalakítható kötelezettséget vagy kötelezettségek kategóriát, az egyéb leírható vagy átalakítható kötelezettségekre alkalmazott leírás vagy átalakítás szintjét meg lehet növelni ezen kizárások figyelembevétele érdekében, feltéve, hogy az egyéb leírható vagy átalakítható kötelezettségekre alkalmazott leírás vagy átalakítás szintje megfelel a 34. cikk (1) bekezdése g) pontja szerinti elvnek.

(4) Amennyiben valamely szanalási hatóság e cikk alapján úgy dönt, hogy részben vagy teljes egészében kizár egy leírható, illetve átalakítható kötelezettséget vagy kötelezettségek kategóriát, és azok a veszteségek, amelyek fedezetét e kötelezettségek biztosították volna, nem hárultak át teljes mértékben más hitelezőkre, a szanalásfinanszírozási rendszerből az alábbi célokra hozzájárulás nyújtható a szanalás alatt álló intézmény számára:

- a) a leírható vagy átalakítható kötelezettségek által nem fedezett veszteségek fedezése, és a szanalás alatt álló intézmény nettó eszközértékének nullára való visszaállítása a 46. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban;
- b) a szanalás alatt álló intézmény részvényeinek vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapírjainak vagy tőkeinstrumentumainak megvásárlása az intézménynek a 46. cikk (1) bekezdése b) pontja szerinti feltőkésítése érdekében.

(5) A szanalásfinanszírozási rendszerből csak akkor nyújtható hozzájárulás a (4) bekezdés alapján, ha:

- a) a veszteségek fedezéséhez és a feltőkésítéshez való hozzájárulásnak a szanalási intézkedés idején a 36. cikk szerinti értékeléssel összhangban mért összege legalább a szanalás alatt álló intézmény szavatolótőkét is magában foglaló teljes kötelezettségállománya 8 %-ának megfelelő összeggel egyenlő, és azt a részvényesek, az egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok és a releváns tőkeinstrumentumok birtokosai leírás vagy átalakítás keretében, vagy egyéb módon rendelkezésre bocsátották; továbbá

- b) a szanálásfinanszírozási rendszerből nyújtott hozzájárulásnak a szanálási intézkedés idején a 36. cikk szerinti értékeléssel összhangban mért összege nem haladja meg a szanálás alatt álló intézmény szavatolótőkét is magában foglaló teljes kötelezettségállományának 5 %-át.

(6) A (4) bekezdésben említett szanálásfinanszírozási rendszerből nyújtott hozzájárulás az alábbi forrásokból finanszírozható:

- a) a 100. cikk (6) bekezdésével és a 103. cikkel összhangban az intézmények és uniós fióktelepek által befizetett hozzájárulások révén a szanálásfinanszírozási rendszer rendelkezésére álló összegből;
- b) a 104. cikk szerinti utólagos hozzájárulások révén három év alatt összegyűjthető összegből; továbbá
- c) amennyiben az e bekezdés a) és b) pontjában említett források elégtelennek bizonyulnak, a 105. cikk szerinti alternatív finanszírozási forrásokból összegyűjtött összegből.

(7) A szanálási hatóság rendkívüli körülmények esetén további források bevonását kísérheti meg egyéb finanszírozási forrásokból, miután:

- a) teljesült az 5. bekezdés b) pontjában meghatározott 5 %-os határérték; továbbá
- b) már sor került az összes biztosítékkal nem rendelkező és nem elsőbbségi kötelezettség teljes leírására vagy átalakítására, a biztosítható betétek kivételével.

Amennyiben teljesülnek az első albekezdésben meghatározott feltételek, a szanálásfinanszírozási rendszer alternatív vagy kiegészítő lehetőségként a 100. cikk (6) bekezdésével és a 103. cikkel összhangban gyűjtött előzetes hozzájárulásokból származó források mindaddig fel nem használt összegéből is nyújthat hozzájárulást.

(8) Az 5. bekezdés a) pontjától eltérve a szanálásfinanszírozási rendszer abban az esetben is nyújthat a (4) bekezdés szerinti hozzájárulást, ha:

- a) a veszteségek fedezéséhez és a feltőkésítéshez való, az (5) bekezdés a) pontja szerinti hozzájárulás összege legalább az érintett intézmény kockázattal súlyozott eszközei 20 %-ának megfelelő összeggel egyenlő;
- b) az érintett tagállam szanálásfinanszírozási rendszere keretében a 100. cikk (6) bekezdésével és a 103. cikkel összhangban összegyűjtött előzetes hozzájárulások révén rendelkezésre áll olyan (a betétbiztosítási rendszerekhez való hozzájárulásokat nem tartalmazó) összeg, amely az adott tagállam területén engedélyezett összes hitelintézet biztosított betétei összegének legalább 3 %-ával egyenlő; továbbá
- c) az érintett intézmény konszolidált alapon 900 milliárd EUR-t meg nem haladó eszközállománnyal rendelkezik.

(9) A (3) bekezdés szerinti döntési jogkörök gyakorlása során a szanálási hatóságoknak kellően mérlegelniük kell a következőket:

- a) azon elv, miszerint a veszteségeket először a részvényeseknek kell viselniük, majd ezután – általánosságban és elsőbbségi sorrendben – a szanálás alatt álló intézmény hitelezőinek,
- b) a szanálás alatt álló intézmény veszteségtűrő képességének fennmaradó szintje abban az esetben, ha a kötelezettség vagy a kötelezettségkategóriák kizárásra kerülnének; továbbá
- c) annak szükségessége, hogy a szanálásfinanszírozáshoz megfelelő források maradjanak fenn.

(10) A (3) bekezdés szerinti kizárásokat alkalmazni lehet akár valamely kötelezettségnek a leírásból való teljes kizárása, akár az adott kötelezettségre alkalmazott leírás mértékének a korlátozása céljából.

(11) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon körülmények részletes meghatározása céljából, amelyek esetén kizárásra van szükség az e cikk (3) bekezdésében meghatározott célok elérése érdekében.

(12) A valamely kötelezettség (3) bekezdés alapján történő kizárásával kapcsolatos döntési jogkör gyakorlását megelőzően a szanalási hatóságnak értesítenie kell a Bizottságot. Amennyiben a kizárás szükségessé tenné a szanalásfinanszírozási rendszerből történő, a (4)–(8) bekezdés szerinti hozzájárulás-nyújtást vagy az alternatív finanszírozási forrás igénybevételét, akkor a Bizottság a belső piac integritásának védelme érdekében az értesítés kézhezvételét követő 24 órán – vagy a szanalási hatóság beleegyezésével ennél hosszabb időtartamon – belül megtilthatja a javasolt kizárást, illetve előírhatja annak módosítását, amennyiben az ebben a cikkben és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított követelmények nem teljesülnek. Ez nem érinti az uniós állami támogatásokra vonatkozó keretrendszer Bizottság általi alkalmazását.

2. A l s z a k a s z

A szavatólótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény

45. cikk

A minimumkövetelmény alkalmazása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az intézmények mindenkor teljesítsék a szavatólótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt. A minimumkövetelményt a szavatólótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegeként kell kiszámítani, és az intézmény teljes kötelezettségállományának és szavatólótőkéjének százalékában kell kifejezni.

Az első albekezdés alkalmazásában a származtatott kötelezettségeket a teljes kötelezettségállomány részének kell tekinteni a partnerek nettósítási jogainak teljes körű elismerése érdekében.

(2) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek részletesen meghatározzák a (6) bekezdés a)–f) pontjaiban említett értékelési kritériumokat, amelyek alapján minden intézmény esetében meg kell határozni a szavatólótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt, beleértve a legalább 12 hónapos hátralévő futamidővel rendelkező olyan hitelviszonyt megtestesítő alárendelt instrumentumokat és hitelviszonyt megtestesítő fedezetlen instrumentumokat, amelyekre vonatkozik a hitelezői feltőkésítés, és amelyek szavatólótőkének minősülnek.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

A tagállamok rendelkezhetnek további kritériumokról is, melyekre figyelemmel kell lenni a szavatólótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény meghatározásakor.

(3) Az (1) bekezdés ellenére a szanalási hatóságok a biztosítékkal fedezett kötvényekből finanszírozott jelzáloghitelintézeteket mentesíti a szavatólótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény teljesítésére vonatkozó kötelezettség alól, mivel a nemzeti jog szerint ezen intézmények birtokába nem kerülhetnek betétek, mivel:

- a) ezen intézmények felszámolására nemzeti fizetéseképtelenségi eljárások vagy a jelen irányelv kifejezetten az ilyen intézményekre vonatkozó 38., 40. vagy 42. cikkével összhangban lefolytatott egyéb eljárások keretében kerül sor; továbbá
- b) e nemzeti fizetéseképtelenségi eljárások és egyéb eljárások biztosítják, hogy az említett intézmények hitelezői – ideértve adott esetben a biztosítékkal fedezett kötvények birtokosait – a szanalási célkitűzéseknek megfelelő módon viseljenek veszteségeket.

(4) A leírható kötelezettségek csak akkor képezhetik a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek (1) bekezdésben említett összegének részét, ha teljesítik a következő feltételeket:

- a) az instrumentumot kibocsátották és ellenértékét teljes egészében befizették;
- b) a kötelezettséggel nem tartoznak az intézménynek, valamint arra maga az intézmény nem nyújt biztosítékot vagy garanciát;
- c) az instrumentumok megvásárlását az intézmény sem közvetlenül, sem közvetve nem finanszírozta;
- d) a kötelezettség hátralévő futamideje legalább egy év;
- e) a kötelezettség nem származtatott pénzügyi eszközből ered;
- f) a kötelezettség nem olyan betétből ered, amely a 108. cikknek megfelelően a nemzeti kielégítési sorrendben elsőbbséget élvez.

A d) pont alkalmazásában, amennyiben valamely kötelezettség lejárat előtti visszafizetésre jogosítja fel a tulajdonosát, az adott kötelezettség lejáratának azt az első időpontot kell tekinteni, amikor ilyen jog keletkezik.

(5) Amennyiben valamely kötelezettségre a harmadik ország joga az irányadó, a szanálási hatóságok előírhatják az intézmény számára, hogy igazolja, hogy az adott harmadik ország joga szerint megtörténne a szanálási hatóságoknak az érintett kötelezettség leírására vagy átalakítására vonatkozó minden határozatának a végrehajtása, a kötelezettségre vonatkozó szerződési feltételek, a szanálási eljárás elismeréséről szóló nemzetközi megállapodások és egyéb releváns szempontok alapján. Ha a szanálási hatóság előtt nem igazolják meggyőző módon, hogy a határozatok végrehajtására az adott harmadik ország joga alapján sor kerülne, a kötelezettség nem vehető számításba a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények szempontjából.

(6) Az egyes intézmények szavatolótőkéjére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeire vonatkozó, az (1) bekezdés szerinti minimumkövetelményt a szanálási hatóság határozza meg – az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően – legalább az alábbi kritériumok alapján:

- a) biztosítani kell, hogy az intézmény szanálható legyen a szanálási eszközök szanálási céloknak megfelelő alkalmazásával, ideértve – adott esetben – a hitelezői feltőkésítést is;
- b) adott esetekben biztosítani kell, hogy az intézmény elegendő leírható, illetve átalakítható kötelezettséggel rendelkezzen annak biztosítására, hogy a hitelezői feltőkésítés alkalmazása esetén a veszteségek fedezhetők legyenek, és az intézmény elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutatója visszaállítható legyen arra a szintre, amely lehetővé teszi az intézmény számára, hogy továbbra is megfeleljen az engedélyezés feltételeinek, és folytassa azokat a tevékenységeket, amelyeket számára a 2013/36/EU irányelv vagy az 2014/65/EU szerint engedélyeztek, valamint hogy az intézmény vagy szervezet iránti piaci bizalom elégséges szinten fenntartható legyen;
- c) amennyiben a szanálási terv azt vetíti előre, hogy sor kerülhet a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek bizonyos kategóriáinak a 44. cikk (3) bekezdése szerint a hitelezői feltőkésítésből való kizárására, vagy azt, hogy részleges transzfer keretében sor kerülhet bizonyos leírható, illetve átalakítható kötelezettségek kategóriáinak teljes egészében egy átvevő félhez történő átadására, biztosítani kell, hogy az intézmény elegendő egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettséggel rendelkezzen annak biztosítására, hogy a veszteségek fedezhetők legyenek, és az intézmény elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutatója visszaállítható legyen arra a szintre, amely lehetővé teszi az intézmény számára, hogy továbbra is megfeleljen az engedélyezés feltételeinek, és folytassa azokat a tevékenységeket, amelyeket számára a 2013/36/EU vagy a 2014/65/EU irányelv szerint engedélyeztek;
- d) az intézmény mérete, üzleti modellje, finanszírozási modellje és kockázati profilja;
- e) az a mérték, ameddig a betétbiztosítási rendszer a 109. cikkel összhangban hozzájárulhat a szanálás finanszírozásához;

f) az a mérték, ameddig az intézmény csődje negatív hatást gyakorolna a pénzügyi stabilitásra, többek között a más intézményekkel vagy a pénzügyi rendszer többi részével fennálló összekapcsoltsága révén a más intézményekre kifejtett dominóhatással.

(7) Az intézményeknek egyenként kell teljesíteniük az e cikkben meghatározott minimumkövetelményeket.

A szanalási hatóság – az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően – úgy dönthet, hogy alkalmazza az ebben cikkben meghatározott minimumkövetelményt az 1. (1) bekezdése cikk b), c) vagy d) pontjában említett szervezetre.

(8) A (7) bekezdésen túlmenően az EU-szintű anyavállalatoknak összevont alapon kell teljesíteniük az ebben a cikkben meghatározott minimumkövetelményeket.

A szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek uniós anyavállalat szintjén előírt minimumkövetelmény mértékére vonatkozó követelményt a csoportszintű szanalási hatóság határozza meg az összevont felügyeletet ellátó hatósággal a (9) bekezdéssel összhangban folytatott egyeztetést követően, legalább a (6) bekezdésben rögzített kritériumok alapján és annak figyelembevételével, hogy a csoport harmadik országbeli leányvállalatait a szanalási terv alapján elkülönülten kell-e szanalni.

(9) A csoportszintű szanalási hatóságnak és az egyéni alapon a leányvállalatokért felelős szanalási hatóságoknak a hatáskörükön belül mindent meg kell tenniük annak érdekében, hogy együttes határozatot hozzanak az összevont szinten alkalmazandó minimumkövetelmény szintjéről.

Az együttes határozatot a csoportszintű szanalási hatóságnak teljes körűen meg kell indokolnia és az EU-szintű anyavállalatok rendelkezésére kell bocsátania.

Amennyiben négy hónapon belül nem születik együttes határozat, a csoportszintű szanalási hatóságnak kell – miután kellően megvizsgálta a leányvállalatoknak az érintett szanalási hatóságok által elkészített értékelését – határozatot hoznia az összevont minimumkövetelményről. Ha a négyhónapos időszak végén valamelyik érintett szanalási hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően az EBH elé utalja, akkor a csoportszintű szanalási hatóságnak el kell halasztania a határozata meghozatalát, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. A négyhónapos időszakot az említett rendelet szerinti egyeztetési időszakként kell tekinteni. Az EBH egy hónapon belül meghozza határozatát. A négyhónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH egy hónapon belül nem hoz határozatot, a csoportszintű szanalási hatóság határozata alkalmazandó.

Az együttes határozat, illetve annak hiányában a csoportszintű szanalási hatóság által hozott határozat kötelező erővel bír az érintett tagállamok szanalási hatóságaira.

Az együttes határozatot, illetve az annak hiányában hozott minden határozatot rendszeresen felül kell vizsgálni és szükség esetén naprakésszé kell tenni.

(10) A szanalási hatóságoknak egyedi alapon meg kell határozniuk a csoport leányvállalataira alkalmazandó minimumkövetelményt. Ezeket a minimumkövetelményeket a leányvállalat szempontjából megfelelő szinten kell meghatározni, figyelembe véve a következőket:

a) a (6) bekezdésben felsorolt kritériumok, különösen a leányvállalat mérete, üzleti modellje és kockázati profilja, beleértve a szavatolótőkéjét is; továbbá

b) a csoport tekintetében a (9) bekezdés értelmében meghatározott összevont követelmény.

A csoportszintű szanálási hatóságnak és az egyéni alapon a leányvállalatokért felelős szanálási hatóságoknak a hatáskörükön belül mindent meg kell tenniük annak érdekében, hogy együttes határozatot hozzanak az egyes leányvállalatok tekintetében egyéni szinten alkalmazandó minimumkövetelmény szintjéről.

Az együttes határozatot a leányvállalatokért felelős szanálási hatóságnak, illetve a csoportszintű szanálási hatóságnak teljes körűen meg kell indokolnia és a leányvállalatok, valamint az EU-szintű anyaintézmény rendelkezésére kell bocsátania.

Amennyiben a szanálási hatóságoknak négy hónapon belül nem sikerül együttes határozatot elfogadniuk, a leányvállalatokért felelős egyes szanálási hatóságoknak kell meghozniuk a határozatot, kellően figyelembe véve a csoportszintű szanálási hatóság véleményét és fenntartásait.

Ha a négy hónapos időszak végén a csoportszintű szanálási hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően az EBH elé utalja, akkor az egyedi alapon a leányvállalatokért felelős szanálási hatóságoknak el kell halasztaniuk a határozatuk meghozatalát, meg kell várniuk, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikke (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatukat az EBH határozatával összhangban kell meghozniuk. A négy hónapos időszakot az említett rendelet szerinti egyeztetési időszaknak kell tekinteni. Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. A csoportszintű szanálási hatóság nem utalhatja az ügyet kötelező erejű közvetítés céljából az EBH elé abban az esetben, ha a leányvállalat szanálási hatósága által meghatározott szint az e cikk (9) bekezdése szerint meghatározott összevont szinthez képest egy százalékponton belül van.

Abban az esetben, ha az EBH egy hónapon belül nem hoz határozatot, a leányvállalatokért felelős szanálási hatóságok határozatai alkalmazandók.

Az együttes határozat, illetve annak hiányában a leányvállalatok szanálási hatóságai által hozott határozatok kötelező erővel bírnak az érintett szanálási hatóságokra.

Az együttes határozatot, illetve az annak hiányában hozott minden határozatot rendszeresen felül kell vizsgálni és szükség esetén naprakésszé kell tenni.

(11) A csoportszintű szanálási hatóság teljes egészében eltekinthet az egyedi minimumkövetelménynek az EU-szintű anyaintézményre történő alkalmazásától, amennyiben:

- a) az EU-szintű anyaintézmény összevont alapon teljesíti a (8) bekezdés szerinti minimumkövetelményt; továbbá
- b) az EU-szintű anyaintézmény illetékes hatósága az 575/2013/EU rendelet 7. cikke (3) bekezdésével összhangban teljes egészében eltekintett egyedi tőkekövetelményeknek az intézményre való alkalmazásától.

(12) Egy adott leányvállalat szanálási hatósága teljes egészében eltekinthet a (7) bekezdésnek az érintett leányvállalatra történő alkalmazásától, amennyiben:

- a) a leányvállalat és annak anyavállalata esetében ugyanaz a tagállam végzi az engedélyezést és felügyeletet;
- b) a leányvállalat összevont alapon az anyavállalat intézményre vonatkozó felügyelet alá tartozik;
- c) a leányvállalat tagállamában lévő, a csoporthoz tartozó legmagasabb szintű intézmény – amennyiben eltér az EU-szintű anyaintézménytől – szubkonszolidált alapon teljesíti a (7) bekezdés szerinti minimumkövetelményt;

- d) aktuálisan vagy előreláthatóan nincs olyan érdemi gyakorlati vagy jogi akadály, amely ellehetetlenítené azt, hogy az anyavállalat haladéktalanul szavatolótőkéket átadjon a leányvállalatnak vagy visszafizesse a leányvállalatnak a kötelezettségeket;
- e) vagy az anyavállalat az illetékes hatóság számára megnyugtató módon teljesíti a leányvállalat prudens irányításával kapcsolatos követelményeket és az illetékes hatóság jóváhagyásával kijelentette, hogy garanciát vállal a leányvállalat által vállalt kötelezettségek tekintetében, vagy pedig a leányvállalat vonatkozásában fennálló kockázatok nem jelentős mértékűek;
- f) a leányvállalat az anyavállalat kockázatértékelési, -mérési és -ellenőrzési eljárásai alá tartozik;
- g) az anyavállalat a leányvállalat tőkéjében a részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok több mint 50 %-át birtokolja, vagy joga van a leányvállalat vezető testületi tagjai többségének kinevezésére vagy hivataltól való eltávolítására; továbbá
- h) a leányvállalat illetékes hatósága az 575/2013/EU rendelet 7. cikkének (1) bekezdése értelmében teljes egészében eltekintett az egyedi tőkekövetelményeknek a leányvállalatra való alkalmazásától.

(13) Az e cikk értelmében hozott határozatokban elő lehet írni, hogy a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény összevont vagy egyedi alapon részben a hitelezői feltőkésítésbe szerződéses kikötés alapján bevonható instrumentumok révén is teljesíthető.

(14) Annak érdekében, hogy valamely instrumentum a (13) bekezdés szerint a hitelezői feltőkésítésbe bevonható szerződéses instrumentumnak minősüljön, a szanálási hatóságnak meg kell győződnie arról, hogy az instrumentum:

- a) olyan szerződéses feltételt tartalmaz, amely kimondja, hogy ha valamely szanálási hatóság úgy határoz, hogy alkalmazza a hitelezői feltőkésítést az érintett intézmény esetében, az instrumentumot más leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírását vagy átalakítását megelőzően kell a szükséges mértékben leírni vagy átalakítani; továbbá
- b) olyan kötelező erejű alárendeltségi megállapodás, kötelezettségvállalás vagy rendelkezés hatálya alá tartozik, amelynek értelmében rendes fizetéseképtelenségi eljárás esetében egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségek mögé sorolódik, és az adott időpontban fennálló egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségek rendezéséig nem fizethető vissza.

(15) A szanálási hatóságoknak – az illetékes hatóságokkal egyeztetve – meg kell követelniük, hogy az intézmények teljesítsék a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozóan az (1) bekezdésben meghatározott minimumkövetelményt, illetve adott esetben a (13) bekezdésben meghatározott követelményt, és e követelmények teljesítését ellenőrizniük kell, továbbá a szanálási tervek kidolgozásával és naprakészen tartásával párhuzamosan meg kell hozniuk az e cikk szerinti határozatokat.

(16) A szanálási hatóságoknak – az illetékes hatóságokkal egyeztetve – tájékoztatniuk kell az EBH-t a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményről és adott esetben a (13) bekezdésben meghatározott követelményről, amelyet a joghatóságuk alá tartozó minden egyes intézmény tekintetében megállapítottak.

(17) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki annak meghatározása céljából, hogy a szanálási hatóságok – az illetékes hatóságokkal egyeztetve – milyen egységes formátumokat, mintadokumentumokat és fogalom-meghatározásokat használjanak a (16) bekezdés alkalmazásában az információ azonosítására és az EBH-nak történő továbbítására.

Az EBH e végrehajtástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelően történő elfogadására.

(18) A (19) bekezdésben említett jelentés eredményei alapján a Bizottság adott esetben 2016. december 31-ig jogalkotási javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé a szavatolóitőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények harmonizált alkalmazásáról. A javaslatba adott esetben beletartoznak a minimumkövetelmények megfelelő számú – és az intézmények és csoportok különböző üzleti modelljeinek a figyelembevételével meghatározott – minimumszintjének a bevezetésére vonatkozó javaslatok is. A javaslatnak tartalmaznia kell továbbá a minimumkövetelmény paramétereinek esetleges megfelelő kiigazításait, és szükség esetén a minimumkövetelmény csoportokra való alkalmazására vonatkozó megfelelő módosításokat.

(19) Az EBH-nak 2016. október 31-ig jelentést kell benyújtania a Bizottsághoz legalább az alábbiakról:

- a) a szavatolóitőkére és a leírható, illetve átalakítható követelésekre vonatkozó minimumkövetelményeket hogyan hajtották végre nemzeti szinten, különös tekintettel arra, hogy voltak-e eltérések a különböző tagállamokban a hasonló intézmények vonatkozásában meghatározott szintek között;
- b) hogyan alkalmazták a különböző tagállamokban azt a hatáskört, amelynek értelmében az intézmények számára előírható, hogy a hitelezői feltőkésítésbe szerződéses kikötés alapján bevonható instrumentumokon keresztül teljesítsék a minimumkövetelményeket, valamint hogy lehetett-e tapasztalni az alkalmazott megközelítések között eltéréseket;
- c) az intézmény általános kockázati profilját tükröző üzleti modellek azonosítása;
- d) a c) pontnak megfelelően azonosított egyes üzleti modellek esetében a minimumkövetelmény megfelelő szintje;
- e) arról, hogy az egyes üzleti modellek esetében meg kellene-e állapítani a minimumkövetelmények egy sávját;
- f) az a megfelelő átmeneti időszak, amelynek végére az intézményeknek meg kell felelniük az előírt harmonizált minimumszinteknek;
- g) arról, hogy a 45. cikkben meghatározott követelmények elégségesek-e annak biztosításához, hogy minden intézmény megfelelő veszteségtűrő képességgel rendelkezzen, és amennyiben nem, milyen további kiigazítások biztosítanak ennek a célkitűzésnek az elérését;
- h) szükséges-e módosítani az ebben a cikkben előírt számítási módszert annak biztosításához, hogy a minimumkövetelményt fel lehessen használni az adott intézmény veszteségtűrő képességét tükröző megfelelő mutatóként;
- i) arról, hogy megfelelő-e a követelményt a teljes kötelezettségállomány és szavatolóitőke alapján meghatározni és különösen arról, hogy megfelelőbb volna-e a követelmény nevezőjeként az intézmény kockázattal súlyozott eszközeit alkalmazni;
- j) arról, hogy megfelelő-e a minimumkövetelmény csoportokra való alkalmazásával kapcsolatban az ebben a cikkben követett megközelítés és különösen arról, hogy ez a megközelítés megfelelően biztosítja-e azt, hogy a veszteségtűrő képesség a csoporton belül azokban a szervezetekben álljon rendelkezésre, ahol a veszteségek felmerülhetnek, vagy az hozzáférhető legyen az ilyen szervezetek számára;
- k) arról, hogy a minimumkövetelmények alóli mentesítésre vonatkozó feltételek megfelelőek-e és különösen arról, hogy az ilyen mentesítéseket határokon átnyúló jelleggel a leányvállalatok számára elérhetővé kellene-e tenni;
- l) arról, hogy megfelelő-e az, hogy a szanálási hatóságok előírhatják azt, hogy a minimumkövetelményt a hitelezői feltőkésítésbe szerződéses kikötés alapján bevonható instrumentumokon keresztül teljesítsék, valamint arról, hogy helyénvaló volna-e fokozottabban harmonizálni a hitelezői feltőkésítésbe szerződéses kikötés alapján bevonható instrumentumokkal kapcsolatos megközelítést;
- m) arról, hogy a hitelezői feltőkésítésbe szerződéses kikötés alapján bevonható instrumentumokra vonatkozó, a (14) bekezdésben meghatározott követelmények megfelelőek-e; továbbá
- n) arról, hogy helyénvaló-e az, hogy az intézmények és a csoportok számára előírják a szavatolóitőkével és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekkel kapcsolatos minimumkövetelményeiknek, valamint a szavatolóitőkéjük és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeik szintjének a közzétételét, és ha igen, a közzététel gyakoriságának és formátumának meghatározása;

(20) A (19) pontban említett jelentésnek ki kell terjednie legalább a 2014. július 2-től 2016. június 30-ig tartó időszakra, és abban legalább az alábbiakat kell figyelembe venni:

- a) az a hatás, amelyet az alábbiak tekintetében gyakorol a minimumkövetelmény, valamint a minimumkövetelmény esetleges javasolt harmonizált szintje:
- i. a pénzügyi piacok általában, és ezen belül különösen a hitelviszonyt megtestesítő fedezetlen instrumentumok és származtatott pénzügyi eszközök piaca;
 - ii. az intézmények üzleti modelljei és mérlegstruktúrái, különösen az intézmények forrásbevonási profilja és forrásbevonási stratégiája, valamint a csoportok jogi és működési struktúrája;
 - iii. az intézmények nyereségessége, különös tekintettel forrásbevonási költségeikre;
 - iv. a kitettségek áthelyezése olyan szervezetekbe, amelyek nem tartoznak prudenciális felügyelet hatálya alá;
 - v. a pénzügyi innováció;
 - vi. a hitelezői feltőkésítésbe szerződéses kikötés alapján bevonható instrumentumok előfordulási gyakorisága, valamint az ilyen instrumentumok jellege és értékesíthetősége;
 - vii. az intézmények kockázatvállalási magatartása;
 - viii. az intézmények eszközei terhelésének a szintje;
 - ix. az intézmények által a minimumkövetelményeknek való megfelelés érdekében tett intézkedések és különösen az, hogy a minimumkövetelmények teljesítésének eléréséhez milyen mértékben vettek igénybe eszközállomány-leépítést, hitelviszonyt megtestesítő hosszú távú instrumentumok kibocsátását és tőkebevonást; továbbá
 - x. a hitelintézetek általi hitelezés szintje, különös tekintettel a mikro-, kis- és középvállalkozásoknak, a helyi hatóságoknak, a regionális kormányzatoknak és a közszektorbeli intézményeknek való hitelezésre, valamint a kereskedelemfinanszírozásra, beleértve a hivatalos exporthitel-biztosítási rendszerek keretében történő hitelnyújtást is;
- b) a minimumkövetelmények és az 575/2013/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott szavatoló-tőke-követelmények, tőkeáttétel és likviditási követelmények kölcsönhatása;
- c) az intézmények annak érdekében történő független tőkebevonásra vagy piaci forrásbevonásra való képessége, hogy meg tudjanak felelni az esetlegesen javasolt harmonizált minimumkövetelményeknek;
- d) nemzetközi fórumok által kidolgozott nemzetközi standardokkal kapcsolatos minimumkövetelményeknek való megfelelés.

3. A l s z a k a s z

A hitelezői feltőkésítés alkalmazása

46. cikk

A hitelezői feltőkésítés összegének meghatározása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok a hitelezői feltőkésítés alkalmazása esetén a 36. cikknek megfelelő értékelés alapján meghatározzák a következők aggregátját:

- a) adott esetben azon összeg, amellyel a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket le kell írni annak biztosítása érdekében, hogy a szanálás alatt álló intézmény nettó eszközértéke nullával legyen egyenlő; továbbá

b) adott esetben azon összeg, amellyel a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket át kell alakítani részvényekké vagy egyéb típusú tőkeinstrumentumokká, annak érdekében, hogy az elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutató helyreálljon az alábbiak valamelyike esetében:

i. a szanálás alatt álló intézmény; vagy

ii. az áthidaló intézmény.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett értékelés során meg kell állapítani azt az összeget, amellyel a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket le kell írni vagy át kell alakítani egyrészt a szanálás alatt álló intézmény elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutatójának helyreállítása vagy adott esetben az áthidaló intézmény mutatójának megállapítása érdekében, figyelembe véve a szanálásfinanszírozási rendszerből az ezen irányelv 101. cikke (1) bekezdésének d) pontja alapján nyújtott minden tőkehozzájárást is, másrészt annak érdekében, hogy a szanálás alatt álló intézmény vagy az áthidaló intézmény iránti piaci bizalom elégséges szinten fenntartható legyen, és lehetővé váljon az intézmény számára, hogy legalább még egy évig továbbra is megfeleljen az engedélyezési feltételeknek és folytassa azokat a tevékenységeket, amelyekre a 2013/36/EU vagy a 2014/65/EU irányelv alapján engedéllyel rendelkezik.

Amennyiben a szanálási hatóságok a 42. cikkben említett eszközelkülönítési eszközt szándékoznak alkalmazni, akkor azon összegnek, amellyel az ezekre figyelembe vehető kötelezettségeket csökkenteni kell, adott esetben figyelembe kell vennie az áthidaló intézmény és a vagyongazdálkodó szervezet tőkesszükségleteinek prudens becslését.

(3) Amennyiben a tőkeinstrumentumokat az 59–62. cikkel összhangban leírták, a 43. cikk (2) bekezdése alapján hitelezői feltőkésítést alkalmaztak, és a leírás szintje a 36. cikk szerinti előzetes értékelés alapján meghaladja a követelményeket a 36. cikk (10) bekezdése szerinti végleges értékeléshez képest, akkor a szükséges mértékben felértékelési eszközt lehet alkalmazni a hitelezők, majd a részvényesek kártalanítására.

(4) A szanálási hatóságoknak eljárásokat kell kidolgozniuk és működtetniük annak biztosítására, hogy az becslés és az értékelés a szanálás alatt álló intézmény eszközeire és kötelezettségeire vonatkozó, az ésszerűség határain belül a lehető legfrissebb és legátfogóbb információkon alapuljon.

47. cikk

A részvényesek kezelése a hitelezői feltőkésítés, illetve a tőkeinstrumentumok leírása vagy átalakítása során

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezői feltőkésítésnek a 43. cikk (2) bekezdése szerinti alkalmazása vagy a tőkeinstrumentumoknak az 59. cikk szerinti leírása vagy átalakítása során a szanálási hatóságok a részvényesek és a tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok birtokosai tekintetében megtegyék az alábbi intézkedések egyikét vagy mindegyikét:

a) a meglévő részvények vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok törlése, illetve feltőkésített hitelezők számára történő átadása;

b) amennyiben a 36. cikknek megfelelően elvégzett értékeléssel összhangban a szanálás alatt álló intézmény pozitív nettó értékkel rendelkezik, a meglévő részvényeseknek és a tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok tulajdonosainak a hígítása, az alábbiak részvényekké vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokká történő átalakítása eredményeképpen:

i. az intézmény által kibocsátott releváns tőkeinstrumentumok az 59. cikk (-2) bekezdésében említett hatáskör alapján; vagy

ii. a szanálás alatt álló intézmény által a 63. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett hatáskör alapján kibocsátott figyelembe vehető kötelezettségek.

Tekintettel az első albekezdés b) pontjára, az átalakítást olyan átváltási rátával kell végrehajtani, amely a részvényekből és tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokból álló meglévő csomagok jelentős mértékű hígulását eredményezi.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott intézkedéseket azon részvényeseknek és tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok birtokosainak a vonatkozásában is meg kell tenni, akiknek a szóban forgó részvényei vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumai az alábbi körülmények között kerültek kibocsátásra vagy átruházásra:

a) a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok részvényekké vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokká alakítását követően, ahol az átalakításra az eredeti hitelviszonyt megtestesítő instrumentum szerződéses feltételei szerint, egy olyan esemény bekövetkezte kapcsán került sor, amely esemény megelőzte vagy egyidejűleg következett be a szanálási hatóság azon megállapításával, miszerint az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet teljesíti a szanálási feltételeket;

b) a releváns tőkeinstrumentumok 60. cikk szerinti, elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká alakítását követően.

(3) Annak mérlegelése során, hogy mely intézkedés megtételére kerüljön sor az (1) bekezdésnek megfelelően, a szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük a következőket:

a) a 36. cikkel összhangban elvégzett értékelést

b) azon összegeket, amelyek értékelésével a szanálási hatóság megállapította, hogy a 60. cikk (1) bekezdése értelmében az elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutatókat csökkenteni kell, a releváns tőkeinstrumentumokat pedig le kell írni vagy át kell alakítani; és

c) által a 46. cikk értelmében megállapított aggregált összegeket.

(4) A 2013/36/EU irányelv 22–25. cikkétől, a 2013/36/EU irányelv 26. cikkében és a 2014/65/EU irányelv 10. cikke (3) bekezdésében, 11. cikke (1) és (2) bekezdésében, valamint 12. és 13. cikkében, valamint a 2014/65/EU irányelv 11. cikke (3) bekezdésében foglalt értesítési kötelezettségtől eltérve, ha a hitelezői feltőkésítés alkalmazása vagy a tőkeinstrumentumok átalakítása azt eredményezné, hogy a vevő a 2013/36/EU irányelv 22. cikkének (1) bekezdésében vagy a 2014/65/EU irányelv 11. cikkének (1) bekezdésében említettek szerinti, befolyásoló részesedést szerez egy intézményben vagy a befolyásoló részesedésének a mértékét megnöveli, akkor az illetékes hatóságoknak kellő időben el kell végezniük az említett cikkekben előírt értékelést, hogy az ne késleltesse a hitelezői feltőkésítés alkalmazását vagy a tőkeinstrumentumok átalakítását, és ne akadályozza meg azt, hogy szanálási intézkedésekkel elérhető legyenek a releváns szanálási célok.

(5) Ha az érintett intézmény illetékes hatósága a hitelezői feltőkésítés alkalmazásának vagy a tőkeinstrumentumok átalakításának időpontjáig nem fejezi be a (4) bekezdésben előírt értékelést, a 38. cikk (9) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni minden olyan esetben, amikor a hitelezői feltőkésítés alkalmazásának vagy a tőkeinstrumentumok átalakításának eredményeként egy vevő befolyásoló részesedést szerez vagy a befolyásoló részesedésének a mértékét megnöveli.

(6) Az EBH 2016. július 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki arra vonatkozóan, hogy az e cikk (3) bekezdésében meghatározott tényezőket tekintetbe véve milyen körülmények esetében tekintendők megfelelőnek az e cikk (3) bekezdésében említett egyes intézkedések.

48. cikk

A leírás és az átalakítás sorrendje

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezői feltőkésítés alkalmazása és a tőkeinstrumentumok leírása és átalakítása alkalmazása során a szanálási hatóságok a következő követelmények teljesítésével gyakorolják a leírási és átalakítási hatáskört, a 44. cikk (2) és (3) bekezdésében említett kizárásokra is figyelemmel:

a) az elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutató a 60. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban csökken;

b) akkor és csak akkor, ha az a) pont szerinti teljes csökkentés összege kisebb, mint a 47. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett összegek együttes összege, a hatóságok a szükséges mértékig és kapacitásuk határáig csökkentik a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok tőkeösszegét;

- c) akkor és csak akkor, ha az a) és b) pont szerinti teljes csökkentés összege kisebb, mint a 47. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett összegek együttes összege, a hatóságok a szükséges mértékig és kapacitásuk határáig csökkentik a járulékos tőkeinstrumentumok tőkeösszegét;
- d) akkor és csak akkor, ha a részvények, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok és releváns tőkeinstrumentumok a), b) és c) pont szerinti teljes csökkentése kisebb, mint a 47. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett összegek együttes összege, a hatóságok az a), b) és c) pont szerinti leírással együttesen a 47. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett összegek együttes összegének eléréséhez szükséges mértékig csökkentik – a rendes fizetéseképtelenségi eljárások kielégítési sorrendje szerint – azon hitelviszonyt megtestesítő alárendelt instrumentumok tőkeösszegét, amelyek nem kiegészítő alapvető, illetve járulékos tőkeinstrumentumok;
- e) akkor és csak akkor, ha a részvények, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok, releváns tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek e bekezdés a)–d) pontja szerinti teljes csökkentése kisebb, mint a 47. cikk (3) bekezdésének b) és d) pontjában említett összegek együttes összege, a hatóságok az e bekezdés a), b), c) és d) pontja szerinti leírással együttesen a 47. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett összegek együttes összegének eléréséhez szükséges mértékig csökkentik – a rendes fizetéseképtelenségi eljárások kielégítési sorrendje szerint, ideértve a betéteknek a 108. cikkben meghatározott besorolását is – a 44. cikk alapján a többi leírható, illetve átalakítható kötelezettség tőkeösszegét vagy az ezek tekintetében esedékes összeget.

(2) A leírási és átalakítási hatáskörök alkalmazása során a szanálási hatóságoknak a 47. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett összegek együttes összege által képviselt veszteségeket egyenlően kell elosztaniuk az azonos besorolású részvények, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek között, mégpedig úgy, hogy az ilyen részvények, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek tőkeösszegét vagy az ezek tekintetében esedékes összeget az értékükkel arányosan, azonos mértékben csökkentik, kivéve, amikor – a 44. cikk (3) bekezdésében meghatározott körülmények esetében – megengedett a veszteségek azonos rangú követelések között különböző arányban történő elosztása.

Ez a bekezdés nem akadályozhatja meg, hogy a 4. cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelően a hitelezői feltőkésítésből kizárt kötelezettségek esetében kedvezőbb bánásmódot alkalmazzanak, mint azon leírható, illetve átalakítható kötelezettségek esetében, amelyek a rendes fizetéseképtelenségi eljárásokban ugyanabba a besorolásba tartoznak.

(3) Az (1) bekezdés e) pontjában említett leírás vagy átalakítás alkalmazása előtt a szanálási hatóságoknak át kell alakítaniuk az (1) bekezdés b), c) és d) pontjában említett instrumentumokat vagy csökkenteniük kell ezek tőkeösszegét, ha ezek az instrumentumok tartalmazzák a következő feltételeket és még nem alakították át őket:

- a) olyan feltételek, amelyek az instrumentum tőkeösszegének csökkentését írják elő az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet pénzügyi helyzetére, fizetőképességére vagy szavatolótőke-szintjére vonatkozó esemény bekövetkezésekor;
- b) olyan feltételek, amelyek az instrumentum részvényekké vagy más, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentummá alakítását biztosítják ilyen események bekövetkezésekor.

(4) Amennyiben valamely instrumentum tőkeösszegét a (3) bekezdés a) pontjában említett jellegű feltételeknek megfelelően a hitelezői feltőkésítés alkalmazása előtt az (1) bekezdés szerint csökkentették, de nem nullára, a szanálási hatóságoknak az (1) bekezdésnek megfelelően kell alkalmazniuk e tőkeösszeg maradványára a leírási és átalakítási hatásköröket.

(5) A kötelezettség leírására vagy saját tőkévé alakítására irányuló döntés során a szanálási hatóságok nem alakíthatják át valamely kötelezettségesztály tőkeösszegét, amíg egy annak alárendelt kötelezettségesztály jelentős részét nem alakítják saját részvénné vagy nem írják le, hacsak a 44. cikk (2) és (3) bekezdése másként nem rendelkezik.

(6) E cikk alkalmazásában az EBH 2016. január 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki az ezen irányelv, valamint az 575/2013/EU rendelet és a 2013/36/EU irányelv rendelkezései közötti kapcsolat értelmezésére vonatkozóan.

49. cikk

Származtatott ügyletek

(1) A tagállamok biztosítják e cikk betartását azokban az esetekben, amikor a szanalási hatóságok derivatívákból származó kötelezettségekre alkalmazzák leírási és átalakítási hatásköreiket.

(2) A szanalási hatóságok a leírási és átalakítási hatásköreiket a származtatott ügyletekből eredő kötelezettségekkel kapcsolatban kizárólag a származtatott ügyletek kizárását követően gyakorolhatják. A szanalás megkezdését követően a szanalási hatóságok jogosultak arra, hogy az említett célból megszüntessenek és kizárjanak minden származtatott ügyletet.

Amennyiben egy származtatott kötelezettséget a 44. cikk (3) bekezdése értelmében kizártak a hitelezői feltőkésítés alkalmazásából, a szanalási hatóságoknak nem köteleességük megszüntetni vagy kizárni a származtatott ügyletet.

(3) Amennyiben egyes származtatott ügyletek nettósítási megállapodás hatálya alá tartoznak, a szanalási hatóságoknak vagy független értékelőnek a 36. cikk szerinti értékelés részeként a megállapodás feltételeivel összhangban nettó alapon meg kell határozniuk a szóban forgó ügyletekből eredő kötelezettséget.

(4) A szanalási hatóságok az alábbiakkal összhangban határozzák meg a származtatott ügyletekből származó kötelezettségek értékét:

- a) megfelelő módszerek a származtatott ügyletek kategóriái értékének meghatározására, beleértve a nettósítási megállapodások tárgyát képező tranzakciókat is;
- b) alapelvek azon vonatkozó időpont megállapítására, amely időpontban meg kell határozni a származtatott ügylet pozíció értékét; továbbá
- c) megfelelő módszertanok a származtatott ügyletek kizárásából eredő értékromlás, illetve a származtatott ügyletek által a hitelezői feltőkésítésbe való bevonásuk esetén viselendő veszteségek összegének összehasonlítására.

(5) Az EBH az 1095/2010/EU rendelettel létrehozott európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság) (EÉPH) folytatott konzultációt követően szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki a derivatívákból származó kötelezettségek értékelésének a (3) bekezdés a), b) és c) pontjában említett módszertana és alapelvei pontos meghatározására.

A nettósítási megállapodás hatálya alá tartozó származtatott ügyletek tekintetében az EBH-nak figyelembe kell vennie a nettósítási megállapodásban előírt pozíciólezárási módszert. Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

50. cikk

A kötelezettségek részvénné való átalakításának rátája

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amikor a szanalási hatóságok az 59. cikk (3) bekezdésében és a 63. cikk (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott hatásköröket gyakorolják, az e cikk (2) és (3) bekezdésében rögzített elvek egyikével vagy mindegyikével összhangban különböző átváltási rátákat alkalmazhassanak a tőkeinstrumentumok és a kötelezettségek különböző kategóriáira.

(2) Az átváltási ráta megfelelő mértékben kompenzálja az érintett hitelezőt a leírási és átalakítási hatáskörök alkalmazásából eredő mindenfajta veszteségeikért.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésnek megfelelően különböző átváltási rátákat alkalmaznak, az alkalmazandó fizetési-képtelenségi jog szerinti előresorolt kötelezettségekre alkalmazandó átváltási rátának nagyobbnak kell lennie, mint az alárendelt kötelezettségekre alkalmazandó átváltási ráta.

(4) Az EBH 2016. január 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást bocsát ki az átváltási ráták meghatározására.

Az iránymutatás mindenekelőtt azt mutatja be, hogyan kompenzálhatók az érintett hitelezők megfelelő módon az átváltási ráta segítségével, és milyen relatív átváltási ráták tükrözhetik megfelelően az előresorolt kötelezettségek elsőbbségét az alkalmazandó fizetési-képtelenségi jog keretében.

51. cikk

A hitelezői feltőkésítést kísérő helyreállítási és reorganizációs intézkedések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a szanalási hatóságok a 43. cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett valamely intézmény vagy szervezet feltőkésítésére a hitelezői feltőkésítést alkalmazzák, intézkedéseket fogadjanak el annak biztosítására, hogy az intézmény vagy szervezet számára az 52. cikknek megfelelően reorganizációs tervet dolgozzanak ki és hajtsanak végre.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett intézkedések kiterjedhetnek arra, hogy a szanalási hatóságok a 72. cikk (1) bekezdésének megfelelően kineveznek egy vagy több személyt az 52. cikkben előírt reorganizációs terv a kidolgozásának és végrehajtásának céljából.

52. cikk

Reorganizációs terv

(1) A tagállamok előírják, hogy az azt követő egy hónapon belül, hogy egy intézmény vagy egy, az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezet esetében a 43. cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban a hitelezői feltőkésítést alkalmazták, a vezető testület vagy a 72. cikk (1) bekezdése szerint kinevezett egy vagy több személy az e cikk (4) és (5) bekezdésében foglalt követelményeket teljesítő reorganizációs tervet dolgozzon ki, és azt nyújtsa be a szanalási hatóságnak. Amennyiben az állami támogatások uniós keretrendszere alkalmazandó, a tagállamok biztosítják, hogy a szóban forgó terv összeegyeztethető legyen az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet által a keretrendszer értelmében a Bizottságnak benyújtandó szerkezetátalakítási tervvel.

(2) Amennyiben a hitelezői feltőkésítést a 43. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint a csoporthoz tartozó két vagy több vállalkozásra alkalmazzák, a reorganizációs tervet a 7. és a 8. cikkben meghatározott eljárásoknak megfelelően az EU-szintű anyaintézménynek kell elkészítenie, a tervnek a csoporthoz tartozó minden intézményre ki kell terjednie, és azt a csoportszintű szanalási hatóságnak kell benyújtani. A csoportszintű szanalási hatóságnak közölnie kell a tervet az egyéb érintett szanalási hatóságokkal és az EBH-val.

(3) Kivételes körülmények között, és amennyiben a szanalási célok eléréséhez szükséges, a szanalási hatóság maximum két hónappal a hitelezői feltőkésítés alkalmazása utánig meghosszabbíthatja az (1) bekezdésben megállapított határidőt.

Amennyiben az uniót az állami támogatási keretrendszer értelmében értesíteni kell a reorganizációs tervről, a szanalási hatóság attól függően, hogy melyik időpont a korábbi, a hitelezői feltőkésítés alkalmazásától számítottan maximum két hónappal vagy az uniós állami támogatási keretrendszer által meghatározott határidőig meghosszabbíthatja az (1) bekezdésben megállapított határidőt.

(4) A reorganizációs tervnek tartalmaznia kell azokat az intézkedéseket, amelyek célja, hogy ésszerű időn belül helyreállítsák az intézménynek vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetnek, illetve egyes üzletágainak a hosszú távú életképességét. Ezen intézkedéseknek az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet működését meghatározó gazdasági és pénzügyi piaci feltételekre vonatkozó reális feltételezéseken kell alapulniuk.

A reorganizációs tervben figyelembe kell venni többek között a pénzügyi piacok pillanatnyi állapotát és jövőbeli kilátásait, tükrözve mind a legjobb, mind a legrosszabb esetet jelentő feltevéseket, ideértve az olyan helyzeteket, amelyek lehetővé teszik az intézmény leginkább sérülékeny pontjainak azonosítását. A feltevéseket megfelelő szektorszintű referenciaértékekhez kell hasonlítani.

(5) A reorganizációs tervnek legalább a következő elemeket kell tartalmaznia:

- a) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet csődjét vagy valószínűsíthető csődjét okozó tényezők és problémák, valamint a nehézségekhez vezető körülmények részletes elemzése;
- b) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet hosszú távú életképességének helyreállítását célzó, elfogadásra váró intézkedések leírása;
- c) ezen intézkedések végrehajtási ütemterve.

(6) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet hosszú távú életképességének helyreállítását célzó intézkedések közé tartozhatnak az alábbiak is:

- a) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet tevékenységének az átszervezése;
- b) az intézményen belüli műveleti rendszerek és infrastruktúra változásai;
- c) a veszteséget termelő tevékenységek megszüntetése;
- d) a versenyképessé tehető, meglévő tevékenységek újraszervezése;
- e) eszközök vagy üzletágak értékesítése.

(7) Az érintett szanalási hatóságnak a reorganizációs terv benyújtásától számított egy hónapon belül értékelnie kell annak valószínűségét, hogy a terv végrehajtásával helyreáll az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet hosszú távú életképessége. Az értékelést a megfelelő illetékes hatósággal egyeztetve kell elvégezni.

Amennyiben a szanalási hatóság és az illetékes hatóság meggyőződik arról, hogy a tervvel megvalósítható ez a cél, akkor a szanalási hatóságnak jóvá kell hagynia a tervet.

(8) Amennyiben a szanalási hatóság nincs meggyőződve arról, hogy a tervvel megvalósítható a (7) bekezdésben meghatározott cél, akkor kötelezően az illetékes hatósággal egyetértésben tájékoztatnia kell a vezető testületet vagy a 72. cikk (1) bekezdése szerint kinevezett egy vagy több személyt, és fel kell őket kérnie, hogy úgy módosítsák a tervet, hogy az orvosolja aggályait.

(9) A vezető testület vagy a 72. cikk (1) bekezdése szerint kinevezett egy vagy több személy a (8) bekezdésben említett értesítés kézhezvételétől számított két héten belül jóváhagyásra nyújtja be a szanalási hatósághoz a módosított tervet. A szanalási hatóság értékeli a módosított tervet, és egy héten belül tájékoztatja a vezető testületet vagy a 72. cikk (1) bekezdése szerint kinevezett egy vagy több személyt arról, hogy véleménye szerint a módosított terv orvosolja-e a jelzett aggályokat, vagy további módosításokra van szükség.

(10) A vezető testületnek vagy a 72. cikk (1) bekezdése szerint kinevezett egy vagy több személy a szanalási hatóság és az illetékes hatóság jóváhagyásának megfelelően végrehajtja a reorganizációs tervet, és legalább hathavonta jelentést nyújt be a szanalási hatóságnak a terv végrehajtásában elért eredményekről.

(11) Amennyiben a szanalási hatóság az illetékes hatósággal egyeztetve úgy véli, hogy a tervet a (4) bekezdésben említett cél eléréséhez módosítani kell, akkor a vezető testületnek vagy a 72. cikk (1) bekezdése szerint kinevezett egy vagy több személynek jóváhagyás céljából módosított tervet kell benyújtania a szanalási hatósághoz.

(12) Az EBH szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki a következők pontosabb meghatározása érdekében:

a) a reorganizációs tervben az (5) bekezdés értelmében minimálisan szerepeltetendő elemek; továbbá

b) a (10) bekezdés szerinti jelentés minimális tartalma.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(13) Az EBH 2016. január 3-ig a 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást bocsát ki a reorganizációs tervek által a szanalási hatóság általi, a (7) bekezdéssel összhangban történő jóváhagyás érdekében teljesítendő alapvető kritériumok további pontosítása céljából.

(14) Az EBH – szükség esetén figyelembe véve a (13) bekezdésben említett iránymutatások alkalmazása során gyűjtött tapasztalatokat – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki, a reorganizációs tervek által a szanalási hatóság általi, a (7) bekezdéssel összhangban történő jóváhagyás érdekében teljesítendő alapvető kritériumok további pontosítása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

4. A l s z a k a s z

Hitelezői feltőkésítés: kiegészítő rendelkezések

53. cikk

A hitelezői feltőkésítés hatása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy azokban az esetekben, amikor a szanalási hatóság az 59. cikk (2) bekezdésében és a 63. cikk (1) bekezdésének e)–i) pontjában említett hatáskört gyakorolja, a tőkeösszeg vagy az összeg csökkentése, az átalakítás vagy a bevonás érvényesen megtörténik, és azonnal kötelező a szanalás alatt álló intézményre és az érintett hitelezőkre és részvényesekre.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóság rendelkezzen az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy elvégezze vagy elvégeztesse az 59. cikk (2) bekezdésében és a 63. cikk (1) bekezdésének e)–i) pontjában említett hatáskörgyakorlás folyamánainak érvényesítéséhez szükséges összes adminisztratív és eljárási feladatot, beleértve a következőket:

- a) az összes vonatkozó nyilvántartás módosítása;
- b) a részvények vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok tőzsdéről való kivezetése vagy a kereskedésből való kivonása;
- c) az új részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tőzsdei bevezetése vagy a velük való kereskedés engedélyezése;
- d) a már leírt, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ szerinti tájékoztató kötelező közzététele nélküli újbóli tőzsdei bevezetése vagy a velük való kereskedés újraengedélyezése.

(3) Amennyiben a szanalási hatóság egy kötelezettség tőkeösszegét vagy a kötelezettség kapcsán esedékes összeget a 63. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett hatáskör révén nullára csökkenti, a kötelezettséget és az ahhoz kapcsolódóan keletkező bármilyen olyan kötelezettséget vagy követelést, amely a hatáskör gyakorlásának idején még nem keletkezett, minden tekintetben teljesítettnek kell tekinteni, és nem érvényesíthető a szanalás alatt álló intézményhez vagy bármilyen utódszervezethez kapcsolódó későbbi eljárásban vagy későbbi felszámolásban.

(4) Amennyiben egy szanalási hatóság a 63. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett hatáskör révén részben, azaz nem nullára csökkenti valamely kötelezettség tőkeösszegét vagy a kötelezettség kapcsán esedékes összeget, úgy:

- a) a kötelezettséget a csökkentett összeg mértékéig kell teljesítettnek tekinteni;
- b) az eredeti kötelezettséget létrehozó vonatkozó instrumentum vagy megállapodás alkalmazandó továbbra is a kötelezettség fennmaradó tőkeösszegére vagy a kötelezettség kapcsán esedékes összegre, figyelemmel a fizetendő kamat összegének bármilyen, a tőkeösszeg csökkentésének megfelelő módosítására, és azon feltételek bármilyen további módosítására, amelyeket a szanalási hatóság a 63. cikk (1) bekezdésének i) pontjában említett hatáskör révén előírhat.

54. cikk

A hitelezői feltőkésítés eljárási akadályainak megszüntetése

(1) A 63. cikk (1) bekezdése i) pontjának sérelme nélkül a tagállamok adott esetben megkövetelik az intézményektől vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetektől, hogy mindenkor tartsanak elegendő összegű engedélyezett alaptőkéket vagy egyéb elsődleges alapvető szanalási terv kidolgozásának és naprakészen tartásának keretében, különösen a tervben előírt szanalási intézkedések figyelembevételével. Amennyiben a reorganizációs terv rendelkezik a hitelezői feltőkésítés lehetséges alkalmazásáról, a hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy az engedélyezett alaptőke vagy az egyéb elsődleges alapvető tőkeinstrumentum elégséges-e a 47. cikk (3) b) és c) pontjában említett összegek együttes összege fedezésére.

(2) A szanalási hatóságoknak értékelniük kell, hogy indokolt-e az (1) bekezdésben meghatározott követelményt az adott intézménnyel vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett adott szervezettel szemben bevezetni az adott intézményre vagy csoportra vonatkozó szanalási terv kidolgozásának és naprakészen tartásának keretében, különösen a tervben előírt szanalási intézkedések figyelembevételével. Amennyiben a reorganizációs terv rendelkezik a hitelezői feltőkésítés lehetséges alkalmazásáról, a hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy az engedélyezett alaptőke vagy az egyéb elsődleges alapvető tőkeinstrumentum elégséges-e a 47. cikk (3) b) és c) pontjában említett összegek együttes összege fedezésére.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/71/EK irányelve (2003. november 4.) az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetéskor közzéteendő tájékoztatóról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 345., 2003.12.31., 64. o.).

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezettségek részvényekké vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokká alakítását ne gátolják olyan eljárási akadályok, amelyek az alapító okirataikból vagy alapszabályaikból eredhetnek, ideértve a részvényesek elővásárlási jogát vagy a tőkeemelési illetően a részvényesek bejegyzésére vonatkozó követelményeket.

(4) E cikk nem érinti a 82/891/EGK, a 2004/25/EK, a 2005/56/EK, a 2007/36/EK, a 2011/35/EU irányelvnek, valamint a 2012/30/EU irányelvnek ⁽¹⁾ az ezen irányelv X. címében meghatározott módosításait.

55. cikk

A hitelezői feltőkésítés szerződéses elismerése

(1) A tagállamok előírják az intézmények és az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek számára, hogy egy szerződéses rendelkezést foglaljanak bele a szerződésbe, amely alapján a hitelező vagy a kötelezettséget keletkeztető megállapodásban részes fél elismeri, hogy a kötelezettség leírási és átalakítási hatáskörök hatálya alá tartozhat, továbbá elismeri, hogy az e hatáskörök szanálási hatóság általi gyakorlása révén megvalósuló minden tőkeösszeg-csökkentés vagy az esedékes összeg csökkentése, valamint az ilyen átalakítások és bevonások rá nézve kötelező erejűek, feltéve, hogy e kötelezettségek:

a) nincsenek kizárva a 44. cikk (2) bekezdése értelmében;

b) nem a 108. cikk a) pontjában említett betétek;

c) harmadik ország jogának hatálya alá tartoznak; továbbá

d) a tagállam által az ezen szakasz átültetése céljából elfogadott rendelkezések alkalmazásának időpontja után kerülnek kibocsátásra vagy keletkeznek,

Amennyiben egy tagállam szanálási hatósága megállapítja, hogy az első albekezdésben említett kötelezettségek vagy instrumentumok a harmadik ország joga értelmében valamely tagállam szanálási hatósága leírási és átalakítási hatásköreinek vagy az ezzel a harmadik országgal kötött kötelező érvényű megállapodás hatálya alá tartozhatnak, az első albekezdés nem alkalmazandó.

A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok előírassák az intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek számára, hogy a fenti feltétel jogi végrehajthatóságára és hatályosságára vonatkozó jogi szakvéleményt nyújtsanak be a hatóságokhoz.

(2) Amennyiben az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet nem foglalja bele az (1) bekezdésben előírt feltételt a valamely kötelezettségre irányadó szerződéses rendelkezésekbe, ez a mulasztás nem akadályozza a szanálási hatóságot a leírási és átalakítási hatáskörök e kötelezettség tekintetében történő gyakorlásában.

(3) Az EBH szabályozási technikastandard-tervezeteket dolgoz ki a célból, hogy pontosabban meghatározza az (1) bekezdésben említett kizárás hatálya alá tartozó kötelezettségek jegyzékét és az (1) bekezdésben előírt feltétel tartalmát, figyelembe véve a bankok különböző üzleti modelljeit.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/30/EU irányelve (2012. október 25.) a biztosítékok egyenértékűvé tétele céljából a részvénytársaságok alapításának, valamint tőkéjük fenntartásának és módosításának tekintetében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében az Európai Unió működéséről szóló szerződés 54. cikkének második bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról (HL L 315., 2012.11.14., 74. o.).

56. cikk

Állami pénzügyi stabilizációs eszközök

(1) A tagállamok rendkívüli állami támogatást nyújthatnak további pénzügyi stabilizációs eszközök alkalmazása révén e cikk (3) bekezdésével, a 37. cikk (10) bekezdésével és az uniós állami támogatásokra vonatkozó keretrendszerrel összhangban, annak érdekében, hogy részt vegyenek egy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet szanálásában, többek között azáltal, hogy közvetlenül beavatkoznak a felszámolás megakadályozása céljából, a szanálás tekintetében a tagállamokkal és az unió egészével összefüggésben a 31. cikk (2) bekezdésében rögzített célkitűzések megvalósítása érdekében. Ezeket a tevékenységeket az illetékes a tagállam vagy a minisztérium vagy kormányzat irányításával hajtják végre, a szanálási hatósággal szoros együttműködésben.

(2) A pénzügyi stabilizációra szolgáló állami eszközök alkalmazására tekintettel a tagállamok biztosítják, hogy illetékes minisztériumaik vagy kormányzataik rendelkezzenek a 63–72. cikkben említett megfelelő szanálási hatáskörökkel, valamint biztosítják a 66., 68., 83. és 117. cikkek alkalmazását.

(3) Kormányzati pénzügyi stabilizációs eszközöket végső megoldásként kell alkalmazni, miután a lehető legteljesebb mértékben értékelték és kihasználták az egyéb szanálási eszközöket – a pénzügyi stabilitás fenntartása mellett –, ahogyan azt az illetékes minisztérium vagy kormányzat a szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően elhatározza.

(4) A pénzügyi stabilizációra szolgáló állami eszközök alkalmazása során a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes minisztériumaik vagy kormányzataik és a szanálási hatóságok csak akkor alkalmazzák az eszközöket, ha a 32. cikk (1) bekezdésében előírt összes feltétel, valamint a következő feltételek valamelyike teljesül:

- a) az illetékes minisztérium vagy kormányzat és a szanálási hatóság – a központi bankkal és az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően – megállapítja, hogy egyéb szanálási eszközök alkalmazása nem bizonyulna elégségesnek a pénzügyi stabilitásra gyakorolt jelentős káros hatások kiküszöböléséhez;
- b) az illetékes minisztérium vagy kormányzat és a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a szanálási eszközök alkalmazása nem bizonyulna elégségesnek a közérdek védelméhez, amennyiben a központi bank korábban már rendkívüli likviditási támogatásban részesítette az intézetet;
- c) az illetékes minisztérium vagy kormányzat az illetékes hatósággal és a szanálási hatósággal való konzultációt követően az ideiglenes államosítási eszköz tekintetében úgy ítéli meg, hogy a szanálási eszközök alkalmazása nem bizonyulna elégségesnek a közérdek védelméhez, amennyiben az intézmény korábban már a részvény -finanszírozási eszközből nyújtott állami részvénytőke támogatásban részesült;
- d) az illetékes minisztérium vagy kormányzat és a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a szanálási eszközök alkalmazása nem bizonyulna elégségesnek a közérdek védelméhez, amennyiben a központi bank korábban már rendkívüli likviditási támogatásban részesítette az intézményt.

(5) A pénzügyi stabilizációs eszközök a következőket foglalják magukban:

- a) az 57. cikkben említett szavatolótőke-finanszírozási eszköz;
- b) az 58. cikkben említett ideiglenes államosítási eszköz.

57. cikk

Állami részvény -finanszírozási eszköz

(1) A tagállamok az 575/2013/EU rendeletben rögzített követelmények függvényében – a nemzeti társasági jogi rendelkezések tiszteletben tartása mellett – egy intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikk (1) bekezdése c) vagy d) pontjában említett szervezet számára az alábbi eszközökért cserébe biztosított tőke révén részt vehetnek azok feltőkésítésében:

- a) elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok;
- b) kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok, járulékos instrumentumok;

(2) A tagállamok biztosítják – az intézményben vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetben való részvénytulajdonlásuk által megengedett mértékben –, hogy az e cikk értelmében állami tőketámogatásban részesülő intézményeket vagy szervezeteket kereskedelmi és szakmai alapon irányítsák.

(3) Amennyiben egy tagállam e cikk értelmében állami tőketámogatást bocsát rendelkezésre, biztosítja, hogy az intézményben vagy az 1. cikk (1) bekezdése b) c) vagy d) pontjában említett szervezetben meglévő tulajdonát a kereskedelmi és pénzügyi körülmények által megengedett legrövidebb időn belül átadják a magánszektornak.

58. cikk

Ideiglenes államosítási eszköz

(1) A tagállamok ideiglenes jelleggel állami tulajdonba vehetik az intézményeket vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezeteket.

(2) Ebből a célból a tagállamok egy vagy több részvénytranszferálási megbízást kezdeményezhetnek, amelyeknél a kedvezményezett:

a) a tagállam által kijelölt személy; vagy

b) teljes mértékben a tagállam tulajdonában álló valamely társaság.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikk értelmében ideiglenesen állami tulajdonba vett intézményeket vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezeteket kereskedelmi és szakmai alapon irányítsák, valamint hogy azokat a kereskedelmi és pénzügyi körülmények által megengedett legrövidebb időn belül a magánszektornak adják át.

V. FEJEZET

Tőkeinstrumentumok leírása

59. cikk

Tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó kötelezettség

(1) A releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör a következőképpen gyakorolható:

a) a szanálási intézkedéstől függetlenül; vagy

b) szanálási intézkedéssel együtt, amennyiben a 32. és a 33. cikkben meghatározott szanálási feltételek teljesülnek.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkeznek az intézmény vagy az 1. cikk b), c) vagy d) pontjában említett szervezet releváns tőkeinstrumentumainak leírásához, vagy részvénné vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentummá alakításához szükséges hatáskörrel.

(3) A tagállamok előírják, hogy a szanálási hatóságok a 60. cikkel összhangban, késedelem nélkül gyakorolják a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatáskörüket az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet által kibocsátott releváns tőkeinstrumentumok tekintetében, amennyiben a következő körülmények közül egy vagy több fennáll:

a) bármiféle szanálási intézkedés megtétele előtt megállapításra került, hogy a 32. és a 33. cikkben meghatározott szanálási feltételek teljesültek;

b) az érintett hatóság megállapítja, hogy az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet nem lesz többé életképes, hacsak a releváns tőkeinstrumentumok kapcsán nem gyakorolják az említett hatáskört;

c) valamely leányvállalat által kibocsátott releváns tőkeinstrumentumok esetében, amennyiben ezeket a tőkeinstrumentumokat elismerik a szavatolótőke-követelmények egyéni és összevont alapon történő teljesítéseként, és az összevont felügyeletet ellátó hatóság tagállamának a megfelelő hatósága és a leányvállalat tagállamának a megfelelő hatósága a 92. cikk (3) és (4) bekezdésével összhangban együttes határozat formájában közösen megállapítja hogy a csoport nem lesz többé életképes, hacsak a szóban forgó instrumentumok kapcsán nem gyakorolják a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatáskört;

d) az anyavállalat szintjén kibocsátott releváns tőkeinstrumentumok esetében, amennyiben ezeket a tőkeinstrumentumokat elismerik a szavatolótőke-követelményeknek az anyavállalat szintjén történő egyéni vagy összevont alapon történő teljesítéseként, és az összevont felügyeletet ellátó hatóság tagállamának a megfelelő hatósága megállapítja, hogy a csoport nem lesz többé életképes, hacsak a szóban forgó instrumentumok kapcsán nem gyakorolják a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatáskört;

e) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet rendkívüli állami pénzügyi támogatást igényel, kivéve a 32. cikk (4) bekezdése d) pontjának iii. alpontjában meghatározott esetek valamelyikét.

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában csak akkor tekintendő úgy, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vagy a csoport többé nem életképes, ha mindkét alábbi feltétel teljesül:

a) az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vagy a csoport fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik;

b) az időzítést és más releváns körülményeket is figyelembe véve nincs ésszerű kilátás arra, hogy a tőkeinstrumentumok – akár önállóan, akár szanalási intézkedéssel kombinálva alkalmazott – leírásán vagy átalakításán kívül bármilyen egyéb intézkedéssel, például alternatív magánszektorbeli vagy felügyeleti intézkedéssel (a korai beavatkozási intézkedéseket is ideértve) ésszerű időn belül megelőzhető lenne az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vagy a csoport csődje.

(5) Az e cikk (4) bekezdése a) pontjának alkalmazásában akkor tekintendő úgy, hogy az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, ha a 32. cikk (4) bekezdésében meghatározott körülmények közül egy vagy több fennáll.

(6) A (4) bekezdés a) pontjának alkalmazásában akkor tekintendő úgy, hogy egy csoport fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, ha a csoport olyan módon megsérti, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy a közeljövőben meg fogja sérteni az összevont alapú prudenciális követelményeket, hogy az indokolná az illetékes hatóság intézkedését többek között, de nem kizárólag azért mert a csoport olyan mértékű veszteséget szenvedett el vagy fog valószínűleg elszenvedni, hogy az teljesen vagy számottevő mértékben felemésztí a szavatolótőkéjét.

(7) A valamely leányvállalat által kibocsátott releváns tőkeinstrumentumok a (3) bekezdés c) pontja alapján nem írhatók le nagyobb mértékben vagy nem alakíthatók át rosszabb feltételek mellett, mint amilyen mértékben és feltételek mellett az anyavállalati szintű azonos besorolású tőkeinstrumentumokat leírták vagy átalakították.

(8) Amennyiben valamely megfelelő hatóság az e cikk (3) bekezdésében említett megállapításra jut, erről haladéktalanul értesítenie kell a szóban forgó intézményért vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetért felelős szanalási hatóságot, amennyiben az egy másik hatóság.

(9) A megfelelő hatóságnak teljesítenie kell az 62. cikkben meghatározott értesítési és konzultációs követelményeket azt megelőzően, hogy az e cikk (3) bekezdésének c) pontja szerinti megállapítást tenne egy olyan leányvállalatra vonatkozóan, amely a szavatolótőke-követelmények mind egyéni, mind összevont alapon történő teljesítéseként elismert, releváns tőkeinstrumentumokat bocsát ki.

(10) A tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlását megelőzően a szanálási hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a 36. cikkel összhangban sor kerüljön az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek az értékelésére. Ez az értékelés képezi az alapját a veszteségek viselése érdekében a releváns tőkeinstrumentumokra alkalmazandó leírás értékének, illetve a releváns tőkeinstrumentumokra az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet feltőkésítése érdekében a releváns tőkeinstrumentumokra alkalmazandó átalakítás szintjének a kiszámításához.

60. cikk

A tőkeinstrumentumok leírására és átalakítására irányadó rendelkezések

(1) Az 59. cikkben meghatározott kötelezettség teljesítése során a szanálási hatóságoknak úgy kell gyakorolniuk a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatáskörüket, hogy az megfeleljen a követelések rendes fizetéseképtelenségi eljárás szerinti kielégítési sorrendjének és a következőket eredményezze:

- a) elsőként az elsődleges alapvető tőkeinstrumentum mutató csökken a veszteséggel arányosan, a veszteségviselő képessége erejéig. A szanálási hatóság az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok birtokosai tekintetében elvégzi a 47. cikk (1) bekezdésében említett egyik vagy mindkét intézkedést;
- b) a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok tőkeösszege leírásra vagy elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká való átalakításra kerül, vagy mindkettő megtörténik – a 31. cikkben lefektetett szanálási célok eléréséhez szükséges mértékig vagy a releváns tőkeinstrumentumok veszteségviselő képessége erejéig, attól függően, hogy melyik a kisebb;
- c) a járulékos tőkeinstrumentumok tőkeösszege leírásra vagy elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká való átalakításra kerül, vagy mindkettő megtörténik – a 31. cikkben lefektetett szanálási célok eléréséhez szükséges mértékig vagy a releváns tőkeinstrumentumok veszteségviselő képessége erejéig, attól függően, hogy melyik a kisebb;

(2) Amikor egy releváns tőkeinstrumentum tőkeösszege leírásra kerül:

- a) a tőkeösszeg csökkenésének tartósnak kell lennie, a 46. cikk (3) bekezdésében szereplő visszatérítési mechanizmussal összhangban lévő bármilyen leírás feltételezve;
- b) a releváns tőkeinstrumentumok birtokosával szemben nem maradhat fenn az instrumentum leírásra került összegének megfelelő vagy azzal kapcsolatos kötelezettség, kivéve az esetleges már felhalmozott kötelezettségeket, valamint a leírási hatáskör gyakorlásának jogszerűsége ellen benyújtott fellebbezés eredményeként esetlegesen felmerülő károkkal kapcsolatos kötelezettségeket;
- c) a (3) bekezdés szerinti kompenzáción kívül semmilyen kompenzáció kifizetésére nem kerül sor a releváns tőkeinstrumentumok birtokosai részére.

A b) pontban foglaltak nem akadályozzák elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok átadását a releváns tőkeinstrumentumok birtokosának a (3) bekezdés szerint.

(3) A releváns tőkeinstrumentumoknak az e cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti átalakítása céljából a szanálási hatóságok előírhatják az intézmények vagy az 1. cikk b), c) vagy d) pontjában említett szervezeteknek, hogy bocsássanak ki elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat a releváns tőkeinstrumentumok birtokosai számára. A releváns tőkeinstrumentumok csak akkor alakíthatók át, ha teljesülnek a következő feltételek:

- a) az említett elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vagy annak anyavállalata bocsátja ki, mégpedig az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet szanálási hatóságának vagy adott esetben az anyavállalat szanálási hatóságának az egyetértésével;

- b) az említett elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat azt megelőzően bocsátják ki, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet részvényeket vagy más tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat bocsátana ki az állam vagy egy kormányzati szerv általi szavatolótőke-nyújtás céljára;
- c) az említett elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat az átalakítási hatáskör gyakorlása után haladéktalanul odaítélik és átadják;
- d) az egyes releváns tőkeinstrumentumok kapcsán nyújtott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok számát meghatározó átváltási ráta megfelel az 50. cikkben rögzített alapelveknek és minden, az EBH által az 50. cikk (4) bekezdése alapján kidolgozott iránymutatásnak.
- (4) Az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumoknak a (3) bekezdéssel összhangban történő rendelkezésre bocsátása céljából a szanálási hatóságok előírhatják az intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek számára, hogy mindenkor rendelkezzenek a megfelelő számú elsődleges alapvető tőkeinstrumentum kibocsátásához szükséges előzetes engedéllyel.
- (5) Amennyiben az intézmény teljesíti a szanálási feltételeket, és a szanálási hatóság az adott intézményre vonatkozóan szanálási eszköz alkalmazásáról dönt, a szanálási hatóság az érintett szanálási eszköz alkalmazása előtt teljesíti az 59. cikk (3) bekezdésében meghatározott követelményt.

61. cikk

A megállapításokért felelős hatóságok

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az 59. cikk (3) bekezdésében említett megállapítások megtételéért felelős hatóságok az e cikkben meghatározott hatóságok.
- (2) Minden tagállam a nemzeti joga alapján kijelöli azt a megfelelő hatóságot, amelynek a feladata lesz az 59. cikk szerinti megállapítások megtétele. A megfelelő hatóság, az illetékes hatóság vagy a szanálási hatóság lehet, a 32. cikkel összhangban.
- (3) Ha a releváns tőkeinstrumentumokat az 575/2013/EU rendelet 92. cikkével összhangban elismerik a szavatolótőke-követelmények egyéni alapon történő teljesítéseként, akkor az ezen irányelv 59. cikkének (3) bekezdésében említett megállapítások megtételéért felelős hatóságnak azon tagállam megfelelő hatóságának kell lennie, amelyben az intézményt vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetet a 2013/36/EU irányelv III. címének megfelelően engedélyezték.
- (4) Ha a releváns tőkeinstrumentumokat olyan az 1. cikk b), c) vagy d) pontjában említett olyan intézmény vagy szervezet bocsátotta ki, amely leányvállalat, és a releváns tőkeinstrumentumokat elismerik a szavatolótőke-követelmények egyéni és összevont alapon történő teljesítéseként, akkor az 59. cikk (1) bekezdésében említett megállapítások megtételéért a következő hatóság felelős:

- a) az ezen irányelv 59. cikke (3) bekezdésének b) pontjában említett megállapítások megtételéért annak a tagállamnak a megfelelő hatósága felelős, amelyben az említett instrumentumokat kibocsátó intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet a 2013/36/EU irányelv III. címének megfelelően székhely-lyel rendelkezik;

- b) az ezen irányelv 59. cikke (3) bekezdésének c) pontjában említett, együttes határozatok formáját öltő megállapítások közös megtételéért egyrészt az összevont felügyeletet ellátó hatóság tagállamának a megfelelő hatósága, másrészt annak a tagállamnak a megfelelő hatósága felelős, amelyben az említett instrumentumokat kibocsátó intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet a 2013/36/EU irányelv III. címének megfelelően székhellyel rendelkezik.

62. cikk

Konszolidált alkalmazás: megállapítási eljárás

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szavatolótőke-követelmények egyéni és összevont alapon történő teljesítéseként elismert releváns tőkeinstrumentumokat kibocsátó leányvállalatra vonatkozó, az 59. cikk (3) bekezdésének b), c), d) vagy e) pontjában említett megállapítás megtétele előtt a megfelelő hatóságok teljesítsék az alábbi követelményeket:

- a) az 59. cikk (3) bekezdésének b), c), d) vagy e) pontja szerinti megállapítás megtételét mérlegelő megfelelő hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell az összevont felügyeletet ellátó hatóságot, valamint – amennyiben az egy másik hatóság – annak a tagállamnak a megfelelő hatóságát, amelyben az összevont felügyeletet ellátó hatóság található;
- b) az 59. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerinti megállapítás megtételét mérlegelő megfelelő hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell egyrészt az azon releváns tőkeinstrumentumokat kibocsátó, minden egyes intézményért vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetért felelős illetékes hatóságot, amely instrumentumok kapcsán a leírási vagy átalakítási hatáskört gyakorolni kell, ha a megállapítás megtételére sor kerül, másrészt – amennyiben az egy másik hatóság – azoknak a tagállamoknak a megfelelő hatóságát, amelyekben az említett illetékes hatóságok és az összevont felügyeletet ellátó hatóság található.

- (2) Amikor egy határokon átnyúló tevékenységet folytató intézmény vagy csoport szanálása esetén az 59. cikk (3) bekezdésének c), d) vagy e) pontjában említett megállapításokat teszik, a megfelelő hatóságok figyelembe veszik a szanálás lehetséges hatását minden olyan tagállamban, ahol az intézmény vagy csoport működik.

- (3) Az (1) bekezdés szerinti értesítéshez a megfelelő hatóság magyarázatot csatol, amelyben bemutatja, hogy mely okokból mérlegeli a szóban forgó megállapítás megtételét.

- (4) Amennyiben megtörtént az (1) bekezdés szerinti értesítés, a megfelelő hatóság az értesített hatóságokkal folytatott konzultációt követően értékeli a következőket:

- a) rendelkezésre áll-e a leírási vagy átalakítási hatáskörnek az 59. cikk (3) bekezdése szerinti gyakorlásától eltérő, alternatív intézkedés;
- b) amennyiben ilyen alternatív intézkedés rendelkezésre áll, annak alkalmazása megvalósítható-e;
- c) amennyiben ilyen alternatív intézkedés alkalmazása megvalósítható, van-e reális kilátás arra, hogy ez az intézkedés megfelelő időkereten belül orvosolja azokat a körülményeket, amelyek máskülönben az 59. cikk (3) bekezdésében említett megállapítás megtételét tennék szükségessé.

- (5) E cikk (4) bekezdésének alkalmazásában az alternatív intézkedések az ezen irányelv 27. cikkében említett korai beavatkozási intézkedések, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkének (1) bekezdésében említett intézkedések vagy a forrás- vagy tőketranszfer az anyavállalattól.

- (6) Ha a (4) bekezdés alapján a megfelelő hatóság az értesített hatóságokkal folytatott konzultációt követően úgy értékeli, hogy egy vagy több alternatív intézkedés áll rendelkezésre, alkalmazásuk megvalósítható és az említett bekezdés c) pontjában szereplő eredményre vezetne, akkor e hatóságoknak biztosítaniuk kell a szóban forgó intézkedések alkalmazását.

- (7) Amennyiben a (4) bekezdés a) pontjában említett esetben és e cikk (4) bekezdése alapján a megfelelő hatóság az értesített hatóságokkal folytatott konzultációt követően úgy értékeli, hogy nem áll rendelkezésre olyan alternatív intézkedés, amely a (4) bekezdés c) pontjában szereplő eredményre vezetne, akkor a megfelelő hatóságnak döntenie kell arról, hogy megfelelő-e az 59. cikk (3) bekezdésében említett, mérlegelés tárgyát képező megállapítás.

(8) Ha egy megfelelő hatóság úgy határoz, hogy az 59. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerinti megállapítást tesz, akkor erről haladéktalanul értesítenie kell azon tagállamok megfelelő hatóságait, amelyekben az érintett leányvállalatok találhatóak, és a megállapításnak a 92. cikk (3) és (4) bekezdésében előírt együttes határozat formáját kell öltenie. Amennyiben nem születik együttes határozat, akkor nem tehető az 59. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerinti megállapítás.

(9) Azon tagállamok szanálási hatóságainak, amelyekben az egyes érintett leányvállalatok találhatóak, a körülmények sürgető jellegét kellő módon figyelembe véve azonnal végre kell hajtaniuk a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó, e cikknek megfelelően hozott határozatot.

VI. FEJEZET

Szanálási hatáskörök

63. cikk

Általános hatáskörök

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges minden hatáskörrel, hogy az alkalmazandó szanálási feltételeket teljesítő intézményekre vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetekre alkalmazzák a szanálási eszközöket. A szanálási hatóságok mindenekelőtt a következő szanálási hatáskörökkel rendelkeznek, melyeket külön-külön vagy egymással kombinálva alkalmazhatnak:

- a) arra irányuló hatáskör, hogy bármely személy számára előírják minden olyan információ rendelkezésre bocsátását, amelyet a szanálási hatóság megkíván a szanálási intézkedésről való döntéshez és a szanálási intézkedés előkészítéséhez, ideértve a szanálási tervben szolgáltatott információk aktualizálását és kiegészítését, valamint a helyszíni vizsgálatok során nyújtandó információk kérését is;
- b) hatáskör a szanálás alatt álló intézmény feletti ellenőrző befolyás gyakorlására, valamint a szanálás alatt álló intézmény részvényeseire, egyéb tulajdonosaira és vezető testületére ruházott összes jog és hatáskör gyakorlására;
- c) hatáskör szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átruházására;
- d) hatáskör a szanálás alatt álló intézmény meghatározott jogainak, eszközeinek és kötelezettségeinek más szervezethez történő átadására az említett szervezet beleegyezésével;
- e) hatáskör a szanálás alatt álló intézmény figyelembe vehető kötelezettségei tekintetében a tőkeösszegnek vagy az esedékes összegnek a csökkentésére, ideértve a nullára csökkentést is;
- f) arra irányuló hatáskör, hogy a szanálás alatt álló intézmény leírható, illetve átalakítható kötelezettségeit átalakítsák annak az intézménynek vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetnek, érintett anya-intézménynek vagy áthidaló intézménynek a törzsrészvényeire vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumaira, amelyhez az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközeit, jogait és kötelezettségeit átadták;
- g) hatáskör szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír törlésére, kivéve a 44. cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartozó biztosítékkal fedezett kötelezettségeket;
- h) hatáskör a szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott részvények vagy más, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok névértékének csökkentésére, akár nullára csökkentésére, valamint e részvények vagy más, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonására;
- i) arra irányuló hatáskör, hogy a szanálás alatt álló intézmény vagy az érintett anyaintézmény számára előírják új részvények vagy más, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve egyéb tőkeinstrumentumok, többek között elsőbbségi részvények és feltételes átalakítható instrumentumok kibocsátását;

- j) hatáskör a szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok és egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségek lejáratának, az ilyen instrumentumok és egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségek alapján fizetendő kamatösszegnek vagy annak az időpontnak a módosítására, amelyen a kamatfizetés esedékessé válik, többek között a fizetés átmeneti felfüggesztésével is, kivéve a 44. cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartozó biztosítékkal fedezett kötelezettségeket;
- k) hatáskör pénzügyi szerződések vagy származtatott ügyletre vonatkozó szerződések lezárására és felmondására a 49. cikk alkalmazásában;
- l) hatáskör a szanálás alatt álló intézmény vezető testületének és felső vezetésének eltávolítására vagy leváltására;
- m) arra irányuló hatáskör, hogy az illetékes hatóságot kötelezzék arra, hogy a 2013/36/EU irányelv 22. cikkében és a 2014/65/EU irányelv 12. cikkében meghatározott határidőktől eltérve időben értékelje a befolyásoló részesedés vevőjét.

(2) A tagállamok megteszik az összes szükséges lépést annak biztosítására, hogy a szanálási eszközök alkalmazásakor és a szanálási hatáskörök gyakorlásakor a szanálási hatóságokra ne vonatkozzon a következő követelmények egyike sem, melyek máskülönben a nemzeti jog, szerződés vagy más rendelkezések alapján alkalmazandók lennének:

- a) a 3. cikk (6) bekezdésétől és a 85. cikk (1) bekezdésétől függően valamely köz- vagy magánszektorbeli személy – ideértve a szanálás alatt álló intézmény részvényeseit vagy hitelezőit – jóváhagyásának vagy hozzájárulásának a megszerzésére vonatkozó követelmények;
- b) a hatáskör gyakorlását megelőzően bármely személy tájékoztatására vonatkozó eljárási követelmények, ideértve az értesítés vagy tájékoztató füzet közzétételére vagy bármilyen dokumentum más hatóságoknál való elhelyezésére vagy nyilvántartásba vételére vonatkozó követelményeket is.

A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok az e cikk szerinti hatásköröket – máskülönben adott esetben alkalmazandó – korlátozások nélkül és az erre vonatkozó hozzájárulás előírása nélkül gyakorolhassák a szóban forgó pénzügyi instrumentumok, jogok, eszközök vagy kötelezettségek átruházása tekintetében.

Az első albekezdés b) pontja nem érinti a 81. és a 83. cikkben meghatározott követelményeket, valamint az állami támogatások uniós keretrendszeréhez kapcsolódó értesítési követelményeket.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozó valamely szervezet esetében a szervezet sajátos jogi formája következtében nem alkalmazható az e cikk (1) bekezdésében felsorolt bármely hatáskör, a szanálási hatóságok olyan hatáskörökkel rendelkezzenek, amelyek – hatásaikat tekintve is – a lehetséges legnagyobb mértékben hasonlóak.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a szanálási hatóságok a (3) bekezdés szerint gyakorolják a hatásköröket, az ezen irányelvben foglalt biztosítékoknak vagy ugyanolyan hatással járó biztosítékoknak kell vonatkozniuk az érintett személyekre, ideértve az érdekelteket, a hitelezőket és a partnereket is.

64. cikk

Kiegészítő hatáskörök

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatáskörök gyakorlása során a szanálási hatóságok rendelkezzenek a következő hatáskörökkel:

- a) a 78. cikkre is figyelemmel, annak előírása, hogy az átadásra az átadandó pénzügyi instrumentumokat, jogokat, eszközöket és kötelezettségeket érintő kötelezettségektől és terhektől mentesen kerüljön sor; e célból az ezen irányelv szerinti semmilyen kompenzációs jog nem tekinthető kötelezettségnek vagy tehernek;

- b) a további részvények vagy más tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok szerzésére vonatkozó jogok megszüntetése;
- c) az érintett hatóság felkérése arra, hogy szüntesse meg vagy függessze fel a pénzügyi instrumentumoknak szabályozott piacra való bevezetését, illetve a 2001/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ szerinti hivatalos tőzsdei jegyzését;
- d) annak előírása, hogy az átvevő fél a szanálás alatt álló intézmény bármely joga és kötelezettsége, illetve a szanálás alatt álló intézmény által hozott bármely intézkedés tekintetében – ideértve a 38. és 40. cikk hatálya alá tartozó, a piaci infrastruktúrában való részvételhez kapcsolódó bármilyen jogot és kötelezettséget is – olyan elbánásban részesüljön, mintha ő lenne a szanálás alatt álló intézmény;
- e) annak előírása a szanálás alatt álló intézmény vagy az átvevő fél számára, hogy a másikat lássa el információval és támogatással; továbbá
- f) az olyan szerződések feltételeinek törlése vagy módosítása, amelyben a szanálás alatt álló intézmény részes fél, illetve valamely átvevő fél helyettesítése részes féli minőségében.

(2) A szanálási hatóságok csak akkor gyakorolhatják az (1) bekezdésében meghatározott hatásköröket, ha úgy ítélik meg, hogy azok helyénvalók a szanálási intézkedés hatékonyságának biztosítása, illetve egy vagy több szanálási cél megvalósítása szempontjából.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatáskörök gyakorlása során a szanálási hatóságok előírassák azokat az üzletmenet folytonosságát biztosító intézkedéseket, amelyek szükségesek a szanálási intézkedés hatékonyságának és adott esetben annak a biztosításához, hogy az átvevő fél működtetni tudja az átadott üzleti tevékenységet. Ezek a folytonossági intézkedések különösen a következőket foglalják magukban:

- a) a szanálás alatt álló intézmény által kötött szerződések folyamatossága oly módon, hogy az átvevő fél átvállalja a szanálás alatt álló intézmény bármely átruházott pénzügyi instrumentumhoz, joghoz, eszközhöz és kötelezettséghez kapcsolódó jogait és kötelezettségeit, és valamennyi érintett szerződéses dokumentumban (kifejezetten vagy hallgatólagosan) a szanálás alatt álló intézmény helyébe lép;
- b) a szanálás alatt álló intézmény átvevő fél általi helyettesítése bármely átruházott pénzügyi instrumentumhoz, joghoz, eszközhöz és kötelezettséghez kapcsolódó jogi eljárásban.

(4) Az (1) bekezdés d) pontjában és a (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörök nem érintik a következőket:

- a) a szanálás alatt álló intézmény munkavállalóinak a munkaszerződés felmondásához való joga;
- b) a 69., a 70. és a 71. cikke is figyelemmel valamely szerződés részes felének azon joga, hogy gyakorolja a szerződés szerinti jogait, köztük a szerződés felmondásához való jogot, amennyiben erre a szerződés feltételeivel összhangban, a szanálás alatt álló intézménynek az átadást megelőző, illetve az átvevő félnek az átadást követő cselekménye vagy mulasztása alapján jogosult.

65. cikk

Szolgáltatásnyújtás vagy létesítménybiztosítás előírására vonatkozó hatáskör

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy a szanálás alatt álló intézmény vagy a szanálás alatt álló intézménnyel azonos vállalatcsoportba tartozó vállalkozás számára előírják mindazon szolgáltatások és létesítmények biztosítását, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az átvevő hatékonyan tudja működtetni az átadott üzleti tevékenységet.

Az első albekezdés többek között akkor is alkalmazandó, ha a szanálás alatt álló intézmény vagy csoporthoz tartozó érintett vállalkozás ellen rendes fizetésektelenségi eljárás indult.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/34/EK irányelve (2001. március 28.) az értékpapírok hivatalos tőzsdei jegyzésre történő bevezetéséről és az ilyen értékpapírokról közzeendő információkról (HL L 184., 2001.7.6., 1. o.).

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek azon kötelezettségek érvényesítésére, amelyeket más tagállambeli szanálási hatóságok a területükön letelepedett, csoporthoz tartozó szervezetekre vonatkozóan határoztak meg az (1) bekezdés értelmében.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett szolgáltatások és létesítmények csak a működési szolgáltatásokra és létesítményekre korlátozódnak, és a pénzügyi támogatás semmilyen formáját nem foglalják magukban.

(4) Az (1) és (2) bekezdés szerinti szolgáltatásnyújtás és létesítménybiztosítás az alábbi feltételekkel történik:

a) amennyiben a szolgáltatásokat és létesítményeket közvetlenül a szanálási intézkedés előtt, megállapodás alapján biztosították a szanálás alatt álló intézménynek, úgy a megállapodás érvényességi ideje alatt ugyanazon feltételek mellett;

b) amennyiben nincs megállapodás, illetve amennyiben a megállapodás lejárt, úgy egyszerű feltételek mellett.

(5) Az EBH 2015. július 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki azon szolgáltatások és létesítmények minimumlistájának részletes meghatározása céljából, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az átvevő fél hatékonyan tudja működtetni az átadott üzleti tevékenységet.

66. cikk

Más tagállam által hozott válságkezelési vagy válságmegelőzési intézkedések érvényesítésére vonatkozó hatáskör

(1) Amennyiben a részvények, egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok vagy kötelezettségek átruházása a szanálási hatóság tagállamától eltérő tagállamban található eszközöket vagy a szanálási hatóság tagállamától eltérő tagállam joga által szabályozott jogokat vagy kötelezettségeket is magában foglal, a tagállamok biztosítják, hogy az átruházás e másik tagállamban vagy e másik tagállam joga szerint hatályos legyen.

(2) A tagállamok minden egyszerű segítséget megadnak annak a szanálási hatóságnak, amely az átruházást végrehajtotta vagy végrehajtani szándékozik, annak biztosítására, hogy a részvények vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetőleg az eszközök, jogok és kötelezettségek átruházása az átvevő félre az alkalmazandó nemzeti jog követelményeivel összhangban történjen.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, illetve eszközöknek, jogoknak vagy kötelezettségeknek az (1) bekezdésben említett átadása által érintett részvényesek, hitelezők és harmadik felek az eszköz fellelhetősége szerinti tagállam jogának, illetve a részvényekre vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra, jogokra és kötelezettségekre irányadó jognak egyetlen rendelkezése alapján se legyenek jogosultak az átadás megakadályozására, megtámadására vagy hatályon kívül helyezésére.

(4) Amennyiben valamely tagállam („A” tagállam) szanálási hatósága gyakorolja leírasi vagy átalakítási hatáskörét, beleértve azoknak az 59. cikk szerinti, a tőkeinstrumentumok kapcsán történő alkalmazását, és a szanálás alatt álló intézmény figyelembe vehető kötelezettségei, illetve releváns tőkeinstrumentumai magukban foglalják a következőket:

a) olyan instrumentumok vagy kötelezettségek, amelyekre a leírasi vagy átalakítási hatásköröket gyakorló szanálási hatóság tagállamától eltérő tagállam („B” tagállam) joga irányadó;

b) a „B” tagállamban található hitelezőkkel szembeni kötelezettségek.

A „B” tagállam biztosítja, hogy e kötelezettségek vagy instrumentumok tőkeösszegét az „A” tagállam szanálási hatósága által gyakorolt leírasi vagy átalakítási hatáskörökkel összhangban csökkentsék, illetve a kötelezettségeket vagy jogokat ennek megfelelően átalakítsák.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a (4) bekezdésben említett leírási vagy átalakítási hatáskörök által érintett hitelezők a „B” tagállam jogának semelyik rendelkezése alapján ne legyenek jogosultak az instrumentum vagy kötelezettség tőkeösszeg-csökkentésének, illetve átalakításának megtámadására.

(6) Minden tagállam biztosítja, hogy az alábbiak a szanálási hatóság tagállamának jogával összhangban kerüljenek meghatározásra:

- a) a részvényesek, hitelezők és harmadik felek azon joga, hogy a 85. cikk alapján fellebbezés benyújtása útján megtámadják részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, illetve eszközöknek, jogoknak vagy kötelezettségeknek az e cikk (1) bekezdésében említett átadását;
- b) a hitelezők azon joga, hogy a 85. cikk alapján fellebbezés benyújtása útján megtámadják az e cikk (4) bekezdésének a) vagy b) pontja alá tartozó instrumentumok és kötelezettségek tőkeösszeg-csökkentését vagy átalakítását;
- c) az (1) bekezdésben említett eszközök, jogok és kötelezettségek részleges átadásához kapcsolódó, a VII. fejezetben említettek szerinti biztosítékok.

67. cikk

Harmadik országokban található eszközökkel, jogokkal, kötelezettségekkel, részvényekkel és egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokkal kapcsolatos hatáskör

(1) A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy amennyiben a szanálási intézkedés olyan intézkedést foglal magában, amely harmadik országban található eszközöket, vagy harmadik ország joga alá tartozó részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, illetve jogokat vagy kötelezettségeket érint, a szanálási hatóságok előírhatják a következőket:

- a) a vagyonfelügyelő, a csődgondnok vagy bármely más, a szanálás alatt álló intézmény felett ellenőrző befolyást gyakorló személy és az átvevő fél tegyen meg minden, az átadás, leírás, átalakítás vagy intézkedés hatályossá válásához szükséges lépést;
- b) a vagyonfelügyelő, a csődgondnok vagy bármely más, a szanálás alatt álló intézmény felett ellenőrző befolyást gyakorló személy az átadás, leírás, átalakítás vagy intézkedés hatályossá válásáig az átvevő fél nevében tartsa a részvényeket, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokat, eszközöket vagy jogokat, illetve teljesítse a kötelezettségeket;
- c) az átvevőnél az e bekezdés a) és b) pontja értelmében előírt intézkedések meghozatala során indokoltan felmerült, méltányolható költségek kiegyenlítésére a 37. cikk (7) bekezdésében előírt bármely módon sor került.

(2) Amennyiben a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy annak ellenére, hogy a vagyonfelügyelő, a csődgondnok vagy bármely más, az (1) bekezdés a) pontja szerinti személy megtett minden szükséges lépést, igen valószínűtlen, hogy az átadás, átalakítás vagy intézkedés hatályossá válik bizonyos, harmadik országban található eszköz, vagy harmadik ország joga alá tartozó részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve jogok vagy kötelezettségek tekintetében, a szanálási hatóság nem kezdheti meg az átadást, leírást, átalakítást vagy intézkedést. Amennyiben már elrendelte az átadást, leírást, átalakítást vagy intézkedést, ez a rendelkezés semmisé válik az érintett eszköz, részvények, tulajdon megtestesítő instrumentumok, illetve jogok vagy kötelezettségek vonatkozásában.

68. cikk

Egyes szerződéses feltételek kizárása a korai beavatkozás és a szanálás során

(1) A válságmegelőzési vagy válságkezelési intézkedéseknek az ezen irányelv szerinti valamely szervezettel kapcsolatban történő alkalmazása – az ilyen intézkedés alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó bármilyen esemény bekövetkezését is beleértve – a szervezet által kötött szerződés vonatkozásában önmagában még nem tekinthető a 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében vett jogérvényesítési eljárásként vagy a 98/26/EK irányelv értelmében vett fizetési képtelenségi eljárásként, feltéve, hogy a szerződés szerinti érdemi kötelezettségek, többek között a fizetési és szállítási kötelezettségek, valamint a biztosíték rendelkezésre bocsátása továbbra is teljesítésre kerülnek.

E válságmegelőzési vagy válságkezelési intézkedés továbbá önmagában még nem tekinthető jogérvényesítési eljárásként vagy fizetéseképtelenségi eljárásként a következők által kötött szerződések vonatkozásában:

- a) az intézmény leányvállalatai, amelyek esetében a kötelezettségek teljesítését az anyavállalat vagy egy csoporthoz tartozó szervezet garantálja vagy másképpen támogatja; vagy
- b) az intézménnyel azonos csoportba tartozó szervezetek, amelyek esetében a szerződés nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz.

(2) Amennyiben a 94. cikk szerint elismerik a harmadik országbeli szanálási eljárásokat, vagy amennyiben egy szanálási hatóság úgy határoz, az ilyen eljárások e cikk alkalmazásában válságkezelési intézkedésnek minősülnek.

(3) Feltéve, hogy a szerződés szerinti érdemi kötelezettségek, többek között a fizetési és szállítási kötelezettségek, valamint a biztosíték rendelkezésre bocsátása továbbra is teljesítésre kerülnek, a válságmegelőzési intézkedések vagy válságkezelési intézkedések alkalmazása – és az ilyen intézkedés alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó bármilyen esemény bekövetkezése – önmagában nem teszi lehetővé az alábbiakat:

- a) felmondási, felfüggesztési, módosítási, nettósítási vagy egymással szembeni elszámolási jog gyakorlása, többek között olyan szerződések vonatkozásában, amelyeket:
 - i. leányvállalat kötött, és amelyek esetében a szerződés szerinti kötelezettségek teljesítését egy csoporthoz tartozó vállalkozás garantálja vagy másképpen támogatja;
 - ii. az intézménnyel azonos csoportba tartozó szervezetek kötöttek, amelyek esetében a szerződés nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz.
- b) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet, vagy az intézménnyel azonos csoportba tartozó szervezet vagyonának birtokba vétele, a vagyon feletti ellenőrző befolyás gyakorlása vagy biztosíték érvényesítése a vagyon terhére, amelyek esetében a szerződés nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz;
- c) az érintett, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vagy az azzal azonos csoportba tartozó szervezet bármely szerződéses jogának befolyásolása, amelyek esetében a szerződés nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz.

(4) Ez a cikk nem érinti a személyek arra vonatkozó jogát, hogy a (2) bekezdésben említettek szerinti intézkedést hozzanak, amennyiben ez a jog a válságmegelőzési intézkedéstől, a válságkezelési intézkedéstől – vagy az ilyen intézkedés alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó bármilyen eseménytől – eltérő, egyéb esemény következtében keletkezett.

(5) A 69., 70. vagy 71. cikk szerinti felfüggesztés vagy korlátozás nem jelenti az e cikk (1) és a (2) bekezdésének alkalmazásában a szerződéses kötelezettségek nemteljesítését.

(6) Az e cikkben foglalt rendelkezések az 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 9. cikke értelmében imperatív rendelkezésnek minősülnek.

69. cikk

Egyes kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskör

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az arra vonatkozó hatáskörrel, hogy a 83. cikk (4) bekezdése szerinti, felfüggesztésről szóló közlemény közzétételétől a közzétételt követő munkanapon a szanálás alatt álló intézmény szanálási hatóságának székhelye szerinti tagállam ideje szerint éjfélig felfüggeszsek az olyan szerződésekből eredő kifizetéseket vagy kötelezettségteljesítéseket, amely szerződésekben a szanálás alatt álló intézmény részes fél.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és A Tanács 593/2008/EK rendelete (2008. június 17.) a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (Róma I.) (HL L 177., 2008.7.4., 6. o.).

(2) Ha a fizetési vagy szállítási kötelezettség teljesítése a felfüggesztés időtartama alatt lett volna esedékes, akkor az közvetlenül a felfüggesztési időtartam lejártakor válik esedékessé.

(3) Ha egy szanálás alatt álló intézménynek a szerződés szerinti fizetési vagy szállítási kötelezettségeit az (1) bekezdés értelmében felfüggesztik, akkor a szanálás alatt álló intézmény ugyanazon szerződés szerinti partnereinek fizetési és szállítási kötelezettségeit azonos időtartamra szintén fel kell függeszteni.

(4) Az (1) bekezdés szerinti felfüggesztések nem alkalmazandók:

a) a biztosítható betétekre;

b) a 98/26/EK irányelv alkalmazásában kijelölt rendszerekkel vagy rendszerműködtetőikkel, központi szerződő felekkel és központi bankokkal szembeni fizetési és szállítási kötelezettségekre;

c) a 97/9/EK irányelv alkalmazásában figyelembe vehető követelésekre.

(5) A szanálási hatóságoknak az e cikk szerinti hatáskör gyakorlásakor figyelembe kell venniük, hogy a hatáskör gyakorlása milyen hatással lehet a pénzügyi piacok szabályos működésére.

70. cikk

Hitelbiztosítékok érvényesítésének korlátozására vonatkozó hatáskör

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az arra vonatkozó hatáskörrel, hogy a 83. cikk (4) bekezdése szerinti, korlátozásról szóló közlemény közzétételétől a közzétételt követő munkanapon a szanálás alatt álló intézmény szanálási hatóságának székhelye szerinti tagállam ideje szerint éjfélig korlátozzák a szanálás alatt álló intézmény biztosított hitelezőinek birtokában levő hitelbiztosítékoknak a szanálás alatt álló intézmény eszközeivel összefüggésben történő érvényesítését.

(2) A szanálási hatóságok nem gyakorolhatják az (1) bekezdésben meghatározott hatáskört a 98/26/EK irányelv alkalmazásában kijelölt rendszerek vagy rendszerüzemeltetők, illetve központi szerződő felek és központi bankok birtokában lévő olyan hitelbiztosíték esetén, amely olyan eszközre vonatkozik, melyre a szanálás alatt álló intézmény letéttel vagy más fedezettel biztosítékot nyújtott.

(3) Amennyiben a 80. cikk alkalmazandó, úgy a szanálási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az e cikk (1) bekezdésében meghatározott hatáskör alapján kirótt korlátozások minden olyan, csoporthoz tartozó szervezet vonatkozásában következetesek legyenek, amelyek kapcsán szanálási intézkedésre kerül sor.

(4) A szanálási hatóságoknak az e cikk szerinti hatáskör gyakorlásakor figyelembe kell venniük, hogy a hatáskör gyakorlása milyen hatással lehet a pénzügyi piacok szabályos működésére.

71. cikk

A felmondási jog ideiglenes felfüggesztésére vonatkozó hatáskör

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az arra vonatkozó hatáskörrel, hogy a 83. cikk (4) bekezdése szerinti közlemény közzétételétől a közzétételt követő munkanapon a szanálás alatt álló intézmény szanálási hatóságának székhelye szerinti tagállam ideje szerint éjfélig felfüggeszék a szanálás alatt álló intézménnyel szerződéses viszonyban álló feleknek a szerződés felmondására vonatkozó jogait, feltéve, hogy a fizetési és szállítási kötelezettségeket továbbra is tiszteletben tartják és a biztosítékot továbbra is nyújtják.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az arra vonatkozó hatáskörrel, hogy felfüggeszék a szanálás alatt álló intézmény leányvállalatával szerződéses viszonyban álló feleknek a szerződés felmondására vonatkozó jogait, amennyiben:

a) a szóban forgó szerződés szerinti kötelezettségek teljesítését a szanálás alatt álló intézmény garantálja vagy másképpen támogatja;

- b) a szóban forgó szerződés szerinti felmondási jog kizárólag a szanálás alatt álló intézmény fizetéseképtelenségén vagy pénzügyi helyzetén alapul; továbbá
- c) ha az átadási hatáskört a szanálás alatt álló intézménnyel kapcsolatban gyakorolták vagy az vele kapcsolatban gyakorolható,
 - i. a leányvállalatban meglévő, a szóban forgó szerződéshez kötődő minden eszközt és kötelezettséget adtak át vagy azok átadhatók az átvevő félhez és az átvevő fél azokat átvállalta; vagy
 - ii. a szanálási hatóság bármilyen más módon megfelelő védelmet biztosít e kötelezettségekre nézve.

A felfüggesztés a 83. cikk (4) bekezdése szerinti közlemény közzétételétől a közzétételt követő munkanapon a szanálás alatt álló intézmény leányvállalatának letelepedése szerinti tagállam ideje szerint éjfélig hatályos.

(3) Az (1) vagy a (2) bekezdés szerinti felfüggesztést nem kell alkalmazni a 98/26/EK irányelv alkalmazásában kijelölt rendszerekre vagy rendszerüzemeltetőkre, illetve a központi szerződő felekre és központi bankokra.

(4) Valamely személy az (1) vagy a (2) bekezdésben említett időszak vége előtt is élhet a szerződés szerinti felmondási jogával, amennyiben értesítést kap a szanálási hatóságtól arról, hogy a szerződés szerinti jogok és kötelezettségek:

- a) nem kerülnek átadásra az átvevő félhez; vagy
- b) nem kerülnek leírásra vagy átalakításra a hitelezői feltőkésítésnek a 43. cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban történő alkalmazása keretében.

(5) Ha a szanálási hatóság gyakorolja az e cikk (1) vagy (2) bekezdésében a felmondási jog felfüggesztésére vonatkozóan meghatározott hatáskört, és ha nem került sor az e cikk (4) bekezdése szerinti értesítésre, akkor az említett jogok a 68. cikkre is figyelemmel, a felfüggesztési időszak lejártát követően az alábbiak szerint gyakorolhatók:

- a) amennyiben a szerződés szerinti jogokat és kötelezettségeket más szervezethez átadták, a partner csak akkor gyakorolhatja az adott szerződés feltételei szerinti felmondási jogot, ha az átvevő szervezetnél folyamatosan fennáll vagy bekövetkezik egy jogérvényesítési esemény;
- b) amennyiben a szerződés szerinti jogok és kötelezettségek a szanálás alatt álló intézménynél maradnak és a szanálási hatóság a szóban forgó szerződés tekintetében nem alkalmazta a hitelezői feltőkésítést a 43. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint, úgy a partner az adott szerződés feltételeinek megfelelően élhet felmondási jogával, amint az (1) bekezdés szerinti felfüggesztés időtartama lejárt.

(6) A szanálási hatóságoknak az e cikk szerinti hatáskör gyakorlásakor figyelembe kell venniük, hogy a hatáskör gyakorlása milyen hatással lehet a pénzügyi piacok szabályos működésére.

(7) Az illetékes hatóságok vagy a szanálási hatóságok előírhatják az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet számára, hogy részletes nyilvántartást vezessen a pénzügyi szerződésekről.

Az illetékes hatóság vagy a szanálási hatóság kérésére a kereskedési adattárnak elérhetővé kell tennie a szükséges információkat az illetékes hatóságok vagy a szanálási hatóságok számára annak érdekében, hogy lehetővé tegye számukra feladataik és megbízataik ellátását a 648/2012/EU rendelet 81. cikkével összhangban.

(8) Az EBH szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki a (7) bekezdés szerinti következő elemek részletes meghatározása céljából:

- a) azon pénzügyi szerződésekre vonatkozó minimális információ, amelyekről részletes nyilvántartást kell vezetni; és
- b) azok a körülmények, amelyek fennállása esetén elő kell írni részletes nyilvántartás vezetését.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

72. cikk

Szanálási hatáskörök gyakorlása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási intézkedés meghozatala érdekében a szanálási hatóságok ellenőrzést tudjanak gyakorolni a szanálás alatt álló intézmény felett a következők céljából:

- a) a szanálás alatt álló intézmény működtetése, tevékenységeinek folytatása és szolgáltatásainak nyújtása az intézmény részvényeseinek és vezető testületének minden hatáskörével; és
- b) a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek és tulajdonának kezelése és az azok feletti rendelkezés.

Az első albekezdésben említett ellenőrző befolyást gyakorolhatja közvetlenül a szanálási hatóság vagy közvetve a szanálási hatóság által kinevezett személy vagy személyek. A tagállamok biztosítják, hogy a szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott részvények és egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok által biztosított szavazati jogokat a szanálás alatt ne lehessen gyakorolni.

(2) A 85. cikk (1) bekezdésétől függően a tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok a nemzeti igazgatási hatáskörökkel és eljárásokkal összhangban, a szanálás alatt álló intézmény feletti ellenőrző befolyás gyakorlása nélkül, végrehajtási határozat révén is végrehajthassák a szanálási intézkedést.

(3) A szanálási hatóságok egyedi alapon döntenek arról, hogy a szanálási intézkedést az (1) vagy a (2) bekezdésben meghatározott módszerek révén megfelelő-e végrehajtani, tekintettel a szanálási célokra és a szanálásra vonatkozó általános elvekre, a szóban forgó, szanálás alatt álló intézmény egyedi körülményeire és annak szükségességére, hogy elő kell mozdítani a határokon átnyúló tevékenységű csoportok hatékony szanálását.

(4) A szanálási hatóságok nem tekintendők a nemzeti jog értelmében vett árnyékvezetőnek vagy tényleges vezetőnek.

VII. FEJEZET

Védintézkedések

73. cikk

Részvényesek és hitelezők kezelése részleges transzferek esetén és a hitelezői feltőkésítés alkalmazása

A tagállamok biztosítják, hogy egy vagy több szanálási eszköz alkalmazása esetén és különösen a 75. cikk céljából:

- a) kivéve ha a b) pont alkalmazandó, amennyiben a szanálási hatóságok a szanálás alatt álló intézmény jogainak, eszközeinek és kötelezettségeinek csak egy részét adják át, azon részvényesek és hitelezők esetében, akiknek a követeléseit nem adták át, a követelések kielégítésére kifizetett összeg nem lehet kevesebb, mint az az összeg, amelyhez akkor jutottak volna, ha a szanálás alatt álló intézmény közvetlenül a transzfer előtt rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolásra kerül a 82. cikkben említett határozat meghozatalának időpontjában;

- b) amennyiben a szanálási hatóságok a hitelezői feltőkésítést alkalmazzák, azon részvényesek és hitelezők esetében, akiknek, illetve amelyeknek a követeléseit leírták vagy tulajdoni részesedéssé alakították át, az elszenvedett veszteség nem lehet nagyobb, mint az a veszteség, amely akkor érte volna őket, ha a szanálás alatt álló intézmény közvetlenül a leírás vagy átalakítás előtt rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolásra kerül a 82. cikkben említett határozat meghozatalának időpontjában.

74. cikk

A fizetéseképtelenségi eljárás és a szanálás közötti különbség értékelése

(1) Annak felmérésére, hogy a részvényesek és a hitelezők jobb elbánásban részesültek volna-e, ha a szanálás alatt álló intézmény rendes fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá kerül, többek között a 73. cikk alkalmazásában, de nem kizárólag erre korlátozva, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a lehető leghamarabb a szanálási intézkedés vagy intézkedések végrehajtását követően független személy által folytatott értékelésre kerüljön sor. Ez az értékelés elkülönül a 36. cikk szerint végrehajtott értékeléstől.

(2) Az (1) bekezdésben említett értékelésben meg kell határozni:

- a) azt az elbánást, amelyben a részvényesek és hitelezők vagy az érintett betétbiztosítási rendszerek részesültek volna, ha a szanálás alatt álló intézmény, amellyel összefüggésben a szanálási intézkedés vagy intézkedések végrehajtására sor került, a 82. cikkben említett határozat meghozatalának időpontjában rendes fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá kerül;
- b) a tényleges elbánást, amelyben a részvényesek és hitelezők a szanálás alatt álló intézmény szanálása során részesültek; továbbá
- c) az a) pontban említett elbánás és a b) pontban említett elbánás közötti esetleges eltérést.

(3) Az értékelés:

- a) feltételezi, hogy a szanálás alatt álló intézmény, amellyel összefüggésben a szanálási intézkedés vagy intézkedések végrehajtására sor került, a 82. cikkben említett határozat meghozatalának időpontjában rendes fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá került;
- b) feltételezi, hogy a szanálási intézkedés vagy intézkedések végrehajtására nem került sor;
- c) figyelmen kívül hagy a szanálás alatt álló intézménynek nyújtott bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatást.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki, amelyek meghatározzák az ebben a cikkben szereplő értékelés végzésének módszertanát, különös tekintettel arra a módszertanra, amelyet annak felmérésére kell alkalmazni, hogy a részvényesek és a hitelezők milyen elbánásban részesültek volna abban az esetben, ha a szanálás alatt álló intézmény a 82. cikkben említett határozat meghozatalának időpontjában fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá került volna.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

75. cikk

Részvényesek és hitelezők védelme

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a 74. cikk szerinti értékelés megállapítja, hogy a 73. cikkben említett bármely részvényes vagy hitelező, vagy a 109. cikk (1) bekezdése szerinti betétbiztosítási rendszer, nagyobb veszteséget szenvedett el, mint amekkora rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében végrehajtott felszámolás során szenvedett volna el, jogosult legyen arra, hogy a szanálás-finanszírozási rendszerekből megkapja a különbözet összegét.

76. cikk

A részleges átruházásban részt vevő felek védelme

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdésben meghatározott védelem alkalmazandó legyen a következő körülmények között:

a) a szanálási hatóság valamely szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek egy részét egy másik szervezetre, vagy szanálási eszköz alkalmazása során egy áthidaló intézményről illetve vagyongazdálkodó szervezetről egy másik személyre ruházza át;

b) a szanálási hatóság a 64. cikk (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott hatásköröket gyakorolja.

(2) A tagállamok megfelelő védelmet biztosítanak a következő megállapodásoknak és a megállapodások részes feleinek:

a) biztosítéki megállapodások, amelyek alapján egy személy biztosíték útján tényleges vagy függő érdekeltséggel rendelkezik a transzfer tárgyat képező eszközben vagy jogokban, tekintet nélkül arra, hogy az adott érdekeltséget konkrét eszközzel vagy jogokkal, vagy vagyont terhelő („lebegő”) zálogjoggal vagy hasonló intézkedéssel biztosítják-e;

b) tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítéki megállapodások, amelyek alapján meghatározott kötelezettségek teljesítésének biztosítása vagy fedezése céljából azáltal kerül sor biztosíték nyújtására, hogy a biztosítéknyújtó eszközeinek teljes tulajdonjogát a biztosíték elfogadójára ruházza át, olyan feltételek mellett, amelyek a biztosíték elfogadója számára előírják az eszközök átruházását, ha a meghatározott kötelezettségek teljesülnek;

c) egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodások, amelyek alapján a szanálás alatt lévő intézmény és egy partner közötti kettő vagy több követelés vagy kötelezettség egymással szemben elszámolható;

d) nettósítási megállapodások;

e) biztosítékkal fedezett kötvények;

f) strukturált finanszírozási rendszerek, többek között értékpapírosítások és fedezeti célokra használt olyan instrumentumok, amelyek a biztosíték elválaszthatatlan részét képezik, és amelyek a nemzeti jog értelmében a biztosítékkal fedezett kötvényekhez hasonló módon vannak fedezve, továbbá amelyek a megállapodásban részes egyik fél, vagy egy vagyongazdálkodó, megbízott vagy kijelölt személy általi biztosítéknyújtással és -birtoklással járnak.

Az e bekezdés a)–f) pontjában meghatározott megállapodás-kategóriák esetében megfelelően minősülő védelmi formákat a 77–80. cikk tovább részletezi, és azokra a 68–71. cikkben meghatározott korlátozások vonatkoznak.

(3) A (2) bekezdés szerinti követelmény a megállapodásokban részt vevő felek számától és attól függetlenül alkalmazandó, hogy a megállapodások:

a) szerződés, vagyongazdálkodási megállapodás útján vagy más módon, vagy a törvény erejénél fogva automatikusan jönnek-e létre;

b) más tagállam törvénye alapján jönnek-e létre vagy teljességében vagy részben az alapján szabályozottak-e.

(4) A Bizottság a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az e cikk (2) bekezdése a)–f) pontjának hatálya alá tartozó megállapodáskategóriák további részletezése céljából.

77. cikk

Védelem pénzügyi biztosítéki, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó és nettósítási megállapodások esetén

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítéki megállapodásoknak, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodásoknak és nettósítási megállapodásoknak megfelelő védelme legyen, megakadályozandó a tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítéki megállapodások, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodások vagy nettósítási megállapodások alapján védett jogok és kötelezettségek egy részének, de nem egészének a szanálás alatt álló intézmény és egy másik személy közötti transzferét, és az ilyen tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítéki megállapodások, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodások vagy nettósítási megállapodások alapján védett jogok és kötelezettségek kiegészítő hatáskörök alkalmazása révén történő módosítását vagy megszüntetését.

Az első albekezdés alkalmazásában a jogokat és kötelezettségeket akkor kell az ilyen megállapodás alapján védettként kezelni, ha a megállapodás felei jogosultak az említett jogok és kötelezettségek egymással szembeni elszámolására vagy nettósítására.

(2) Az (1) bekezdés ellenére, amennyiben a biztosított betétek rendelkezésre állásának biztosításához szükséges a szanálási hatóság megteheti a következőket:

- a) az (1) bekezdésben említett bármely megállapodás részét képező biztosított betétek átadására anélkül, hogy az ugyanazon megállapodás részét képező eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket átadná; továbbá
- b) ezen eszközök, jogok vagy kötelezettségek átadására, módosítására vagy felmondására anélkül, hogy a biztosított betéteket átadná.

78. cikk

Védelem biztosítéki megállapodások esetén

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítéki megállapodások alapján biztosított kötelezettségeknek megfelelő védelme legyen a következők bármelyikének megelőzése érdekében:

- a) azon eszközök transzfere, amelyek a kötelezettség biztosítékaként szolgálnak, kivéve, ha az adott kötelezettséget és a biztosíték hasznát is átadják;
- b) a biztosított kötelezettség transzfere, kivéve, ha a biztosíték hasznát is átadják;
- c) a biztosíték hasznának transzfere, kivéve, ha a biztosított kötelezettséget is átadják;
- d) a biztosítéki megállapodás kiegészítő hatáskörök alkalmazása révén történő módosítása vagy megszüntetése, ha a módosítás vagy megszüntetés hatásaként a kötelezettség biztosítása megszűnik.

(2) Az (1) bekezdés ellenére, amennyiben a biztosított betétek rendelkezésre állásának biztosításához szükséges a szanálási hatóság megteheti a következőket:

- a) az (1) bekezdésben említett bármely megállapodás részét képező biztosított betétek átadására anélkül, hogy az ugyanazon megállapodás részét képező eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket átadná; továbbá
- b) ezen eszközök, jogok vagy kötelezettségek átadására, módosítására vagy felmondására anélkül, hogy a biztosított betéteket átadná.

79. cikk

Védelem strukturált finanszírozási rendszerek és biztosítékkal fedezett kötvények esetében

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a strukturált finanszírozási rendszereknek, beleértve a 76. cikk (2) bekezdésének e) és f) pontjában említett megállapodásokat is, megfelelő védelme legyen a következők bármelyikének megelőzése érdekében:

- a) olyan eszközök, jogok és kötelezettségek egy részének, de nem egészének átruházása, amelyek olyan strukturált finanszírozási rendszert alkotnak, vagy annak részét képezik – beleértve a 76. cikk (2) bekezdésének e) és f) pontjában említett megállapodásokat –, amelyben a szanálás alatt álló intézmény az egyik fél;

- b) olyan eszközök, jogok és kötelezettségek hatáskörök alkalmazása révén történő megszüntetése vagy módosítása, amelyek olyan strukturált finanszírozási rendszert alkotnak, vagy annak részét képezik – beleértve a 68. cikk (2) bekezdésének d) és e) pontjában említett megállapodásokat –, amelyben a szanálás alatt álló intézmény az egyik fél;

(2) Az (1) bekezdés ellenére, amennyiben a biztosított betétek rendelkezésre állásának biztosításához szükséges a szanálási hatóság megteheti a következőket:

- a) az (1) bekezdésben említett bármely megállapodás részét képező biztosított betétek átadására anélkül, hogy az ugyanazon megállapodás részét képező eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket átadná, továbbá
- b) ezen eszközök, jogok vagy kötelezettségek átadására, módosítására vagy felmondására anélkül, hogy a biztosított betéteket átadná.

80. cikk

Részleges transzferek: a kereskedési, klíring- és elszámolási rendszerek védelme

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási eszköz alkalmazása ne legyen hatással a 98/26/EK irányelv alá tartozó rendszerek működésére és a rendszerek szabályaira, ha a szanálási hatóság:

- a) a szanálási hatóság a szanálás alatt álló valamely intézmény eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek egy részét, de nem az egészét átadja egy másik szervezethez; vagy
- b) a 64. cikk szerinti hatásköröket felhasználva törli vagy módosítja azon szerződés feltételeit, amelyben a szanálás alatt álló intézmény részes fél, vagy valamely átvett helyettesíti annak részes féli minőségében.

(2) Mindenekelőtt az e cikk (1) bekezdésében említett transzfer, bevonás vagy módosítás nem okozhatja az átutalási (transzfer) megbízásoknak a 98/26/EK irányelv 5. cikkét sértő visszavonását; és nem módosíthatja vagy hatálytalaníthatja az átutalási (transzfer) megbízásoknak és a nettósításnak az említett irányelv 3. és 5. cikkében előírtak szerinti jogi érvényesíthetőségét, az eszközöknek, értékpapíroknak vagy hiteleszközöknek az említett irányelv 4. cikkében előírtak szerinti felhasználását vagy a nyújtott biztosítéknak az említett irányelv 9. cikkében előírtak szerinti védelmét.

VIII. FEJEZET

Eljárási kötelezettségek

81. cikk

Értesítési követelmények

(1) A tagállamok előírják az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vezető testülete számára, hogy értesítse az illetékes hatóságot, amennyiben úgy ítéli meg, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet a 32. cikk (4) bekezdése fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik.

(2) Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az érintett szanálási hatóságokat minden, az ezen irányelv (1) bekezdése szerinti értesítés beérkezéséről és minden válságmegelőzési intézkedésről, illetve az intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezet számára előírt bármilyen, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett intézkedésről.

(3) Amennyiben az illetékes hatóság vagy a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy az intézménnyel vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezettel összefüggésben teljesülnek a 32. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett feltételek, erről haladéktalanul tájékoztatnia kell az alábbi hatóságokat, amennyiben ezek más hatóságok:

- a) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet szanálási hatósága;
- b) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet illetékes hatósága;

- c) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet bármely fióktelepének illetékes hatósága;
- d) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet bármely fióktelepének szanálási hatósága;
- e) a központi bank;
- f) azon betétbiztosítási rendszer, amelyhez a hitelintézet tartozik, amennyiben ez szükséges a betétbiztosítási rendszer feladatainak a teljesítéséhez;
- g) a szanálásfinanszírozási rendszerekért felelős szerv, amennyiben ez szükséges a szanálásfinanszírozási rendszer feladatainak a teljesítéséhez;
- h) adott esetben a csoportszintű szanálási hatóság;
- i) az illetékes minisztérium;
- j) amennyiben az intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezet a 2013/36/EU irányelv VII. címe 3. fejezetének értelmében összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozik, az összevont felügyeletet ellátó hatóság; továbbá
- k) az ERKT és a kijelölt nemzeti makroprudenciális hatóság.

(4) Amennyiben a (3) bekezdés f) és g) pontjában említett információk továbbítása nem biztosítja a megfelelő szintű titoktartást, az illetékes hatóságnak vagy a szanálási hatóságnak olyan alternatív kommunikációs eljárást kell létrehoznia, amely ugyanazon célok megvalósulása mellett biztosítja a titoktartás megfelelő szintjét.

82. cikk

A szanálási hatóság határozata

(1) Miután a 81. cikk (3) bekezdésének megfelelően tájékoztatást kapott az illetékes hatóságtól, vagy saját kezdeményezésére a szanálási hatóság a 32. cikk (1) bekezdése és a 33. cikk szerint megállapítja, hogy a szóban forgó, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vonatkozásában teljesülnek-e az abban a bekezdésben meghatározott feltételek.

(2) Az arról szóló határozatban, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet esetében hozzanak-e szanálási intézkedést, az alábbi információkat kell feltüntetni:

- a) a határozat indokolását, beleértve annak megállapítását, hogy az intézmény teljesíti-e a szanálási feltételeket;
- b) az intézkedést, amelyet a szanálási hatóság tenni szándékozik, beleértve adott esetben a felszámolás iránti kérelmet, vagyonfelügyelő kijelölését vagy bármely más, az alkalmazandó rendes fizetéseképtelenségi eljárás szerinti, illetve a 37. cikk (9) bekezdésétől függően a nemzeti jog szerinti intézkedést.
- (3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következő követelményekhez kapcsolódó eljárások és tartalom részletes meghatározása érdekében:

- a) a 81. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett értesítések,

b) a felfüggesztés 83. cikkben említett közzététele.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

83. cikk

A szanálási hatóságok eljárási kötelezettségei

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok teljesítsék a (2), (3) és (4) bekezdésben rögzített követelményeket, mielőtt ez a szanálási intézkedés meghozatalát követően ésszerűen kivitelezhető.

(2) A szanálási hatóság a szanálási intézkedésről értesíti a szanálás alatt álló intézményt és az alábbi hatóságokat, ha ezek vele nem azonosak:

- a) a szanálás alatt álló intézmény illetékes hatóságát;
- b) a szanálás alatt álló intézmény valamennyi fióktelepének illetékes hatóságát;
- c) a központi bankot;
- d) azt a betétbiztosítási rendszert, amelyhez a szanálás alatt álló hitelintézet tartozik;
- e) a szanálásfinanszírozási rendszerekért felelős szervet;
- f) adott esetben a csoportszintű szanálási hatóságot;
- g) az illetékes minisztériumot;
- h) amennyiben a szanálás alatt álló intézmény a 2013/36/EU irányelv VII. címe 3. fejezetének értelmében összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozik, az összevont felügyeletet ellátó hatóságot;
- i) a kijelölt nemzeti makroprudenciális hatóságot és az ERKT-t;
- j) a Bizottságot, az Európai Központi Bankot, az ESMA-t, az 1094/2010/EU rendelettel létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-felügyeleti Hatóság) (EIOPA) és az EBH-t;
- k) amennyiben a szanálás alatt álló intézmény a 98/26/EK irányelv 2. cikkének b) pontjában meghatározottak szerinti intézmény, azon rendszerek üzemeltetőit, amelyekben részt vesz.

(3) A (2) bekezdésben említett értesítés tartalmazza azon határozat vagy aktus másolatát, amely révén a vonatkozó hatáskörök gyakorlására sor kerül, és feltünteti azt az időpontot, amelytől kezdve a szanálási intézkedés vagy intézkedések hatályosak.

(4) A szanálási hatóság az alábbiak révén közzéteszi azon határozat vagy aktus másolatát, amely révén a szanálási intézkedésre sor kerül, vagy a szanálási intézkedés hatásait – és különösen a lakossági ügyfelekre gyakorolt hatásait –, valamint adott esetben a 69., 70. és 71. cikkben említett felfüggesztés vagy korlátozás feltételeit és időtartamát összefoglaló közleményt, illetve biztosítja ezek közzétételét:

- a) hivatalos weboldalon;

- b) amennyiben az különbözik a szanálási hatóságtól, az illetékes hatóság weboldalan és az EBH weboldalan;
- c) a szanálás alatt álló intézmény weboldalan;
- d) amennyiben a szanálás alatt álló intézmény részvényeit vagy tulajdon- vagy hitelviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumait bevezették valamely szabályozott piacra, a szanálás alatt álló intézménnyel kapcsolatos szabályozott információk közzétételéhez a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 21. cikkének (1) bekezdésével összhangban használt eszközökkel.

(5) Ha a részvényeket vagy tulajdon- vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat nem vezették be szabályozott piacra, a szanálási hatóság biztosítja, hogy a (4) bekezdésben említett instrumentumok bizonyítékául szolgáló dokumentumok eljussanak a szanálás alatt álló intézmény részvényeseihez és hitelezőihez, akik a szanálás alatt álló intézménynek a szanálási hatóság rendelkezésére álló nyilvántartásaiból vagy adatbázisaiból ismertek.

84. cikk

Titoktartás

(1) A következő személyeket kötik a szakmai titoktartás követelményei:

- a) szanálási hatóságok;
- b) az illetékes hatóságok és az EBH;
- c) az illetékes minisztériumok;
- d) az ezen irányelv értelmében kinevezett rendkívüli ügyvezetők vagy ügyvivő vagyonfelügyelők;
- e) a szanálási hatóságok által felkért vagy az illetékes hatóságok által megkeresett potenciális vásárlók, függetlenül attól, hogy megkeresésük vagy felkérésük az üzletértékesítési eszköz alkalmazásának előkészítése volt-e, illetve hogy a felkérés vásárlást eredményezett-e;
- f) a szanálási hatóságok, az illetékes hatóságok, az illetékes minisztériumok vagy az e) pontban említett potenciális vásárlók által közvetlenül vagy közvetve megbízott könyvvizsgálók, könyvelők, jogi és szakmai tanácsadók, értékelési és egyéb szakértők;
- g) a betétbiztosítási rendszereket kezelő szervek;
- h) befektetővédelmi rendszereket kezelő szervek;
- i) a szanálásfinanszírozási rendszerekért felelős szerv;
- j) központi bankok és a szanálási folyamatba bevont egyéb hatóságok;
- k) áthidaló intézmény vagy vagyonkezelő szervezet;
- l) az a)–k) pontban megnevezett személyeknek aktuálisan vagy korábban, közvetlenül vagy közvetve, állandó vagy alkalmi jelleggel szolgáltatást nyújtó minden más személy;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/109/EK irányelve (2004. december 15.) a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 390., 2004.12.31., 38. o.).

m) a fenti a)–k) pontokban említett szervek vagy szervezetek felső vezetése, vezető testületének tagjai és alkalmazottai kinevezésük alatt és után;

(2) Az (1) és (3) bekezdésben előírt titoktartási követelményeknek való megfelelés biztosítása céljából az (1) bekezdés a), b), c), g), h), j) és jk) pontjában említett személyeknek biztosítaniuk kell, hogy az említett célból belső szabályok legyenek érvényben, többek között olyan szabályok, amelyek az információ titkosságát a szanalási eljárásban közvetlenül érintett személye esetében biztosítják.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt követelmények általánosságának sérelme nélkül, a bekezdésben említett személyeknek tilos a szakmai tevékenységük során, illetve az illetékes hatóságtól vagy a szanalási hatóságtól annak ezen irányelv szerinti funkciói kapcsán tudomásukra jutott bizalmas információkat bármely személy vagy hatóság tudomására hozniuk, kivéve, ha az az ezen irányelv szerinti funkcióik gyakorlása során, vagy olyan összefoglaló vagy összegzett formában történik, amely alapján az intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek nem azonosíthatók, illetve kivéve azt az esetet, ha rendelkeznek az információt nyújtó hatóság, illetve az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet kifejezett és előzetes hozzájárulásával.

A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett személyek által nyilvánosságra hozott információ nem tartalmaz bizalmas információt, és biztosítják annak értékelését, hogy az információ nyilvánosságra hozatala milyen hatást gyakorolhat a közérdekre pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikai szempontból, a természetes és jogi személyek üzleti érdekeire, illetve az ellenőrzések céljára, valamint a vizsgálatokra és könyvvizsgálatokra.

Az információ tudomásra hozásának hatásai vizsgáló eljárásnak magukban kell foglalniuk egy külön értékelést az 5., 7., 10., 11. és 12. cikkben előírt helyreállítási és szanalási tervek tartalmának és részleteinek, illetve a 6., 8. és 15. cikk értelmében elvégzett értékelések eredményeinek tudomásra hozásával járó hatások tekintetében.

Az (1) bekezdésben említett személyek és szervezetek a nemzeti joggal összhangban polgári jogi felelősséggel bírnak, amennyiben megszegik e cikket.

(4) Ez a cikk nem akadályozza meg, hogy:

a) az (1) bekezdés a)–j) pontjában említett szervek vagy szervezetek alkalmazottai és szakértői az egyes szerveken vagy szervezeteken belül egymás között információt osszanak meg; vagy

b) a szanalási hatóságok és az illetékes hatóságok, beleértve azok alkalmazottait és szakértőit is, szanalási intézkedés tervezése vagy végrehajtása céljából információkat osszanak meg egymással és más uniós szanalási hatóságokkal, más uniós illetékes hatóságokkal, illetékes minisztériumokkal, központi bankokkal, betétbiztosítási rendszerekkel, befektetővédelmi rendszerekkel, a rendes fizetéseképtelenségi eljárásokért felelős hatóságokkal, a makroprudenciális szabályok alkalmazása által a tagállamokban a pénzügyi egyensúly fenntartásáért felelős hatóságokkal, a kötelező auditok végrehajtásával megbízott személyekkel, az EBH-val, vagy a 98. cikkre is figyelemmel, a szanalási hatóságok feladataival megegyező feladatokat ellátó harmadik országbeli hatóságokkal, vagy, a titoktartásra vonatkozó szigorú követelmények betartásával egy potenciális vásárlóval vagy szükség esetén egyéb személlyel.

(5) E cikk bármely egyéb rendelkezésétől függetlenül a tagállamok engedélyezhetik az információcserét az alábbiak valamelyikével:

a) szigorú titoktartási követelményekre is figyelemmel, bármely más személlyel amennyiben az a szanalási intézkedés végrehajtásához szükséges;

b) a saját tagállamuk parlamenti vizsgálóbizottságaival, saját tagállamuk számvevőszékével vagy saját tagállamuk egyéb vizsgálati szerveivel megfelelő körülmények között; és

c) a következők felügyeletét ellátó nemzeti hatóságokkal: fizetési rendszerek, a rendes fizetéseképtelenségi eljárásért felelős hatóságok, olyan hatóságok, amelyeket más pénzügyi szektorbeli szervezetek állami felügyeletével bíztak meg, továbbá a pénzügyi piacok és biztosítótársaságok felügyeletéért felelős hatóságok és az azok nevében eljáró felügyelők, olyan tagállami hatóságok, amelyeknek feladata, hogy a makroprudenciális szabályok révén megőrizze a pénzügyi rendszer stabilitását a tagállamokban, a pénzügyi rendszer stabilitásának megőrzéséért felelős hatóságok, valamint a jogszabályban előírt könyvvizsgálatot végző személyek;

(6) E cikk nem sérti az információknak büntető- vagy polgári ügyekben folytatott bírósági eljárás keretében történő közlésével kapcsolatos nemzeti szabályokat.

(7) Az EBH 2015. július 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki annak részletes meghatározására, hogy a (3) bekezdés céljából hogyan nyújtandó összefoglaló vagy összegzett formájú információ.

IX. FEJEZET

Fellebbezési jog és egyéb intézkedések kizárása

85. cikk

Előzetes bírósági jóváhagyás és a határozatok megtámadására vonatkozó jog

(1) A tagállamok előírhatják, hogy a válságmegelőzési intézkedések vagy a válságkezelési intézkedések meghozatalára vonatkozó határozatok legyenek előzetes bírósági jóváhagyáshoz kötve feltéve, hogy a válságkezelési intézkedések igénybevétele vonatkozó, nemzeti jog szerinti határozatok esetében a jóváhagyás kérelmezésére és a kérelem bírósági vizsgálatára egyaránt gyorsított eljárásban kerül sor.

(2) A tagállamok a nemzeti jogukban biztosítják az ezen irányelv szerinti válságmegelőzési intézkedések meghozatalára vonatkozó határozatok vagy a válságkezelési intézkedések meghozatalától eltérő bármely hatáskör gyakorlására vonatkozó határozatok ellen való fellebbezés jogát.

(3) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a válságkezelési intézkedések meghozatalára vonatkozó határozatok által érintett személyeknek legyen joguk a határozat ellen fellebbezni. A tagállamok biztosítják, hogy a felülvizsgálat gyors legyen, valamint hogy a nemzeti bíróságok saját értékelésükhöz alapként használják fel a szanálási hatóságok által az adatok vonatkozásban készített összetett gazdasági értékeléseket.

(4) A (3) bekezdésben említett, fellebbezéshez való jogra a következő rendelkezések alkalmazandók:

- a) a fellebbezés benyújtása nem vonja maga után a megtámadott határozat joghatásának automatikus felfüggesztését;
- b) a szanálási hatóság határozata azonnal végrehajtható és azt a megdönthető vélelmet állítja fel, hogy a közérdekkel ellentétes volna, ha annak végrehajtását felfüggesztenék.

Amennyiben arra a szanálási eszközöket alkalmazó vagy a szanálási hatásköreiket gyakorló szanálási hatóságok eljárása során a szanálás alatt álló intézmény részvényeiből, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumaiból, eszközeiből, jogaiból vagy kötelezettségeiből vásárló, jóhiszeműen eljáró harmadik felek érdekeinek védelme céljából szükség van, a szanálási hatóság határozatának megsemmisítése nem érintheti azokat a későbbi adminisztratív intézkedéseket vagy végrehajtott ügyleteket, amelyeket az érintett szanálási hatóság a megsemmisített határozat alapján hozott. Ebben az esetben a szanálási hatóságok által hozott jogsértő határozatra vagy intézkedésre vonatkozó jogorvoslatnak a kérelmező által a határozat vagy intézkedés eredményeként elszenvedett veszteség kompenzálására kell korlátozódnia.

86. cikk

Egyéb eljárásokra vonatkozó korlátozások

(1) A 82. cikk (2) bekezdésének b) pontja sérelme nélkül a tagállamok biztosítják a szanálás alatt álló intézmény vagy az olyan, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vonatkozásában, amelynek esetében a szanálás feltételeinek teljesülése megállapításra került, hogy a rendes fizetéseképtelenségi eljárás csak akkor kezdődhessen meg, ha ezt a szanálási hatóság kezdeményezi, valamint hogy az intézményt vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetet rendes fizetéseképtelenségi eljárás alá helyező határozatot csak a szanálási hatóság beleegyezésével lehessen meghozni.

- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy:
- a) az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok késlekedés nélkül értesítést kapjanak, ha egy, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vonatkozásában rendes fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem érkezik, tekintet nélkül arra, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet szanálás alatt áll-e vagy arról a 83. cikk (4) és (5) bekezdésével összhangban tettek-e közzé határozatot;
 - b) a kérelemről csak akkor lehessen döntést hozni, ha az a) pontban említett értesítésekre sor került és a következők valamelyike fennáll:
 - i. a szanálási hatóság értesítette a rendes fizetéseképtelenségi eljárásokért felelős hatóságokat arról, hogy nem áll szándékában szanálási intézkedést hozni az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet tekintetében;
 - ii. az a) pontban említett értesítések időpontjától számított 7 napos időtartam lejárt.
- (3) A hitelbiztosítékok érvényesítésére vonatkozó, a 70. cikk szerinti korlátozások sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a szanálási eszközök és hatáskörök hatékony alkalmazásához szükséges, a szanálási hatóságok felkérhessék a bíróságot, hogy a kitűzött célokkal összhangban lévő hosszúságú időszakra függesszen fel minden olyan jogi intézkedést vagy eljárást, amelyben egy szanálás alatt álló intézmény érintett fél vagy azzá válik.

V. CÍM

HATÁROKON ÁTNYÚLÓ TEVÉKENYSÉGŰ CSOPORTOK SZANÁLÁSA

87. cikk

A több tagállamot érintő döntéshozattal kapcsolatos általános alapelvek

A tagállamok biztosítják, hogy abban az esetben, ha az ezen irányelv alapján meghozott döntések vagy intézkedések egy vagy több másik tagállamra is hatást gyakorolnak, a hatóságaik vegyék figyelembe az alábbi általános alapelveket:

- a) a szanálási intézkedések esetében alapvető jelentőségű a döntéshozatal hatékonysága és a szanálási költségek lehető legalacsonyabb szinten tartása;
- b) kellő időben, valamint szükség esetén sürgősséggel döntéseket hoznak és intézkedéseket tesznek;
- c) a szanálási hatóságoknak, az illetékes hatóságoknak és az egyéb hatóságoknak együtt kell működniük annak érdekében, hogy a döntéshozatal és az intézkedések megtétele koordinált és hatékony módon valósuljon meg;
- d) az egyes tagállamokon belül az érintett hatóságok szerepkörét és felelősségi körét egyértelműen meg kell határozni;
- e) azoknak a tagállamoknak az érdekeit, amelyekben az EU-szintű anyavállalatok székhellyel rendelkeznek, megfelelően figyelembe kell venni, különös tekintettel arra, hogy az egyes döntések, intézkedések vagy az intézkedések elmaradása milyen hatással lehet ezeknek a tagállamoknak a pénzügyi stabilitására, költségvetési forrásaira, szanálási alapjára, betétbiztosítási rendszerére vagy befektetővédelmi rendszerére;
- f) azoknak az egyes tagállamoknak az érdekeit, amelyekben leányvállalatok rendelkeznek székhellyel, megfelelően figyelembe kell venni, különös tekintettel arra, hogy az egyes döntések, intézkedések vagy az intézkedések elmaradása milyen hatással lehet ezeknek a tagállamoknak a pénzügyi stabilitására, költségvetési forrásaira, szanálási alapjára, betétbiztosítási rendszerére vagy befektetővédelmi rendszerére;
- g) minden egyes olyan tagállam érdekeit, amelyekben jelentős fióktelepek rendelkeznek székhellyel, megfelelően figyelembe kell venni, különös tekintettel arra, hogy az egyes döntések, intézkedések vagy az intézkedések elmaradása milyen hatással lehet ezeknek a tagállamoknak a pénzügyi stabilitására;

- h) megfelelően figyelembe kell venniük azt, hogy a különböző érintett tagállamok érdekeinek kiegyensúlyozására kell törekedni, és el kell kerülni azt, hogy egyes tagállamok érdekei méltánytalanul sérüljenek vagy indokolatlanul előtérbe kerüljenek, beleértve a terhek tagállamok közötti igazságtalan elosztását is;
- i) az ezen irányelv szerinti azon kötelezettség, amelynek értelmében a döntés vagy az intézkedés meghozatala előtt konzultálni kell egy hatósággal, minimálisan azt a kötelezettséget jelenti, hogy a szóban forgó hatósággal konzultálni kell a javasolt döntés vagy intézkedés azon elemeiről, amelyek hatást gyakorolnak, vagy valószínűsíthetően hatást gyakorolnak majd:
 - i. az esettől függően az EU-szintű anyavállalatra, a leányvállalatra vagy a fióktelepre, valamint a javasolt döntés vagy intézkedés azon elemeiről,
 - ii. annak a tagállamnak a stabilitására, ahol az EU-szintű anyavállalat, a leányvállalat vagy a fióktelep letelepedett vagy található;
- j) szanalási intézkedések meghozatalakor a szanalási hatóságoknak figyelembe kell venniük és követniük kell a szanalási terveket a 13. cikkben említettekkel összhangban, kivéve, ha a szanalási hatóságok – az adott eset körülményeit figyelembe véve – úgy értékeli, hogy a szanalási célok hatékonyabban megvalósíthatók olyan intézkedések révén, amelyek a szanalási tervekben nincsenek előírva.
- k) átlátható módon kell eljárni abban az esetben, ha a javasolt döntés vagy intézkedés valószínűsíthetően hatást gyakorol bármely tagállam pénzügyi stabilitására, költségvetési forrásaira, szanalási alapjára, betétbiztosítási rendszerére vagy befektetővédelmi rendszerére; és
- l) figyelembe kell venni azt, hogy a koordináció és az együttműködés jó eséllyel eredményre vezet, ami csökkenti a szanalás összköltségét.

88. cikk

Szanalási kollégiumok

(1) A csoportszintű szanalási hatóságok szanalási kollégiumokat hoznak létre, amelyek végrehajtják a 12., 13., 16., 18., 45., 91. és 92. cikkben említett feladatokat, és adott esetben biztosítják a harmadik országok szanalási hatóságaival való együttműködést és koordinációt.

A szanalási kollégiumok mindenekelőtt keretet biztosítanak a csoportszintű szanalási hatóság és a többi érintett szanalási hatóság, valamint adott esetben az érintett illetékes hatóságok és az összevont felügyeletet ellátó hatóságok számára a következő feladatok végrehajtásához:

- a) a csoportszintű szanalási tervek kidolgozása, az előkészítési és megelőzési hatáskörök csoportokra történő alkalmazása és a csoportszintű szanaláshoz kapcsolódó információk cseréje;
- b) a 12. és 13. cikk szerinti csoportszintű szanalási tervek kidolgozása;
- c) a 16. cikknek megfelelően a csoportok szanalhatóságának értékelése;
- d) a 18. cikknek megfelelően a csoportok szanalhatósága előtt álló akadályok kezelésére vagy kiküszöbölésére irányuló hatáskörök gyakorlása;
- e) döntés a 91. vagy 92. cikkben említett csoportszintű szanalási program létrehozásának szükségességéről;
- f) a 91. vagy 92. cikknek megfelelően javasolt csoportszintű szanalási programról való megállapodás elősegítése;
- g) a csoportszintű szanalási stratégiákról és rendszerekről szóló nyilvános kommunikáció koordinálása;
- h) a VII. cím szerint létrehozott finanszírozási rendszerek alkalmazásának összehangolása;

i) a csoportokra összevont és leányvállalati szinten vonatkozó minimumkövetelmények a 45. cikknek megfelelően.

Ezen túlmenően a szanálási kollégiumokat a határokon átnyúló tevékenységű csoportok szanálásával kapcsolatos egyes kérdések megvitatására szolgáló fórumként is igénybe lehet venni.

(2) A szanálási kollégiumok az alábbi tagokból állnak:

a) a csoportszintű szanálási hatóság;

b) minden olyan tagállam szanálási hatósága, amelyben összevont alapú felügyelet alá tartozó leányvállalatot hoztak létre;

c) azoknak a tagállamoknak a szanálási hatóságai, amelyekben a csoport egy vagy több intézményének az 1. cikk (1) bekezdése d) pontjában említett szervezetnek minősülő anyavállalata székhellyel rendelkezik;

d) azon tagállamok szanálási hatóságai, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatók;

e) azoknak a tagállamoknak az összevont felügyeletet ellátó hatósága és illetékes hatóságai, amelyekben a szanálási hatóság tagja a szanálási kollégiumnak. Ha egy tagállam illetékes hatósága nem a tagállam központi bankja, akkor az illetékes hatóság határozhat úgy, hogy őt a tagállam központi bankjának egy képviselője is elkísérje;

f) az illetékes minisztériumok, amennyiben a szanálási kollégiumban tagsággal rendelkező szanálási hatóságok nem azonosak az illetékes minisztériumokkal;

g) a tagállam betétbiztosítási rendszeréért felelős hatóság, amennyiben az adott tagállam szanálási hatósága tagja egy szanálási kollégiumnak;

h) az EBH, figyelemmel a (4) bekezdésre.

(3) Harmadik országbeli szanálási hatóságokat, amennyiben az Unióban székhellyel rendelkező anyavállalatnak vagy intézménynek ezekben a harmadik országokban leányintézménye vagy olyan fióktelepe van, amely jelentősnek minősülne, ha az Unióban lenne, kérelmükre megfigyelői státusban meg lehet hívni a szanálási kollégiumban való részvételre feltéve, hogy az ezek vonatkozásában érvényes titoktartási követelmények a csoportszintű szanálási hatóság véleménye szerint egyenértékűek a 98. cikkben szereplő titoktartási követelményekkel.

(4) Az EBH a nemzetközi normák figyelembevételével hozzájárul a szanálási kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működésének elősegítéséhez és ellenőrzéséhez. Ezek biztosítása érdekében az EBH-t meg kell hívni a szanálási kollégium üléseire. Az EBH-nak nincs szavazati joga a szanálási kollégiumok keretén belül folyó szavazások során.

(5) A szanálási kollégium elnöki tisztét a csoportszintű szanálási hatóság tölti be. Ebben a minőségében a csoportszintű szanálási hatóság:

a) a szanálási kollégium többi tagjával folytatott konzultációt követően a szanálási kollégium működésére vonatkozóan írásba foglalt szabályokat és eljárásokat alkot;

b) koordinálja a szanálási kollégium valamennyi tevékenységét;

c) összehívja a szanálási kollégium üléseit és ellátja azok elnöki tisztét, valamint teljes körűen, előre tájékoztatja a szanálási kollégium minden tagját a szanálási kollégium üléseinek szervezéséről, a legfontosabb megvitatandó kérdésekről és a tárgyalandó napirendi pontokról;

d) tájékoztatja a szanálási kollégium tagjait a tervezett ülésekről annak érdekében, hogy azok kérelmezhesék az azon való részvételt;

- e) a sajátos igények figyelembevételével határoz arról, hogy mely tagok és megfigyelők kapjanak meghívást a szanálási kollégium egyes üléseire, figyelembe véve azt, hogy a megvitatandó kérdés mennyire releváns ezen tagok és megfigyelők szempontjából, különös tekintettel az érintett tagállamok pénzügyi stabilitására gyakorolt potenciális hatásra;
- f) a kollégium valamennyi tagját folyamatosan és kellő időben tájékoztatja a meghozott határozatokról és a szóban forgó ülések eredményeiről.

A szanálási kollégiumban részt vevő tagok szorosan együttműködnek.

Az e) pont ellenére a szanálási hatóságoknak joguk van részt venni a szanálási kollégium ülésein minden olyan esetben, amikor közös döntéshozatal hatálya alá tartozó vagy a tagállamhoz tartozó csoporthoz tartozó vállalkozással kapcsolatos ügyek szerepelnek az ülés napirendjén.

(6) Csoportszintű szanálási hatóságoknak nem kötelező szanálási kollégiumot létrehozni, ha egyéb csoportok vagy kollégiumok az ebben a cikkben meghatározott funkciókkal megegyező funkciókkal rendelkeznek és ugyanazokat a feladatokat hajtják végre, valamint megfelelnek az ebben a cikkben és a 90. cikkben megállapított valamennyi feltételnek és eljárásnak, beleértve a szanálási kollégiumokban való tagsággal és részvétellel kapcsolatosakat is. Ebben az esetben az ezen irányelvben foglalt, szanálási kollégiumokra vonatkozó összes hivatkozást az említett egyéb csoportokra vagy kollégiumokra vonatkozó hivatkozásként kell értelmezni.

(7) Az EBH a nemzetközi normák figyelembevételével szabályozásstandard-tervezeteket dolgoz ki, amelyek részletesen meghatározzák a szanálási kollégiumok operatív működését az (1) bekezdésben említett feladatok teljesítése tekintetében.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

89. cikk

Európai szanálási kollégiumok

(1) Amennyiben egy harmadik országbeli intézmény vagy harmadik országbeli anyavállalat két vagy több tagállamban rendelkezik leányvállalattal, vagy két vagy több tagállam által jelentősnek tekintett két vagy többuniós fiókteleppel, azon tagállamok szanálási hatóságainak, ahol az említett unióbeli leányvállalatok le vannak telepedve vagy az említett jelentős fióktelepek találhatóak, európai szanálási kollégiumot kell létrehozniuk.

(2) Az európai szanálási kollégiumoknak a leányintézmények, és a kapcsolódó feladatok esetében a fióktelepek tekintetében kell végrehajtaniuk a 88. cikkben meghatározott funkciókat és feladatokat.

(3) Amennyiben az uniós leányvállalatok a 2013/36/EU irányelv 127. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének megfelelően az Unión belül létrehozott pénzügyi holding társaság tulajdonában vannak, vagy a jelentős fióktelepek az Unión belül létrehozott pénzügyi holding társaság részét képezik, az európai szanálási kollégium elnökletét azon tagállam szanálási hatósága látja el, amelyben az említett irányelv szerinti összevont alapú felügyelet céljából az összevont felügyeletet ellátó hatóság található.

Ha az első albekezdés nem alkalmazandó, az európai szanálási kollégium tagjai jelölik és nevezik ki az elnököt.

(4) A tagállamok az érdekelt felek közös megegyezése alapján eltekinthetnek az európai szanálási kollégium létrehozására vonatkozó követelmény teljesítésétől, ha más csoportok vagy kollégiumok, beleértve a 88. cikk alapján létrehozott szanálási kollégiumot is, ellátják az ebben a cikkben szereplő funkciókat és feladatokat, valamint megfelelnek valamennyi feltételnek és eljárásnak, beleértve az európai szanálási kollégiumokban való tagságnak és részvételnek az ebben a cikkben és a 90. cikkben meghatározott feltételeit és eljárásait is. Ebben az esetben az ezen irányelvben foglalt, az európai szanálási kollégiumokra vonatkozó összes hivatkozást az említett egyéb csoportokra vagy kollégiumokra vonatkozó hivatkozásként kell értelmezni.

(5) E cikk (3) és (4) bekezdésére is figyelemmel az európai szanálási kollégiumok egyéb tekintetben a 88. cikknek megfelelően működnek.

90. cikk

Információcsere

(1) A 84. cikkre is figyelemmel a szanálási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak kérésre biztosítaniuk kell egymás számára a többi hatóság ezen irányelv szerinti feladatainak ellátásához szükséges összes információt.

(2) A csoportszintű szanálási hatóság koordinálja minden kapcsolódó információ szanálási hatóságok közötti áramlását. A csoportszintű szanálási hatóság mindenképp a 88. cikk (1) bekezdése második albekezdésének b)–i) pontjában említett feladatok ellátásának elősegítése céljából kellő időben a többi tagállam szanálási hatóságainak rendelkezésére bocsát minden kapcsolódó információt.

(3) A harmadik ország szanálási hatósága által biztosított információra vonatkozó kérést követően a szanálási hatóság a harmadik ország szanálási hatóságának egyetértését kéri ezen információ továbbításához, kivéve, ha a harmadik ország szanálási hatósága már hozzájárult az információ továbbításához.

A szanálási hatóságok nem kötelesek tájékoztatást adni a harmadik ország szanálási hatósága által biztosított információról, amennyiben a harmadik ország szanálási hatósága nem járult hozzá annak továbbításához.

(4) A szanálási hatóságok megosztják az információkat az illetékes minisztériumokkal, amennyiben azok olyan döntéshez vagy üggyhöz kapcsolódnak, amelyhez szükség van az illetékes minisztérium értesítésére, az azzal való konzultációra vagy amely közpénzeket érint.

91. cikk

A csoport valamely leányvállalatát érintő csoportszintű szanálás

(1) Ha valamely szanálási hatóság úgy dönt, hogy egy, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet, amely egy csoport leányvállalata, megfelel a 32. cikkben vagy a 33. cikkben szereplő feltételeknek, akkor az említett hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell a csoportszintű szanálási hatóságot, ha az egy másik hatóság, az összevont felügyeletet ellátó hatóságot és a szóban forgó csoport szanálási kollégiuma tagjait a következő információkról:

a) az arról szóló határozat, hogy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet megfelel a 32. vagy a 33. cikkben szereplő feltételeknek;

b) a szanálási hatóság által az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet esetében megfelelőnek ítélt szanálási vagy fizetési képességi intézkedésekről.

(2) Az (1) bekezdés szerinti értesítés kézhezvételekor a csoportszintű szanálási hatóság az érintett szanálási kollégium többi tagjával folytatott konzultációt követően felméri az (1) bekezdés b) pontjának megfelelően közölt szanálási intézkedésnek vagy egyéb intézkedéseknek a csoportra és a más tagállamokban lévő, csoporthoz tartozó vállalkozásokra gyakorolt lehetséges hatását és különösen azt, hogy a szanálási intézkedések vagy egyéb intézkedések valószínűsítik-e azt, hogy egy másik tagállamban lévő, csoporthoz tartozó szervezet esetében teljesülnek a szanálási feltételek.

(3) Ha a csoportszintű szanálási hatóság a szanálási kollégium többi tagjával folytatott konzultációt követően úgy értékeli, hogy az (1) bekezdés b) pontjának megfelelően közölt szanálási intézkedések vagy egyéb intézkedések nem valószínűsítik, hogy egy másik tagállamban lévő, csoporthoz tartozó szervezet vonatkozásában teljesülnek a 32. cikkben vagy a 33. cikkben szereplő feltételek, az intézményért vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetért felelős szanálási hatóság meghozhatja az (1) bekezdés b) pontjának megfelelően közölt szanálási intézkedéseket vagy egyéb intézkedéseket.

(4) Ha a csoportszintű szanálási hatóság a szanálási kollégium többi tagjával folytatott konzultációt követően úgy értékeli, hogy az e cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően közölt szanálási intézkedések vagy egyéb intézkedések valószínűsíthetők, hogy egy másik tagállamban lévő, csoporthoz tartozó szervezet vonatkozásában teljesülnek a 32. cikkben vagy a 33. cikkben szereplő feltételek, akkor a csoportszintű szanálási hatóságnak az (1) bekezdés szerinti értesítés kézhezvételétől számított legfeljebb 24 órán belül csoportszintű szanálási programot kell javasolnia, és a javaslatot be kell nyújtania a szanálási kollégiumnak. A 24 órás határidő az e cikk (1) bekezdésében említett értesítést végrehajtó szanálási hatóság engedélyével meghosszabbítható.

(5) A csoportszintű szanálási hatóság által végzett értékelés hiányában 24 órán vagy a megállapodás szerinti hosszabb időtartamon belül, az (1) bekezdés szerinti értesítés beérkezését követően az (1) bekezdésben említett értesítést megtevő szanálási hatóság végrehajthatja az említett bekezdés b) pontjának megfelelő értesítés szerinti szanálási vagy egyéb intézkedéseket.

(6) A (4) bekezdésben előírt csoportszintű szanálási program:

- a) figyelembe veszi és követi a szanálási terveket a 13. cikkben említettekkel összhangban, kivéve, ha a szanálási hatóságok – az adott eset körülményeit figyelembe véve – úgy értékelik, hogy a szanálási célok hatékonyabban megvalósíthatók olyan intézkedések révén, amelyek a szanálási tervekben nem szerepelnek.
- b) felvázolja azokat a szanálási intézkedéseket, amelyeket az érintett szanálási hatóságoknak végre kell hajtaniuk az uniós szintű anyavállalat vagy egyes csoporthoz tartozó vállalkozások vonatkozásában annak érdekében, hogy teljesüljenek a 31. és a 34. cikkben említett szanálási célok és alapelvek;
- c) meghatározza, hogy az említett szanálási intézkedéseket hogyan kell koordinálni;
- d) finanszírozási tervet dolgoz ki, amely figyelembe veszi a csoportszintű szanálási tervet, a felelősség megosztásának a 12. cikk (3) bekezdésének f) pontjában meghatározott elveit, valamint a 107. cikkben említett kölcsönösséget.

(7) A (8) bekezdésre is figyelemmel, a csoportszintű szanálási program a csoportszintű szanálási hatóság és a csoportszintű szanálási program keretébe tartozó leányvállalatokért felelős szanálási hatóságok együttes határozatának formájában jön létre.

Az EBH egy szanálási hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban segítheti a szanálási hatóságokat a közös határozat elérésében.

(8) Amennyiben valamely szanálási hatóság nem ért egyet a csoportszintű szanálási hatóság által javasolt csoportszintű szanálási programmal vagy eltér attól, vagy úgy ítéli meg, hogy a pénzügyi stabilitás érdekében valamely, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet összefüggésében a rendszer keretében javasolttól eltérő, független szanálási lépéseket vagy intézkedéseket szükséges tennie, részletesen ismertetnie kell a véleménykülönbség okait, illetve a csoportszintű szanálási programtól való eltérés okait, értesítenie kell a csoportszintű szanálási hatóságot és a csoportszintű szanálási program keretébe tartozó egyéb szanálási hatóságokat az okokról, és tájékoztatnia kell azokat a tervezett lépésekről vagy intézkedésekről. A véleménykülönbség okainak ismertetésekor a szanálási hatóságnak mérlegelnie kell a szanálási terveket a 13. cikkben említetteknek megfelelően, az érintett tagállamok pénzügyi stabilitására gyakorolt potenciális hatást, valamint a lépéseknek vagy intézkedéseknek a csoport egyéb részeire gyakorolt potenciális hatását.

(9) Azon szanálási hatóságok, amelyek nem jelezték a (8) bekezdés alapján, hogy nem értenek egyet a csoportszintű szanálási programmal, együttes határozatot hozhatnak a saját tagállamukhoz tartozó, csoporthoz tartozó vállalkozásokra vonatkozó csoportszintű szanálási programról.

(10) A (7) vagy a (9) bekezdésben említett együttes határozat, illetve a (8) bekezdésben említett együttes határozat hiányában a szanálási hatóságok által hozott határozatok véglegesnek minősülnek, és az érintett tagállamok szanálási hatóságainak alkalmazniuk kell azokat.

(11) A hatóságok kötelesek az e cikk szerinti összes intézkedést haladéktalanul, a helyzet sürgősségére való kellő figyelemmel végrehajtani.

(12) Minden esetben, ha nem vezetnek be csoportszintű szanálási programot és a szanálási hatóságok valamely csoporthoz tartozó vállalkozás tekintetében hoznak szanálási intézkedéseket, az említett szanálási hatóságoknak a fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné váló valamennyi, a csoporthoz tartozó vállalkozásra kiterjedő koordinált szanálási stratégia megvalósítása céljából szorosan együtt kell működniük a szanálási kollégiumon belül.

(13) A valamely csoporthoz tartozó vállalkozás tekintetében szanálási intézkedéseket hozó szanálási hatóságok rendszeresen és teljes körűen tájékoztatják a szanálási kollégium tagjait az említett lépésekről és intézkedésekről és az azok terén elért előrehaladásról.

92. cikk

Csoportszintű szanálás

(1) Ha a csoportszintű szanálási hatóság úgy dönt, hogy egy a felelősségi körébe tartozó uniós anyavállalat megfelel a 32. vagy a 33. cikkben szereplő feltételeknek, haladéktalanul értesítenie kell az összevont felügyeletet ellátó hatóságot, ha az más hatóság, és a szóban forgó csoporthoz tartozó szanálási kollégiumban tagsággal rendelkező más szanálási hatóságokat a 91. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett információkról.

A 91. cikk (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásában a szanálási vagy fizetéseképtelenségi intézkedések közé tartozhat a 91. cikk (6) bekezdésével összhangban kialakított csoportszintű szanálási program végrehajtása, ha az alábbi körülmények bármelyike fennáll:

- a) a 91. cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően közölt, anyavállalati szintű szanálási intézkedések vagy egyéb intézkedések valószínűsítik, hogy egy másik tagállamban lévő, csoporthoz tartozó vállalkozás vonatkozásában teljesülnek a 32. vagy a 33. cikkben szereplő feltételek;
- b) az anyavállalati szintű szanálási intézkedések vagy egyéb intézkedések nem elégségesek a helyzet stabilizálásához, vagy valószínűsíthetően nem járnak optimális eredménnyel;
- c) egy vagy több leányvállalat az azokért felelős szanálási hatóságok megállapítása szerint megfelel a 32. cikkben vagy a 33. cikkben előírt feltételeknek; vagy
- d) a szanálási intézkedések vagy egyéb csoportszintű intézkedések előnyeiből a csoport leányvállalatai oly módon részesülnek, amely miatt a csoportszintű szanálási program alkalmazása helyénvaló.

(2) Amennyiben a csoportszintű szanálási hatóság által az (1) bekezdés értelmében javasolt intézkedések nem tartalmaznak csoportszintű szanálási programot, a csoportszintű szanálási hatóságnak a szanálási kollégium tagjaival folytatott konzultációt követően kell meghoznia határozatát.

A csoportszintű szanálási hatóságnak határozatában figyelembe kell vennie:

- a) és követnie kell a szanálási terveket a 13. cikkben említettekkel összhangban, kivéve, ha a szanálási hatóságok – az adott eset körülményeit figyelembe véve – úgy értékelik, hogy a szanálási célok hatékonyabban megvalósíthatók olyan intézkedések révén, amelyek a szanálási tervekben nincsenek előírva;
- b) az érintett tagállamok pénzügyi stabilitását.

(3) Amennyiben a csoportszintű szanálási hatóság által az (1) bekezdés értelmében javasolt intézkedések tartalmaznak csoportszintű szanálási programot, a csoportszintű szanálási program a csoportszintű szanálási hatóság és a csoportszintű szanálási program hatálya tartozó leányvállalatokért felelős szanálási hatóságok együttes határozatának formájában jön létre.

Az EBH egy szanálási hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban segítheti a szanálási hatóságokat a közös határozat elérésében.

(4) Amennyiben valamely szanálási hatóság nem ért egyet a csoportszintű szanálási hatóság által javasolt csoportszintű szanálási programmal vagy eltér attól, vagy úgy ítéli meg, hogy a pénzügyi stabilitás érdekében valamely, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet összefüggésében a rendszer keretében javasolt csoportszintű szanálástól eltérő, független szanálási lépéseket vagy intézkedéseket szükséges tennie, részletesen ismertetnie kell a véleménykülönbség okait, illetve a szanálási rendszertől való eltérés okait, értesítenie kell a csoportszintű szanálási hatóságot és a csoportszintű szanálási program keretébe tartozó egyéb szanálási hatóságokat az okokról, és tájékoztatnia kell azokat a tervezett lépésekről vagy intézkedésekről. A véleménykülönbség okainak ismertetésekor a szanálási hatóságnak mérlegelnie kell a szanálási terveket a 13. cikkben említetteknek megfelelően, az érintett tagállamok pénzügyi stabilitására gyakorolt potenciális hatást, valamint a lépéseknek vagy intézkedéseknek a csoport egyéb részeire gyakorolt potenciális hatását.

(5) Azon szanálási hatóságok, amelyek nem jelezték a (4) bekezdés alapján, hogy nem értenek egyet a csoportszintű szanálási programmal, együttes határozatot hozhatnak a saját tagállamukhoz tartozó, csoporthoz tartozó vállalkozásokra vonatkozó csoportszintű szanálási programról.

(6) A (3) vagy az (5) bekezdésben említett együttes határozat, illetve a (4) bekezdésben említett együttes határozat hiányában a szanálási hatóságok által hozott határozatok véglegesnek minősülnek, és az érintett tagállamok szanálási hatóságainak alkalmazniuk kell azokat.

(7) A hatóságok kötelesek az e cikk szerinti összes intézkedést haladéktalanul, a helyzet sürgősségére való kellő figyelemmel végrehajtani.

Minden esetben, ha nem vezetnek be csoportszintű szanálási programot és a szanálási hatóságok valamely csoporthoz tartozó vállalkozás tekintetében hoznak szanálási intézkedéseket, az említett szanálási hatóságoknak a csoporthoz tartozó összes érintett vállalkozásra kiterjedő koordinált szanálási stratégia megvalósítása céljából szorosan együtt kell működniük a szanálási kollégiumon belül.

A valamely csoporthoz tartozó vállalkozás tekintetében szanálási intézkedéseket hozó szanálási hatóságoknak rendszeresen és teljes körűen tájékoztatniuk kell a szanálási kollégium tagjait az említett lépésekről és intézkedésekről és az azok terén elért előrehaladásról.

VI. CÍM

KAPCSOLATOK HARMADIK ORSZÁGOKKAL

93. cikk

Harmadik országokkal kötött megállapodások

(1) A Bizottság az EUMSZ 218. cikkével összhangban a Tanács elé terjesztheti javaslatait többek között a szanálási hatóságok és az érintett harmadik országbeli hatóságok között az intézményekre, pénzügyi vállalkozásokra, anyavállalatokra és harmadik országbeli intézményekre vonatkozó helyreállítási és szanálási tervek készítésével kapcsolatos információcserét célzó együttműködés módjait szabályozó, egy vagy több harmadik országgal kötendő megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalások tekintetében, a következő helyzetekben:

- a) amikor egy harmadik országbeli anyavállalatnak leányintézményei vagy fióktelepei vannak – amennyiben e fióktelepeket jelentősnek tekintik – kettő vagy több tagállamban;
- b) amikor egy valamely tagállamban székhellyel rendelkező és legalább egy másik tagállamban leányvállalattal vagy jelentős fiókteleppel rendelkező anyavállalatnak, egy vagy több leányintézménye van valamely harmadik országban;
- c) amikor egy valamely tagállamban székhellyel rendelkező és legalább egy másik tagállamban anyavállalattal, leányvállalattal vagy jelentős fiókteleppel rendelkező intézménynek egy vagy több fióktelepe van egy vagy több harmadik országban.

(2) Az (1) bekezdésben említett megállapodások célja mindenekelőtt, hogy biztosítsák a szanálási hatóságok és az érintett harmadik országbeli hatóságok közötti együttműködést szolgáló folyamatokat és szabályokat a 97. cikkben meghatározott feladatok, illetve hatáskörök egy részének vagy összességének végrehajtásával vagy gyakorlásával összefüggésben.

(3) Az (1) bekezdésben említett megállapodások nem tartalmazhatnak rendelkezéseket egyes intézményekre, pénzügyi vállalkozásokra, anyavállalatokra vagy harmadik országbeli intézményekre vonatkozóan.

(4) A tagállamok kétoldalú megállapodásokat köthetnek harmadik országokkal az (1) és a (2) bekezdésben említett ügyeket illetően azt megelőzően, hogy hatályba lépne az (1) bekezdésben említett, az érintett harmadik országgal kötött megállapodás, amennyiben e kétoldalú megállapodások összhangban vannak e címmel.

94. cikk

Harmadik országbeli szanálási eljárások elismerése és végrehajtása

(1) A 93. cikk (1) bekezdésében előírt, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépéséig és ilyen megállapodás hiányában e cikk alkalmazandó a harmadik országbeli szanálási eljárások tekintetében. E rendelkezések alkalmazandók a 93. cikk (1) bekezdésében előírt, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépését követően is, amennyiben a megállapodás nem rendelkezik a harmadik országbeli szanálási eljárások elismeréséről és végrehajtásáról.

(2) Amennyiben szanálási kollégiumot hoztak létre a 89. cikknek megfelelően, az közös döntést hoz arról, hogy elismerik-e és végrehajtják-e a valamely harmadik országbeli intézménnyel vagy anyavállalattal összefüggő harmadik országbeli szanálási eljárásokat – a 95. cikkben előírtak kivételével –, amennyiben a szóban forgó intézmény vagy anyavállalat:

- a) két vagy több tagállamban rendelkezik uniós leányvállalattal vagy két vagy több tagállam által jelentősnek tekintett uniós fiókteleppel rendelkezik, vagy
- b) rendelkezik olyan eszközökkel, jogokkal és kötelezettségekkel, amelyek két vagy több tagállamban vannak vagy e tagállamok joga által szabályozottak.

Amennyiben határozatot hoznak a harmadik ország szanálási eljárásainak elismerésére vonatkozóan, a megfelelő nemzeti szanálási hatóságok nemzeti jogszabályaikkal összhangban végrehajtják az elismert harmadik országbeli szanálási eljárást.

(3) Az európai szanálási kollégiumban részt vevő szanálási hatóságok közötti döntés hiányában, illetve az európai szanálási kollégium hiányában minden érintett szanálási hatóság – a 95. cikkben foglaltak kivételével – önálló döntést hoz arról, hogy valamely harmadik országbeli intézmény vagy anyavállalat tekintetében elismeri és végrehajtja-e a harmadik ország szanálási eljárásait.

A határozatnak megfelelően figyelembe kell vennie azon egyes tagállamok érdekeit, amelyekben a harmadik országbeli intézmény vagy anyavállalat működik és különösen a harmadik ország szanálási eljárásainak elismerésével és végrehajtásával járó, a csoport egyéb részeire és e tagállamok pénzügyi stabilitására gyakorolt potenciális hatásokat.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek legalább a következő hatáskörökkel:

a) szanálási hatáskör gyakorlása a következőkre vonatkozóan:

- i. harmadik országbeli intézmény vagy anyavállalat olyan eszközei, amelyek saját tagállamukban találhatóak, vagy amelyekre saját tagállamuk joga az irányadó;

- ii. harmadik országbeli intézmény olyan jogai vagy kötelezettségei, amelyeket a saját tagállamukban lévő uniós fióktelep könyvel el, vagy amelyekre saját tagállamuk joga az irányadó, vagy ha az ilyen jogokkal és kötelezettségekkel kapcsolatos követelések saját tagállamukban érvényesíthetők;
- b) a kijelölt tagállamban letelepedett uniós leányvállalat részvényei vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumai átruházásának végrehajtása, beleértve másik személy kötelezését a végrehajtásra;
- c) a 69., 70. és 71. cikkben előírt hatáskörök gyakorlása az e cikk (2) bekezdésében említett szervezettel szerződéses viszonyban álló bármely fél jogaival kapcsolatban, amennyiben e hatáskörök a harmadik országbeli szanálási eljárások végrehajtásához szükségesek; és
- d) a szerződések felmondása, likvidálása vagy esedékességének előre hozása jogának érvényesíthetlenné tétele, vagy a (2) bekezdésben említett vállalkozások vagy egyéb, csoporthoz tartozó vállalkozások a szerződéses jogainak befolyásolása, amennyivel e jogok a vállalkozás harmadik országbeli intézményének, anyavállalatának vagy egyéb, csoporthoz tartozó vállalkozások tekintetében végrehajtott szanálási eljárásból adódnak, történjen az maga a harmadik országbeli szanálási hatóság által vagy az ország szanálási intézkedéseire vonatkozó jogi vagy szabályozási előírásainak megfelelő egyéb módon, feltéve, hogy a szerződés szerinti érdemi kötelezettségek, beleértve a fizetési és a szállítási kötelezettségeket is, valamint a biztosíték garantálása továbbra is teljesülnek.

(5) Amennyiben arra a közérdek miatt szükség van, a szanálási hatóságok szanálási intézkedéseket hozhatnak egy anyavállalattal szemben, amennyiben az érintett, harmadik országbeli hatóság úgy határoz, hogy egy, a harmadik országhoz tartozó intézmény az adott harmadik ország jogának értelmében megfelel a szanálás feltételeinek. Ennek céljából a tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok bármilyen szanálási eszközt alkalmazhatnak az adott anyavállalat tekintetében, továbbá a 68. cikk alkalmazandó.

(6) A harmadik országbeli szanálási eljárások elismerése és végrehajtása nem sértheti az adott esetben ezen irányelvvel összhangban alkalmazandó nemzeti jog szerinti rendes fizetéseképtelenségi eljárásokat.

95. cikk

Harmadik országbeli szanálási eljárások elismerésének vagy végrehajtásának elutasításához való jog

Ha a 89. cikkel alapján európai szanálási kollégium jött létre, a szanálási hatóság az egyéb szanálási hatóságokkal folytatott konzultációt követően elutasíthatja a harmadik országbeli szanálási eljárásoknak a 94. cikk (2) bekezdése szerinti elismerését vagy végrehajtását, ha úgy ítéli meg, hogy:

- a) a harmadik országbeli szanálási eljárások hátrányos hatást gyakorolnának a szanálási hatóság tagállamának pénzügyi stabilitására, vagy az eljárások hátrányos hatást gyakorolnának egy másik tagállam pénzügyi stabilitására;
- b) egy vagy több szanálási cél elérése érdekében valamely uniós fióktelep kapcsán a 96. cikk szerinti független szanálási intézkedésre van szükség;
- c) a valamely tagállamban elhelyezkedő vagy kifizetendő hitelezők, különösen a betétesek, a harmadik országbeli székhely szerinti szanálási eljárás alapján nem részesülnének a hasonló törvényes jogokkal rendelkező harmadik országbeli hitelezőkkel és betétesekkel egyenlő elbánásban.
- d) a harmadik országbeli szanálási eljárások elismerése vagy végrehajtása jelentős költségvetési következményekkel járna a tagállam számára; vagy
- e) az elismerés vagy a végrehajtás a nemzeti joggal ellentétes lenne.

96. cikk

Az Uniós fióktelepeinek szanálása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek a szükséges hatáskörrel az olyan uniós fióktelepek tekintetében meghozandó intézkedések megtételéhez, amelyek nem állnak harmadik országbeli szanálási eljárás alatt, vagy amelyek harmadik országbeli szanálási eljárás alatt állnak, és a 95. cikkben említett körülmények valamelyike érvényesül.

A tagállamok biztosítják, hogy a 68. cikk alkalmazásra kerül ezen hatáskörök gyakorlása tekintetében.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok gyakorolhassák az (1) bekezdésben előírt hatásköröket, amennyiben a szanálási hatóság megállapítja, hogy az intézkedésre közérdek miatt van szükség és a következő feltételek közül egy vagy több teljesül:

- a) az uniós fióktelep már nem teljesíti, vagy valószínűleg nem teljesíti az adott tagállamon belüli engedélyezésére és működésére vonatkozó, nemzeti jog által előírt feltételeket, és nincs kilátás arra, hogy bármilyen más, magánszektorbeli, felügyeleti vagy releváns harmadik országbeli intézkedés révén megfelelő időkereten belül a fióktelep újra teljesítene a feltételeket, vagy megakadályozható lenne csődbe jutása;
- b) a harmadik országbeli intézmény a szanálási hatóság véleménye szerint nem képes, nem akarja vagy valószínűleg nem képes kifizetni az uniós hitelezők felé fennálló kötelezettségeit vagy a fióktelepen keresztül létrejött vagy könyvelt kötelezettségeit azok esedékessé válásakor, és a szanálási hatóság meggyőződött arról, hogy az említett harmadik országbeli intézménnyel összefüggésben ésszerű időn belül nem került sor vagy nem fog sor kerülni harmadik országbeli szanálási eljárásra vagy fizetésektelenségi eljárásra vagy annak kezdeményezésére;
- c) az érintett harmadik országbeli hatóság harmadik országra vonatkozó szanálási eljárást kezdeményezett a harmadik országbeli intézmény tekintetében, vagy ilyen eljárás indítására vonatkozó szándékáról értesítette a szanálási hatóságot.

(3) Ha a szanálási hatóság egy uniós fióktelep tekintetében független intézkedést hoz, tekintettel kell lennie a szanálási célokra és az intézkedést a következő elvekkel és követelményekkel összhangban kell meghoznia, amennyiben azok relevánsak:

- a) a 34. cikkben meghatározott elvek;
- b) a IV. cím III. fejezete szerinti szanálási eszközök alkalmazásához kapcsolódó követelmények.

97. cikk

Együttműködés harmadik országbeli hatóságokkal

(1) A 93. cikk (1) bekezdésében előírt, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépéséig és ilyen megállapodás hiányában e cikk alkalmazandó a harmadik országgal történő együttműködés tekintetében. E rendelkezések alkalmazandók a 93. cikk (1) bekezdésében előírt, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépését követően is, amennyiben a megállapodás nem rendelkezik az ezen cikkben szabályozott tárgykörrel.

(2) Az EBH nem kötelező erejű együttműködési keretmegállapodásokat köthet a következő megfelelő harmadik országbeli hatóságokkal:

- a) abban az esetben, ha az uniós leányvállalat kettő vagy több tagállamban rendelkezik székhellyel, annak a harmadik országnak az érintett hatóságai, ahol az 1. cikk (1) bekezdése c) és d) pontjában említett anyavállalat vagy társaság letelepedett;
- b) abban az esetben, ha a harmadik országbeli intézmény uniós fióktelepet működtet kettő vagy több tagállamban, azon harmadik ország érintett hatósága, amelyben az említett intézmény székhellyel rendelkezik;

- c) abban az esetben, ha egy valamely tagállamban székhellyel rendelkező és egy másik tagállamban leányintézménnyel vagy jelentős fiókteleppel rendelkező, az 1. cikk (1) bekezdése c) és d) pontjában említett anyavállalat vagy társaság egy vagy több harmadik országbeli leányintézménnyel rendelkezik, azon harmadik országok érintett hatóságai, amelyekben az említett leányintézmények székhellyel rendelkeznek;
- d) abban az esetben, ha egy másik tagállamban leányintézménnyel vagy jelentős fiókteleppel rendelkező intézmény egy vagy több fiókteleppel rendelkezik egy vagy több harmadik országban, azon harmadik országok érintett hatóságai, amelyekben az említett fióktelepeket létrehozták.

Az ebben a bekezdésben említett megállapodások nem tartalmazhatnak egyes konkrét intézményekre vonatkozó rendelkezéseket. A megállapodások nem róhatnak jogi kötelezettségeket a tagállamokra.

(3) Az (2) bekezdés szerinti együttműködési keretmegállapodások megállapítják a részt vevő hatóságok közötti, szükséges információmegosztás és együttműködés során alkalmazandó eljárásokat és szabályokat néhány vagy az összes következő feladat végrehajtására, illetve néhány vagy az összes következő hatáskör gyakorlására vonatkozóan a (2) bekezdés a)–d) pontjában említett intézmények vagy az ilyen intézményeket magukban foglaló csoportok tekintetében:

- a) szanalási tervek kialakítása a 10–13. cikknek, valamint az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló követelményeknek megfelelően;
- b) a 15. és 16. cikknek és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló követelményeknek megfelelően az említett intézmények és csoportok szanalhatóságának értékelése;
- c) a szanalhatóság előtt álló akadályok kezelésére és kiküszöbölésére irányuló, 17. és 18. cikk szerinti hatáskörök, valamint az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök alkalmazása;
- d) a 27. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedések és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök alkalmazása;
- e) a szanalási eszközök alkalmazása és a szanalási hatáskörök, valamint az érintett harmadik országbeli hatóságok által gyakorolható hasonló hatáskörök gyakorlása.

(4) Az illetékes hatóságok vagy a szanalási hatóságok adott esetben az EBH keretmegállapodásával összhangban lévő, nem kötelező erejű együttműködési megállapodásokat kötnek a (2) bekezdésben meghatározott megfelelő harmadik országbeli hatóságokkal.

E cikk nem akadályozza meg a tagállamokat vagy illetékes hatóságaikat abban, hogy az 1093/2010/EU rendelet 33. cikkével összhangban két- vagy többoldalú megállapodásokat kössenek harmadik országokkal.

(5) A tagállamok szanalási hatóságai és harmadik országbeli hatóságok között e cikknek megfelelően kötött együttműködési megállapodások rendelkezéseket tartalmazhatnak a következőkre vonatkozóan:

- a) a szanalási tervek elkészítéséhez és naprakészen tartásához szükséges információcsere;
- b) a szanalási tervek kidolgozása során folytatott konzultáció és együttműködés, beleértve a 94. és 96. cikk szerinti hatáskörök és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök gyakorlására vonatkozó elveket;
- c) a szanalási eszközök alkalmazásához és a szanalási hatáskörök gyakorlásához szükséges információcsere, és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök;

- d) az együttműködési megállapodás feleinek korai figyelmeztetése vagy a velük való konzultáció az ezen irányelv alapján vagy a vonatkozó harmadik országbeli jog alapján a megállapodás tárgyát képező intézményt vagy csoportot érintő jelentős intézkedés meghozatala előtt;
 - e) együttes szanálási intézkedések esetén a nyilvános kommunikáció koordinálása;
 - f) az a)–e) pont szerinti információcserére és együttműködésre vonatkozó eljárások és szabályok, többek között – adott esetben– válságkezelő csoportok létrehozása és működtetése révén.
- (6) A tagállamok értesítik az EBH-t minden olyan együttműködési megállapodásról, amelyet a szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok e cikknek megfelelően kötöttek.

98. cikk

A bizalmas információk cseréje

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok, az illetékes hatóságok és az illetékes minisztériumok csak akkor cseréljenek bizalmas információkat – köztük helyreállítási terveket – az érintett harmadik országbeli hatóságokkal, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) az említett harmadik országbeli hatóságokra a 84. cikk által előírt szakmai titoktartási követelményekkel és előírásokkal minden érintett hatóság véleménye szerint egyenértékűnek minősülő követelmények és előírások vonatkoznak.

Amennyiben az információcsere személyes adatokra vonatkozik, az ilyen személyes adatok kezelésére és harmadik országbeli hatóságoknak való továbbítására a vonatkozó uniós és nemzeti adatvédelmi jogszabályok alkalmazandók.

- b) az információra az érintett harmadik országbeli hatóságoknak szükségük van a nemzeti jog szerinti – az ezen irányelv szerintiekhez hasonló – szanálási feladataik elvégzéséhez, és e bekezdés a) pontjára is figyelemmel, az információt nem használják fel semmilyen más célra.

(2) Ha a bizalmas információ másik tagállamból származik, a szanálási hatóságok, az illetékes hatóságok és az illetékes minisztériumok nem tehetik közzé ezt az információt az érintett harmadik országbeli hatóságok számára, kivéve, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) azon tagállam érintett hatósága, ahonnan az információ származik (az információt keletkeztető hatóság), hozzájárul a közzétételhez;
- b) az információt csak az információt keletkeztető hatóság által engedélyezett célból teszik közzé.

(3) E cikk alkalmazásában az információ akkor minősül bizalmasnak, ha az Unió joga szerinti titoktartási követelmények hatálya alá tartozik.

VII. CÍM

FINANSZÍROZÁSI RENDSZEREK

99. cikk

Finanszírozási rendszerek európai rendszere

Létrejön a finanszírozási rendszerek európai rendszere, amely a következőket foglalja magában:

- a) a 100. cikknek megfelelően létrehozott nemzeti finanszírozási rendszerek;
- b) a nemzeti finanszírozási rendszerek közötti kölcsönnyújtás a 106. cikknek megfelelően;

c) csoportszintű szanálás esetén a nemzeti finanszírozási rendszerek 107. cikkben említett kölcsönössége.

100. cikk

Szanálás-finanszírozási rendszerek létrehozására vonatkozó követelmény

(1) Annak biztosítása érdekében, hogy a szanálási hatóság hatékonyan alkalmazza a szanálási eszközöket és hatásköröket, a tagállamok finanszírozási rendszert vagy rendszereket hoznak létre.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a finanszírozási rendszerek igénybevételét egy e célra kijelölt közhatóság vagy közigazgatási hatáskörrel felruházott hatóság rendelkezze el.

A finanszírozási rendszerek kizárólag a 31. és a 34. cikkben meghatározott szanálási célokkal és elvekkel összhangban használhatók fel.

(2) A tagállamok a betétbiztosítási rendszerekre vonatkozó finanszírozási rendszerekhez használt adminisztratív szerkezetet is felhasználhatják.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a finanszírozási rendszerek megfelelő pénzügyi forrásokkal rendelkezzenek.

(4) A (3) bekezdésben előírt célból a finanszírozási rendszerek rendelkeznek mindenképp:

a) a 103. cikkben meghatározott előzetes hozzájárulások beszedésére vonatkozó hatáskörrel a 102. cikkben megállapított célszint elérése céljából;

b) a 104. cikkben meghatározott utólagos rendkívüli hozzájárulások beszedésére vonatkozó hatáskörrel, amennyiben az a) pontban meghatározott hozzájárulások nem elegendőek és

c) kölcsönök felvételére és a 105. cikkben meghatározott egyéb támogatási formák igénybevételére vonatkozó hatáskörrel.

(5) A (6) bekezdésben engedélyezett esetek kivételével minden tagállam létrehozza saját nemzeti finanszírozási rendszerét egy olyan alapon keresztül, amelynek igénybevételét szanálási hatósága rendelheti el a 101. cikk (1) bekezdésében felsorolt célok érdekében.

(6) Az e cikk (5) bekezdésében foglalt rendelkezés ellenére a tagállamok az e cikk (1) bekezdésében előírt kötelezettségeik teljesítése céljából nemzeti finanszírozási rendszerüket úgy is létrehozhatják, hogy az a területükön engedélyezett intézményektől beszedett kötelező hozzájárulásokra támaszkodjon, melyek alapjául a 103. cikk (7) bekezdésében említett kritériumok szolgálnak, és amelyek kezelése nem a szanálási hatóságuk által irányított alapon keresztül történik –, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a hozzájárulások révén összegyűjtött összeg legalább a 102. cikk értelmében összegyűjtendő összeggel egyenlő;

b) a tagállam szanálási hatóságát megillető összeg egyenlő e hozzájárulások összegével, melyet a tagállam a szanálási hatóság kérésére – kizárólag a 101. cikkben felsorolt célokra történő felhasználásra – haladéktalanul annak rendelkezésére bocsát;

c) a tagállam tájékoztatja a Bizottságot arról, hogy él azon jogkörével, hogy finanszírozási rendszerét e bekezdés szerinti struktúrára alapozza;

d) a tagállam ezen a b) pontjában említett összegről legalább évenkénti rendszerességgel tájékoztatja a Bizottságot; továbbá

e) az e bekezdésben megállapított, eltérő explicit rendelkezés hiányában finanszírozási rendszere megfelel a 99.– 102. cikknek, a 103. cikk (1)–(4) és (6) bekezdésének, továbbá a 104– 109. cikknek

E bekezdés alkalmazásában a 102. cikkben meghatározott célszint elérése érdekében figyelembe veendő rendelkezésre álló pénzügyi eszközök közé sorolható bármely, a tagállamok által a 2010. június 17. és 2014. július 2. közötti időszak során létrehozott kötelező hozzájárulási rendszer keretében a területükön működő intézményektől a rendszerszintű kockázatokhoz, illetve az intézmények csődjéhez és szanálásához kapcsolódó költségek fedezése céljából beszedett kötelező hozzájárulás –, feltéve, hogy az adott tagállam teljesíti az e. címben foglalt rendelkezéseket. A betétbiztosítási rendszerekbe befizetett hozzájárulások nem számíthatók be a szanálásfinanszírozási rendszer 102. cikk szerinti célszintjének a teljesítésekor.

101. cikk

Szanálás-finanszírozási rendszerek alkalmazása

(1) A szanálási eszközök alkalmazásakor a szanálási hatóság a következő célból, kizárólag a szanálási eszközök hatékony alkalmazásának biztosításához szükséges mértékben használhatja a 100. cikknek megfelelően létrehozott finanszírozási rendszereket:

- a) a szanálás alatt álló intézmény, leányvállalatai, valamely áthidaló intézmény vagy vagyonkezelő szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek garantálására;
- b) a szanálás alatt álló intézmény, leányvállalatai, valamely áthidaló intézmény vagy vagyonkezelő szervezet részére történő hitelnyújtásra;
- c) a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek megvásárlására;
- d) áthidaló intézményhez és vagyonkezelő szervezethez nyújtott hozzájárulás céljára;
- e) a részvényeseknek vagy a hitelezőknek a 75. cikkel összhangban fizetendő kártérítés céljára;
- f) a szanálás alatt álló intézménybe történő befizetés céljára, amennyiben arra egyes hitelezők követeléseinek leírása vagy a kötelezettségek átalakítása helyett kerül sor, amennyiben a hitelezői feltőkésítést alkalmazzák, és a szanálási hatóság úgy dönt, hogy a 44. cikk (3)–(8) bekezdésével összhangban egyes hitelezőket kizár a hitelezői feltőkésítés hatálya alól;
- g) a többi finanszírozási rendszer számára a 106. cikkel összhangban, önkéntes alapon nyújtott kölcsönzés céljából;
- h) az a)–g) pontokban említett intézkedések bármely kombinációja céljára.

A finanszírozási rendszer az üzletértékesítési eszközzel összefüggésben az első albekezdésben említett intézkedésekhez a vásárló tekintetében vehető igénybe.

(2) A szanálásfinanszírozási rendszer közvetlenül nem használható valamely, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet veszteségeinek a fedezésére, illetve az ilyen intézmény vagy szervezet feltőkésítésére. Abban az esetben, ha a szanálásfinanszírozási rendszernek az e cikk (1) bekezdése céljaira történő alkalmazása közvetve azt eredményezi, hogy valamely, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet veszteségeinek egy része a szanálásfinanszírozási rendszerre hárul, a szanálásfinanszírozási rendszer igénybevételeire vonatkozóan a 44. cikkben megállapított alapelveket kell alkalmazni.

102. cikk

Célszint

(1) A tagállamok biztosítják, hogy 2024. december 31-ig a finanszírozási rendszereik rendelkezésre álló pénzügyi eszközei elérjék a területükön engedélyezett összes intézmény biztosított betétei összegének legalább 1 %-át. A tagállamok az ezen összeget meghaladó célszinteket is előírhatnak.

(2) Az (1) bekezdésben említett kezdeti időszakban a finanszírozási rendszerekbe irányuló, a 103. cikk szerint beszédett hozzájárulásokat a célszint eléréséig a lehető legegyszerűsebben kell elosztani az időszak során, megfelelően figyelembe véve azonban az üzleti ciklusokat és azokat a hatásokat, amelyeket a prociklikus hozzájárulások gyakorolhatnak a hozzájáruló intézmények pénzügyi pozíciójára.

Abban az esetben, ha a finanszírozási rendszerek a tagállamok területén engedélyezett összes intézmény tekintetében a 2014/49/EU irányelv szerinti betétbiztosítás hatálya alá tartozó, fedezett betétek 0,5 %-át meghaladó kumulált kifizetéseket teljesítenek, a tagállamok legfeljebb négy évvel meghosszabbíthatják a kezdeti időszakot.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett kezdeti időszakot követően a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összege az említett bekezdésben meghatározott célszint alá csökken, a célszint eléréséig ismét be kell szedni a 103. cikk szerinti szokásos hozzájárulásokat. Miután első alkalommal elérték a célszintet, ahol a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket megfelelően lecsökkentették a célszint kevesebb mint kétharmadára, az említett hozzájárulást úgy kell meghatározni, hogy az lehetővé tegye a célszint hat éven belüli elérését.

A rendszeres hozzájárulásnak megfelelően figyelembe kell vennie az üzleti ciklus fázisát és azokat a hatásokat, amelyeket a prociklikus hozzájárulások eredményezhetnek az éves hozzájárulások e bekezdés tekintetében történő meghatározásakor.

(4) Az EBH-nak 2016. október 31-ig jelentést kell benyújtania a Bizottsághoz arra vonatkozó ajánlások kíséretében, hogy mi lenne a megfelelő referenciapont a szanálásfinanszírozási rendszer célszintjének meghatározásához, különösen kitérve arra, hogy a teljes kötelezettségállomány megfelelőbb alap-e a biztosított betéteknél.

(5) A (4) bekezdésben említett jelentés eredményei alapján a Bizottság adott esetben 2016. december 31-ig jogalkotási javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé arról, hogy mi alapján határozzák meg a szanálásfinanszírozási rendszerek célszintjét.

103. cikk

Előzetes hozzájárulások

(1) A 102. cikkben meghatározott célszint elérése érdekében a tagállamok biztosítják, hogy a területükön engedélyezett intézmények legalább évente hozzájárulást fizessenek, az uniós fióktelepeket is beleértve.

(2) Az egyes intézmények hozzájárulását az intézmény biztosított betétekkel csökkentett (szavatolótőke nélküli) kötelezettségei összegének és a tagállam területén engedélyezett valamennyi intézmény aggregált, biztosított betétekkel csökkentett (szavatolótőke nélküli) kötelezettségei összegének az aránya alapján kell megállapítani.

E hozzájárulásokat ki kell igazítani az intézmények kockázati profiljának megfelelően, a (7) bekezdésnek megfelelően elfogadott kritériumokkal összhangban.

(3) Azon rendelkezésre álló pénzügyi eszközök, amelyeket a 102. cikkben meghatározott célszint elérése céljából figyelembe kell venni, magukban foglalhatják azokat a nem visszavonható fizetési kötelezettségvállalásokat is, amelyek harmadik felek jogaival nem terhelt, alacsony kockázatú eszközök biztosítékával teljes körűen fedezettek, szabadon értékesíthetők, és ki vannak jelölve a 101. cikk első bekezdésében meghatározott célokra (a szanálási hatóságok általi kizárólagos felhasználásra). A visszavonhatatlan fizetési kötelezettségek aránya nem haladhatja meg az e cikknek megfelelően beszédett hozzájárulás teljes összegének 30 %-át.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikkben meghatározott hozzájárulás-fizetési kötelezettség a nemzeti jog alapján érvényesíthető legyen és az esedékes hozzájárulások teljes mértékben befizetésre kerüljenek.

A tagállamok megfelelő szabályozási, számviteli, beszámolási és egyéb kötelezettségeket állapítanak meg az esedékes hozzájárulások teljes mértékű befizetésének biztosítása érdekében. A tagállamok biztosítják a hozzájárulások pontos befizetésének megfelelő ellenőrzésére szolgáló intézkedéseket. A tagállamok biztosítják azokat az intézkedéseket, amelyek célja a hozzájárulás-fizetés kijátszásának, elkerülésének vagy az azzal kapcsolatos visszaélésnek a megelőzése.

(5) Az e cikknek megfelelően beszedett összegeket csak a 101. cikk (1) bekezdésében meghatározott célokra lehet felhasználni.

(6) A 37., 38., 40., 41. és 42. cikkre figyelemmel a szanálás alatt álló intézménytől vagy az áthidaló intézménytől kapott összegek, a kamatok és a befektetések utáni egyéb jövedelmek, valamint bármely más jövedelem a finanszírozási rendszerekhez kerülhet.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak részletes meghatározása céljából, mit jelent a hozzájárulásnak az intézmények kockázati profiljával arányos, az e cikk (2) bekezdésében említett kiigazítása, a következők figyelembevételével:

- a) az intézmény kockázati kitettsége, beleértve kereskedelmi tevékenységének jelentőségét, mérlegen kívüli kitettségeit és a tőkeáttétel fokát;
- b) a társaság finanszírozási forrásainak és szabadon felhasználható, nagyfokú likviditással rendelkező eszközeinek stabilitása és diverzifikációja;
- c) az intézmény pénzügyi helyzete;
- d) annak valószínűsége, hogy az intézmény szanálás alá kerül;
- e) az intézmény által korábban kapott rendkívüli állami pénzügyi támogatás mértéke;
- f) az intézmény struktúrájának összetettsége és szanálhatósága;
- g) az intézmény jelentősége egy vagy több uniós tagállam pénzügyi rendszere stabilitásának vagy gazdaságának szempontjából;
- h) az intézmény részvétele egy intézményvédelmi rendszerben.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők részletes meghatározása céljából:

- a) a (4) bekezdésben említett, a hozzájárulások tényleges befizetésének biztosítására irányuló nyilvántartási, számviteli, beszámolási és egyéb kötelezettségek;
- b) a (4) bekezdésben említett, a hozzájárulások szabályszerű befizetésének megfelelő ellenőrzésére szolgáló intézkedések.

104. cikk

Rendkívüli utólagos hozzájárulások

(1) Ha a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök nem elegendőek a finanszírozási rendszer alkalmazása kapcsán felmerült veszteségek, költségek vagy egyéb kiadások fedezéséhez, a tagállamok biztosítják, hogy ezeknek az összegeknek a fedezésére a területükön engedélyezett intézmények rendkívüli utólagos hozzájárulást fizessenek. Ezek a rendkívüli utólagos hozzájárulások a 103. cikk (2) bekezdésében meghatározott szabályoknak megfelelően kerülnek elosztásra az intézmények között.

A rendkívüli utólagos hozzájárulások nem haladhatják meg a 103. cikknek megfelelően meghatározott hozzájárulások éves összegének háromszorosát.

(2) Az e cikk alapján beszedett hozzájárulásokra a 103. cikk (4)–(8) bekezdései alkalmazandók.

(3) Amennyiben a hozzájárulás veszélyeztetné az intézmény likviditását vagy fizetőképességét, a szanálási hatóság teljesen vagy részlegesen elhalaszthatja az intézmény arra vonatkozó kötelezettségét, hogy a szanálásfinanszírozási rendszerbe rendkívüli utólagos hozzájárulást fizessen. Az ilyen halasztást legfeljebb 6 hónapos időtartamra lehet megadni, de az intézmény kérésére megújítható. Az ezen albekezdés alapján elhalasztott hozzájárulásra egy későbbi időpontban kerül sor, amikor a kifizetés már nem veszélyezteti az intézmény likviditását vagy fizetőképességét.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon körülmények és feltételek meghatározása céljából, amelyeknek esetén az e cikk (3) bekezdésének megfelelően az intézmény hozzájárulása elhalasztható.

105. cikk

Alternatív finanszírozási eszközök

A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alatt működő finanszírozási rendszereknek lehetőségük legyen kölcsönfelvételre vagy a pénzügyi támogatás más formáinak igénybevételére intézményektől, pénzügyi vállalkozásoktól vagy egyéb harmadik felektől, amennyiben a 94. cikk szerint beszedett összegek nem elegendőek a finanszírozási rendszer alkalmazása kapcsán felmerült veszteségek, költségek vagy egyéb kiadások fedezésére, és a 104. cikkben előírt rendkívüli utólagos hozzájárulások nem állnak azonnal rendelkezésre vagy nem elegendőek.

106. cikk

Finanszírozási rendszerek közötti kölcsönnyújtás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alatt működő finanszírozási rendszerek az összes többi uniós finanszírozási rendszertől kérelmezhessenek kölcsönt, amennyiben:

- a) a 103. cikk szerint beszedett összegek nem elegendőek a finanszírozási rendszer alkalmazása kapcsán felmerült veszteségek, költségek vagy egyéb kiadások fedezésére;
- b) a 104. cikkben előírt rendkívüli utólagos hozzájárulások nem állnak azonnal rendelkezésre; továbbá
- c) a 105. cikkben előírt alternatív finanszírozási rendszerek nem állnak azonnal, ésszerű feltételek mellett rendelkezésre.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alatt működő finanszírozási rendszerek jogosultak legyenek az (1) bekezdésben meghatározott körülmények esetén kölcsönt nyújtani más uniós finanszírozási rendszereknek.

(3) Az (1) bekezdés alapján benyújtott kérést követően a többi uniós finanszírozási rendszer mindegyike dönt arról, hogy nyújt-e kölcsönt a kérelmet benyújtó finanszírozási rendszernek. A tagállamok előírhatják, hogy az említett döntést az illetékes minisztériummal vagy a kormánnyal folytatott konzultációt követően vagy annak engedélyével kelljen meghozni. A határozatot megfelelő sürgősséggel kell meghozni.

(4) A kamatlábról, a törlesztési időszakról és a kölcsönök egyéb feltételeiről a kölcsönt felvevő finanszírozási rendszernek és azon többi finanszírozási rendszernek kell megállapodnia, amelyek a részvétel mellett döntöttek. Az összes részt vevő finanszírozási rendszer által nyújtott kölcsönre ugyanazon kamatlábat, törlesztési időszakot és egyéb feltételeket kell alkalmazni, kivéve, ha az összes részt vevő finanszírozási rendszer máshogy állapodott meg.

(5) Az egyes részt vevő szanálásfinanszírozási rendszerek által kölcsönzött összeg nagyságát az adott szanálásfinanszírozási rendszer tagállamában található biztosított betétek összegének és a részt vevő szanálásfinanszírozási rendszerek tagállamaiban található biztosított betétek aggregáltjának az aránya alapján kell megállapítani. E hozzájárulási arányok az összes részt vevő finanszírozási rendszer egyetértésével megváltoztathatók.

(6) Egy másik tagállam szanálásfinanszírozási rendszerének e cikk értelmében nyújtott, fennálló kölcsönt a kölcsönt nyújtó szanálásfinanszírozási rendszer eszközeként kell elszámlolni, és beszámítható ez utóbbi finanszírozási rendszer célszintjébe.

107. cikk

A nemzeti finanszírozási rendszerek által csoportszintű szanálás esetén biztosított kölcsönösség

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 91. vagy 92. cikkben meghatározott csoportszintű szanálás esetén e cikknek megfelelően a csoporthoz tartozó minden intézmény nemzeti finanszírozási rendszere hozzájáruljon a csoportszintű szanálás finanszírozásához.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a csoportszintű szanálási hatóságnak a csoporthoz tartozó intézmények szanálási hatóságaival folytatott konzultációt követően – szükség esetén a szanálási intézkedés megtétele előtt – finanszírozási tervet kell javasolnia, a 91. és a 92. cikkben előírt csoportszintű szanálási program részeként.

A finanszírozási tervet a 91. és a 92. cikkben előírt döntéshozatali eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) A finanszírozási tervnek a következőket kell tartalmaznia:

- a) a 36. cikk szerinti értékelés az érintett csoporthoz tartozó vállalkozások tekintetében;
- b) az egyes érintett, csoporthoz tartozó vállalkozások által a szanálási eszközök alkalmazásának pillanatában elszámlható veszteségek;
- c) az egyes érintett, csoporthoz tartozó vállalkozások esetében az egyes részvényesi vagy hitelezői osztályokra háruló veszteségek;
- d) a betétbiztosítási rendszerek által a 109. cikk (1) bekezdésével összhangban esetlegesen fizetendő hozzájárulások;
- e) a szanálásfinanszírozási rendszerekből történő teljes hozzájárulás, valamint a hozzájáruláscélja és formája;
- f) az e) pontban említett teljes finanszírozási hozzájárulás kielégítéséhez szükséges, az egyes érintett, csoporthoz tartozó vállalkozások tagállamainak nemzeti finanszírozási rendszerei által a csoportszintű szanálás finanszírozáshoz nyújtandó hozzájárulás összegének a kiszámításához használt alap;
- g) az egyes érintett, csoporthoz tartozó vállalkozások nemzeti finanszírozási rendszerei által a csoportszintű szanálás finanszírozáshoz nyújtandó hozzájárulás összege, és e hozzájárulások formája;
- h) az érintett, csoporthoz tartozó vállalkozások tagállamainak finanszírozási rendszerei által a 105. cikkel összhangban intézményektől, pénzügyi vállalkozásoktól és más harmadik felektől felveendő kölcsön összege;
- i) azon időkeret, amelyen belül az érintett, csoporthoz tartozó vállalkozások tagállamai finanszírozási rendszereit használni lehet, és amelyet szükség szerint meg lehet hosszabbítani.

(4) A finanszírozási hozzájárulás arányításához használt, a (3) bekezdés e) pontjában említett alapnak összhangban kell lennie az e cikk (5) bekezdésével és a csoportszintű szanalási tervben a 12. cikk (3) bekezdésének f) pontjával összhangban előírt elvekkel, kivéve, ha a finanszírozási terv más megállapodást tartalmaz.

(5) Ha a finanszírozási terv nem tartalmaz más megállapodást, az egyes nemzeti finanszírozási rendszerek hozzájárulásának kiszámításához használt alap meghatározásánál figyelembe kell venni különösen a következőket:

- a) az adott szanalásfinanszírozási rendszer tagállamában letelepedett intézmények és az 1. cikk b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek által birtokolt, a kockázattal súlyozott eszközök aránya a csoport eszközeihez viszonyítva;
- b) az adott szanalásfinanszírozási rendszer tagállamában letelepedett intézmények és az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek által birtokolt eszközök aránya a csoport eszközeihez viszonyítva;
- c) a csoportszintű szanalást szükségessé tevő azon veszteségek aránya, amelyek az adott szanalásfinanszírozási rendszer tagállamában működő illetékes hatóságok felügyelete alá tartozó, csoporthoz tartozó vállalkozásokban keletkeztek; továbbá
- d) azon csoportszintű finanszírozási rendszerek azon forrásainak aránya, amelyek a finanszírozási terv szerint az adott szanalásfinanszírozási rendszer tagállamában székhellyel rendelkező, csoporthoz tartozó vállalkozások közvetlen megsegítésére használhatók.

(6) A (2) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok szabályokat és eljárásokat állapítanak meg előzetesen annak biztosítására, hogy az összes nemzeti finanszírozási rendszer haladéktalanul teljesíteni tudja hozzájárulását a csoportszintű szanalás finanszírozásához.

(7) E cikk alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy a csoportfinanszírozási rendszereknek a 105. cikkben meghatározott feltételek alapján lehetőségük legyen kölcsönfelvételre vagy más formájú pénzügyi támogatás igénybevétele intézményektől, pénzügyi vállalkozásoktól, vagy egyéb harmadik felektől.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alatt működő nemzeti finanszírozási rendszerek garanciát nyújthassanak a csoportfinanszírozási rendszerek által a (7) bekezdéssel összhangban felvett kölcsönökhöz.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy a csoportfinanszírozási rendszerek alkalmazásából eredő bármely jövedelem vagy haszon a szanalás finanszírozásához való hozzájárulásuk mértékének megfelelően a nemzeti finanszírozási rendszerekhez kerüljön, a (2) bekezdésben meghatározottak szerint.

108. cikk

Betétek besorolása a kielégítési sorrendbe

A tagállamok biztosítják, hogy a rendes fizetéseképtelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabályokban:

- a) a következők ugyanazon besorolási szinten állnak, amely szint megelőzi a rendes, nem biztosított és nem elsőbbségi hitelezők követeléseit el a besorolásban:
 - i. a természetes személyek, valamint a mikro-, kis és középvállalkozások biztosítható betéteinek azon része, amely meghaladja a 2014/49/EU irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében meghatározott kártalanítási összeghatárt;
 - ii. a természetes személyek, valamint a mikro-, kis és középvállalkozások betétei, amelyek biztosíthatóak lennének, ha nem az Unión belül letelepedett intézmények Unión kívüli fióktelepei révén eszközölték volna.

b) a következők ugyanazon besorolási szinten állnak, amely szint megelőzi az a) pontban meghatározott szintet:

i. biztosított betétek;

ii. fizetésképtelenség esetén a biztosított betéttel rendelkező betétesek jogutódjává és kötelezettségeinek viselőjévé váló betétbiztosítási rendszerek.

109. cikk

Betétbiztosítási rendszerek alkalmazása a szanálással összefüggésben

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok szanálási intézkedése esetén és feltéve, hogy ez az intézkedés biztosítja, hogy a betétesek továbbra is hozzáférhessenek betéteikhez, az a betétbiztosítási rendszer, amelyhez a szanálás alatt álló intézmény tartozik, feleljen a következőkért:

a) amennyiben a hitelezői feltőkésítést alkalmazzák, az az összeg, amellyel a biztosított betétek követeléseit csökkentették volna az intézmény veszteségeinek a 46. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti fedezése céljából abban az esetben, ha a biztosított betétekre kiterjedt volna a hitelezői feltőkésítés hatálya, és ha ugyanakkora mértékben csökkentették volna azokat, mint a rendes fizetésképtelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabályok szerint a kielégítési sorrendben azonos helyet elfoglaló hitelezők követeléseit; vagy

b) amennyiben egy vagy több, a hitelezői feltőkésítéstől eltérő szanálási eszközt alkalmaznak, azon veszteségek összege, amely a biztosított betétesekre hárult volna, amennyiben a biztosított betétesek a rendes fizetésképtelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabályok szerint a kielégítési sorrendben azonos helyet elfoglaló hitelezőkre hárulóval arányos mértékű veszteséget szenvedtek volna el.

A betétbiztosítási rendszer felelőssége egyetlen esetben sem haladhatja meg annak a veszteségnek az összegét, amelyet abban az esetben kellett volna viselnie, ha az intézményt rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében számolják fel.

Amennyiben a hitelezői feltőkésítést alkalmazzák, a betétbiztosítási rendszer számára nem írható elő, hogy hozzájáruljon az intézmény vagy az áthidaló intézmény a 46. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti feltőkésítésének költségeihez.

Ha a 74. cikk szerinti értékelés megállapítja, hogy a betétbiztosítási rendszer nagyobb mértékben járult hozzá a szanáláshoz, mint amekkora nettó veszteséget az intézmény rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében végrehajtott felszámolása során szenvedett volna el, a betétbiztosítási rendszer jogosult arra, hogy a szanálásfinanszírozási rendszerből a 75. cikkel összhangban megkapja a különbözet összegét.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy azon összeg meghatározása, mely összeg erejéig a betétbiztosítási rendszer e cikk (1) bekezdésével összhangban felelős, megfeleljen a 36. cikk (2) bekezdésében megállapított feltételeknek.

(3) A betétbiztosítási rendszer által az (1) bekezdés alkalmazásában tett hozzájárulás készpénzben fizetendő.

(4) Amennyiben valamely szanálás alatt álló intézmény biztosítható betéteit vagyoneértékesítési vagy áthidaló intézményi eszköz révén egy másik vállalkozáshoz átadják, a betéteseknek nem lehetnek a 2014/49/EU irányelv szerinti követeléseik a betétbiztosítási rendszerrel szemben a szanálás alatt álló intézménynél levő betéteik azon részével összefüggésben, amelyeket nem adtak át, feltéve, hogy az átadott eszközök összege egyenlő a 2014/49/EU irányelv 6. cikkében meghatározott aggregált kártalanítási összeggel, vagy meghaladja azt.

(5) Az (1)–(4) bekezdés ellenére, amennyiben a betétbiztosítási rendszer számára rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket annak megfelelően felhasználták és azokat ennek megfelelően a betétbiztosítási rendszer célszintjének kevesebb mint kétharmadára lecsökkentették, a betétbiztosítási rendszerhez való szokásos hozzájárulást úgy kell meghatározni, hogy az lehetővé tegye a célszint hat éven belüli elérését.

A betétbiztosítási rendszer kötelezettsége semmi esetben nem lehet nagyobb a 2014/49/EU irányelv 10. cikke által előírt célszint 50 %-a. A tagállamok a nemzeti bankszektoruk sajátosságainak figyelembevétele mellett megállapíthatnak 50 %-nál nagyobb százalékértéket.

A betétbiztosítási rendszer hozzájárulása ezen irányelv szerint semmilyen körülmények között nem haladhatja meg azon veszteségeket, amelyeket rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében végrehajtott felszámolás során szenvedett volna el.

VIII. CÍM

SZANKCIÓK

110. cikk

Közigazgatási szankciók és egyéb adminisztratív intézkedések

(1) Annak sérelme nélkül, hogy a tagállamoknak joguk van büntetőjogi szankciókról rendelkezni és ilyen szankciókat kiszabni, a tagállamok szabályokat állapítanak meg az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó közigazgatási szankciókra és egyéb adminisztratív intézkedésekre vonatkozóan, és megtesznek minden szükséges intézkedést azok végrehajtásának biztosítása érdekében. Amennyiben a tagállamok úgy határoznak, hogy a tagállami büntetőjog hatálya alá tartozó jogsértésekre vonatkozó közigazgatási szankciók tekintetében nem határoznak meg szabályokat; közlik a Bizottsággal a vonatkozó büntetőjogi rendelkezéseket. A közigazgatási szankcióknak és egyéb adminisztratív intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az első bekezdésben említett kötelezettségek intézményekre, pénzügyi vállalkozásokra és EU-szintű anyavállalatokra vonatkoznak, a kötelezettségek megsértése esetén – a nemzeti jogban meghatározott feltételekkel – adminisztratív szankciókat lehessen alkalmazni a vezető testület tagjaira és más olyan természetes személyekre, akik a nemzeti jog alapján felelősek a jogsértésért.

(3) A jelen irányelvben előírányzott adminisztratív szankcionálási hatáskört – a jogsértés típusától függően – a szanálási hatóságokra vagy az illetékes hatóságokra kell ruházni. A szanálási hatóságokat és az illetékes hatóságokat fel kell ruházni minden olyan információgyűjtési és vizsgálati hatáskörrel, amely feladataik ellátásához szükséges. A szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok szankcionálási hatáskörük gyakorlása során szorosan együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy az adminisztratív szankciók vagy egyéb adminisztratív intézkedések elérjék a kívánt hatást, és a több tagállamra kiterjedő esetek kezelése során koordinálják intézkedéseiket.

(4) A szanálási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak az ezen irányelvvel és a nemzeti joggal összhangban valamelyik alábbi módon kell gyakorolniuk a közigazgatási szankcionálási hatáskörüket:

- a) közvetlenül,
- b) más hatóságokkal együttműködésben;
- c) oly módon, hogy felelősségüket megtartva más hatóságokra ruházzák át hatásköreiket,
- d) az illetékes igazságügyi hatóságokhoz benyújtott kérelem útján.

111. cikk

Különös rendelkezések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseik szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket írjanak elő legalább az alábbi esetekre:

- a) az 5. vagy a 7. cikket megsértve nem kerül sor a helyreállítási tervek és a csoportszintű helyreállítási tervek elkészítésére, naprakészen tartására, illetőleg aktualizálására;

- b) a 25. cikket megsértve nem kerül sor az illetékes hatóság arról való értesítésére, hogy csoporton belüli pénzügyi támogatás nyújtásának szándéka áll fenn;
- c) a 11. cikket megsértve nem kerül sor a szanalási tervek elkészítéséhez szükséges valamennyi információ biztosítására;
- d) a 81. cikk (1) bekezdését megsértve az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vezető testülete nem értesíti az illetékes hatóságot arról, hogy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet fizetése képtelen, vagy valószínűleg fizetése képtelenné válik.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben az alkalmazható közigazgatási szankciók és egyéb intézkedések magukban foglalják legalább a következőket:

- a) nyilvános nyilatkozat, amely megnevezi a felelős természetes személyt, intézményt, pénzügyi vállalkozást, EU-szintű anyavállalatot vagy egyéb jogi személyt, valamint a jogsértés természetét;
- b) végzés, amely előírja a felelős természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással, és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;
- c) az 1. cikk b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vezető testülete, illetve felsőbb vezetősége felelősnek tartott tagjának vagy bármely más, felelősnek tartott természetes személynek az ideiglenes eltávolítása az intézmények vagy az 1. cikk b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek vezető funkcióinak gyakorlásától;
- d) jogi személy esetében a jogi személy előző üzleti évi teljes éves nettó árbevétele legfeljebb 10 %-ának megfelelő közigazgatási bírság. Ha a jogi személy egy anyavállalat leányvállalata, a vonatkozó árbevétel a legfelső szintű anyavállalat konszolidált beszámolójából eredő, előző üzleti évi árbevétel;
- e) természetes személy esetében a közigazgatási bírság 5 000 000 euróig terjedő összeg, illetve azokban a tagállamokban, amelyekben nem az euro a hivatalos pénznem, a nemzeti pénznemben 2014. július 2-án az említett összegnek megfelelő érték;
- f) közigazgatási bírság a jogsértésből származó haszon összegének legfeljebb kétszereséig, ha a haszon meghatározható.

112. cikk

A közigazgatási szankciók nyilvánosságra hozatala

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a szanalási hatóságok és az illetékes hatóságok nyilvánosságra hozzák hivatalos honlapjukon azokat a közigazgatási szankciókat, amelyeket az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések megsértése miatt kivetettek, ha azok ellen nem fellebbeztek vagy a fellebbezési jogot már kimerítették. A nyilvánosságra hozatal a szankcióval sújtott természetes vagy jogi személynek a határozatról való értesítését követően haladéktalanul meg kell tenni, feltüntetve a jogsértés fajtáját és jellegét, valamint azon természetes vagy jogi személy kilétét is, akire, vagy amelyre a szankciót kivetették.

Ha a tagállamok engedélyezik a nem jogerős szankciók nyilvánosságra hozatalát, a szanalási hatóságok és az illetékes hatóságoknak haladéktalanul közzé kell tenniük honlapjukon az azzal kapcsolatos információkat, hogy a fellebbezés milyen szakaszban van, és mi lett annak az eredménye.

(2) A szanalási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak a tagállami jognak megfelelő módon, név nélkül kell közzétenniük az általuk kivetett szankciókat bármely alábbi körülmény fennállása esetén:

- a) ha a szankciót természetes személyre szabták ki, és a személyes adatok nyilvánosságra hozatala az ilyen adatok nyilvánosságra hozatalának arányosságára vonatkozó kötelező előzetes értékelés alapján aránytalannak bizonyul;

- b) ha a nyilvánosságra hozatal veszélyeztetné a pénzügyi piacok stabilitását vagy valamely folyamatban lévő bűnügyi nyomozást;
- c) ha a nyilvánosságra hozatal, amennyiben meghatározható, aránytalan veszteséget okozna az intézményeknek vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezeteknek vagy az érintett természetes személyeknek.

Ezekben az esetekben alternatív megoldásként az érintett adatok nyilvánosságra hozatala ésszerű ideig elhalasztható, amennyiben ezen időszak során a név nélküli nyilvánosságra hozatal indokai előreláthatólag meg fognak szűnni.

(3) A szanálási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az e cikkel összhangban nyilvánosságra hozott információk legalább öt évig fenn maradjanak a hivatalos honlapjukon. A nyilvánosságra hozott személyes adatokat csak annyi ideig lehet a szanálási hatóság vagy az illetékes hatóság honlapján tartani, ameddig ez az alkalmazandó adatvédelmi szabályok alapján szükséges.

(4) Az EBH 2016. július 3-ig jelentést nyújt be a Bizottságnak a szankciók tagállamok általi, (2) bekezdés szerinti név nélküli nyilvánosságra hozataláról és különösen arról, hogy e tekintetben jelentős eltérések mutatkoztak-e a tagállamok között. A jelentés beszámol minden olyan jelentős eltérésről, amely a tagállamoknak a szankciók nyilvánosságra hozatalára vonatkozó nemzeti jogszabályai alapján a szankciók nyilvánosságra hozatalának időtartama tekintetében fennáll.

113. cikk

Központi adatbázis fenntartása az EBH által

(1) A szanálási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak a 84. cikkben említett, a szakmai titoktartásra vonatkozó előírások mellett tájékoztatniuk kell az EBH-t a 111. cikk alapján általuk kivetett összes közigazgatási szankcióról, valamint az azzal kapcsolatos információkról, hogy a fellebbezés milyen szakaszban van, és mi lett annak az eredménye. Az EBH a bejelentett szankciókról kizárólag a szanálási hatóságok közötti információcsere céljából központi adatbázist tart fenn, amelyhez kizárólag a szanálási hatóságok férhetnek hozzá, és amelyet a szanálási hatóságok által szolgáltatott információk alapján frissít. Az EBH a hozzá bejelentett szankciókról kizárólag az illetékes hatóságok közötti információcsere céljából központi adatbázist tart fenn, amelyhez kizárólag az illetékes hatóságok férhetnek hozzá, és amelyet az illetékes hatóságok által szolgáltatott információk alapján frissít.

(2) Az EBH honlapot tart fenn, amelyen linkek találhatók az egyes szanálási hatóságok, illetve az egyes illetékes hatóságok által a 112. cikk szerint nyilvánosságra hozott szankciókhoz, és amely feltünteti, hogy az egyes tagállamok milyen időtartamra hozzák nyilvánosságra a szankciókat.

114. cikk

Szankciók hatékony alkalmazása és a szankcionálási hatáskör illetékes hatóságok és szanálási hatóságok általi gyakorlása

A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések típusának és a közigazgatási bírság mértékének meghatározásakor az illetékes hatóságok és szanálási hatóságok vegyenek figyelembe minden lényeges körülményt, beleértve adott esetben a következőket:

- a) a jogsértés súlyossága és időtartama;
- b) az érintett természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;
- c) a felelős természetes vagy jogi személy pénzügyi ereje, például a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében kifejezve;
- d) a felelős természetes vagy jogi személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség összege, amennyiben ezek meghatározhatók;

- e) a jogsértés által harmadik feleknek okozott veszteség, amennyiben meghatározható;
- f) a felelős természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal és szanálási hatósággal való együttműködésének szintjét;
- g) a felelős természetes vagy jogi személy által elkövetett korábbi jogsértések;
- h) a jogsértés esetleges rendszerszintű következményei.

IX. CÍM

VÉGREHAJTÁSI HATÁSKÖRÖK

115. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.
- (2) A 2. cikk második bekezdésében, a 44. cikk (11) bekezdésében, a 76. cikk (4) bekezdésében, a 103. cikk (7) és (8) bekezdésében, valamint a 104. cikk (4) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó bizottsági felhatalmazás a 2014. július 2-től számított határozatlan időtartamra szól.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikk második bekezdésében, a 44. cikk (11) bekezdésében, a 76. cikk (4) bekezdésében, a 103. cikk (7) és (8) bekezdésében, valamint a 104. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (5) A 2. cikk második bekezdése, a 44. cikk (11) bekezdése, a 76. cikk (4) bekezdése, a 103. cikk (7) és (8) bekezdése vagy a 104. cikk (4) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlament és a Tanács értesítését követő három hónapos időtartam leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács ezen időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emelt kifogást. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére három hónappal meghosszabbodik.
- (6) A Bizottság nem fogad el felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat, amennyiben az Európai Parlament rendelkezésére álló ellenőrzési idő a hosszabbítással együtt is öt hónap alá csökken a szünet miatt.

X. CÍM

A 82/891/EGK, a 2001/24/EK, a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2005/56/EK, a 2007/36/EK, a 2011/35/EU, a 2012/30/EU ÉS a 2013/36/EU IRÁNYELV, VALAMINT AZ 1093/2010/EU ÉS A 648/2012/EU RENDELET MÓDOSÍTÁSAI

116. cikk

A 82/891/EGK irányelv módosítása

A 82/891/EGK irányelv 1. cikkének (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A 2011/35/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 1. cikkének (2), (3) és (4) bekezdése alkalmazandó.

(*) A részvénytársaságok egyesüléséről szóló, 2011. április 5-i 2011/35/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 110., 2011.4.29., 1. o.).

117. cikk

A 2001/24/EK irányelv módosításai

A 2001/24/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 1. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) Ez az irányelv az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 4. cikke (1) bekezdésének (2) pontjában meghatározott befektetési vállalkozásokra és e befektetési vállalkozásoknak a központi irodájuk helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban létesített fióktelepeire is alkalmazandó.

(4) A 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben (**) meghatározott szanálási eszközök alkalmazása, illetve szanálási hatáskörök gyakorlása esetén ezen irányelv a 2014/59/EU irányelv hatálya alá tartozó pénzügyi vállalkozásokra, vállalkozásokra és anyavállalatokra is alkalmazandó.

(5) Ezen irányelv értesítésre vonatkozó 4. és 7. cikke nem alkalmazandó, ha a 2014/59/EU irányelv 83. cikke alkalmazandó.

(6) Ezen irányelv szakmai titoktartásra vonatkozó 33. cikke nem alkalmazandó, ha a 2014/59/EU irányelv 84. cikke alkalmazandó

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2014.május 15-i 2014/59/EU irányelve a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173, 2014.6.12., 190 o.).”

2. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- »székhely szerinti tagállam«: az 575/2013/EU rendelet* 4. cikke (1) bekezdése 43. pontjában meghatározott székhely szerinti tagállam;
- »fogadó tagállam«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 44. pontjában meghatározott fogadó tagállam;
- »fióktelep«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 17. pontjában meghatározott fióktelep;
- »illetékes hatóság«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 40. pontjában meghatározott illetékes hatóság, vagy a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (17) bekezdése értelmében vett szanálási hatóság, az azon irányelv szerint hozott átszervezési intézkedések tekintetében;

- »vagyonfelügyelő»: a közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságok által kijelölt személy vagy szerv, akinek, illetve amelynek feladata a reorganizációs intézkedések végrehajtása;
- »közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságok»: a tagállamok reorganizációs intézkedésekben, illetve felszámolási eljárásban illetékes közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai;
- »reorganizációs intézkedések»: azok az intézkedések, amelyek célja egy a 2013/575/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott hitelintézet vagy befektetési vállalkozás pénzügyi helyzetének megőrzése vagy helyreállítása, és amelyek érinthetik harmadik személyek korábban megszerzett jogait, ideértve a kifizetések felfüggesztésének, a végrehajtási intézkedések felfüggesztésének vagy a követelések csökkentésének a lehetőségét is; ezek az intézkedések magukban foglalják a 2014/59/EU irányelvben előírt szanálási eszközök alkalmazását és szanálási hatáskörök gyakorlását;
- »felszámoló»: a közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságok által kijelölt személy vagy szerv, akinek, illetve amelynek feladata a felszámolási eljárás lebonyolítása;
- »felszámolási eljárás»: egy tagállam közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai által indított és figyelemmel kísért eljárások összessége, amelyek célja az eszközöknek az adott hatóságok felügyelete alatt történő értékesítése, ideértve azt az esetet is, amikor az eljárás egyezség vagy más hasonló intézkedés következtében megszűnik;
- »szabályozott piac»: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában meghatározott szabályozott piac (*);
- „eszköz”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 50. pontjának b) alpontjában meghatározott pénzügyi eszköz;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/65/EU irányelve a pénzügyi eszközök piacáról és a 2002/92/EK és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173, 2014.6.12., 349 o.).

3. A 25. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„25. cikk

Nettósítási megállapodások

A 2014/59/EU irányelv 68. és 71. cikke sérelme nélkül a nettósítási megállapodásokat kizárólag az ilyen megállapodásokat szabályozó szerződésekre vonatkozó jog szabályozza.”

4. A 26. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„26. cikk

Visszavásárlási megállapodások

A 2014/59/EU irányelv 68. és 71. cikke, valamint ezen irányelv 24. cikke sérelme nélkül a repomegállapodásokat kizárólag az ilyen megállapodásokat szabályozó szerződésekre vonatkozó jog szabályozza.”

118. cikk

A 2002/47/EK irányelv módosítása

A 2002/47/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 1. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ezen irányelv 4.–7. cikke nem alkalmazandó pénzügyi biztosítéki megállapodások érvényesítésének korlátozására vagy értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodások hatályának korlátozására, a helyreállításról és szanálásról szóló 2014/59/EU irányelv IV. címének V. vagy VI. fejezete értelmében megállapított pozíciólezáró nettósítási rendelkezésre vagy egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodásra, vagy bármilyen efféle, a tagállam jogában biztosított hasonló jogkörök értelmében a (2) bekezdés c) pontjának iv. alpontjában és d) pontjában említett, legalább a helyreállításról és szanálásról szóló 2014/59/EU irányelv IV. címének VII. fejezetében rögzített biztosítékokkal egyenértékű biztosítékokkal rendelkező szervezetek rendezett szanálásának előmozdítása érdekében meghatározott korlátozásokra. (*)

(*) A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 173, 2014.6.12., 190 o.).”

2. A 9a. cikke helyébe a következő szöveg lép:

„9a. cikk

A 2008/48/EK és a 2014/59/EU irányelv.

Ezen irányelv nem sérti a 2008/48/EK és a 2014/59/EU irányelvet.”

119. cikk

A 2004/25/EK irányelv módosítása

A 2004/25/EK irányelv 4. cikkének (5) bekezdése az alábbi albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok biztosítják, hogy a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) IV. címében meghatározott szanálási eszközök, hatáskörök és eszközök igénybevétele esetén ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdése nem alkalmazandó.

(*) A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 173, 2014.6.12., 190 o.).”

120. cikk

A 2005/56/EK irányelv módosítása

A 2005/56/EK irányelv 3. cikke a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy ez az irányelv ne legyen alkalmazandó az olyan társaságra vagy társaságokra, amelyek a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) IV. címében meghatározott szanálási eszközök, hatáskörök és eszközök alkalmazásának hatálya alá tartoznak.

(*) A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 173, 2014.6.12., 190 o.).”

121. cikk

A 2007/36/EK irányelv módosítása

A 2007/36/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 1. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) IV. címében meghatározott szanalási eszközök, hatáskörök és eszközök igénybevétele esetén ezen irányelv nem alkalmazandó.

(*) A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 173, 2014.6.12., 190 o.).”

2. Az 5. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5) A tagállamok biztosítják, hogy a 2014/59/EU irányelv alkalmazásában a közgyűlés az érvényesen leadott szavazatok kétharmados többségével határozhasson vagy módosíthassa az alapszabályt annak előírása tekintetében, hogy a tőkeemelésről döntő közgyűlést az e cikk (1) bekezdésében meghatározottnál rövidebb időn belül össze lehessen hívni – feltéve, hogy erre a közgyűlésre nem az összehívástól számított tíz naptári napon belül kerül sor, a 2014/59/EU irányelv 27. vagy 29. cikkében foglalt feltételek (korai beavatkozást kiváltó feltételek) teljesülnek, és a tőkeemelés az említett irányelv 32. és 33. cikkében meghatározott szanalási feltételek teljesülésének elkerüléséhez szükséges.

(6) Az (5) bekezdés alkalmazásában a 6. cikk (3) bekezdésében minden tagállam számára előírt, időtartam meghatározására vonatkozó kötelezettség, a 6. cikk (4) bekezdésében előírt, a felülvizsgált napirend kellő időben történő hozzáférhetővé tételére vonatkozó kötelezettség, valamint a 7. cikk (3) bekezdésében minden tagállam számára előírt, egységes fordulónap meghatározására vonatkozó kötelezettség nem alkalmazandó.”.

122. cikk

A 2011/35/EU irányelv módosítása

A 2011/35/EU irányelv 1. cikke a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy ez az irányelv ne legyen alkalmazandó az olyan társaságra vagy társaságokra, amelyek a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) IV. címében meghatározott szanalási eszközök, hatáskörök és eszközök alkalmazásának hatálya alá tartoznak.

(*) A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 173, 2014.6.12., 190 o.).”.

123. cikk

A 2012/30/EU irányelv módosítása

A 2012/30/EU irányelv 45. cikke a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tagállamok biztosítják, hogy a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) IV. címében meghatározott szanálási hatáskörök és eszközök igénybevétele esetén ezen irányelv 10. cikke, 19. cikkének (1) bekezdése, 29. cikkének (1), (2) és (3) bekezdése, 31. cikkének (2) bekezdése, 33–36. cikke, valamint 40., 41., és 42. cikke ne legyen alkalmazandó.

(*) A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 173, 2014.6.12., 190 o.).”

124. cikk

A 2013/36/EU irányelv módosítása

A 2013/36/EU irányelv 74. cikkéből a (4) bekezdést el kell hagyni.

125. cikk

Az 1093/2010/EU rendelet módosítása

Az 1093/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk 2. pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„2. »illetékes hatóság«:

- i. az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 40. pontjában, valamint a 2007/64/EK és a 2009/110/EK irányelvben meghatározott illetékes hatóság;
- ii. a 2002/65/EK és a 2005/60/EK irányelv tekintetében azon hatáskörrel rendelkező hatóságok, amelyek biztosítják, hogy a hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások megfeleljenek ezen irányelvek előírásainak;
- iii. a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) tekintetében az említett irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 18) pontjában meghatározott kijelölt hatóság;
- iv. a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) tekintetében az említett irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 18. pontjában meghatározott szanálási hatóság.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i 2014/49/EU irányelve a betétbiztosítási rendszerekről, (HL L 173, 2014.6.12., 149 o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/59/EU irányelve a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173, 2014.6.12., 190 o.).”

2. A 40. cikk (6) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazási körében eljárva a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés b) pontjában említett tagjához csatlakozhat a tagállamok szanálási hatóságának képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal.”.

126. cikk

Az 648/2012/EU rendelet módosítása

A 648/2012/EU rendelet 81. cikkének (3) bekezdése az alábbi ponttal egészül ki:

„k) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 3. cikke szerint kijelölt szanálási hatóságok.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/59/EU irányelve a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173, 2014.6.12., 190 o).”

XI. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

127. cikk

EBH Szanálási Bizottság

Az EBH az ezen irányelvben előírt határozatainak előkészítése céljából az 1093/2010/EU rendelet 41. cikke szerinti állandó belső bizottságot hoz létre, melyeket annak 44. cikkének megfelelően kell meghozni, beleértve a szabályozás- és végrehajtás-technikai standardtervezetekre vonatkozó határozatokat, melyek a szanálási hatóságokra ruházott feladatokra vonatkoznak. Különösen az 1093/2010/EU rendelet 38. cikkének (1) bekezdésével összhangban az EBH biztosítja, hogy a határozatok semmilyen módon nem ütköznek a tagállamok költségvetési hatáskörével. A belső bizottság az ezen irányelv 3. cikkében említett szanálási hatóságokból áll.

Ezen irányelv alkalmazásában az EIOPA és az EBH az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 54. cikkével létrehozott európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága keretében együttműködik az EÉPH-val és az EBFH-val.

Ezen irányelv alkalmazásában az EBH biztosítja, hogy a szanálási bizottság és az 1093/2010/EU rendeletben említett egyéb funkciók szerkezetileg elkülönülnek egymástól. A szanálási bizottság elősegíti a szanálási tervek kifejlesztését és koordinálását, valamint módszereket dolgoz ki a csődhelyzetben lévő pénzügyi vállalkozások szanálására.

128. cikk

Az EBH-val folytatott együttműködés

Az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok – ezen irányelv céljából és az 1093/2010/EU rendelettel összhangban – együttműködnek az EBH-val.

Az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok haladéktalanul az EBH rendelkezésére bocsátják feladatainak az 1093/2010/EU rendelet 35. cikkének megfelelően történő ellátásához szükséges valamennyi információt.

129. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2018. június 1-jéig felülvizsgálja ezen irányelv végrehajtását, és jelentést nyújt be arról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Mindenekelőtt az alábbiakat értékeli:

- a) az EBH-nak a 4. cikk (7) bekezdésében említett jelentése alapján a módosítások szükségességét a nemzeti szintű eltérések minimalizálása céljából;
- b) az EBH-nak a 45. cikk (19) bekezdésében említett jelentése alapján a módosítások szükségességét a nemzeti szintű eltérések minimalizálása céljából;
- c) az ezen irányelvben az EBH-ra ruházott szerep működése és hatékonysága, beleértve a közvetítő szerep betöltését is.

E jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatot is kell csatolni.

Az első albekezdésben előírt felülvizsgálat ellenére a Bizottság 2017. július 3-ig külön felülvizsgálja a 13., a 18. és a 45. cikk alkalmazását az EBH kötelező jellegű közvetítési jogköre tekintetében, a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó jogi szabályozás jövőbeli alakulásának a figyelembevétele céljából. Ezt a jelentést és azt kísérő bármely javaslatot – adott esetben – az Európai Parlament és a Tanács elé kell terjeszteni.

130. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2014. december 31-ig hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

A tagállamok ezeket az intézkedéseket 2015. január 1-től alkalmazzák.

Mindazonáltal a tagállamok a IV. cím IV. fejezete 5. szakaszának való megfelelés érdekében elfogadott rendelkezéseket legkésőbb 2016. január 1-jétől alkalmazzák.

2. Amikor a tagállamok elfogadják az (1) bekezdésben említett rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

3. A tagállamok közlik a Bizottsággal és az EBH-val nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

131. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A 124. cikk 2015. január 1-jén lép hatályba.

132. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 15-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

D. KOURKOULAS

MELLÉKLET

A. SZAKASZ

A helyreállítási tervben feltüntetendő információk

A helyreállítási terv a következőket tartalmazza:

- (1) a terv kulcsfontosságú elemeinek összefoglalása és összefoglaló az általános helyreállási képességről;
- (2) az intézmény előző helyreállítási tervhez képest bekövetkezett lényegi változásainak összefoglalása;
- (3) kommunikációs és tájékoztatási terv, amely ismerteti, hogyan kívánja a vállalkozás kezelni az esetleges negatív piaci reakciókat;
- (4) az intézmény pénzügyi helyzetének fenntartásához vagy rendezéséhez szükséges, a tőkével és a likviditással kapcsolatos intézkedések köre;
- (5) becsült időkeret a terv minden egyes lényegi vonatkozásának megvalósítása tekintetében;
- (6) a terv hatékony és kellő időben történő végrehajtását gátló lényegi akadályok részletes leírása, ideértve a csoport többi tagjára, az ügyfelekre és szerződéses partnerekre gyakorolt hatás figyelembevételét;
- (7) a kritikus funkciók meghatározása,
- (8) az intézmény fő üzletágai, működési folyamatai és eszközei értékének és értékesíthetőségének meghatározására irányuló eljárások részletes leírása;
- (9) annak részletes ismertetése, hogy a helyreállítási terv hogyan illeszkedik az intézmény vállalatirányítási struktúrájába, valamint a helyreállítási terv jóváhagyására vonatkozó politikák és eljárások részletes leírása, és a szervezetben a terv kidolgozásáért és végrehajtásáért felelős személyek azonosítása;
- (10) az intézmény szavatolótőkéjének megőrzésére vagy helyreállítására irányuló szabályok és intézkedések;
- (11) szabályok és intézkedések annak biztosítására, hogy az intézmény megfelelően hozzáférjen válsághelyzeti finanszírozási forrásokhoz, a potenciális likviditási forrásokat is beleértve, a rendelkezésre álló biztosíték értékelése, valamint a csoporthoz tartozó szervezetek és üzletágak közötti likviditás-átvezetés lehetőségének felmérése annak érdekében, hogy az intézmény folytatni tudja működését és teljesíteni tudja kötelezettségeit azok esedékességekor;
- (12) a kockázat és a tőkeáttétel csökkentésére irányuló szabályok és intézkedések;
- (13) a kötelezettségek szerkezetének átalakítására irányuló szabályok és intézkedések;
- (14) az üzletágak szerkezetének átalakítására irányuló szabályok és intézkedések;
- (15) a pénzügyi piaci infrastruktúrákhoz való folyamatos hozzáférés fenntartásához szükséges szabályok és intézkedések;
- (16) az intézmény működési folyamatai – az infrastruktúrát és az informatikai szolgáltatásokat is ideértve – folyamatosságának fenntartásához szükséges szabályok és intézkedések;
- (17) előkészítő intézkedések, amelyek lehetővé teszik eszközöknek vagy üzletágaknak a pénzügyi stabilitás helyreállításához megfelelő időkeretben történő értékesítését;
- (18) az ügyvezetés egyéb intézkedései, illetve stratégiái a pénzügyi stabilitás helyreállítására, és ezen intézkedések és stratégiák várható pénzügyi hatása;

- (19) az intézmény által tett vagy tervezett előkészítő intézkedések a helyreállítási terv végrehajtásának előmozdítására, az intézmény kellő időben történő feltőkésítéséhez szükséges intézkedéseket is beleértve;
- (20) indikátorokból álló keret, amely meghatározza, hogy mely ponton hoznák meg adott esetben a tervben említett megfelelő intézkedéseket.

B. SZAKASZ

A szanalási hatóságok által a szanalási tervek elkészítéséhez és naprakészen tartásához az intézményektől bekérhető információk

A szanalási hatóságok felkérhetik az intézményeket arra, hogy a szanalási tervek elkészítéséhez és naprakészen tartásához biztosítsák legalább az alábbi információkat:

- (1) az intézmény szervezeti struktúrájának részletes leírása, az összes jogi személy listáját is beleértve;
- (2) az egyes jogi személyek szavazati jogot biztosító, illetve nem biztosító részvényei közvetlen tulajdonosainak azonosítása és a részesedés százalékos aránya;
- (3) az egyes jogi személyek telephelye, bejegyzése szerinti joghatósága, engedélyei és felső vezetése;
- (4) az intézmény kritikus működési folyamatainak és fő üzletágainak felvázolása, beleértve az ezekhez a működési folyamatokhoz és üzletágakhoz kapcsolódó jelentősebb eszközportfóliókat és kötelezettségeket – jogi személyenkénti bontásban;
- (5) az intézmény és összes jogi személyre kötelezettségeit alkotó elemek részletes leírása, legalább típusonként és összegenként elkülönítve a rövid és hosszú lejáratú tartozásokat, a biztosított, a biztosíték nélküli és az alárendelt kötelezettségeket;
- (6) az intézmény említett kötelezettségei közül a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek részletezése;
- (7) azon eljárások azonosítása, amelyekkel megállapítható, hogy az intézmény kinek nyújtott biztosítékot, kinél van a biztosíték, és melyik a biztosíték helye szerinti joghatóság;
- (8) az intézmény és jogalanyai mérlegen kívüli kitettségeinek leírása, az adott jogi személy kritikus működési folyamatait és fő üzletágait is beleértve;
- (9) az intézmény jelentős fedezeti ügyletei, a jogi személyhez való hozzárendelést is beleértve;
- (10) az intézmény legjelentősebb vagy legkritikusabb partnereinek azonosítása, valamint a legjelentősebb partnerek csődjé által az intézmény pénzügyi helyzetére gyakorolt hatás elemzése;
- (11) minden olyan rendszer, amelyen az intézmény jelentős számú vagy értékű kereskedést folytat, az intézmény jogi személyeinek, kritikus működési folyamataihoz és a fő üzletágakhoz való hozzárendelést is beleértve;
- (12) minden fizetési, klíring- vagy elszámolási rendszer, amelynek az intézmény közvetlenül vagy közvetve a tagja – az intézmény jogi személyeihez, kritikus működési folyamataihoz és a fő üzletágakhoz való hozzárendelést is beleértve;
- (13) a legfontosabb vezetői információs rendszerek részletes leltára és leírása, beleértve az intézmény által használt kockázatkezelési, számviteli, valamint pénzügyi és szabályozási beszámolási rendszereket – az intézmény jogi személyeihez, kritikus működési folyamataihoz és fő üzletágaihoz való hozzárendelést is beleértve;
- (14) a 13. pontban meghatározott rendszerek tulajdonosainak azonosítása, a rendszerekhez kapcsolódó, szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások, valamint a szoftverek és rendszerek vagy licenciák – az intézmény jogi személyeihez, kritikus működési folyamataihoz és fő üzletágaihoz hozzárendelve;

- (15) a jogi személyek azonosítása és felvázolása, valamint a különböző jogi személyek közötti kapcsolódások és kölcsönös függések, mint például:
- közös vagy megosztott személyzet, létesítmények és rendszerek;
 - tőke-, finanszírozási, illetve likviditási megállapodások;
 - fennálló vagy függőben lévő hitelkitettségek;
 - kereszttarancia-megállapodások, kölcsönös biztosítéki megállapodások, nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezések és kapcsolt vállalkozások közötti kölcsönös nettósítási megállapodások;
 - kockázatátvétel és back-to-back kereskedési megállapodások; szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások;
- (16) az, hogy az egyes jogi személyek melyik illetékes és szanálási hatósághoz tartoznak;
- (17) az intézmény szanálási tervének elkészítéséhez szükséges információk biztosításáért felelős irányító testület tagja, valamint a különböző jogi személyekért, a kritikus működési folyamatokért és a fő üzletágakért felelős vezetők, amennyiben különböznek az említett vezető tisztségviselőtől;
- (18) az intézménynél bevezetett azon intézkedések leírása, amelyek biztosítják, hogy szanálás esetén a szanálási hatóság által meghatározott, a szanálási eszközök és hatáskörök alkalmazásához szükséges összes információt a szanálási hatóság rendelkezésére bocsássák;
- (19) az intézmények és jogi személyeik által harmadik felekkel kötött összes olyan megállapodás, amelynek esetében előfordulhat, hogy a hatóságok szanálási eszköz alkalmazására vonatkozó határozata a megállapodás felmondását okozhatja, továbbá információk arra vonatkozóan, hogy a felmondás következményei a szanálási eszköz alkalmazására is kihatással lehetnek-e;
- (20) a szanálást támogató potenciális likviditási források leírása;
- (21) az eszközök terheire, a likvid eszközökre, a mérlegen kívüli tevékenységekre, a fedezeti stratégiákra és a könyvelési gyakorlatokra vonatkozó információk.

C. SZAKASZ

Szemponatok, amelyeket a szanálási hatóság egy intézmény vagy csoport szanálhatóságának értékelésekor mérlegelni köteles

A szanálási hatóságnak egy intézmény vagy csoport szanálhatóságának értékelésekor mérlegelnie kell az alábbiakat.

Valamely csoport szanálhatóságának értékelésekor az intézményre való hivatkozást úgy kell tekinteni, hogy az az 1. cikk (1) pontjának c) vagy d) pontjában említett, a vállalatban belüli minden intézményt magában foglal:

- (1) az, hogy az intézmény mennyire tudja hozzárendelni a fő üzletágakat és a kritikus működési folyamatokat az egyes jogi személyekhez;
- (2) az, hogy a jogi és a vállalati struktúrák mennyire vannak összehangolva a fő üzletágakkal és a kritikus működési folyamatokkal;
- (3) az, hogy milyen mértékben léteznek olyan intézkedések, amelyek célja a fő üzletágak és a kritikus működési folyamatok támogatása és fenntartása érdekében az alapvető személyzetről, az infrastruktúráról, a finanszírozásról, a likviditásról és a tőkéről való gondoskodás;
- (4) az, hogy az intézmény által fenntartott szolgáltatási megállapodások mekkora hányada érvényesíthető teljes körűen az intézmény szanálása esetén;
- (5) az, hogy az intézmény irányítási struktúrája mennyire megfelelő az intézmény szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodásainak kezeléséhez, továbbá mennyire biztosítja az e megállapodásokra vonatkozó belső politikáinak betartását;

- (6) az, hogy az intézménynél létezik-e – és milyen mértékben – eljárás arra az esetre, ha a kritikus funkciók vagy fő üzletágak elkülönítése miatt a szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások keretében nyújtott szolgáltatásokat át kell adni harmadik feleknek;
- (7) az, hogy milyen mértékben léteznek olyan készenléti tervek és intézkedések, amelyek biztosítják a fizetési és az elszámolási rendszerekhez való folyamatos hozzáférést;
- (8) az, hogy mennyire megfelelően biztosítják a vezetői információs rendszerek, hogy a szanálási hatóságok – a gyors határozathozatal érdekében – pontos és teljes körű információkat tudjanak gyűjteni a fő üzletágakkal és a kritikus működési folyamatokkal kapcsolatban;
- (9) a vezetői információs rendszerek arra vonatkozó kapacitása, hogy az intézmény eredményes szanálásához elengedhetetlen információkat mindenkor, akár gyorsan változó körülmények között is rendelkezésre bocsássák;
- (10) az, hogy az intézmény mennyire tesztelte a vezetői információs rendszereit a szanálási hatóság által meghatározott stresszforogatókönyvek alapján;
- (11) az, hogy az intézmény mennyire tudja biztosítani a vezetői információs rendszereinek folytonosságát az érintett intézmény és az új intézmény számára egyaránt, ha a kritikus működési folyamatokat és a fő üzletágakat elkülönítik a többi működési folyamattól és üzletágtól;
- (12) az, hogy milyen mértékben hozott létre az intézmény megfelelő eljárásokat annak biztosítására, hogy megadja a szanálási hatóságoknak a betétesek és a betétbiztosítási rendszerek által biztosított összegek azonosításához szükséges információkat;
- (13) Ha a csoport csoporton belüli garanciákat használ, milyen mértékben nyújtják ezeket a garanciákat piaci feltételek mellett, és mennyire stabilak az e garanciákhoz kapcsolódó kockázatkezelési rendszerek.
- (14) Ha a csoport back-to-back tranzakciókkal foglalkozik, milyen mértékben történnek ezek a tranzakciók piaci feltételek mellett, és mennyire megbízhatóak az e tranzakciókhoz kapcsolódó kockázatkezelési rendszerek.
- (15) A csoporton belüli garanciák vagy back-to-back tranzakciók használata csoportszinten mennyire fokozza az áterjedést.
- (16) A csoport jogi struktúrája – a jogi személyek száma, a csoport struktúrájának összetettsége, illetve az üzletágak és a csoporthoz tartozó vállalkozások egymáshoz rendelésében mutatkozó nehézségek miatt – mennyire akadályozza a szanálási eszközök alkalmazását.
- (17) az intézmény leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek összege és típusa;
- (18) az, hogy – ha az értékelés vegyes tevékenységű holding társaságra is kiterjed – a csoporthoz tartozó azon vállalkozások szanálása, amelyek intézmények vagy pénzügyi vállalkozások, mennyire lehet negatív hatással a csoport nem pénzügyi részére;
- (19) a szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások megléte és hatékonysága;
- (20) az, hogy a harmadik országbeli hatóságok rendelkeznek-e az uniós szanálási hatóságok szanálási intézkedéseinek támogatásához szükséges szanálási eszközökkel, továbbá az uniós és a harmadik országbeli hatóságok összehangolt intézkedéseinek hatálya;
- (21) a szanálási eszközök oly módon történő alkalmazásának megvalósíthatósága, amely megfelel a szanálási céloknak, tekintettel a rendelkezésre álló eszközökre és az intézmény felépítésére;
- (22) az, hogy a csoport struktúrája milyen mértékben teszi lehetővé a szanálási hatóságnak, hogy úgy állítsa helyre az egész csoportot vagy az ahhoz tartozó egy vagy több vállalkozást, hogy az ne gyakoroljon közvetlenül vagy közvetve hátrányos hatást a pénzügyi rendszerre, a piaci bizalomra és a gazdaságra, és a csoport egésze értékének a maximalizálását célozza;

- (23) Azok az intézkedések és eszközök, amelyek révén megkönnyíthető olyan csoportok szanálása, amelyek különböző joghatóságokban letelepedett leányvállalatokkal rendelkeznek;
 - (24) Annak hitelessége, hogy a szanálási eszközök alkalmazásának módja megfelel a szanálási céloknak, tekintettel a hitelezőkre, partnerekre, ügyfelekre és alkalmazottakra gyakorolt lehetséges hatásra és a harmadik országbeli hatóságok lehetséges intézkedéseire;
 - (25) az, hogy mennyire megfelelően értékelhető az intézmény szanálásának a pénzügyi rendszerre és a pénzügyi piaci bizalomra gyakorolt hatása;
 - (26) az, hogy az intézmény szanálása mennyire jelentős közvetlen vagy közvetett hátrányos hatást gyakorolhat a pénzügyi rendszerre, a piaci bizalomra vagy a gazdaságra;
 - (27) az, hogy a szanálási eszközök és hatáskörök alkalmazása révén mennyire tartható vissza a más intézményekre vagy a pénzügyi piacokra való továbbterjedés;
 - (28) az, hogy az intézmény szanálása mennyire jelentős hatást gyakorolhat a fizetési és az elszámolási rendszerek működésére.
-